

W 52

~~Winn~~

Page 19

July 17th

Yne
70

Microfilm

12/1/55

Peri ...

~~Ymt.~~

~~70~~

Sebastian Brandt

Stellifera navis.

Hain 373-6

Pollidat 2322

H. P. J.

29-5-22.

tus: oratorq; tersissim⁹: an ne etiã Germaniẽ fines
eloquẽtiẽ ac argutõris muse dogmata passim semi
narent: te aiebã amicũ: qui stilo Nasum apud nrã
tes faceres: Itaq; in verba fidẽtiõ factus: te adhor
tari nõ desinã: vr in his nostris lucubrationibus fa
uorabiles assensus: curamq; pñtem adhibeas. Nõ
enim dubito: quĩ crassis quĩdam auribus: corde
obstinato: impexis supciliis / scissilĩ palliastro: sutu
liq; centuculo amicti: manus sanguinarias temere
nobis impingant. hoẽ glutinosã fauciũ latratus
larualesq; ac tortuosas exclamatiões: celeusmaq;
nauticum / cauillum exoticum: sellulariasq; casti
gationes: te duce: te p̄sede. te quoq; tutore facile
superabimus. Est etiã nobis altior cothurnus:
sunt nobis syrmatãlõgiõra: dexter quoq; Apollo
cũ iucunda camcenaẽ chorea / nondũ ædes ac nrã
diuerforia deseruit. casta siquidem manu palladis
artes. sacrãq; Matheseos aram: thure vapido / fre
quẽtiq; libo veneramur. Igitur dulcissime fautor:
ventis impera: & nauiculis nostris ac phaselis: salu
bres auras precare. Vale. Datum Friburgi. Kalen.
Februariis Anno dñi. M. CCCC. XCVII. *caj*

a. iiii.

Carmen ad
S. Brant

Carmē eiusdē: ad S. Brāt

Sī mihi nunc p̄gan sacros concederet arcus:
Verteret innitidos & mea verba pedes:
Et daret argutī cultissima plectra leporis:
Ad te migraret/hoc duce/culta lyra,
Nil rude: nil tepidum: venerādo nomīne dignū
Esse tuo poterit: tu quia dulce canis.
Siue voles numeris facundos nectere sensus:
Seu fidibus lyricis: optimus arte vales.
Expertes numeris seu malis condere voces:
Audes magnifico cum Cicerone loqui.
Iā modo plaudē: tuis soelix Germaniā nymphis:
Quas fontes Rheni/Danubiiq̄ fouent.
Non sumus auersi a musis/& Apolline dextro:
Tangere iam didicit Theutona terra lyram.
Musica nostrates/phœbo duce/venit ad oras.
Scimus & argutos voce sonare modos.
A regione procul nostra: permessidos vnda
Sacra scatet: nec nos Aona prata rigant:
Græcia clara suos potuit lustrare poetas:
Hęc quia vicino flumine pasta fuit.
Ad latiosq̄ lares facilis penetrauit Apollo:
Attulit & secum plectra canora lyre.
Nos tamen/horrendis cœlum produxit in oris/
In quibus ingenii est non bene cultus ager.
Sarmatice loquimur: ructamus verba labello:
Crassiloquas voces patria nostra tulit.
Sed postq̄ Titio sacras euoluere musas
Incepit: lepidos atq̄ docere modos:
Manuit studiosa cohors: quę pectine/mollī

Quare Ger/
mani tardius
ad musarū ve
nerit cōmer/
tium.

Titio qui et
Brant.

Ludít: & astringít verba soluta pede.
 Vtíle nam docto multis pallefcere ludo:
 Hoc nihil egregius maximus orbis habet.
 Virtus & ratio studiorum: præmia laudum
 Parturit: & tituli stemmata clara parat.
 Vatibus & dantur meriti fomenta laboris:
 Et retinet laudes diua thalia suas.
 Plaude senex/nostro viridis quoq; plaude iuuēta
 Ductori: vester hoc duce crescit honor.
 Pandere scít numeris diui sacra ría phœbi:
 Nil latet Aoniis fontibus huncce virum.
 Oscula sepe damus teneris iucunda labellis
 Versibus egregiis: dulcis amice: tuis.
 O vtinam tecum possem tractare loquelas
 Assiduas: nitidos & sotiare pedes.
 Quicquid enim sacris phœbi de fontibus hauris:
 Candidulus numeris nectis & eloquio.
 In lyricis modulis blandissima carmina dictas:
 Structilis: argutus: candidus/ atq; teres.
 Non elegis minor es: te Coi sacra philetę
 Accipiunt comitem. te sociumq; vocant.
 Sed quia non opus est clarū laudare poetam:
 Iam facit emeritam pagina scripta fidem.

Sapphicon eiusdē philo-

muli: excusantis ingenii sui paruitatem.
 Grandibus possunt numeris tonare
 Quos facit Pęan celebres poetas:
 Quos & aspirant tenerę camęneę
 Numine sacro.

Excusatio
auctoris.

Mentis hī crassę tenebris fugatis:
Rebus externis procul hīnc abactis:
In poli tendunt superos meatus
Pectore docto.

Flatibus sacris agitantur vsq̃
Candidi vates: monimenta condunt
In quibus fulgent animi furentis
Delphica sensa.

Inclytus vates/radios Eoi
Solis inquirit: refugasq̃ stellas
Mente rimatur: numerisq̃ condit
Sydera cœli.

Sępe ventoꝝ rabiem sonorum
Versibus pingit: boreęq̃ flatus.
Frigida & septem numeris reuoluit
Plaustra trionis.

Candidus vates rutilo sub ortu
Colligit versus: quia magna querit
Facta: scit causas varias latentis
Reddere mundi.

Inclytus vates/celebres camœnas
Turribus regum venerandus affert:
Resq̃ describit populi potentis
Carmine magno.

Candidus vates lituo canoro
Bellicos fortis recinit labores.
Et tuba Martem recitat furorē: &
Pręlia cantat.

Inclytus vates trahit ad cothurnū
Mentis ardotes/nitidūq̃ syrma

V
Induit: lapsus recolit potentum: &
Ardua fata.

Fœtibus tantis mihi nō repleuit
Sic sinū phœbus: rigido sub antro
Incubat noster labor: & minutos
Concipit orsus.

Ignis nō sum facibus perustus:
Quas sacer phœbi chorus/ & diserta
Turba musarū/ lepidis abunde
Mentibus infert.

Ergo supremā veniā precamur:
Nostra/ q̄ riuo sterili camœna
Fluxit: & sacras violauit vndas
Carmine rauco.

Alter in cœcis cumulet latebris
Fabulas: tristes canat & labores
Martię pugne: referat ferocem
Militiamq̄.

Me iuuat versus humili boatu
Condere: & mentē cythara minori
Rite solari: pariter iocoso
Soluere neruo.

Gratiam credo: dabit is tenellis
Musulis: pigro genitis sub axe:
Sufficit: nostro siquidem magistro
(Crede) placebunt.

Epigrāma in Narragoniā

Iacobi Locher philomusi. ad lectores.

Ad Lectores Nauem stultorum iucundo scōmate promisit
Brant: cuius celebris fama decusq; vigeat.
Quam Satyrā vocitare queo: nam candida pāgit
Munera virtutum: conerit atq; probrum.

Homerus Efficere arguius vix hoc potuisset Homerus
Qui lusit veterum prelia magna ducum:
Sydere sub fausto nascentia fata tulisti
Preceptor dulcis: doctiloquusq; comes:
Quos tibi concessit vernacula lingua lepores
In latios vertam, simplicitate modos.

Currite qui nostrum cupitis conscendere nauem:
Transit ad hesperium iam bene picta fretum.
Alter ad obliquos conuertat brachia remos:
Alter stultigerum candida vela gerat.

Currite: iam properat cursu cōpulsā triremis:
Et mare nunc medium carbasā nostra tenent.

Ad Narragoniam

Psalmo. Cvi. Hi sunt qui descendunt in mare in nauibus / facientes
opationes in aquis multis. Ascēdūt vsq; ad celos:
& descendunt vsq; ad abyssos: anima eorū in malis
tabescebat. Turbatī sunt & moti sunt sicut ebrius:
& oīs sapientia eorū deuorata est Psalmo. cvi.

Ad Johannē Bergmānū

de Olpe. Iacobi Locher decatostichon.

Ad Io. B. de Olpe. Tempore scelici currunt presentia cursu:
In quibus Aonias euehis Olpe deas.
Nostrates / claros solus facis esse poetas:
Scripta palatino das quoq; nostra Ioui.

Te duce: multisonus Brant/clato nomine fulget.

Edidit & longę posteritatis opus.

Gloria magna tuis manibus debetur: & vsq̃

Digna est Thespadium te celebrare chorus.

Imprimis argutis dictata recentia signis.

Roma pares nostris nō habet ipsa notas. Vale

Ad Jacobū Philomusum

subeūde p̃fectionis Narragonicę: e barbaria in
latiale solum: Exhortatio Sebastiani Brant.

Exhortatio
S. Brant.

Nuper ego stultos vulgari carmine scripsi:

Est fatis hic noster notus ubiq̃ labor.

Narragonū quando nobis fabricata carina est:

Theutonico qualem struximus eloquio.

Quam deinde vt volui contexere/forte latino

Scōmate pro doctis: principiuq̃ dedi:

Occurrere mihi tam crebra negotia passim:

Quę versu exorsum/detinuere pedem.

Quo fit/vt inceptū tam dignū opus/ipse reliqui:

Et fregi/calamū quem semel apposui.

Atq̃ ita destitui mediis palynurus/in vndis

Stultiferam nauem: remiuagamq̃ ratem.

Inre proinde tibi nostra: preq̃ omnibus vni

Tradimus omnimodas chare Iacobe vices.

Otius attollas malos: classemq̃ relaxa:

Antemnasq̃ suo flamine ventus agat.

Tuq̃ gubernaculo subeas: clauūq̃ retorquens

Fac fatuos quo suis per sua transtra loces:

Flecte viam velis: remosq̃ impelle: rudentes

Excute: quo cursu concita nauis eat.

Incautos fuge sed scopulos/penitusq; latentes.

Scyllam/atq; aduersi monstra caueto mali.

Anchora cum sit opus prora iactetur ab alta:

Ne tibi collidant ventus & vnda ratem.

Vortice precipitem/caue sis/ne te impetus vllus:

Sive procella vorax obruat. inde vale.

In Marragonicā pfectio

S. Brant.

nem: Celeusma Sebastiani Brant.

Hortor adeste viri quos nūc vocat eur⁹: eūdū est

Stultoz in patriam/carbasa plena volant.

Tendite narragoniā ppere: atq; ab littore funem

Rumpite: nec mora sit. vncta carina natat.

Ilicet: obruimur/numerum sine fine videtis

Qui comitatur. eum non capit vna ratis.

Nec reputate viam/maribus dūtaxat apertam:

Quin & foeminea est copia mixta viris.

Peruigil exegit noctes (mihī crede) perhennes:

Qui nos collegit: composuitq; rati.

Et merito, quis enī nostrum p̄sentia curat?

P̄teritis ve dolet? siue futura cauet?

Cōtemplator age hoc speculum: quicūq; cupiscis

Scire hominū vitas: interitusq; graues.

Nam qui se/vitamq; suam speculatur in isto

Codice: non dicet se facile esse bonum.

Q; si quis/sapiens sibi/se nūq; putet esse

Nos inter: cunctis se sciat esse locis.

Ipsē ego cunq; locū volui mihī quērerere forsan:

Inueni in quouis me fore sepe loco.

Vera loqui deceat: rumpantur vt ilia stultis:

Illoz nec me iurgia vana mouent.

Prologus Jacobi Nocher

Philomusi: in Narrogoniam Incipit.

Quoniam mecum diu multumque cogitasset: lectorum fauentissimi: de reque humanarum cursu confusissimo: comperi mehercule: ex meditatione mea vigilantibus plurimos errorum gradus: quibus humanum genus in precipitium labitur. Ad sanandas igitur mortalium egritudines / perturbatōesque intolerabiles: plerique sapientes ac litterati homines: fructuosissima dogmata scripsere: quae vulnera mentis laceratę / Aesculapio melius sanarēt. Quippe apud Gręcos primitus instituta suere gymnasia Philosophia Socratica. in quibus salubris profitebatur medicina: quae perturbatis animis foemta ac nutrimēta iucundissima cōferebat. Vnde & Socrates ille maximus philosophię cultor primus de moribus disputare cepit. Cū enim in rebus naturalibus: certum bonorum ac summę felicitatis finem ponere nequiret: mentis suę contemplatiōes sublimes: ad moralium virtutum studia contulit: & tantum in philosophia emicuit: ut ipse e celo philosophiam euocasse diceret. Is enim cū mortales ipsos procliues ac prope ad vicia conspiceret: hoc remedio confusis moribus occurrere cogitans in publica Atheniensium palestra: ea docuit precepta: quae summi boni fontes lipidōs reducunt. Post fatum vero Socratis: successit diuinus ille Plato: qui bonam aetatis suę per Platonica tē in morali Sophia cōsūsit. nec ab re: quo nam enim studio melius aut sanctius humano succurrere potuisset generi? Scripsit saluberrimas leges: edificauit

rem publicā spēciōsissimā: cōstituit humanā socie-
 tatem iucundissimā: imposuit frenū libidīnī: igna-
 uā mortaliū ad virtutē excitauit. Tēpestate quoq;
 philosophoꝝ: etas poetaꝝ fulgidissima iteruēit:
 quę ob dicendī fingēdiq; iucūditatē: nō mediocrē
 locū inter eruditos obtinebat. Quoꝝ quidā hero-
 icū carmē (quo res diuīnę humanęq; decantari so-
 lent) cultissima scriptiōe celebrāt. Quidam de
 agricultura: alii de planetis / & cursu sydeꝝ / motu-
 q; poloꝝ. nōnulli de amoris imperio: vt elegiaci:
 Pleriq; de Regum ac principum miserabili casu / vt
 Tragicī: poemata elegātissima cōposuere. Reliqui
 Cōmēdiā (quā Greci archęam vocarūt) cū magna
 dicendī libertate coluerunt. E quoꝝ numero Ari-
 stophanes: Eupolis atq; Cratinus / laudatissimi va-
 tes claruerūt. Cū enī viderēt iuuetutem Atheniē-
 sium: ceteręq; Gręcię: omnibus libidīnū generibus
 irretiri: occasiōē notādi acceperūt. & plano qdē
 eloquiō: quorūcunq; sceleratoꝝ hominū vicia ac
 peccata libere mordebāt. Ex hac veteri Cōmēdia
 nostri latinī nō inelīgans scriptitādi genus forma-
 rūt: & primus Lucilius qdē satyrā latinis dedit: in
 qua noiatiū scelera Rhomanōꝝ principū: ciuiūq;
 priuatoꝝ canebat: salibus multis: iucūdaq; dicaci-
 tate totā p̄f̄abat vrbē. Nō certe istac ratione du-
 ctus: vt fandi iasciuiā / & effrenatā quandā p̄cacita-
 tem exerceret: sed vt virtutū studiā: doctrinasq; sa-
 lubres excitaret: & vicia e medio fugaret. Igitur Sa-
 tyra tota latinōꝝ est (vt inquit Fabius / libro decio
 Institutionū oratorię) p̄ Satyra quā nos habet

Poetarū
origo.

Heroici poete

Elegiaci.

Tragicī.

Cōmici.

Lucilius.

Satyrici.

Pallas ad æthereas rursus contempta cæteruas

Transiit: & superis seruit amica choris.

Dexteritas simplex: veri prudentia: cessit:

Atq; fides: pietas: & p̄bitatis / amor:

Onidius. i.
metha.

Spernitur ad mores quicquid petducit honestos:

Spernuntur legis proh monumenta sacre.

Idq; quod est peius: tales q̄a nescius error

Voluit: & immoto continet vsq; gradu:

Per fora / p̄ plateas / vicos / madidasq; tabernas:

Passim stultorum magna cæterua salit.

Caupones: scurrasq; leues: & pharmacopolas:

In precio magno turbidus orbis habet.

Horatius in
sermo.

Dotibus explosis animi: sectamur inertes

Corporis illecebras: desidiaq; malam.

Est igitur numerus stultorum maximus: otbem

Qui tamen at totum: stulticiaq; fouet.

Ecc̄s. i.

Quidam etiam meros toto se tempore stultos

Cum videant: sanos se tamen esse putant.

Prouer. xxvi

Nil sapiunt homines p̄cordia crassa gerentes:

Prudentes nimium se tamen esse putant.

At tamen vt stultos possim cumulare prophanos:

Et quemq; ad meritū iure notare queam:

Innumeras classes fingam / longasq; trirèmes:

Et naues celeres: veliuolasq; rates:

Si non sufficiunt: cristata petorita: rhēdas.

Esseda gallorum: iam sine fine struam.

Nec potis vna ratis stultoꝝ pondera fetre:

Quos gerit innumeris versibus iste liber.

De numero ingenti stultorum qui modo viuunt:

Accelerant pedibus ad mea vela citis.

Non aliter q̄ si volitet pet gramina florum
 Turba apium: dulces perstrepat atq; fauos.
 Quidam: ne cursu tardo mea carbasa linquat:
 Nando sequi stultam cogitat vsq; ratem.
 Quilibet ad primū p̄perat conscendere transtū:
 Et regimen nauis solus habere cupit.

Curritur ad nauē. postremus quisq; vetetur
 Esse. p̄tocul toto flumine vela micant.

Titulus opis Narragonū hęc classis/titulo sic iure fetetur:
 In qua stultorum quilibet esse cupit.

Speculū stul- In speculo veluti faciem quis tite tuetur:
 torum. Effigiem vultus conspicit atq; sui:

Sic modo de nostro capiat manifesta libello

Signa: quibus vitam conspiciatq; suam.

Nemo caret vitis. nemo est sine crimine vite:

Ergo stultorū candida vela trahit.

Seneca.

Quod nemo Nec poterit quisq; causa sapienter in omni
 dicere possit se Se getere: & nulla contaminare lue.

in hoc libello Qui bene mortales secum considerat actus:
 nō cōtineri. Et trutinat mentis omnia facta sue:

Inueniet causam: poterit cur stultus haberi:

Vt modo sectetur remigis vsq; viam.

Quisquis enī stultum depicto stigmatē dignū

Se putat: & viuūt simplicitate rudi:

Is poterit sapiens: tandem prudensq; renasci:

Et fieri diuę Palladis inde comes.

Sed qui nunc prudens: casus vult esse pet omnes

Nil sapiens/semper noliger esse solet.

Hos siquidem atq; alios poterit studiosa caterua

Petlegete: in propriis colligo quosq; locis.

Nobilis & clerus: venit huc cū paupere/diues:
 Ciuibus vrbanis carbasa plena sonant.
 Rusticus: imberbis iuuenis: curuq; senectę
 Turba venit: pueri: stultiloquusq; parens:
 Indocti doctiq; simul/longo ordine cincti:
 Ad pietas properant/accelerantq; rates:
 Fœmineūq; genus: turpis quod sepe voluptas
 Incitat: & torquet nō moderatus amor:
 Stulticolas inter nostros diuertere gliscit:
 In speculo scelera & perspicere vsq; sua.
 Attamē vt quisq; nostri dictaminis orsus
 Rite sciat: frontē prebeat oro piam.
 Pangimus ad certam multorū hæc scripta salutē.
 Stigmate quę mordent duriter omne genus.
 Sed si forte malus volet hos confundere risus:
 Scriptorisq; vafros dilaniare iocos:
 Facundas capiat causas: de codice primo:
 Theutonicis numeris qui bene cultus adest.
 Et causas itidem iustas tibi deinde feremus:
 Cur multis pro sit fictio nostra viris.
 Sic quoq; Sattyrici quondam fecere poetę:
 Mordentes populi dedecus atq; nefas.
 Hos sequimur: quis studio/linguaq; minores:
 At cupimus mores nunc medicare malos.
 Est animus tenere multū prodesse iuuentę:
 Vt scelus explodat/stulticiamq; grauem.
 Parcite: stultorū dum signa micantia fingo:
 Turritasq; rates ad freta vasta traho.
 Parcite: si vestris signum de moribus addam:
 Stuligeris frontem significemq; notis.

Psalmo
 xlviii.

Scribendi cā

Sattyrici

Excusatio
 scribentis

Argumētū in narragoniā

AD humani generis foelicitatē: documētūq; saluberrimū: stultorū classis ad Narragoniā cōstructa fulget: quam quidē oēs conscendūt: qui de semira veritatis: & apto sani intellectus calle vagātes: in varias & vmbrosas mētis nebras: ac corporis illecebras corruunt. Potuisset p̄ns hic noster libellus/nō incōcinnē satyra nūcupari: sed auctorē nouitas tituli delectauit. sicuti enim p̄risi satyrīci: variis poematib; cōtextis: scelera ac prauitates mortalīū reprehendebāt: ita nostra hęc pagina. status & cōditionesh oīm ad oculos depīgit: vt tanq̄ in nitidissimo speculo: quisquis mores & vitę suę lineamēta cōtuearur. Nolim tamē indigetur fidus laboris nr̄i lector: verbū nos verbo mi; reddere (vt Flaccus ait) Sensus enim dumtaxat notasq; vernaculi carminis: simplici numero latie trātulimus Quapropter & veniā p̄sumptę nostrę aucti; ab oibus lectorib; nos cōsecuturos cōfidim; si prius ingeniū nostrī mediocritatem: & teneros lanuginis annos cōsiderauerit. poeticas nēpe egressiones: & fabulosam obscuritatē studiose p̄tererit: nudisq; & natūis verborū structuris: faciliq; sententiarum iunctura: opus absolui. Nostris iccirco lucubrationibus votisq; quisq; lector bene precari velit: obsecramur.

Satyra

Speculū stultorum.

Horatius.

De inutilibus libris.

Inter precipuos pars est mihi reddita stultos

Prima: rego docili vastaque vela manu.

En ego possideo multos/ quos raro libellos

Perlego: tum lectos negligo: nec sapio:

Inutilitas
librorum.

Quod si quis percurrere omnes scripturas cupiat: opprimetur tum librorum multitudine tum diuersa scribentium varietate: ut haud facile verum possit elicere. Distrahit enim librorum multitudine Et faciendi libros plures non est finis.

Primus in excelsa teneo quae naue rudentes
Stultiuagosque sequor comites per flumina vasta:
Non ratione vacat certa: sensuque latentis:
Congestis etenim stultus confido libellis

Diodorus Siculus .li. i.
Ecclesi. xii.

b.iii.

Dabitur liber
 nescientibus
 litteras Esaie
 xxix.

Spem quoq; nec parua collecta volumina prebet:
 Calleo nec verbu: nec libri sentio mentem.
 Attame in magno p me seruantur honore:
 Pulueris & cariem/plumaris tergo flabellis.
 Ast vbi doctrine certamen voluitur: inq;
 Aedibus in nostris librorum culta supellex
 Eminent: & chartis viuo contentus opertis:
 Quas video ignorans: iuuat & me copia sola.
 Constituit quondam diues Ptolomeus: haberet
 Vt libros toto quesitos vndiq; mundo:
 Quos grandes rege thesauros esse putabat:
 Non tamen archanę legis documeta tenebat:
 Quis sine non poterat vite disponere cursum.
 En pariter teneo numerosa volumina/tardus
 Pauca lego: viridi contetus tegmine libri.
 Cur vellem studio sensus turbare frequenti?
 Aut tam sollicitis animu confundere rebus?
 Qui studet/assiduo motu/sit stultus & amens.
 Seu studeam: seu non: dominus tñ esse vocabor
 Et possum studio sociu disponere nostro:
 Qui pro me sapiat: doctasq; examinet artes.
 At si cum doctis versor: concedere malo
 Omnia: ne cogar fors verba latina profari.
 —Theutonicos inter balbos sum maximus auctor:
 Cum quibus incaassum sparguntur verba latina.
 O vos doctores: qui grandia nomina fertis:
 Respicite antiquos patres: iurisq; peritos.
 Non in candidulis pensebant dogmata libris:
 Arte sed ingenua sitibundu pectus alebant.
 Perfins. Auriculis asini tegitur sed magna caterua:

Ptolomeus
 philadelph?
 cui? meminit
 Ioseph? li. xii

Qui parū stu
 det parū pfi/
 cit glo. in l.
 vnicuiq; C.
 de. px. sacr.
 scri.

Proverbio. v.
 ff. de origi.
 iur. l. ii. post
 originem.

De bonis consultoribus.

Ciuilis quicūq; gerit consulta senatus:

Iustitiamq; videns / sena aliena pbat:

Condēmnatq; graui miseris errore potenter:

Ille agit / inq; scobrem trudit vbiq; suem.

Proverbio. v.

Judicis offitium.

Cū omni sollicitudine ac viuacitate veritatis: inda-
ganda est causa. Iudicantes enim
oportet cuncta ri-
mari. p̄ oculis ha-
bētes solum deū:
a quo sicut iudī-
cabunt iudicābū-
tur. & remetiētur
in q̄ mensura fu-
erint t mensi. Judi-
ces veritatē & le-
gum & iusticię ve-
stigia seq̄ debēt.

Complures p̄perant ciuilē intrare senatum:
Ut populī ignaui vanos sectantur honores:
Quos leges / fas / iura latent: hūanaq; recta
Cōsilia: in tenebris & cęco tramite p̄gūt.

xlv. dis. ois. q.
iudicat.
Ecclesiasti. ii.
ii. q. vii. sicut
xxx. q. v. indi-
cantem.

b. iiii.

- Salusti⁹. Roma senes habuit consultoresq; peritos
 Qui fas atq; nefas iuste pensare solebant.
 Possidet insignis iam ciuica regna senatus:
 Consiliumq; regit: qui nescit soluere nodum
 Hic in consilio magno a p̄tore rogatus:
 Non noua de crasso dictamina pectore profert:
 Ast alios sequitur: ne sit contemptus ab illis:
 A quorum arbitrio dependet publicus vsus.
 Heu grauis indocti surgit iactura senatus.
 Non satis est alios sectarier vsq;: sed orsus
 Tu proferre nouos debes: & voluere mente
 Legis vtrumq; caput: ne quis te iudice stulto
 Damnatu: superis diuis tua crimina ploret.
 Virgilius. Forte putas summū nusq; curare tonantem
 Res hominum: cursusq; vagos: mētēsq; pphanas:
 Crede mihi / iuris normam si noscere velles:
 Iusticięq; modum: quo / re sapienter in omni
 Consilium monstrare ruum: mentemq; valeres:
 Antea consuleres doctos / iurisq; peritos:
 Q̄ tua de grauib; fieret sententia rebus.
 de pe. et re. c. Qua trutinas alios mensura: aut lance rependis:
 cū ex'eo Aeacus hac eadam stigiis torquebit in yndis.
 C. de indi. l. Est deus omnipotens qui nos post fata: supremo
 rē non nouā Iudicio censet: iusta quoq; lege citabit.
 Inueniet quisq;: populos quo iure misellos
 Torserit: & facti post mortē premia sumet.
 Inter mortales qui non obseruat honestum:
 Iusticięq; viam viuus: post fata seuerum
 dere indi. cū eterni li. vi. Quęstorē inueniet: nec tūc sapientia mundi:
 Sañ. v. Nec vires animi censuram auertere possunt.

De auaritia & prodigalitate

Pertinet ad proram nauis: cui summa voluptas

Est in diuitiis/terrigenisq; bonis:

Gaudia magna putat nūmos seruare dolosos:

Nec fruitur partis: stultus ubiq; suis.

Auaritia

Mēs auari / semel
vinculis cupidita-
tis astricta: sepe
aurum / semp ar-
gentū videt. gra-
tius intuetur aurū
q̄ solem. Sed nec
facietas vnq̄ neq;
finis aderit cupidi-
tati.

Qui legit immensum nūmorum pondus & auri:

Raraq; de partis captat solatia rebus:

Stultus ad illecebras / & gaudia fera nepotum

Congerit hos sumptus: terraq; vorace recondit:

xlviij. dist.

fiunt.

Psal. xlviii.

Ad stygios penetrat sed cū defunctus auernos:

- Ecclesiasti. v. Et vada cocyti tenebroſi pallida luſtrat:
 Pſ. xlviii. Nil ſibi diuitiꝝ profunt: nil ſortis auate
 Congeries: ſitiens Acherontis flumina guſtet.
 C. de cura. Stultior eſt timido multū (mihi credite) auaro
 furio. li. Prodigus: acceptis qui neſcit limina rebus
 Ponere: ſed vitiiſ census largitur iniquis.
 Vende aſiam Et male queſitis opibus ludibria vendit.
 Lucro. Perſſ. Eſt qui ſollicitis ſtultus compilat amicis
 Diuitias: animę nec vult curare ſalutem:
 Iuuenalis. Sed vigilate metu trepido nocteſq; dieſq;
 Cogitur: vt poſita ſit magnū pondus in arca.
 Lucę xvi. Heu fruſtra diues: inferna nocteſepultus.
 Job. xxvii. Non tibi delitias preſtabit copia rerum:
 Heredeſq; tui nullo te munere vellent
 Soluere: liuentis fugeres vt tartara ditiſ.
 Tantalus Tantalus alter eris: glauco qui poſtus aceruo
 Vndarum: intet eaſ ſitibundo guttere flagteſ.
 Thob. iiii. Largiri debet pro diuino nomine chriſti
 Dani. iiii. Pauperibus: cœli capiet ſic regna ſereni.
 Luce. xi. Optauit nemo ſapiens / q; in orbe potenter
 Tulliuſ in pa Regnaret: diueſq; foret: ſed dulce Mīneruę vt
 Dogma ſequi poſſet: ſecura vt viueret aura:
 Excellit ſapiens cuncti ſpectacula mundi.
 Cralluſ. i. q. i. Aut ſacra fameſ Crallum anticipare coegit
 c. q. quidam Fata: q; iſ cupidus parthoę vaſa ſitiret.
 v. cralluſ. — Thebanuſ ſophiam cū vellet diſcere Crateſ:
 Crateſ theba In mare piccit nūmoꝝ ponduſ & auri.
 nuſ. xii. q. ii. Qui vigilant igitur terreniſ rebus: auerniſ
 gloria epi. Cōmendant animas vacuiſ: ditiq; parentant.

De nouis ritibus.

Quisquis amat rirus pferre & fingere inanes:
 Instiruens populos sic nouirare rudes:
 Is malā dat cupidē ludibriā mulra iuuentē:
 Et stulrū manibus stultior ipse trahit.

viroꝝ ef
femiatio

Rasit Anō dimi
 diā pattē barbę
 eorum: & pꝛęci =
 dīt vestes eorum
 medias vsq; ad
 nates. Erant au =
 rem viri rursū
 confusi valde.

Ve mundo a scā =
 dalo. Vos etenī
 iuuenes/ animos
 geritīs muliebres
 Illaq; virgo viri.

Ennius & Tullius
 in offitiis.

Tempore quę fuerant ignominiosa vetusto:
 Atq; scelestā nimis: iam nostra ætate probantur
 A multis: ritusq; noui seruantur honore.
 Laudis erat quondam barbatos esse parentes:

Math. xviii.

ii. Regū. x.

- Atq; supercilium mento gestare pudico.
- Socrates. Socratis exemplo barbam nutrire solebant
Cultores sophiæ: quorum sapientia mundum
Deseruit: celsas Iouis & conscendit ad arces.
Sed nunc irrepsit morum corrupta libido:
Nonitatibus indulgēdū nō
est xi. dif. c. fi. de consue. cū
cōsuetudinis Manauitq; nefas: & vitæ subdolos vsus.
Ecce pudet multos barbam nutrire seueram
Iuuenalis. Sed vellunt toto excretos de corpore pilos:
Ut seruare cutem mollem: corpusq; supinum
Possint: & stultum casus ductare per omnes.
Sycambri Crinibus in nodum contortis more sycambri/
Aethiopes Aethiopumq; micāt: crispantes ferre capillos
Fas reputant: nudos fucati & pectoris artus
Pandere: vt ingenuas possint caprare puellas.
Colla premunt quidā sertis/ & torquibus aureis:
Et dygitos onerant gemmis: auroq; rotundo.
de vi. & hono
de. c. pe. Tullius O mores hominum: corrupta o tempora/ & atra!
Nemo nefas censet vestes gestare plicatas:
xx. q. i. c. vi. Atq; habitus curtos nimium: tinctosq; colore:
Vnde palam apparent genitalia membra: pudore
I. i. C. de vesti
olob. & aur. Deposito: & nullo conduntur tegmine clunes.
libro. xi. Quid tunicas memorē varias? qd pallia nārre:
xxx. dif. si q; Pimbria quæ croceo vestit circumdata lymbo?
& xxv. dif. si Quid ve pedum referam vestitus vsq; probrosos?
quis virorum Morib? Assyrios sequimur: Thurcosq; pphanos:
Et recucitorum peiores ritibus: e heu
Germania. Talia cur pateris pugna? Germania? pelle
Pelle inq; ritus media de gente pudendos.
Seneca i her
cule. ætheo. Ne ve tuam perdas famam: deus vlror acerbus
Hos premet: e quorum nascuntur crimina vita.

De Antiquis fatuis.

Ad patulū quī languēs declino sepulchrum:

Triuerit & metā iam mea vita datam.

Non ramen antiquos fatuorū desero mores.

Stultitięq; vias inueteratus amo.

Inueterata meę dementia crassa senectę:
 Non solitos linquir mores: vitam ve priorem:
 Sum puer: & centū transacti temporis annos
 Connumerare queo: nec enī sapientior vsq̄

**Inuete-
 rata fa-
 tuitas.**

Inueterate dierū
 malorum nūc ve
 neir peccata tua
 q̄ opabaris prius
 A seniorib⁹ egres-
 sa est iniquitas.
 puer centū anno-
 rum morietur. &
 peccator centum
 annorū maledi-
 ctus erit. Stulti-
 cia est q̄ me non
 sinit esse senem.

Daniel. xiii.

Ouidi. in fas.
 puer. xxii.

Esayę. lxxvi. Esse velim: pueris stultorū signa ministro:
 — Stulticięq; meę regimen p̄scribo malignum
 Turpia viuendī / mihi testamēta relinquo:
 Exēplarq; malī sum / duxq; & pessimus auctor.
 .c. ex studis. Quod puer edidici: factō monstratur inertī:
 & .c. cū in in- Stultus ego semper: tamen hac laudariē arte
 uentate. de p̄- Percipio: insaniam & sceleris proreudere faniam:
 sumpti. Et vitium monstrare meum: moresq; pudendos
 Laudatur pec- Audeo: de celebrī tanq̄ certetur honore.
 cator in desi- Nunc refero per me deceptas vndiq; gentes:
 deris suis p̄s- Me duce, nunc iacto tot semina sparsa malorum:
 is. Immemor hunc prauum vitę conuertere cursum.
 xvii. di. neclī Quin doleo: q̄ non consueto tramite semper
 cur Ire queo: & stultas penitus consumere vestes.
 Sed q̄a non valeo cursum complere vetustum:
 Hęc nato discenda meo: teneroq; nepoti:
 Proponam: singamq; vias ad crimina largas.
 de cōse. dis. v. Hic alacer / fatui patris / vestigia temptet:
 c. vi. in glo. Et discet prodire gradu genitoris iniquo:
 Gaudet & ipse parens: natus q̄ crimine maior:
 Progressum sceleris superat / numerūq; malorū:
 Spemq; gerir pulchram de nato: quom sua gestat
 Inuenalis. Signa: quibus vitę male sanos triuerit annos.
 Moribus in prauis versabitur illius ætas.
 Stulticięq; vias nunq̄ postponet inertes:
 Ergo reget p̄ictę stultorū carbasa nauis
 Tullius de sen. Proh pudor: effœta o quid nūc cupis esse senectas
 Semper & in tenebris p̄sentia vota morari:
 Inueteratus enim fatuus bene viuere nescit:
 Nescit & ex animo fœdos depellere mores.

De doctrina filiorum?

Indulget quicumq; suis ad crimina natis;
 Sedulus emendat nec puerile nefas:
 Sentiet is tandem damnum/serosq; dolores:
 Ascendetq; nouę splendida transtra ratis.

De erudi- tiōe pue- rorum.

Qui parcit virge
 odit filium suum
 qui autem diligit
 illū instanter eru-
 dit. Noli subtra-
 here a puerodisci-
 plinā. Si enī per-
 cusseris eū virga:
 nō morietur. Tu
 virga percutis eū
 & animā eius ab
 inferno liberabis

Stultus erit semper/miser/& cęcatus ocellis:
 Quem non cura trahit natorum: quęq; modesta
 Vita fugit; teneros animosvt moribus ornet:
 Temperet aut opera nascentia fata frequenti.

puct. xiii.

Ecccl. xxx
 xlv di. cubca.

Non errare vetat: scelerum nec limina claudit:
 Viuendi ve modum natis proponere curat.

Prouer. xxii. Non bene consulitur lasciuę (crede) iuuentę:
 Si sine morigero passim ductore vagatur.

Nume. xxvii
 Esa. liii. Sicut oues cursum linquunt pastore remoto:
 Sollicitatęq; vagas nimium concessa voluptas:
 Sic tua per sceleris torturā pignora currunt.
 Stulte parens: natos cor excusare laboras:

Virg. adeo in
 teneris con-
 fuscere mul-
 tum est.
 Iuuenalis. Qz teneri/nequeant recti conscendere callem:
 Et sentire nefas: aut veri noscere cursum?
 Non ętas mollis: non frontis barba tenellę
 Te excusare potest: teneris sapientia crescit

Horatius.
 in arte. Cordibus: & sanctę disponit semina vitę:
 Quin melius retinēt pueri documēta tenelli.
 Nam cecinit quondam Romę Venusinus alūnus
 Quo semel est inbuta recens seruabit odorem
 Testa diu: remanentęq; rudis primordia vasis.
 Flexilis est iuncus: salices flectuntur amarę:

o nidius de
 remed. amo. Robora dura minus: qd eni nunc prima moraris
 Tempora frugiferis citius depascere rebus:

Prouer. xxiiii Quid moderata nocet pueris correctio blandis?
 Nam ferulę: morum prebent alimenta bonorū:
 Expelluntęq; malos incocti pectoris ęstus.
 Ob culpas aliquando graues luxere parentes
 Crimina natorum: & vīram ingemuere nocentem.

Priamus. Adsit in exemplum Priami fortuna potentis.
 Iliacas qui fleuit opes: cum nauibus altis
 Filius Argolicas properat lasciuus ad oras.

Tarquinius.
 superbus. Adsit in exemplum Tarquini fama superbi.
 Ob scelus infandū nati: luxumęq; pudendum:

Quo bona stupratę mentis Lucretia luxit:
 Expulsus regno: latius errauit in oris.
 Transtulit innumeros ad nos Catelina nepotes.
 Filius asequitur patrę. vitiisq; vicissim
 Indulget: moresq; bibit ratione carentes.
 Heu melius pueris nũc consuleretur. inertes
 Ductores fugerent: si iam stultosq; magistros:
 Prudentesq; bonę laudis sequerentur alumnos.
 Peleus æmonio quondam rex clarus in orbe:
 Curam magnanimi phœnici indulsit Achillis:
 Traderet vt sanctos tenero pro tempore mores.
 Rex quoq; pellex magna cum laude Philippus:
 Per loca Graiorum querebat cuncta magistrũ:
 Possset Alexandrum qui dogmata culta docere:
 Doctus Aristoteles tandem compertus: adibat
 Magnanimi curam regis: pectusq; fouebat
 Artibus ingenuis: dabat & præconia linguę.
 Doctus Aristoteles primũ documenta Platonis
 Candida gustarat: sophięq; exceperat artes:
 Antea q̄ teneros studio pascebat alumnos.
 Tempore sed nostro dementes cura paretes
 Nulla trahit: natos videant vt rite peritos:
 Conducantq; grauem digna mercede magistrũ.
 Ergo nunc fatuus procedit de patre stulto:
 Qui vitiis largitur opes: studioq; decoro
 Parcit: & ingenii virtutes negligit omnes.
 Thebani Craris tristis querimonia fertur:
 Si mihi: dicebat: passim clamare liceret:
 Vos omnes fatuos vellem appellare probrosos:
 Quos agitat nimio funesta pecunia ludo.

Lucretia

Catelina

Qui discipu-
 los dimidio
 reddũt stultio
 res q̄ accepe-
 rãt tul.
 peleus. de quo
 Home?

Philippus

 Alexander
 Aristoteles

Plato

puer. x.

 Crates theba-
 nus.

Diuitias legitis natis: & dogmate nullo
Pectora lactatis: nec dexteritate fouetis:

puer. xix.
Eccle. xxii.

Tandem penitet & sceleris permissio mordens
Grandeuū patrem: sero at medicina petetur.

Dentro. xxi.

Natorum quidam sceleratis vndiq; rebus
Se sociant: summiq; patris diuina laceffunt

Numina: nonnulli vitam sine fine prophanam
Sectantur: vitiumq; petunt noctesq; diesq;

Atq; relicta malo fundunt patrimonía ludo.

Quidam delitiis lasciuī corporis ardent:

Et luxu flores consumunt temporis omnes.

Ille bibit cyathos sitiens: plenamq; lagenam

Euacuat: nulloq; modo discrimina ponit.

Sed pueri qui non teneris lactantur ab annis

Artibus ingenuis: studiis nec rite fouentur:

xii. q. i. omis.
Gene. viii.

Ad vitium faciles sunt: & delicta parati.

Nil melius gracilem poterit nutrire iuuentam:

Et morum prestare viam: vitamq; modestam

puer. xix.
Eccle. vii.

Quam salubris docti siquidem doctrina magistris:

Principiū / mediū / finem quoq; prebet honoris.

Vtilis ad teneros spectat correctio natos.

Nobilitas res magna satis: decorare pusillos:

Quę solet: at proprio non est quesita labore.

Seneca
Iuuenalis.

Pro fuerit quid enī maiorę stemma? quid autē

Nobilitate tumes? quā non virtute decora:

Moribus aut cultis meruisti o stulte miselle?

Sępe malos catulos pariūt animalia blanda:

Sępe mali pueri casto nascuntur ab aluo.

Eccle. xxii

Sed pater in culpa est: qui non vult esse seuerus

Dogmaq; nec gnatis viuendī suggerit aptum.

De delatoribus & litigiorū p̄motoribus.
 Qui duplici lingua litesq; & iurgia vendit:
 Et delatoris fungitur offitio:
 Inter cōtíguos ponēs sua crura molares:
 In precium sceleris sentiet exitium.

p̄curatō rixarum

Vir insipiens fo-
 dit malū: & in la-
 biis eius ignis ex-
 ardescit homo p̄-
 uersus suscitāt li-
 tes: & verbosus
 sepat principes.
 Parata sunt deri-
 sorib⁹ iuditia: &
 mallei p̄cutiētes
 stultoꝝ corpori-
 bus. Qui in altū
 mittet lapidē su-
 per caput eius ca-
 det. Et qui foucā
 fodit incidet ī eā.

Gaudia summa putat quidam miscere sinistris
 Litibus: atq; homines ad iurgia vana mouere.
 Gaudet & interdum rixis turbare molestis
 Pectora: sic igitur malefani est criminis auctor:

p̄uer. xvi.
 & .xix.
 Ecclē. xxvii.
 c. ii.

- Ecc. x. Ore tenet virus: lingua mendatía fingit:
 Atq; dolos versat: quibus impugnare no center
 Concordes animos & pectora dulcía possit.
 Sæpe serit grauiter/pheratrato verbera lingue
 Infantes hominũ mentes: inoresq; placeffit
 Innocuos vitę: & fautores dispare voto
 Inter se semper versari & viuere poscit.
- Prove. xxix. Nec tamen interea sentit sibi vulnus adactum
 Vir bonus: accusat quem delatoris iniqui
 Lingua. sed adueniũt feri lamenta doloris.
- puer. xxiii. Delatore nihil peius? nil turpius vsq;
 Cuius in ore sonant lethalis sibila morsus:
 Milleq; pictarũ fraudum mendatía subsunt.
 Si videt immoto concordes viuere nexu:
 Si sotios aliquos: sidos seu noscit amicos:
- Esa. xxxii. Mortiferum virus rauco de gutture ruçtat.
 Vnanimesq; studet comites a scedere dulci
 Soluere: concordes queat vt confundere mentes
 Mox tamen excusat lingue rabiosa/proteruę
 Sibila: & infontem se a talibus esse fatetur.
 Et sceleris tegit occulte maledicta perosa.
- Terent. in en. Sic quidã applausus querunt: cupiuntq; placere
 Istis: de quorũ nil sanum pectore manat:
 Fallaces Dauí: Gnatones: & parasyti:
- Horatius Ofores rabidi: balatrones: hoc genus omne
 Garrula mordacis diffundit semina lingue.
 Quisquis amicitie nexum dissoluit: & atro
- Sapiẽtię. i. Stigmate concordes maculas: & iurgia vendis:
 puer. xix. Indignus vita es presentis: carcere dignus:
 Perpetuo: vt careas viuaci luce perosus.

Non sequi bona consilia.

Est: & non solers/ causa qui dicere in omni
Nescit: & in quouis tempore recta sequi:
Omnibus in rebus nec sanos consulit: ille
Damnorum fatuus premia solus habet.

Sperne re cōsilia salubria

Est via q̄ videtur
homini iusta: no
uissima aut ei de
ducūt ad mortē.
Despexistis omē
cōsiliū & increpa
tōnes neglexistis
Ego quoq; i inte
ritu v̄ro ridebo:
cū irruerit repen
tina calamitas.
Salus autem ubi
multa cōsilia.

Stultus iners ille est: qui prudens vsq; videri
Gliscit: & assueto tractat ludibria cursu:
Sed dum se nimium prudentē: & ad omnia vafrū
Estimat: haud dubio fatuus est stultior illis: c. iiii.

puer. xiiii.
& .xi.

Quorum somnifero mens est cęcata fuitore.
 Sit sapiens: cędo: munitus viribus: atq;
 Dotibus eloquii: tamen hęc ignauia nunq̃
 Deserit assuetas confusi pectoris artes.
 Consilia alterius refugit: spernitq; bonorum
 Senſa: quibus proprię mentis corroboret actus.

puer. i.
 Eccle. xix.

Effutiunt multi phalerato verba colore:
 Et cupiunt verbis prudentes inde putari:
 Hi terram findunt aratro / temoneq; longo:

c. ne. initeris
 de consti.

Stultorum gressu tacito monumenta petatāt.

Consiliis nempe vsq; suis: cęptoq; furori:
 Confidunt: nusq̃ monita & meliora sequentes.

Pyrrhus epi.
 rotari Rex

Pyrrhus ad ausonios populos non casta locasset:

Haudq; fuga tantas clades comiserit auctor:

Callida si Cyneę docti consulta probasset.

Hęctor

Inconsulta ruit bellis priameia proles

Hęctor: Achillea misere confossus ab hasta:

Dum fugit annosi temere mandata patentis.

Neroſ

Sic Nero crudelis iustas dum negligit artes

Consiliiq; modos: telo transfixus acuto:

Sera luit meriti malefanus / damna furoris:

Thobias

Fertur Thobias gnatū monuisse decenter

Vt bona prudentū sequeretur gesta virorum.

Roboam
 Eccle. xlvii.

Dum temere antiquos spernit Roboam sapientes

Innumeras perdit gentes: atq; improbat acta.

Pluta tibi possem priscorum exempla referre:

Qui dum sectantur propriū caput: & sibi tantū

Confidunt: veterū & nolunt consulta videte:

Incipiunt penas meritas: & tristitia fata:

Perpetuoq; trahunt fatuę telluris aratrum.

De incompōstis moribus.

Quī tenet incompōtos mores/gestu sꝓ pudendos:

Et gestat vultum mobilitate leuem:

Maturat fieri stultus: turbamꝓ profanam

Querit: & assīduo pilea stulta trahit.

De corru
ptis mo
ribus.

Infantiū insensā
torū more viuen
tes: ppter hoc tā
q̄ pueris insensā
tis iudiciū nī de
risuz dedisti: Mo
re indisciplinato
rum assīdue erit.
Bonī autē mores
plusq̄ diuitiꝓ o
perātur.

Moribus ingenuis paucissima turba virorum

Iam super est! sed enim plures ad crimina currunt;

Et properant gustare nefas: turpesq; malorum

Illecebras: & sic stultoꝝ imitauerunt escas.

Sapi. xii.

Eccle. xx.

Math. vi.

Math. vii.

Treno. iiii.
Eſaye. lvi.
Math. xv.

Turpibus (heu miſeri mortales) moribus omnes
Sunt modo cęcati: nec curant munera vitę
Candida: nam paribus vitiis iuuenesq; ſeneſq;
Aętotant: nulloq; gradu diſtantiã mores
Sepat hoſce malos: mętes nec ad optima tráſfert.
Crinibus intortis quidam ludibria tractant:

Eſa. xiii.
ii. thir o. iii.
Sapientie. xii.

Quidam ſe manibus iactant: vultuq; modęſtum
Aſſumūt nuſq; leuibus ſed moribus vſq;
Se faruos cūctis oſtendūt: ſeq; perofos
Reddūt: & grauium fugiūt cõmertra rerum.

Iacobi. ii.

Inſtabilis vita eſt illorũ / ſtulta / pudenda /
Inconſtans / leuis & cum tempore mobilis omni
Inceſſu quidam deſotmia geſta reſingunt
Deformantq; gradus: fatię quoq; mera relaxant
Ludicra: nec quicq; faciūt ex ordine certo.
Mens leuis eſt illis: animus quoq; diſſonus: illos
Vexat: & errores oculis & nubila craſſa
Obiicit: & mores vita deturpat inertĩ.

ff. de tu. & du.
l. ſcite.

Qui ſapit: & mentem laudatis moribus auget:
Atq; modum vitę ſtudet obſeruare decorum
Quicq; agit: plauſu populi laudatur amici:
Eaſq; putat: quicquid ſapiens agit ille: facitq;

Sapientie. vi
Pſ. cx.

Qui grauitate bonos mores coniuñxerit vſq;
Incipit (vt docti referũt) ſapientia prima
Moribus a cultis: & dexteritate modeſta:
Et timor ingenuę confert exordia vitę:
Et pudor: atq; fides / probitas / conſtancia / virtus:
Laudatos faciūt iuuenes: claramq; ſenectam.
Pax etiã tantis virtutibus addita: preſtat:
Sinceros vitę mores / & candida fata.

De lesione amicicie

Qui facit iniustitiam
 Exercet & potentiam
 In viro forsan humili
 Hic facit scrobem tumuli.

Violare amicos

Nemoliaris ami-
 co tuo malū cū il-
 le in te habeat fi-
 duciam. Qui vni
 homini facit iniu-
 riam: multis mi-
 natur Potētes po-
 tenter tormenta
 patientur.

Est fatuus vecors: stultus/ferus/atq; malignus
 Cuius subiectos in iusta potentia stringit:
 Et premit in fontes nullo de iure subactos.
 O iudex attende boni documenta decoris.

Sapientie. v.
 puer. iii.

Eccle. xi.

- Non licet iniuste nímíū: nímíūmq; potenter
 Innocuos turbare viros: & iura superba.
 Dicere: quę nequęas illeſa mente profari.
 Pner. iij. Pessimus ille quidem est fidum qui pungit amicū:
 & .xi. Et nocumenta ſuis rebus dannoſa miniſtrat:
 Verus amicitię gradus eſt: prodeſſe vicíſſim:
 Ecclē. xxv. Et facere alternis vicibus bene facta ppínquis.
 Luce. xi. Tempore iam noſtro non producantur amici:
 Quales argolicas quondam víguere per oras.
 Achilles Filius equoreę nymphę formoſus Achilles:
 Patroclus Atq; Menęciades falſis confoſſus in armis.
 Pylades Quas Pylades laudes: pꝛęconia quanta meretur:
 Horeſtes Impiger in ſanum nuſq̄ dum línquít Horeſtem:
 Atq; per ignotas terras comítatur amicū.
 Demades Quid demaden laudo? qđ pythia carmine tollo:
 Pythias Pignus amicitię ſolido qui adamante lígarunt:
 Scipio Scipio magnánimus libyę dominator & arcís
 Sydonię: charos recte eſt veneratus amicos:
 Lelius Lelius aſt ítidem nobis exempla probare
 Pꝛębet amicitię: cunctis ímitanda per orbem.
 Theſeus Theſeus argiuis timor & formido tyrannis
 Qui fuit: & ſtygio victor bene notus in orbe:
 Per diras acherontis aquas: per líuida regna:
 Per vada lethęi fluuii: per tartara nigra
 Perithous Perithoum fidum comitem fuit vſq; ſequutus.
 Heu nunq̄ tales nunc ínveniuntur amici.
 pner. xiiij. Vtilitas proprii cunctos iam vexat honoris.
 & .xxix. Nulla fides: pietas: constantia nulla relucet:
 Ecclēſiaſtici Eſt ánimus nobis omni pernítior haſta:
 xxxvij. Nec manet incurſu mens deprauata benigno.

De contemptu scripturę.

Sí quis credere vult loquacitati:

Atq; omni fatuo: videns libellos

Tot scriptos / animę bonum docentes:

Ad nostros fatuos parat rudentes

Scriptu re contēpt?

Erít tps cū sanaz
doctrinā nō susti-
nebūt: sed a veri-
tate quidē audí-
tū auertēt: ad fa-
bulas aut conuer-
tentur. Sí quis ex
mortuis ierít ad
illos pñiam agēt
habēt moysen &
pphetas audiant
illos.

Credere scripturis nolit quicunq; ve tustis:

Atq; pphetarū diuinos negligit orsus:

Est fatuus/nugas potius dum querit aniles:

Qz bona cœlicolum sapiens documenta sequatur

i. ad thim. iiii
Luce. xvi.

- Eccle. iiii. Credere qui scriptis non vult: quibus arma salutis
 Marci. xvi. Constant: & fidei firman tur robora sacre:
 Iohan. iiii. Non hominis vitam geritis quin more ferino
 Ps. xlii. Non putat esse deum: nec fata potentia celi:
 Nec superos trepidat: dominum nec credit olympi.
 x'. d'. : fi. Nil iuuat assidua quosdam lassare querela:
 Arq; docere bonos mores: vitamq; decoram:
 Nec iuuat aetherei depromere munera regni:
 Aeternosq; choros superum: sedesq; beatas:
 Nec prodest stygias vndas: erebiq; meatus
 Pandere lethiferos: cinctos liuentibus vndis:
 Contio quid prodest fatuis: quid lectio sacra:
 P. xci. Quid prodest recitare sacras per pulpita leges:
 puer. xxiii. Dogmata quid profunt a nostris scripta prophetis:
 Sunt adeo obtusi quidam: q; credere nolunt
 Scripturis fidei: & preceptis iure probandis.
 Prover. xii. At certe hi fatui nullo terrore tenentur:
 Innensis. Nec duras barathri poenas: nec verbera ditis
 Esse putant: ceco sic ducunt tempora cursu:
 Infanoq; nimis viuendi errore vagantur.
 Luc. xvi. Ante pedes cernis fidei monumenta sacrate:
 Cernis & antiquas leges: christiq; triumphos:
 Nec tamen attendis quid diuina pagina dicat:
 Vnde salus anime manat / requiesq; perennis:
 De cog. spi. Non tua simplicitas poterit defendere crassos
 cum vir. Errores: qui te tandem sub tartara mergent.
 Ergo malam / cuncti vitam emendare laborent.
 Eccle. iiii. Nam deus omnipotens sceleratos lance tremenda
 Math. xxi. Iudicat: & varias infert formidine poenas.
 Luc. xlii. Immittitq; animas orco quo luce carebunt.

De improuidis fatuis.

Qui non prius scit parare
 Sellam: q̄ vult equitare.
 Si is cadit inconsultus:
 Risum mouens: erit stultus.

Nō pui-
 dere futu-
 ra.

Sapiens timet &
 declinat a malo:
 stultus transiit &
 cōfidit. Sapiens
 non dicit: nō pu-
 tabā hoc fieri sed
 omnes futuros p-
 uidet euētus. Dū
 prospexero non
 confundar.

Sunt fatui vlteri⁹ cupio quos rite docere
 Ne semper mentis nubila ceca gerant.
 Incautus qa nā / demēsq; / im puidus / atq;
 Ignauus: curat fata futura nihil.

Prouer. xiiii.
 ps. 118.

- Seneca Accidit aduersi si quid sibi: nemo putasset
 Hoc fieri / aut illud posse venire malū.
- Eccle. xxxii. Non tantū lucis presentis cernere cursum
 Sat fuerit: sapiens cuncta futura videt.
 Post factū: rebus fatuus qui consulit actis.
 Stulicię effugiet vix mala damna suę.
- Salustius. Consultare prius qui scit. securior omni
 Tempore erit: nocuū pręuidet atq; malū.
- Adam Anteaq; fructū vetitū gustauerat Adam
 Si p̄spexisset damna futura prius:
 De paradysiaco non pulsus gramīne / nudus
 Exisset: facti pręmia dura luens.
- Ionathas. Antea si Ionathas caperet q̄ dona Triphonis
 i. macha. xii. Voluisset fraudes: lethiferosq; dolos:
 Non circūuenrus strepitu atq; hostilibus armis:
 Spectasset populī funera dira sui.
- Iulius cęsar Iulius / externis meruendus Cęsar in oris /
 Semper erat cautus: consilioq; potens:
 Ast vbi tranquillo vitam ducebat in quo:
 Languebant capitis puidē facta sui.
 Nam si legisset porrectas ante senatum
 Chartas: interitus non properasset atrox.
 Ense metunt dextrā linguāq; Nicanoris hostes:
 Non erat incepti prouidus ille sui.
- Nicanor. Qui bene consultat rebus: q; puidus omni est
 i. macha. vii. Tempore: scelici tramire fara sūbit.
 puer. ii. Prodest quando quidē caurę mediratio mentis:
 & .xiii. Profuit examen: consiliumq; bonum.
 Cernimus aduersis vrgeri casibus omnes
 Pręter consiliū qui sua fata gerunt.

De amore venereo:

Inanos trahimus fatuos cū fune ligatos.

Quisquis amat: passim retia nostra subit:

Decipimus plures: & sautia mēbra sagittis

Percutimus: vulnus nulla medela iuuat.

Calamitas amatorum.

Ne intēderis fal-
lacię mulieris. fa-
uus enī distilians
labia meretricis.
& nitidius oleo
guttur ei? Nouis-
sima autem illius
amara quasi ab-
sinthiū. & lingua
eius acuta quasi
gladi? biceps Lit-
tore quot cōche
tot sūt in amore
dolores.

Qui tua blāda venus: sequitur fera iussa / dolo sq;

Et pperat diros temptare Cupidinis arcus:

Is fatuus / miseros casus / & sara subibit.

Quas Venus insignes luxu pstrauerit vrbes:

Ecc. xi.

puer. v.

oidius de

remed. amo.

- Troia.
Priamus. Quos homines pharetris olim transfixerit atris:
Comemorare libet: ceciderunt pergama Troie:
Et cecidit Priami sedes: sceptrūq; superbū:
Ob Paridis cecum: quo cum flagrabat: amorem.
- M. anthoni⁹ Marcus romane princeps Antonius arcis:
Non iugulo sua colla truci: lethoq; tremendo
Cleopatra. Fregisset: si non Cleopatrem iussa tulisset.
Et si non furia tanta tentasset amorem.
- Onidius
puer. v. Quisquis amat: ratione caret: sine lege: modoq;
Disscurrit: patiturq; graues in amore dolores.
Magna p̄mit cūctos: veneris vehemēsq; potestas.
Nemo satis prudens: qui mollia spicula vitet.
Quem feriunt autem: stultus durabit & amens:
Nam sine mente ruit: constanti pectore nusq;
Ambulat: ad veneris semper mandata recurrens.
- Onidius. ii.
metha.
phedra. Quisq; enī pueri est pharetris transfixus acutis:
In vultu nescit bene dissimulare furores.
Si non spurcus amor phedram torsisset adultam:
Non tenerum collum laqueo fregisset iniquo.
- pasiphae. Pasi phae thauri non deperiisset amore
Si procul a veneris stimulo secura fuisset.
- Iulia
Messalina Non tot abortiuū scedasset Iulia romam.
Non calidum intrasset proh Messalina lupanar:
Si bene casta/faces Veneris vitasset & arcus.
Ad miseros casus & magna pericla cupido
Subdolis & fallax sexum deducit vtrumq;.
- Additio
S. Brant.
In autē. vt nō
lux. con. na.
col. vi.
Sodoma Addo his infames draucos/paticosq; cinēdos:
Quos contra /vltices flāme/leges quoq; surgāt:
Horret enī humanū genus hec cōmertia sēda:
Ob que flāmiū mo perierunt imbre Gomorre.

De peccantibus super dei misericordiam

Quisquis forte putat sola pietate moueri;

Et iustum pariter non putat esse deum:

Quae parcat vitiis semper miserator iniquis:

Humanam penitus hic ratione caret:

Peccare sup misericordiam dei

Deus multo prior est ad misericordiam quam ad penas vel vindictam. Non tamen miseretur eos qui assidue peccant. unde nullus expectet donec peccare non possit. penitentia enim serotina multo solet decipere. vis ergo eua dere quod incertum est age penitentiam dum sanus es.

Nunc fatuos referam quorum vesania crassa

Omnia conturbat vitiis/rituque prophano.

Sunt quidam tantae namque impietatis: ut usque

Sancta dei spernantposito decreta pauore: d. i.

de pe. dist. ga
diuinitatis
xciii. dist. dia.
de pe. dist. vii.
nullus.

- Ecc̃. v. et cxi. Is quia sit cunctis miserator gentibus: atq;
 Ps̃. lxxxv. Iudicium non grande ferat: de crimine mundi:
 Sit pius atq; bonus: nec iam mortalia curet
 Omnia: peccanti liceat sperare frequenter.
 Ps̃. cv. Humanum est peccare quidem: delicta parentes
 Fecerunt nostri. que nos tortura manebit:
 Alter ait comitū: non sunt pia regna/vel ancis
 Facta poli: aut brutis: veterū scit scripta referre:
 Historias recitat: chartasq; & bibliopolas:
 Allegat peccasse patres: hominesq; priores:
 Eccle. i. Quod nouum non sit scelus vllū tempore nostro
 Attamen (vsq; velim) peccator pensitet illud:
 Quod delicta patrum nunq̃ in punita fuere.
 Exodi. xx. Semper habet vitium trutinam pœnasq; sequaces.
 Sodoma. Non Sodomę luxus: non magna superbia Romę
 Roma. Non furor in Mosen toruus: rabiesq; Pharonis:
 Pharao. Effugit iustam cęlestis iudicis iram.
 Sapientie. v. Dat spacium ad peccata deus: nō omnibus horis:
 Peccantem punit: tamen impia facta malorum
 Iob. xxi. Iudicis æterni sententia tristis in orbe
 Eccle. ix. Persequitur stygio: tenebris flāmisq; seueris.
 Lucę. x. Sit licet vsq; dei pietas immensa: fauorq;
 Gratia sit numeris nullis prescripta/modoq;
 Ps̃. xlvii. Non tamen a summo diuina astręa tonante
 Sapientie. i. Discedit: iusti remanet sed dextera regis.
 Esayę. i. Tempore si nostro/pœna sine/crimina currunt:
 Morte sed æterna trepidanda piacula soluent:
 Deatto. xxiii O male sperantes: magnus sup æthera princeps
 Eccle. ii. Iustitię normam semper legesq; tenebit:
 Cum quibus ad fetidū sceleratos trudet auernum

De fatuis edificandi inceptibus.

Qui vult nunc edificare.

Et quid magnum attentare;

Sumptus debet pensitare:

Quibus possit hoc parare.

**Incipere
et nō pri^o
uidere.**

Qui edificat domū suā impēdiis alienis: quasi qui colligit lapides suos in hyeme. Ve q̄ edificat domū suā in iniusticia & cenaculū suū ī iudicio. Ita expēdē dū est vt annuatim aliqd supsit. propter necessitates supuenientes

Quisquis opus magnū tentat cōponere: sumptus. xxii. q. ii. faciat.

Antea nec reputat: nec tempus cōputat ipsum:

Est fatuus plane. sapiens nāq; extruit illud:

Quod potis est: tentatq; nihil quod ferre recusent

Eccle. xxxi.

Iere. xxii.

d. ii.

Vires: & rerū census: nūmīq; paterni.

Cœperunt multi struere alta palatia/ & edes:

Nec vires valuerē suę: sumptusq; futuri.

Pœnituitq; operis tandem illos non bene cœpti.

Nabuchodo. Rex Nabuchodonosor fastu cōmotus iniquo:

Q; manibus Babilona suis/struxisset/amēnam.

Danielis. iiii In caput illius tandem plaga magna reluxit:

Quam recinit nobis patrum sincera vetustas.

Excelsam turrim produxit in æthera Nemroth:

Nemroth
Gene. x.

Quam tumidi nunq̄ possent dirūpere fluctus:

Impfecta tamen molis structura remansit.

Eccle. xxi.

Diuitias grandes & plenos poscit acervos/

Ieremię. xxii

Qui molitur opus manibus cōponere vastum.

Vsq; adeo quidam fatui sunt: qui satis illa

Non pensant nec pspiciūt quos damna sequuntur.

A cunctisq; irridentur stloppo atq; cachinno

Magnificas edes: opera & sublimia: pauci

Lucullus
Crassus

Tentarunt veteres: potuit fecisse Lucullus.

Istuc & Crassus: quo vix opulentior vllus

Floruit: Assyrias qui sparsit sanguine carras.

Salustius

Quisquis magna cupit: factū quoq; nititur ingens:

Sit cautus: nūmoq; suos/ & computet arcam.

Quid possint vires rerum: quid parta facultas:

Ne risum multis creet: & ludibria tollat.

Nempe alias operis cœpti: atq; impensa laboris

Perditur: incassum mollesq; incepta videtur.

Seruius. i. en

Inceptare nihil/ melius/ q̄ linquere cœptū.

in autē. de nō

Qui facit id: damnū is sentit: labemq; no tamq;.

a'ie. col. ii.

Omne hominū inuentū tandem cariōsa vetustas:

Eccle. iiii.

Conterit: & rapido consumitur insuper quo.

De potatoribus & edacibus.
 Paupertatis onus vix Ganeo præterit ille
 Noctes atq; dies qui bibit atq; vorat:
 Illius ingluuiēs: crapula: immoderata voluptas:
 Rerum: animę interitū: corporis atq; facit.

De epulo nibus

Cū ad æquales bí
 bitur pot⁹ ille pl⁹
 laudat q; plures ī
 ebriat: & calices
 fecundiores, ex-
 haurit. Potores
 bibulī mediā de
 nocte phalernī.
 Oderūt porrecta
 negātē pocula. E
 brietas & mētis in
 ducit exiliū: & lí-
 bidinis puocat ī-
 centiū. Nō esset
 hodie seruitus: si
 ebrietas no fuisset
 Fecūdi calices q; z
 nō fecere desertū

Hic etiā naues fatuorū scandit: & amplas
 Contrahit antennas manibus/longosq; rudentes:
 Noctes atq; dies vinum qui ingurgitat ori.
 Et farcit stomachum dapibus victuq; guloso.

c.a. crapula
 de vi. & ho.
 cle.
 Horati⁹ ī epla
 xxxv. dif. lex
 d. iiii / todie

- Psal. v. Nil agit hic aliud. q̄ q̄ certamina vini
 Eccle. xxxi. Tractat: & euacuat calices / amplasq; lagenas.
 de con. dif. v. Immoderata meri rabies: mala tristia morbi
 netales. Concitat: & nullis rebus discrimina ponit.
 Iuuenalis Iuducit subitas mortes: & tristia fata:
 Ofec. iiii. Laxat corporeos nexus: p̄cordia soluit:
 Polluit & sensus: caput & / geniũq; modestum
 Luce. xxi. Contaminat vinum: simul & crapulosa voluptas.
 xxxv. dif. vi. Vina nocent capiti: faciũt & pectora ceca:
 nolentũ. Ingeniũ frãgunt nitidum. m̄tesq; viriles.
 puer. xxiiii. Ebrietas parit omne nefas. & dedecus ingens:
 xxxv. di. ven- Et parit insanos homines sine lege / modoq;
 ter. Qui viuunt: sordescq; malas / luxusq; procaces
 Obseruant: semperq; meri certamina versant.
 puer. xx. Ebrietas venerem stimulat: lumbosq; salaces
 xxxv. dif. lu- Incitat ad luxum: parit & petulantia corda.
 xuriam
 Adephe. v. Ebrietas ratione carens furiosa per orbem
 Transuolat. & finem nullo discrimine ponit.
 Hora. in epif. Ebrietas mores frangit: linguaſq; loquaces
 Efficit. & mentis secretũ sepe recludit.
 puer. vltimo. Rancidius nihil est: nihil est sceleratius illis:
 xxxv. di. c. vl. Ingluies quorum vino insatiata: fathiscit.
 Herodotus. Non Thomyris natus cecidisset victus ab ipso
 Iustinus li. i. Cyro: si tumidi vitassẽt pocula bacchi.
 Thomyris
 Cyrus Magnus Alexander morbo ebrietatis inepto
 Q. Curtius Corruptus: gladio proprios iugulabat amicos.
 Alexander Est modus in rebus: vini moderatior vsus
 i. thimo. v. Nil nocet: interdum sensus conseruat acutos.
 Eccle. xxxi. Qui sine lege bibit: magnas vacuando lagenas
 Eccs. ii. Sorbet: ad extremũ p̄nã experietur amaram.
 xxxv. dif. lu- xuriosa.

De inutilibus diuitiis.

Diuitias molles clausa qui continet arca:

Et conseruat opes: concumulatq; suas:

Vsq; adeo/ vt miserū nunq̄ soletur amicum:

Hic aliquando petet cum nihil accipiet/

Diuitiarū sollicitudo.

Noli anxius esse
in diuitiis iniustis
nō enī proderūt
tibi in die obdu-
ctōis & vindicte
Nil pderūt the-
sauri impietatis:
iusticia vero libe-
rabit a morte. ve
vobis diuitibꝫ
habetis hic cōso-
lationem vestrā.
Diues & pauper
obuiauerunt sibi
vtriusq; opator ē
dominus.

Plurima stulticia est: votū quoq; inane putamus
Qz colitur tantū funesta pecunia: & ingens
Thesaurus rerū: & tam perfidus ardor habendi:
Diuitiis lectis maiores dantur honores: d. iiii.

Eccle. v.
puer. x. & xi
Luca. xvi.
puer. xxii.
Iob. xxvii. &
ps. xlviii.

- Quã sophiæ. meliore gradu stant munera ditis.
 Nil mores colimus sanctos: virtutis amator
 Nullus adest: animos confundit copia rerum.
puer. xxviii. **Hic sapiens solus: iuris consultus: & auctor:**
Horatius. ii. f **Diues in exhausta nûmos qui possidet arca**
Curia sola patet diti/prudensq; senatus:
Ouidius. i. fa **Solus habet laudes. conquirat solus honores:**
puer. xliii. **Solus amicitias: licet has virtute meretur**
Iuuenalis. . **Nulla: sed nûmis donantur præmia tanta:**
De censu inprimis: de moribus vltima semper
Ecclē. xlii. **Quæstio: quot pascat nûmos: quot iugera campi?**
Quantû quisq; sua nûmorum seruat in arca
Tantû habet & fidei. iuret licet. & samothracum
Per veteres aras: contemnere sulmina pauper
puer. xix. **Creditur: atq; deos/diis ignoscentibus ipsis.**
Quandoquidem tales sanctissima diuitiarû
Maestas tollit titulos: & nomina confert:
Diuitibus lepores: pisces: auiumq; sapes
Atq; aprî clunes. & quicquid dulce macellum:
Mittitur ast vacuæ semper stant paupis edes.
P̄s. xxxvi. **Ah vesana fames! & rerum dira libido:**
Quid tamen hoc pdest? quod deuorat oia avarus
Ecclē. iiii. **Semper habens: nihil & ieiuno sufficit ori?**
P̄s. xxxviii. **Nec modus aut requies: nō hūc cumulauit aceruū.**
Amos. ii. **Is sibi. sed lites subitas post funera linquet.**
puer. xi. **Vtilis est nûmus multis: inglorius illi**
Math. xix. **Qui nescit seruare modum: legemq; modestam**
Marci. x. **Qui nil pauperibus doni elargitur amicis:**
Luce. xii. **Hunc deus omnipotens extremo sine relinquet:**
Thobie. iiii. **Nec capiet vultu placido sua vota precesq;**

De obsequio duorum dñorum
 Ille duos lepores venator captat in vno
 Tempore : per sylvas quos canis vnus agit
 Qui cupit ardent er dominis seruire duobus:
 Hic plusq̄ poterit: sepe agitare volet.

Seruire duobus.

Nemo p̄t duob⁹
 dñis seruire: aut
 enī vnū odiet &
 alterū diliget aut
 vnī adherēbit &
 alterū cōtemnet.
 Nō potestis deo
 seruire & māmo/
 nel Qui ad vtrū=
 q̄ festinat neutrū
 bene peragit. plu
 ribus intentus mi
 nor est ad singu=
 la sensus Cor igre
 diēs duas vias nō
 habebit successus

Stultus & is: sūmo qui vult magnoq̄ tonanti:
 Et mundo pariter querit seruire p̄phano.
 Nam veluti dominis qui seruire duobus
 Raro fit: vt talis semper sit gratus vtriq̄.

Math. vi.
 Luce. xvi.
 Eccle. iiii.

glo. in l. fi. C.
de assel.

Qui captare duos lepores conatur/in vna
Hora: venator comitatus cum cane solo:
Vix sibi contingit leporem q̄ subleuet vnum.
Raro ferit metam: signataq; stigmata luto:
Qui pharetras multas tendit/variāsq; balistas

xvi. q. i. pref/
biteros

Quisq; multa suis humeris imponere rege
Offitia: & solus vastos vult ferre labores:
Difficile est: semper licitū si seruet/honestū &:

glo in c. accu
fatus de here
li. i.

Nunc huc/nunc illuc raptus/sine fine vagatur:
Nec pede sic stabili poterit constare/locoue.
Aequora nunc sulcat: trabibus nūc p̄ mare currit.
Iam terram ignotā querit/gentesq; pererrat.

c. diuers de
cle. con.

Raro diu perstat qui bina negotia gestat.
Qui facit vt placeat multis:hunc semper oportet

Eccle. v. c.

Quemlibet astute blandis palpare lacertis.
Si quid & aduersi conrra se percipit: vsq;

c. cū singula
de pben. li. vi.

Perferat: offitiis queat vr seruire duobus.
Verba det ingenuo quę sint permixta lepore:

lxxxix. di. c. i

Et quod sit placitū faci at sempq; loquatur:
Blandidulis cunctos verbis/manibusq; salutet.

Eccle. i. & ii/
Iacobi. i.

Ceruicem domini succis: & pectus inungat
Illecebris: quo sit solita non maior in aula:
Et caueat ne quę turgentī concitet ira.

c. quia in tātū
de preben.

Hic quia pregrauidā gestat cū pondere molem
Otia rara simul: mentis raramq; quietem:
Attamen offitii numerus pluralis/auentem
Efficit. vt lucrī sudores perferat atri.

xxi. q. i. cleri/
cum.
Eccle. e. ix.

Sanctius & melius: domino seruire probato:
Arq; vno: possis cui per benefacta placere:
Q̄ dño vsq; nouo famularier omnibus horis.

De nimia garrulitate.

Qui linguam frenat: rictus compescit & oris:

Mens angore huius tristitiæ vacat.

Qui loquitur temere cadit in discrimina: sicut

Quæ pullos prodit murmure pica loquax.

Garrula lingua.

Ois natura besti
arū & volucrū &
serpētū & cetero
rū domātur & do
mita sunt a natu
ra hūana: linguā
aū nullus hoīm
domare p̄t Inq̄
etū malū plena
veneno mortife
ro. ipsa maculat
totū corpus & c.
Qui custodit os
suū custodit aīaz
suā: q̄ aū incōsi
derat⁹ ē ad loquē
dū sentiet mala.

Garrulus atq; loquax q; tempore blaxterat omni

Ad nauē is properet fatuam: conscendat in arcē.

Carbasa ventus agit: fatui propateloquaces.

Sunt plures quorū est summa oblectatio vitæ:

pue. xiii. & x.

P̄s. cxxxix.

Eccle. ix.

Iacobi. iiii.

- Ecclesiasti. v. Summus & affectus linguã exercere procacem.
 Dum tangunt: quod nemo volet tetigisse: meretur
 Inuidię telum: melius tacuisse profecto
 Qui reticere potest cum magno forsan honore:
 puer. xvii. | Attamen eloquitur: nec vult compescere fauces:
 Incurrit quandoq; grauis discrimina noxę:
 digito p̄pescere Et casus miseros. melius strinxisse labellum.
 labellũ.
 Iuuenalis Respondet qui sponte sua: non ante rogatus.
 Iob. xv. Se fatunm insulsum cunctis exponit: & offert/
 puer. xviii. Obscenę pariter cõmissa pericula lingue.
 Sunt fatui plures qui garrulitatis inique
 Leticiam capiunt: & lingue gaudia vana:
 Qui tamen interdũ p̄na plectuntur acerba.
 Hiero. xviii. Multos lingua procax casus sufferre coegit
 Osee. vii. Angustos: quid enim fallax delatio prodest?
 Linguosus/sua cum phas est malefacta fateri:
 Atq; sacerdoti culpam proferri. silescit:
 Nec verbũ ructare potest: dum p̄mia cęli
 Dantur: & examen miserum de crimine fertur.
 Multi prudentes & sani forte fuissent:
 Si se non proprię sedassent verberare lingue
 Adsit in exemplum miseris/normamq; salubrẽ.
 Pica Pica loquax. pullos que garrulitate frequenti
 Prodit: & ad nidum nimio clamore susurrat.
 Eccs. v. Pauca loqui: & castę seruare silentia lingue
 puer. xxv. Tutius & melius. qui respondere laborat
 Omnibus: incurrit damnũ quandoq; molestũ.
 Sermo placet modicus: moderato tempore fusus.
 Eccs. iii. Virtus clara quidẽ est tutũ seruare labellum.
 Rite loqui fas est: quod bona lingua docet.

Inuenire rem alienam & non reddere
 Inueniens aliquid proprios quod seruat in vsus
 Istud & inuentum qui putat esse suum:
 Tanquam iusta dei/sinat id retinere/voluntas
 Hunc dēmon fatuum decipit atq; ligat.

Inueniē et nō red- dere

Sí quíd inuenisti
 & non reddidisti
 rapuisti: quantū
 potuisti fecisti q̄a
 plus nō inuenisti
 &c. Vn^o quisq; eī
 scire debet quod
 suū nō est: ad ali-
 um pertinere.

Feruoꝝ auaꝝitīę mea non sinīt vsq; silere
 Carmina: sed satyꝝam tendere vbiq; meam.
 Iccirco fatuos meꝝito hic dīcemus inerteꝝ.
 Quī sua non solum: verum aliena tenent.

xiiii. q. v. si
 qd inuenisti

I. cū querebat
 C. vnde. vi.

I. cū querebat C. vnde vi Inueniunt quidam thesauros: res alienas:
 Vt vobis obseruant hęcq; reperta suis:
Et tenebris cęcis a deo sua pectora firmant:
 Vt credant superos hęc tribuisse deos:
 Non curant ad quem dominū res perdita spectet:
 Quod fortuna leuis obtulit: vsq; tenent.
 Audi: quem tanta trahit impietate cupido
 Audi: nec renuas hęc documenta precor
 Augustinus. A casu si res alienas inuenis: illas
 Esse tuas nunq̄ credas: aliena profecto
 Sunt ea. quęso tuos: si quos in pectore sensus
 Vsq; geras: censor consule stulte tuos:
 i. petri. iiii. Deutro. vii. An bona que proprio non sunt quęsita labore:
 Rite tenere queas? impius error adest.
 Inuenias aliquid: quod nullo iure parasti:
 Ad dominū debes mittere sponte suum.
 Ange. insti. de re. diui. i. fi. Si non est notus/res ad quem perdita spectat:
 Nescis & heredes quos bona iura manent:
 Inuentas debes mox res in pauperis vsus
 Vertere: mendicos hisq; iuuare viros.
 In proprios vsus qui vertit res alienas:
 Quodq; suum non est: conterit atq; rapit:
Hic acherontęis animam demerget in vndis:
Excrutians sese perpetuaq; siti:
 Thesauri raptor parū a p̄done dolofo
 Distat: res raptas prauus vterq; premittit.
 En deus omnipotens: teq; extra/atq; in cute noscit
 Actus deinde tuos: noscit & ingenium:
 In regula pec catū li. vi. Inuenies/ si quod sacra iura tenere vetabunt:
 Redde: nec inuentis pollue corda malis.

De eo q̄ in alios aiaduertit/ & met peccat.
 Quisquis iter planū poterit transire viator:
 Quod monstrat posita dextera fixa via:
 Attamen in ceno: atq; situ: crassaq; palude
 Ambulat: is sensu / seu ratione caret.

**Medice
 cura te ip
 sum.**

Bene docendo &
 male viuēdo deū
 instruis quō te cō
 demnare debeat
 Qui vidit vtilius
 & facit deteriora
 Absit ei radi⁹ lu-
 cis sine mora. Ex
 teris oculis alio-
 rū dāna videm⁹
 Ad discernendū
 ppria sensus hēt

Peruolat ad nostros / censorum turba / phaselos
 Qui procul aduertunt alienę crimina frontis.
 Castigant facinus: quod nec cōmittere abhorrēt:
 Et proprias vitii sordes / scelerisq; patratī

xl: dis. c. i. in /
 sti q̄ cum co.
 ceterū.
 glo. i. c. ea que
 de sta. regu.

- iii. q. vii. iudi
 cet & c. in gra
 uibus. Abscondunt maculas: alios culpae parati:
 Omnia facta hominū temere in conuitia vertunt
 Ridiculū nasum tollunt grandesq; cachynnos.
 Nec tamen aduertunt q̄ sautia membra malorum
 Gestent. & morbos vitioso in pectore natos.
 Sæpe manus fixa in directo tramite campi
 Monstrat iter rectū: per quod non ambulat ipsa.
- iii. q. vii. tria. Sic faciunt tales/hominū delicta notantes:
 Nec p̄priū censent facinus: vitamq; pudendam
 Math. vii.
 Luce. vi. Quiq; volunt oculo de fratris sumere spinam:
 Inspiciant se ferre trabem: pondusq; molestū.
- Iuuenalis. Multi se Curios simulant: durosq; Catones:
 Fabritiosq; probos: simulant sanctosq; Metellos:
- Ffay. ix. Multi Socraticam tentant ostendere frontem: &
 Grande supercilium: quorū tamen impia vita est.
- Iuuenalis. Et quorū tacita sudant p̄cordia noxa.
 Cicerō Hinc Ciceronis adest sententia clara disertī
 Qua docet: vt nullus peccata aliena fatiget:
 Hic nisi sit vacuus vitis / & criminis expers.
 Multa tibi possem dare nunc prouerbia patrū.
- Luce. xii.
 xxvi. dif. vna
 tantum. Nam veluti medicus qui alios sanare medelis
 Molitur: nec se poterit sanare medendo
 Sic agit ille quidem: qui alienos carpere mores
 Gliscit: & in propriis delictis turpiter h̄ret.
- i. q. i. multi Sunt plures: aliis bene consultare sciunt qui:
 At libimet nequeunt licitum suadere & honestum
- xliii. dif. sitre
 ctor. Vos quoq; presbyteri: populo qui concionatis
 Iussa dei: fideiq; simul p̄cepta sacrate:
- xxv. dif. p̄mi
 xlvi. dif. i.
 necesse Quando alios homines verbis culpatis & ore:
 Vita sit immunis vestra / & sine sorde probata.

De contione sapientię.

Quem sacra delectat diuū sapientiā: quicq̃
 Pectore flagrantī dogmata sancta colit:
 Hic cunctis prestat: clarosq; meretur honores:
 In celo datur & digna corona sibi.

Sapien-
tie p̄cepta

Vsq; quo paruuli
 diligitis infantiā
 & stulti ea q̃ sibi
 sūt noxia cupiēt:
 & imprudētes odi-
 bāt scientiā: con-
 uertimini ad cor-
 rectionē meam.
 Discite & o mise-
 ri causas cogno-
 scite reruz: Quid
 sumus aut qd̃ nā
 victuri gignimur
 ordo Quis datus
 ā metē q̃ mollis
 fluxus: & vnde.

Clamat voce graui populo sapientiā cuncto:
 O genus humanū ad nostrā concede cathedrā.
 Discite quid recti doceant mea verba/boniq;
 Discite mortales castę monumēta Mīneruę e. i.

Prover. i.
 Persi. iii. sat.

Et sacre pariter sua dogmata discite lingue
Stultitiam crassam tota deponite mente:

puer. xiii.

Querite doctrinam / qua constat vita / salusq;

Querite que bona sunt: funesta pecunia nullo

Alliciat vestros animos ad crimina spurca.

Plaut⁹ in am
phitri.

Sardonychē fuluū superat sapientia / & aurū:

Argentūq; simul / gemas / nitidosq; berillos:

Non Adamas melior: non est Magnesia cautes.

Est maior toto sapientia puida mūdo.

Quicquid & optari poterit: non prestat aceruū.

Aequalem sophiē: cunctis prestantior ipsa est.

Eccle. xxxvii

Nil habet equiualens: similis nec gloria fulget.

Consiliis princeps toto dominatur in orbe.

Temperat hęc vrbes: populos: magnūq; senatū:

Corporis hęc prebet vires: & corda polita.

Clamitat ad cunctos sapientia. voce tubali:

puer. viii.

Me duce scepra tenent reges / rutilasq; coronas:

His mores legesq; dedi de pectore sacro:

Me duce principibus regna obseruantur auita:

Eccle. xxi.

Ac per me gentes: sincera lege reguntur:

Que mala stulticie fugiunt: cecosq; furores.

Qui me rite colit: qui me veneratur: amatq;

Hanc veneror: mitisq; sequor / cū laude perhenni:

puer. iiii.

In me diuicie sacre: thesaurus & ingens:

Et bona foelicis consistunt premia vite.

Me deus eternus diuino numine obumbrat:

Nataq; de cerebro: sum magnū & sparsa p orbē.

Celestis per me maiestas cuncta parauit:

Et sine me nihil / est in celo / atq; orbe creatum.

puer. i.

Insipiens igitur qui non mea dogmata tractet.

Iactatio & confidentia fortune

Se fortunatū /foelicem/seq̄ beatum

Quī putat:& sorti niniū confidit iniquē:

Laudat & extollit fortunam:sentiet olim

Cum minime retur:tectum crepitare domūq̄

Fortune vanitas.

Successus hūanę
p̄speritatis veruz
iudiciū eterne dā
nationis est. De
ppiciato peccāto
noli eē sine metu
neq̄ adūcias pec
catū sup peccatū
Misericordia enī
& ira ab illo cito
p̄ximant:& ī pec
catores respicit
ira illi⁹. Lento eī
gradu ad vīdīctā
sui/diūina proce
dit ira:tarditatē
q̄ supplicii/grauī
tate cōpensat

Hic quoq̄ dignus erit nostra rate /siue lybutno
Prouehi: & inspidum stultus adire chorunī:
Qui iactabundus fortunā semp in omni
Arridere sibi reputat: atq̄ cupit.

Augustinus.
puer. xxviii.
Ecc̄s. v.
Valen⁹ li. i.

- Et iactat q̄ se gremio fortuna benigno
 Respiciat: sint & p̄spera cuncta sibi:
- Esaię. lxxv. O fatue: enormis quę te vesania torquet?
 Quorsum/te rerum fata caduca trahunt?
 Cur nimum subitis audes confidere rebus?
 Cū bona fortunę non stabilita: ruunt:
 Incassum iactas sanę ludibria fortis:
 Fœlix qui se non implicat hĩsce bonis.
- Augustinus. Iactas diuitias: iactas q̄ copia rerum
 Te beat: inq; manus p̄spera multa fluunt.
 Iactas successus faustos/ & fortis aceruos:
 Cum finem incertū fors tamen omnis habet.
- Seneca i b̄cu
 le furem. Pestifero multos fallit fors nubila vultu:
 Instabilumq; trahit/nō bene fida roram:
 Stultus quem passim reę successus inescat:
 Confidit rebus qui bene fortuitis:
 Demonis horrendi. mihi credite: filius hic est:
 Posthabitis superis: qui bona vana colit.
- Prover. xxi. Quem stygius Pluto conatur fallere: rerum
 Huic cumulū prestat diuitiasq; malas:
 Quę damnant hominē sitibundū in gurgite fusco
- Luce. v. In quo ranarum pessima turba fluit:
 Stultus qui iactat fortunę commoda: certus
- Prover. i. In quibus/ & stabilis non solet esse gradus.
 Fortunam patienter habe: nec p̄spera iactes
 Fata: hodie diues: eras quoq; pauper eris:
- Iuuenalis Non in fortunę manibus fœlita rerum
 Munera dependens: sed deus illa tenet:
 Et mutat quodcunq; volet: tu stulte profanam
 Ne sortem extollas: nunq̄ ea firma manet.

De nimia curiositate mortalium.

Qui curas hominū cunctorum ferre laborat:
Nec proprios fructus: nec sua damna videt.
Is quoq; sit patiens: & discat ferre dolores
Si premitur mundi mole/ruatq; graui.

Cura iuti- lis.

O curas hoīm: o
quantū est ī reb⁹
inane. Aliena cu-
ras ea q̄ad te nō
attinēt. Non pl⁹
sapere q̄ oportet
at. Alciōra te ne
q̄sieris: & fortio-
ra te ne scrutatus
fueris. sed q̄ p̄ce-
pit tibi de⁹ illa co-
gita: & ī plurib⁹
opibus ei⁹ ne fue-
ris curiosus Non
est enī tibi neces-
sariū ea q̄ absco-
dita sunt videre
oculis tuis &c.

Qui plus ferre cupit: propriis portare lacertis
Q̄ valet: hic fatuus sua sponte pericla subibit.
Imprudens etenim quisquis ceruice parata
Vult molem sufferre graue: & iuga tristitia solus.

de renun. c. i.
in prin. li. vi.
Persius. i.
Teren.
Ad roma. xii
c. iiii.

- Cum sit opus multis talem portare laborem.
 Qui dorso imponit spatiosi pondera cœli:
 Et capit id quod ferre nequit: velociter iste.
 Corruit: & cepti hunc tandē imprudētia mordet.
 Historię nobis recinunt exempla: ꝓ ille
 Magnus Alexander toto sudasset in orbe.
 Europe atq; Asię fines: non deniq; mundus
 Suffecere sibi: tanq̃ pro corpore paruo
 Non satis ista foret tellus quam iure teneret.
 Attamen exigua tandem compositus in vna:
 Sarcophago cōtentus erat paruoq; sepulchro.
 Mors horrenda docet: quo quis cōtentus abire
 Debeat: & qualēm sectentur corpora finem.
 Cynicus ille / fuit gręcis plus diues in oris
 Cognitus: & sphię celebris præceptor & auctor:
 Non edes magnas: non hic sublimia tecta
 Quęsiit: at vacuo speculatus vase: forato &
 Astrorum motus: curauit sęcula nusq̃.
 Magna quies istunc atq; ocia blanda manebunt
 Qui forti curas abigit de pectore vanas:
 Haud onus imponit dorso quod ferre recusāt.
 Maxima qui tentat: voto qui concipit alta:
 Pondus & aggreditur rerū: tolerare labore
 Grandia: quę mordax imponit cura lacertis.
 Quid iuuat ingentē manibus ꝓvincimus orbem?
 Angorē frustra patimur: curasq; modestas?
 Si tandem hanc animā / stygiās mittemus in oras?
 Qui curat quid mundus agat: quo cęsar in orbe
 Martem agitet: nunq̃ tranquilla viuūt in hora.
 Stultus & is: curans ꝓ nec mutare valebit.

Prouer. xx.
Ecc̃. i. & xiii.

Iuuenalis
Alexander

Ecc̃. vii.

Diogenes
Horatius

Iuuenalis

Prouer. xvii.
Sap̃ien. v.
Math. xvii.

Sap̃ien. viii

Mutuum accipere.

Haud facile emergit q̄ semper mutua sumit:

Nam lupus est mesē tempora nulla vorax.

Calcitrat hunc usinus plantis quandoq̄ recuruis

... Seraq̄ mortiferi damna doloris agit.

Mutuum
accipere.

A nullo accipiēs
mutuum. Qui
enim mutuum re-
cipit seruus est fe-
neratoris. Mutu-
abit̄ peccator &
nō soluet: iustus
autē miseretur &
retribuet. Omnia
tempus habēt &
suis spaciis tran-
seunt

Multiplicata suis manibus qui mutua sumit

Era: hīc versuram soluere stultus habet.

Profueritq̄ parum q̄ metam & tempora tarda:

Soluēdi statuit: mox q̄a tēpus abīt, e.iiii.

Dentro. xv.
Prouer. xxii.
Ps. xxxvi.
Eccs. iii.

- Pſ. lxxi. Expoliant vſura vorax & ſcœnora multos
 puer. xxviii. Censibus: ingrata pauperiemq; creant.
 Luca. vi. Sepe etiã nudos homines facit es alienum.
 Mutua pauperibus exitioſa nocent:
 Schemate quid tamen hoc p̄ ſcriptę pagina legis:
 Aut Satyrę excuſus: ſignificare velint:
 Accipe: nam fatuos vitiorum ſemita trita
 Quos trahit: & ſclerum quos malus error hēt.
 Deuoto: qui peccant: vetitę quoq; niutua ſumunt
 Legis: & impuro ſcœnora corde ſouent.
 Peccati cumulum faciūt: atq; aggere magno
 Conſtituunt molem: ponderibusq; grauant.
 Imponūt humeris ſtrictum cum mole capiſtrum:
 Pondere ſuſcepto cunctaq; membra tremūt:
 Non vt peccatū cumules. tibi tempora donat
 Hęc deus: emendes ſed malefacta petit:
 Vindicat interdū mortales verbere dīro:
 Viſitat & lento crimina ſepe pede:
 Adſit in exemplum Sodomorum tarda ruina:
 Qua cecidit iuuenis: decrepitusq; ſenex:
 Et Solymę prębent nobis exempla vetuſtę:
 Propter peccatū quę cecidere malum.
 Nilicolas itidem plagis ſubitiſq; ruinis
 Ob ſclerū molem trauerat ipſe deus.
 Et plagis variis recutitę ſemina mentis
 Affecit: quamuis gens benedicta foret.
 Mutua qui ſumit nequeat quę ſoluere: ſtultus.
 Nam metam poſitam nō lupus ipſe vorat.
 Sic deus omnipotens tribuit tibi tempora vitę.
 Non vt peccatū: ſed bona perſitias.

Eccſ. vii. & 8

Eccl. xii.
 xxiii. q. iiii.
 Nabuchodo-
 noſor
 Sodoma
 Gene. xviii.

iiii. Re. xvi.
 Thobie. xiii.
 Micheę. iiii.
 Exodi. iiii.

Iohelis. iiii.
 Amos. ix.
 Eſaię. i.
 puer. xxii.
 Thobie. xiii.

Ezech. xviii.

De inutilibus votis & petitionibus.
 Qui superos passis manibus / votisque precatur:
 Nec tamen ex iusto pectore vota fluunt:
 Quod petit a superis votū non percipit illud:
 Materiam risus deinde aliquando dabit.

Quid o- randum.

Ante orationē p̄
 para aīam tuam.
 orationes er̄ i-
 storum exaudiet
 dominus Melior
 est finis orōnis q̄
 p̄cipiū Orandū
 ē vt sit mens sana
 in corpore sano .
 Superosq̄ p̄cetur
 & oret Vt redeat
 miseris abeat for-
 tuna sup̄bis. Sci-
 mus aut̄ quonīaz
 peccatores de⁹ n̄
 exaudīt.

Carpimus hac Satyra optat⁹ quoq̄ / & ip̄ba vota
 Quę temere a superis nulla ratione precamur.
 Voto / homo sepe petit. quę non intelligit ip̄se.
 Sed quę tristia sint discrimina forte datura.

Eccle. xviii.
 puer. xv.
 Ecc̄. vii.
 Luc̄. xx. ifi.
 Ioh. ix.

- Midas Rex** Adsit in exemplū Midas rex: supplice voto
phrygm. Qui temere optabat ꝓ quicquid tangeret autū
Omidius.me- Effet: & hinc stolidę damnosa optatio mentis
tha.xi.
Persius.i. sa. Huic fuit ad pęnam. nam panis versus in aurum
 Atq; merū fuerat: sic voti damna luebat:
 Auriculas asini fatua vt ceruice referret.
- Prouer. xvii.** Multi diuitias optant/ censusq; superbos:
 Et manibus quatiunt: Iouis atq; impellere tentant
 Aures: nūmorū vt magnum concedat aceruū.
- Sapient. viii.** O male vouentes: funesta pecunia multos
 Ad miseros casus: & tristia fata retrusit.
- Lycinus** Quid lycini profunt edes: quid iugera campi?
Crassus Quid crassi census? quid Croesi maxima gaza?
Croesus Non faustum nacti finem: non funera recta.
- Iuuenalis** Poscit opem neruis quidam/ longāq; senectam:
 Poscit & in longis opulentus viuere seclis:
 Quem tamen assidue crapule/ tucetaq; crassa
 Debilitant: neruosq; terit lasciuā voluptas.
- Adhebre. 8.** In pęnam multis fuit olim annosa senectus
Prouer. xvii. In qua sollicito sudamus sepe dolote.
- Peleus** Peleus: & Nestor viuax: Itacusq; Laertes:
Nestor Questi sunt seram nimīū tardamq; senectam.
Laertes Accedunt senibus quandoq; incōmoda multa.
Horati⁹ i atte
- Sapientie. v.** Tum trahit ad votū quosdam mundana potestas
Eccle. xi. Exitūq; que sepe parit/ męstamq; ruīnam.
 Exoptant alii formosos corporis artus:
 Atq; animę iccirco perdunt plerumq; salutem.
 Optandum est/ vt sit mens sana in corpore sano
- Iuuenalis** Et bona fama: fides: & inorum vita bonorum:
 Et sedeat virtus in casto pectore fulgens.

De inutili studio.

Qui studium exercet vanum: sterilemque palestrā:
 Et frustra studii tempora cepta terit:
 Ad partes satyrę veniat/stultasque cohortes:
 Ut videat quid sit perdidicisse nihil.

Inutile
studium.

In pueritiā requi-
 rētes modos mu-
 sicos: & narrātes
 carmīa scrip̄tura
 rū ī generatiōib⁹
 gētis suę gloriā
 adepti sunt &c.
 Ociū sine litteris
 mors ē. & viui ho-
 minis sepultura.
 Etenī cū debere-
 tis mgrī eē ppter
 t̄ps: rursū indige-
 tis vt doceamī q̄
 s̄nt elemēta exor-
 dii sermonū dei.

Nunc superest satyrę: fatuos vectare studentes:
 Qui cappas humeris portant/longosque cucullos:
 Vnde trahunt post se capparū in puluere caudas:
 Et se scire putant/quod non didicere studendo.

Eccle. xliiii.
 Ad hebre. v.
 ii. ad thimo. 3

- Eccle. xxv. Dum studiis teneros deberent tradere mores:
 In plateis potius ludibria vana sequuntur.
 Nil studii fructus curat male sana iuuenus:
 Cogitat haud artes magna ratione repertas:
 Sed potius fatui studio laqueantur inertii:
 Vnde nihil moru: nihil & virtutis habebunt.
 At sophia est veteru/ magno sudore paranda:
 Ocia nil possunt prestare ignaua studentii:
 Hinc magis admiror: q̄ multi errore profano
 Nil nisi nunc manibus triuialia gramata voluunt.
 Gramatices Prisce sincera volumina spernit:
 Cuius Alexander gallus precordia rurbat.
 Hic logicę nodos soluit sermone rotato:
 Et sylogismoru cum garrulitate molesta
 Currere nunc Sorte clamat: nunc stare Platonem.
 Blaeterat: & nescit verbis imponere finem:
 Ars logicę/falso nodos/& retia cauta
 Nescit: & explicitu/tenebras deducit in atras.
 Noctes atq; dies ranarum murmura rauca
 Effundunt logicę verbosaq; dogmata clamant.
 Talibus illecebris violatur prima iuuentus.
 Vtile nil querens: nil delectabile gustans.
 Hic volat ad Wienā: tenet hunc Erfordia magna
 Hunc Basilea fouet. Lypsistum Barbara tellus:
 Hic mare sulcauit: gentes hic vidit Iberas:
 Vidit & hic gallos: & magnę menia Romę:
 Ad patrios tandem redeunt sine laude penates:
 Et sine doctrina: cappas ceruice superbis
 Gestant: pro stulro que respondere studente.
 Possint: incassum tractarunt tempora prima.
- xxi. q. i. sic
 viue
- Seneca epi/
 stola. xviii.
 c. nisi cu pri/
 de de renun.
- xxxvii. dis.
 nonne
- Eccle. xvi.
- xxxvii. dist.
 legimus
- Eccle. viii.
- xii. q. ii. glo/
 ria epi
 glo. in c. cu ex
 litteris de in.
 inte. resti.
 puer. xiii.

Temere loquentes contra deum.
 Si deus annueret precibus / nostrisq; petitis
 Semper: & ad votum cōcederet omnia: plures
 In lachrymas fluerent mēstas: fletusq; molestos:—
 Stultitięq; suę captarent prēmia iusta.

Corriperē facta dei.

Supuacuis laborat impendit q̄ solē certat facib⁹ adiuuare quoniā diuinę gratię plenitudo adiectione humana nō indiget: nec vlla requirit cōmendatiōis augmenta. sic q̄ mel multū comedit nō ē ei bonū. Sic qui scrutator est maiestatis opprimetur gloria

Vanā operā impendit: fatuos stultosq; labores
 Qui solis radios igne iuuare putat:
 Et face succensa: se credit lampada phœbi
 Augere: vt plenū plenius efficiat.

vi. q. i. si omnia
 Eccle. iiii. ()
 Prouer. xxv.

Stultior ille tamen: superi qui facta tonantis
Atq; voluntatē corrípít ætheream:

Híc superat stultos omnes: vefanior hísq; est:
Eumenídes quoq; pectora surda premūt.

Ad Romā. x. Nanq; dei nostri tanra est sapientia/ virtus/
Iustitia/ ingeniū/ gloria/ fama/ decus:

Esaie. xl. Consiliū tantū/ maiestas: tanra potestas:
Non egeat nostro vt sceptriger auxilio.

— Prouidus & sapiens adeo est/ qui cuncta creauit:
Qui mare: qui terrā: stelliferū q; polum:

Vt sua nec minui poterit diuina voluntas:
Ne uehominū augeri/ possit ab ore magis.

xxxii. dif. eru
bescant.

Omnia dispensans moderatur: & omnia noscít:
Corda q; scrutatur: hunc later atq; nihil.

Omnia disponit sollerter: legeq; certa
Singula constituít: præterit huncq; nihil.

Seu deus ergo tonat: niuibus seu spargit harenā:
Seu vibret forti fulmina dira manu:

Seu ros æthereū mítrít: siue astra serena:
Effundít: nimbos seu deus horrifonos:

Sapientie. i. Non homíni fas est diuina lacefcere iura:
Iactare & contra verba maligna deum.

P̄s. ciii.

Sapientie. xi

& .xii.

Eccle. xxiii.

Omnia disposuit sapienter/ maximus híc quem
Corripis incassum/ stulte pterue/ deum:

Vindictam queris scelerum: penamq; malorum:
Cum temere irrumpis: visq; docere deum.

Murmura non fas est: crepítantia verba: susurros
Aduersus summū præcipitare deum.

Nūeri. xiiii.

Iosue. ix.

i. corinth. x.

Israhel interíit totiēns sic murmure turba:

Stultoq; hoc cecidit pars quoq; magna modo

Qui alios iudicat.

Se iustum quicūq; putat: vitāq; probatūm
Iudicat atq; alios homines/censetq; nocentes:
Nec contemplatur semet: capit ille ruīnam:
Sic licet in casu: cunctos notat ipse caedntes.

Judicā alios.

Nolite iudicare.
vt nō iudicabimī
nolite cōdemna-
re & nō condēma-
nabimini: qd aut
vides festucaꝝ in
oculo fratris tui &
trabem in oculis
tuis n̄ vides? Tol-
lere festucā q vis
de fratris ocello.
Que tuā contur-
bat lumina tolle
trabē. Iudicet ille
de alterius errore
q nō hz in seipso
quod cōdemnet

Stultitię vitio metuenda pericula multi
Incurrunt: mortis exitiūq; graue:
Quos spes vana trahit vite: fausteq; salutis
Prosperitas: quę mox fluminis instar abīt.

Math. vii.
Luce. vi.
glo. i. c. ea que
de sta. reg. iii.
q. vii. iudicet.

- prouet. xxiiii. Se putat esse bonū / se iustū: seque potentē:
 & .xxvi. Magnanimū / & nullum posse subire malum
 Eccē. x. Non metuit mortē: quoniam spe ductus inani:
 Floccifacit post se quicquid in orbe manet.
 Horatius i ep. Quicquid delirant alii: mox carpit iniquo
 Dente Theonino: nec sua facta videt.
 Sed fatuus quiuis spem pectore seruat inerti:
 Qua sperat sese viuere posse diu.
 Math. vi. Si videt alterius mortē viteque ruinam
 Ad Roma. ii. Affore: non meminit se prope posse mori.
 Eccle. xi. Mox causam fingit: citius cur raptus: aitque
 Non alias validus / nec bene sanus erar.
 Eccl. xxxviii. Quin rristis: nigro & suffusus sanguine: plenus
 Er scelere atque dolis: improbulusque fuit.
 Propterea omnipotens excelsi rector olympi
 Fecerat hunc subira morte perire virum.
 Post mortem fatuus sceleratus / iudicat illum:
 Forsitan ætherei quem fouet aula poli.
 Sapientie. iii. Inter cœlestes sua qui solaria ciues:
 Nectare & ambrosia fors bene pastus habet.
 Eccle. xxi. Iudicat alterius mortem: qui compede strictus
 Est scelerum: & vitis membra ligata tener:
 Eccē. vii. Nec metuit poenā: neque mortis tempora: que mox
 Obseruans lachesis: stamina fessa secat.
 Seneca Terminus incertus læti est: incerta diesque: &
 Apoca. xviii. Hora: volant tacito tristia fata pede.
 Vir bonus & iustus: falso quandoque putatur
 Esse malus: noscitur pectora sola deus.
 iii. q. vii. iudi Iudicat alterius vitam quicumque probarum:
 cet. Sincerum / & iustum condecet esse virum.

De pluralitate beneficiorum.

Quisquis cupit possidere plura beneficia:

Multa solus obtinere possit ac officia:

Plus imponit hic a sello quā portare poterit:

Mortem sacrorum misello multitudo parturit

Bñfitōꝝ

pluralitas:

Ambicio quorūdam in tantū processit. vt nō duas vñ tres sed plures ecclesias habere studeāt cū vix vñ possint debitam puisionē impēdere/cū tñ multitudo p̄bendarū canonibus sit inimica & valde iūstū & iniquum est vt multī esuriāt forte meliores et vn⁹ ebrīus forte null⁹ in verbo / & pessim⁹ in exēplo habundet.

Sunt: quibus est animus beneficia plura tenere

Et sacrum manibus contaminare bonum:

Nec satis illa valent vigili curare labore:

Susceptū nec onus p̄ficere arte queunt. f i.

de p̄ben. quia in tantū. & c. de multa. De de. n̄ ref. quia nōnulli i. ad cor. xi.

Eccl. xxxiii. Quí saccos asino plures imponere tentat:
Morte fatigatum destruit ille pecus.

Et quem sola quidem posset prebenda fouere:

Illius ad vitam que satis usque foret:

Hunc sed amor nummi funesta pecunia: cogit.

Absque modo & numero congerere ulterius.

c. amaricie.
de preben.

Qui cupit assiduo beneficia plura tenere:

Copia nec rerum quem satiare potest:

Usque adeo cecatus erit: pressusque tenebris:

xlvi. di. sicut

Nesciat ut curas connumerare suas:

Hunc nocturna quies nunquam solabitur vlla:

Semper hiat: nullo limite vita iacet.

Saccum hic circumfert in quo non fundus habetur

Sed ieiuna fames: atque cupido vorax.

At magis indignum est asini/indocti/imque periti

Quam magis hec faciunt: cuncta tenere volunt:

Ecclesieque bonis nulla virtute fruuntur:

xvi. q. i. c. vlt.

Atque deum/vana religione colunt.

xxiii. q. viii.
conuenior.

Hec bona pauperibus largiri cœlica debent:

Usibus at prauis sic cumulata ruunt.

Dicite pontifices quid vos beneficia multa

Confertis stultis? qui ratione carent?

An quia iumentisque asinisque imponere phas est?

Cunctorum ut saccos atque onera usque ferant?

Quin etiam peius: contenti munere nullo

Conducunt census: mutua lucra locant:

Actu. viii.

Hos nec apud satis est Hiesy cum symone tutus:

i. q. i. petrus.

Mangones licitant: vendita rursus emunt

et. c. qui studz

iii. Regu. v.

Plures quisque igitur prebendas possidet: ille.

Extremam expectet cum Ioue tartareo.

De eo qui exceptōes querit ad emendandū se
 Qui cantum corui/cras cras imitatur:& vsq̃
 Cras canit: haud animo fata caduca notans:
 Semper aget fatuum: nam confidentia stulta hęc
 Dicitur: illudit spes ea sepe suos.

**Differēs
 beneface
 re.**

Non tardes con
 uerti ad dominū
 et ne differas
 die in diem Subi
 to enim venit ira
 illius: & in tēpore
 vīdicte disperd̃
 te. Hodie est et
 cras moriet̃. fenū
 quod hodie est
 cras in clybanum
 mitteṛ. Hodie si
 vocē eius audierī
 tis nolite obtura
 re corda vestra.

Cui deus omnipotens de coelo numina mittit:
 Illius & mentem instrat: quo certius inde
 Omne nefas purge: vite & delicta pacte
 Emendet scelerumq̃ graues eliminet actus: f. ii.

Ecclesi. v.
 Ps. xciiii.
 Ad hebre. iiii
 Luce. xii.

- Sit licet hic positus vitio tum in flumine magno :
 Sentiat & molem : qua mens agitat iniquam.
 Et spatiū vitę quo recte viuere posset :
 Groccitat attamen hic corui de more canendo
 Cras cras : in melius vitam mutabimus : aut cras .
 Hinc stolidū / insanum / & stultū dicimus omnem :
 Qui se victurū cras asserit : atq; fatetur :
 Cum tamē in foribus mors assidet omnibus horis
 Sera nimis vita est que fert crastina : qui scis
 An te fata sinant tam longo viuere cursu ?
 Cras minus aptus eris : hodie bene viuere debes :
 Et purgare caput : quod cum sudore grauatum
 Pondera peccati gestat : cura sq; minaces .
 Ad mala veloci volitamus cum pede semper :
 Atq; hodie facimus ea : nec differre putamus
 Longius : ad q; nephas presens nos macipat hora :
 Et festinamus semper ceruice parata :
 Illa tamen nobis possunt que ferre salutem
 Spernimus : insanos sic nos dementia turbat .
 Si forte immineat scelerum confessio nobis :
 Diffugimus : tauci reperentes murmura corui .
 Et duo cras : aut plus / fatuo ructamus ab ore
 Implacata tamen : si mors irrepserit : vt te
 Auferat : atq; aiam sub tartara nigra remittat :
 Tunc velles fecisse bonum : potuisse nequibus :
 Tunc tua sera nimis vox & querimonia : cras cras .
 Stulte quid exigui te temporis oro voluptas
 Detinet : illa ruunt : & fluminis instar abibunt .
 Incipe coelestes hodie perquirere sedes :
 Crastina precipitet ne te cunctatio vana .
- Ecclesi. v.
 puer. xxvii.
 Ouidius.
 Esaię. lvi.
 Iacobi. iiii.
 Ecclesi. x.
 Math. vi.
 Luce. xii.
 Esaię. xxii.
 i. corinth. xv.
 Prover. iiii.

De custodia mulierum .

Custodit pulices fatuus sub sole calenti:

In puteum vndantem & flumine/portat aquā .

Qui gerit vxoris curam metuítq; pudoris

Quę sibi ni custos fuerit custodia vana est .

Obser

uare mulieres .

Si spūs zelotypie concitauerit virū cōtra vxorē que nihil polluta est vel falsa suspitio ne appetit relinquat deofacti huius iudiciū .

Ille lauat latere; qui custodit mulierē . facilius ē ar denti sub sole obseruare pulicesq; inuitā custodire mulierem .

Adde serā cohibe . sed quis custo diet ipsos . Custodes cauta ē ab illis incipit vxor .

Sultior/atq; magis furioso insanus Horeste est:

Spiritus & vexat hunc male zelotypus:

Qui gerit vxoris curam : & custodiam inanem

Noctes atq; dies : sollicitusq; tremit :

Iuuenalis
vi. sati.

Ecclē. vii.
Numeri. v.

- Ecclē. xix. Angorem frustra tolleras: frustra q̄ labores
 Suscipis: incassum te tua cura necat.
- Iuuenalis
 puer. xxx. Pone seras: cohibe gressus mulieris: & omnes
 Saltus: & vigil hic latret vbiq̄ canis:
 Conferet & fortis p̄clusas pessulus gdes:
 Custodes habeat & domos alta suos:
 Quis tamen interea semper custodiet ipsos
 Custodes: vxor si volet esse procax!
- Ecclēsi. xxv. Fœmina producit quam natura pudicam:
 Raro fit/ vt seruet vincula casta thori.
- Prover. xii. Fœmina sed quę vult tenerum seruare pudorem:
 Et thalami pignus coniugiiq̄ fidem:
 Vinciri debet nulla conpagine ferri:
 Nec structura grauis hostia casta premat.
- Danae.
 Ouidius. 4.
 metha. Non turris/ Danaes potuit seruare pudorem:
 Amisit stupro dona pudicitie.
 Iupiter auricomū flagrans conuersus in imbrem
 Virginis in gremium fluxit: adulter erat.
- Penelope.
 Homerus in
 odissea. Absenti retinens membra pudica viro.
 Ouidius in
 epist. heroi. Circa illam quauis volitaret turba procorum:
 Infracto mansit sed tamen illa thoro.
 In vetitum plerumq̄ nefas custodia pellit
 Vxores: vetiti damna pudoris olent.
- Ecclēsi. xxvi. Fœmina iucundos mores vitamq̄ probatam
 Seneca in de
 elama. Induat: vt famam comparet inde sibi.
 Et cetus hominum fugiat: vetulasq̄ procaces
 Et fugiat vafri murmura blanda proci.
- Helena
 Ouidius in
 epist. heroi. Si non legisset Helene rescripta dolosq̄
 Idę Paridis: non male rapta foret

De adulterio.

Est fatuus qui scit vigilanti stertere naso:

Et faciem digitis contegere vsq; suis.

Vxoremq; suam subigi permittit: & audit

Illecebras: ridet subdola catta iocos.

**Uocini
fatuitas**

Patronus ē turpi
tudinis qui crimē
celat vxoris. Qui
patitur vxorē suā
delinq̄re/ matris
monitūq; suū con
tēnit: quiq; cōta
minationē nō in
dignat̄ pena adul
terii cōfligīt: do
ctus spectare la
cunar: doctus &
ad calicē vigilātī
stertere naso.

Res miseranda quidē/ & censura digna Cathonis. Sene. de ita.

Qz vult coniugii nemo tenere fidem:

Nullus adulterii legem/ aut pia iura veref:

Iulia lex dormit: pœna vetusta filet.

Valeri. li. 4.

Proner. xxij.

Iacobi. i.

Eccle. xxx.

f. iiii.

- Non mulier nec vir sacra^ti foedera fulcri
 Conferuare solent: me^{ch}us ubiq^{ue} iacet:
 Iuuenalis
 vi. fati. Multis digna quidem res & laudanda vide^t
 Alterius lectum concutere/atq^{ue} thorum.
 Leniti^{us}. xx. Nec pudor vllus adest: nemo en^{im} /aut saxa vere^t:
 Deutro. xxii. Iuditiu^m parcit: pena remissa iacet
 ff. ad. l. iul. de Heu vetus in me^{ch}os tua lex tua Iulia dormit:
 adul. Cesar: ab Elysiis fontibus oro veni:
 Iuuenalis Turpius idq^{ue} magis: sunt qui spectare lacunar
 Docti: vt per thalamum cautus adu^lter eat.
 Apponunt dygitos oculis vigilantibus: atq^{ue}
 Permittunt subigi pignora chara thori.
 c. quemadmo Vxor^{is} ne scelus audes spectare pudendum:
 ju de in. iu. Cognita nec culpas probra^{re}: marite taces!
 Praeter. xviii Atteus Expulit a regno fratrem Pelopeius Atreus:
 Seneca i thy Ecedasset proprii q^{ue} sibi iura thori:
 ff. de adul. l. Atq^{ue} duos natos ma^ltauit funere me^lsto:
 stupor. Quo luerant moechi crimina foeda patris.
 Lucretia Ingens clamor erat quando Lucretia passa est
 xxxii. q. v. lu Stuprum: a lasciuo contaminata viro.
 cretia. Collatinus enim coniunx rumore leuato
 Tarquinius Tarpesia regem pellit ab vrbe malum.
 expulsus Clodius in cunctis domina^t gentibus: q^{ue}heu:
 Clodius impune tractat adulterium.
 Clodius Heu mala dira parit putide me^{ch}atio mentis:
 Profiliunt ire /mortis & exitium:
 C. de adul. O vos mortales concordii viuite nexu:
 graecbus Foedera quid thalami sic violare iuuat?
 Sit veneranda fides vxoris: sitq^{ue} mariti:
 Prout^{us} vi. Mutua sint semper gaudia: paxq^{ue} frequens.

Semper fatuus

Est qui contendit se prudentem vsq̃ putari
 Cum sapiat penitus nil (mihi crede) boni:
 Non discit mores: non est virtutis amator:
 Sed manet infœlix anser/ vt ante fuit.

**Stulti
 tia gau
 diũ stul
 torũ**

Vir prudens diri
 git gressus suos.
 Cælum non ani
 mum mutãt qui
 permare currunt
 Sapientior sibi
 stultus videẽ sep
 tem viris loquen
 tibus sententias.

Qui bona multa videt: preclaras perlegit artes:
 Audit & egregium quicquid in orbe videt.
 Virtutis monumenta sacre moresq̃ politos
 Conspicit: & studiũ flumina amœna videt

Prover. xv. et
 xxvi.
 Horat9 i epi.

Seneca pēgi
natio nō facit
medicum. et
nulla ars dis/
citur loco.

Gymnasium: ludos celebres: spectacula mundi
Lustrat: & arrectus per loca multa volat.
Nil tñ addiscit: neq; enim hęc monumēta vetusta
Profunt: vt melior fiat & vtilior .

Eccle. xxix.

Quicquid habet rerū alterius collecta supellex
Aedibus id semper gliscit adesse suis.
Hoc desiderio stultissima vota notant:
Res semper fatuis ex nouitate placent:

Proner. xxvi
Luce. xv.

Ad gentes currunt varias populosq; peragrunt
Ignotos: lustrant quicquid in orbe iacet.
Ne quid in externis maneat regionibus vsq;
Intactum: peregre stultus vbique volat.
Ad Pataui muros: ad celsę moenia Romę:
Ad Solymas currunt: Assyriosq; lares:
Currunt ad Lybien: penetrant Memphitica regna.
Pyramides lustrant. Attica regna vident.
Attamen apportant sapientis premia nulla:
Non specimen morum: non decus ingenii:
Cœlum non animū mutant qui transmare currunt.
Stulti discedunt: mox fatui redeunt .

Horatius in
epist.

Possumus hos mores inter cęnacula nostra
Discere: si imprudens vis fore: siste pedem:
In patriis laribus tam stultas carpimus artes .
Non aliena opus est perquirere inde loca

Plato de 19to
Hiero. in pro
logo blic

Quin animo exulto diuinum imitare Platonem:
Vt saperet doctos quęsit ille viros:
Nec sine doctrina Graias concessit ad oras:
Quo tandem ingenuas cōcumularet opes

Ad hebr. xiii

Quisq; ab eade sua patria / volat improbus anser:
Ille domum rediens / anser vt ante / manet .

De iracundia ex leui causa.

Affiduis flagris tardum qui pungit assellum:

Sepius ad longas corrui auriculas.

Ira breuis furor est: nil indignatio prodest

Sincere mentis est inimica minax.

**Ira sci si
ne causa.**

Vince iras aĩmq;
tuum qui cetera
vincis.

Impedit ira anĩ-
mũ ne possit cer-
nere verũ. Iratus
nil nisi crimis lo-
quit. Debet ho-
mo lentũ vehe-
mens equitare iũ-
mentum.

Hic fatuus semper pigrum conscendit assellum:

Turbida quem motu concitat ira graui.

Latrat & exclamat circũ se more canino:

Nec verbum placidum toruus ab ore vomit.

xxxii. q. vii.
quid in nib?
Sapien. xiii.
Ad Roma. ii.
Hier. xxix.

- Persius
 Prouer. xx. Ra ncidulo semper ruētatur in ore canina
 Littera: nec motus mitīgat ille suos
 puer. xxvii. Gaudet/ & a populo metui sua facta: furoris
 Plena mali: mentis conscius ille nihil.
 Dicit a cunctis: furiosum cernite stultum:
 Er sibi de fatuo hoc quilibet abstineat.
 Nam putat ille quidē stultos non antea visos:
 Auriculas asini solus habere cupit.
 Persius
 prouer. xi. Ira necat sensus: premit indignatio mentem:
 Precipitem inuertit illa vel illa virum
 Archytas. Archytas sophie iccirco spectabilis auctor:
 Ille Tarentina natus in vrbe procul:
 Peccanti seruo: turbatus mente pepercit:
 Atq; irę stimulos sic moderatus erat
 Platō. Sic Plato sic alii motus se dare solebant.
 Socrates Socratici & plures doctiloquiq; viri.
 puer. xxx. Nempe furor ratione caret: precordia frangit:
 Ecclesi. xix. Debilitat sensus. ira seuera nimis
 xi. q. iii. ira Hos contra motus/certa innitamur habena:
 v. q. ii. relatū. Et frenum: atq; suum sentiat ira modum.
 & c seruetur prouer. xxii. Non sapientis erit tristari: aut corde dolere:
 et. xvii. Passio/prudentis pectora/nulla premit:
 Ioh. xxxvi. Est sapiens semper: tranquillus mente quieta:
 prouer. xii. Ira trahit fatuos insipidosq; viros.
 Tempore cuncta quidē sapiens moderatē in omni
 Addit & in cunctis rebus vbiq; modum:
 Eccē. vii. Sed fatuus nullo penitus moderamine ductus:
 Stulticiam effundit semper vbiq; suam:
 Ergo precipites asinum conscendite stulti:
 Quo celeres fatuos bestia tarda vehat.

De fortuæ mutabilitate.

Quem rota fortunæ cupida spe continet: atq̃
 Voluit in excelfo fors sibi fausta gradu:
 Ille eciã metuat lapsus quandoq̃ nocentes:
 Perpetuo nescit fors residere loco.

Complures fatuos /atum fortuna per orbem
 Efficit instabili voluit eosq̃ rota
 Fortunam multi sitibundo pectore versant:
 Et loca continuo scandete celsa petunt.

Fortune mutabili tas.

Tollunt in altũ
 vt lapsu grauiore
 ruant. Nemo cẽ
 sidat nimĩũ secũ-
 dis. Nemo despe-
 rat meliora lapsis
 Miscet hec illis p
 hibetq̃ Clotho
 Stare fortunam.
 rotat omne satũ.
 Nemo tã diuos
 habuit fauentes
 Crastinuz vt sibi
 policeri possent.

Eccle. x.
 i. mach. ii.
 Prouer. xiiii.
 Sene. in. her.
 fur.

- Claudianus. Inquirūtq; gradum: qui sit sibi viribus impar:
 de pel. di. iiii. Nec lapsum fati pectora stulta vident.
 quid ergo igl. Nil a deo excelsum est / q; non trepidare ruina
 puer. xvii. Debeat: ad mortem cuncta creata ruunt.
- Horatius. Omnia que terris nunc sunt innata / senescunt:
 Labitur & quicquid terra beata dedit.
- Seneca i h. su Quis fuit in tanta mortalis sorte locatus?
 Crastina p mittat tempora vt ille sibi?
 Aut se victurum fortuna semper eadem
 Spondeat: instabili voluitur illa gradu.
- Martialis. Nam lachesis duri semper p̄nuntia fati
 Non tibi permittit ducere fila diu.
 Atropos haud nostris mulcetur turbida votis:
 Vt nobis longos prestat in orbe dies.
 Ad casum subitum plures funesta potestas
 Allicit: vt loetho tunc grauiore ruant.
- Iulius cesar. Iulius immenso dominator cesar in orbe.
 Dum nimium sortis numina blanda colit:
 In medio sensit mortalia fata senatu:
 Hunc fortuna nihil iuuat ab exitio.
- Inllius in of Semper habet trepidos inuisa potentia gressus:
 Ecclesi. xx. Inuisus multis imperiosus homo est
 Delicias raras prebet metuenda potestas:
 In ceruice sua tristitia damna gerit.
- Sapientie. v. Quem metuunt multi: multos metuisse necesse est.
 Odit quem metuit / perdere plebsq; studet.
- Eccle. xxi. Imperiosus homo nullo palpatur amore:
 Nec populi hunc plausus: nec bona fama colit.
 Ergo mobilibus non sic confidite sceptris:
 Nam rota vertet cum deus ipse volet.

De egrotante inobediente.

Egrotus si quis morbos in corpore tristes

Sentit: & vrgetur anxietate graui:

Præstita nec medici sequitur documenta periti:

Si cadit: ex merito damna doloris habet.

Patiens impatiens

Si opus meditan-
tis expectas vul-
nus detegas oportet Nō est in me-
dico semper rele-
ueſ vt eger Princi-
piis obsta . Sero
medicina paraſ :
Cum mala per lō-
gas conualuere
moras .

Qui iacet in mœlto ægrotans angore: perito

Nec medico paret: conſiliumq; fugit.

Nec tenet impositam ſeruata lege dietam:

Conualidus fieri qua mediante queat:

glo. i. c. ad au-
res de eta. et
qua. or.
Ecclesi. x. et
xxxviii.
Bertius

- Inuenalis
Persius Pro uino nunc gustat aquam: nunc cetera sumit
Pocula: consultrix quę medicina vetat.
- Eccle. xxxvii Querit & assidue rigido cōtraria morbo
Esculenta: sibi temperat atq; nihil:
Donec ad tumulum pheretro portatur operto:
In cinerem rediens ceu fuit ante cinis.
- Ecclesi. xviii. Quidius de
remedi. amo. Qui cito sanari a morbo conaris amaro:
Principiis obsta: deteriora caue.
Scintilla in flammam crescit quandoq; molestas:
Riuus & exiguus flumina magna facit.
Principium morbi modicum: capit incrementum
Paulatim: salubris in medicina vetet.
- Eccle. xxxi. Boetius de
con. philo. Qui validus cupit esse cito / sua vuluera plane
Demonstret medico / pellat vt inde luem.
Non sine luctifero sanari membra dolore
Possunt: ne renuas ferre doloris onus.
- Eccle. xxxviii. Nil quoq; mentiri medico debemus in ipso
Morbo: non medici: sed tua vita perit.
Quiq; sacerdoti referens peccata peracta:
Mentitur: vitam decipit ille suam.
Qui medicum querit / sua nec documenta referuat
Expers consilii est: & ratione caret.
Consilium vetule potius sectamur / & herbas
Quas in thessalico littore saga coquit.
Infami dygito frontem hæc & pectora lustrat:
Istius interitum falsa medela parit.
- .i. thimo. iiii. Qui vetulis credis malefanis: credit anili
Consilio: loethi fata seuera subit.
Moralem sensum nostro si carmine fumes:
In vitiis ægrum te mora nulla premet.

De nímium apertis consultationibus

Quisquis forte palam mentis concepta reuelat:

Ante oculos volucrum retia tenfa locat:

Admonet hic omnes: cautelam præbet apertam:

Quo facile a laqueo quisq; cauere queat.

**Aperte i-
sidias po-
nere**

Frustra iacitur re-
te ante oculos pē-
natorū. Que nī-
mīs apparent re-
tia vitat auis

Quisquis auis forsan contendit carpere plures:

Retiaq; ante illas tendit aperta nimis:

Nec funes/pedicas/laqueosq; plagasq; recondit:

Is facit vt sua mox retia vitet auis.

g. i.

Esopns i apo.

I rouer. i.

Ouidius de
reme. amo.

glo. i de. pas'o
ralis de re iū.

- Qui semper manibus: dutis verbisq; minatur
 Publicitus: nullum verberat ille canem.
- Prouer. x. Intantum mentis qui verbis pandit apertis:
 Consilium retegens omnibus atq; palam.
 De tali stulto poterit sibi quisq; cauere:
 Creditur hic toto corpore posse nihil.
- Prouer. xviii
 & xxvi. At puto prudentē & sapere hunc: secreta reuelat
 Qui nulli: intantum cōprimit vsq; suū.
 Solus agit mentis sincerę arcana: nec vlli
 Pandere vult animo si qua agitare velit.
- Horatius.
 in episto. Pręcipue in rebus: quę spectant forte salutem
 Corporis: aut regni: grande aliquod vel opus.
 Falluntur plures a delatoribus ipsis:
 Consilium domini qui sibi scire volunt.
 Illecebris palpant: vt sic arcana resciscant.
- Prouer. xi. Qui noua scire cupit: dicere / & illa volet.
 Est sapiens certa: mentis qui condere votum
 Consiliūq; potest: nilq; referre palam:
 Quattuor esse solent res: quę se tempore nullo
 Occultare queunt. nec tacita esse volunt.
- Ecclē. viii.
 Math. v. Consiliū fatui: structa vrbs in vertice montis:
 Actus amatoris: stramen & in crepida
- Ouidius.
 Iunenalis Occultam seruate potest rem pauper / in opsq;
 Diuitis ast semper longius acta volant.
- Virgilius
 iiii. eue. Et mala fama palam conerescit vbiq; volando:
 Et domus interdum dampna pudoris habet.
- Tu caueas: sapiens si fors cupis esse / catuq;
 Ne pandas animū / consiliū / ve tuū:
 Nec seruis famulisq; tuis confidito in illis:
 Sed tacitus mentis condito facta tue.
- Seneca.
 Catho.

Fatuorū damno sapiētes nos fieri cōuenit
 Stultorū lapsū miserū / subitamq; ruīnam
 Quī videt: astutus nec sibi deīde cauet.
 Est stultus: cēco nec recto tramīte pergens:
 Et fatuī barbā mulcet vbiq; manu.

Alienis picul' fieri sapiētē

Attēde in illis ne
 forte cadas Felix
 quem faciūt alie-
 na picula cautū.
 Casus dementis
 correctio sit sapi-
 ētis. Via impiorū
 tenebrosa nesciūt
 vbi corfuant.

Cernimus assīduos casus / lapsusq; frequentes
 Stultorum: & risus cernimus inde graues.

R. idē turpassim fatuī: ludunt in omni
 Tempore: nil sapiūt: nil quoq; scire volūt. g. ii.

pner. 4. & .15.
 Ioh. xvii.

- Ecclēsi. xxv. Sunt & contempti multum a prudentibus ipsis
 Qui cappam in fatuis fronibus vsq; gerunt.
 Eccē. x. Accusat stultum stultus: conuicia iactant
 Impia: sed gressus stringit vterq; pares.
 Iheremię. vi. Errat & assidue nec vult curare ruinam:
 & v. ii. Complures fatui qua cecidere prius.
 Ecclē. i. Nil exempla trahunt stultos / lapsusq; molesti:
 Semper ad interitum quid bone stulte ruis!
 Admoneāt saltem fatuos exempla malorum:
 Discant alterius viuere vite malo.
 Math. xv. Exprobrat cecum cecus / visuq; carentem:
 Lucę. vi. Attamen in foueam sepius ambo cadunt.
 Esopus i apo. Incusat cancrum cancer retrorsum abeuntem:
 Ibat directam nec tamen ipse viam.
 Ecclēsi. iii. Qui matris nō vult documēta sequi / ille nouerq;
 & xli. Imperium toleret obsequiumq; graue.
 Qui patris nunq̄ sequitur p̄cepta salutis:
 Difficilem ingreditur sepius ille viam.
 Phaeton Si Phaeton quondam consulta salubria patris
 Tullius. iii. off. Audisset: currus non petiisset iners:
 Ouidius. 2 m. Non Iouis æthereum sensisset fulmen & ignes:
 Nec lacerum corpus volueret Eridanus.
 Icarus. Oai. Icarus ingenui patris non iussa sequutus
 viii. metha. Altius euolitans: no mina fecit aquis.
 Proter. xv. et xxiii. Hi duo in imberbi tristes cecidere iuuenta:
 Nam voluit neuter iussa paterna sequi.
 Ecclē. xi. Corruere insanum fatuū qui cernit: & audit:
 Exemplum capiat: effugiatq; malum.
 Esopus Cauta fuit vulpes nolens intrare cauernam
 Horatius in episto. Viderat vt nullam vafra redire feram.

Nil curare detractiões hominũ.
 Non campana sonat quę malleolo atq; bacillo est
 Expers: sit vulpis insita cauda licet.
 Iccirco stultum est omnes curare loquelas.
 Cum surda possis effugere aure sonum.

Nil cura re detracti ones ho minum

Cum recte viuas
 non cures verba
 malorũ. Arbitri
 nostri nõ est quid
 qsq; loquat. Mul
 tũ farris habet q
 cunctis obstruit
 ora.

Quisquis in hoc mundo tranquilla viuere mente
 Gliscit: & in requie ducere secula bona:
 Non curet voces populi: famamq; malignam:
 Nec curet linguę sibila rauca male. g. iiii.

Ps. cxlii.
 prouer. xliiii
 Sapientię. ii.

- Ad philip. ii. Qui cupit in mundo sese exaltate superbo:
 Prover. xiiii. & xviii. Et stabilis magnum scandere rite gradum
 Est opus vt curas toleret quandoq; molestas
 Multa oculis videat non bene grata suis.
- Ad hebre. xi. At sunt qui firmo tentoria rure locarunt:
 Mundum spernentes: orbis & illecebras.
 Nil modo securum: nil tutum: nilq; videmus
 Tranquillum in mundo. nulla & vbiq; fides:
 Multi vrbes & opes/populos/cetusq; pphanos
 Fugerunt: tutus vt foret inde status.
- Iohan. xv. Qui statuit iustam semper traducere vitam
 Sapien. xi. Et motes sanctos & benefacta sequi:
 Non curat quid mundus agat: tacitasve querelas
 Attendat: iustis nil mala lingua nocet.
- Satyri Si vates satyri quondam: sanctiq; pphete
 Prophete Pensassent hominum murmura laethifera:
 Nec monumenta bonae monstrassent vera salutis:
 Hic famam: hic meritum perderet atq; decus.
- Psa. lii. Nullus in orbe quidem viuit tam sanctus: vt omni
 Sapien. vi. Nunc fatuo placeat: qui probitate caret.
- Eccle. viii. Qui cunctis posset recte seruire: beatus
 Is foret: & seruus nobilitate bonus.
- Eccle. xxxvii. Noctes atq; dies opus est confringere somnos:
 Qui cunctis iam iam rite placere volet:
 Quis farre/aut dygitis stultorum claudere rictus
 Iam poterit: loquimur: penitet inde cito.
- i. corin. iiii. Nil aliud mundus didicit: nisi vana profari
 Verba: quibus iustos contaminare solet.
- Eccle. ii. Nil sapiens curet vani ludibria mundi:
 puer xv. Eccle. vii. Attendatq; nihil quod vaga turba ferat.

De subfannatoribus & calumniatoribus.

Stulti qui lapides iactant. & saxa retorquent:

Hos fugiat/sapiens qui volet esse/procul.

Nam trahit a vitio fatuos correctio nulla.

Nil discunt moris: nil probitatis habent.

**Abstra-
here abo-
no.**

Abominātur iusti
virū impiū; & ab-
ominantur ipii eos
qui recta sūt i via
Sapiētia custodi-
uit illum ab inimi-
cis. & a se ducto-
rib⁹ tuauit illum
videbunt finē sa-
pientis. & nō in-
telligēt quid cogi-
tauerit de illo de⁹

O fatui excordes nostram ad properate palestrā: Eccle. xxii.
 Incipiam verum iamq; docere bonum. Prouer. xxiii
 Vos sacre legis: patrum & documenta docebo. & xxix.
 Que monstrant rectū prosperitatis iter. Sapien. x. g.iiii.

Atq; viam pandunt/prudentū calle politam.

Quare agite & pedibus currite queso citis:

puer.vi.

Baruth.iii.

Ad Titū.iii.

Sapien.vi.

Ecclési.xvi.

Discite quid virtus: quid sit prudentia rerum.

Et fatui tandem desinite esse meri.

Virtutes ornant homines: prudentia vestit

Munditiis: sapiunt pectora stulta nihil:

Sed modo riores fatuos: fanna sꝑ proteruas

Corrigimus: strigili hos scalpere nempe iuuat.

Iob.xii.

puer.xliii.

Sunt fatui qui nunc rident documenta sophiæ:

Inq; bonos cunctos probra pudenda vomunt.

Adueruntq; nihil: bona si quandoq; docentur:

Quin cuncta irrident mox documēta palam

puer.ix.

Increpat hinc stultum qui verbis: aut corrigit ore

Inpingit fannam sꝑe met inde sibi.

Eclē.xix.

Corrige prudentem: qui tempore discit in omni:

Festinatq; oris verba tenere tui.

Si cadit iniustos homines correctio iusta:

puer.xxv.

Præceptum accipiunt/cum pietate/bonum.

Iniustus præceptores diffamat: & odit:

Sꝑe repercussus in sua tela ruens.

puer.xix.

Crede mihi fannis qui alios: risuq; lacescunt

Nasuto: tandem præmia digna ferent.

Inuenalis

iii.q.vii.qui

sine.

Nabal

i.Reg.xxv

iii.Reg.ii.

Loripedem rectus derideat æthiopem albus:

Est sine qui vitiis rideat ille malos.

Stulte Naballueres fannas/toruosq; cachynnos:

Ni regem iratum flecteret Abigayl.

Quid pueros memorem qui vati illudere sancto

Dum certant: vrsis mordicus intereunt.

A grege stultorum caueat sibi quisq; maligno:

Qui saxis iustos/innocuosq; petunt.

Contemptus æternorū gaudiorū.
 Quæ male delicias dūtaxat temporis huius
 Cogito: nec celeres pensito abire dies:
 Et regni æterni quæ gaudia sperno beata:
 Causa est: me genuit Simeia stulta/parens.

Trāsitoria p̄ferē eternis

Mē daces filiū hō-
 minū in stateris.
 vt decipiāt ip̄i de
 vanitate ī idip̄m
 Quid p̄dest hōi
 si mundū vniuer-
 suz lucreť: anime
 vero sue detrimē-
 tū patiet? Aut quā
 dabit hō cōmuta-
 tionē p̄ aīa sua?

Occurrit fatuę rursus mihi turba cohortis:
 Quę requiem satyrę non finit esse meę.
 Stultus enī certe est. animo iactare superbo
 Qui solet: & nīmiū verba pudenda loqui:

Eccle. xiiii.
 Ps. lxi.
 Mar. viii.
 Math. xvi.

- Sapient. iiii. Ecce aito superum/nitidi quoq; rector olympi:
 Ad Roma. ii. Nil opto sedis regna beata tuę.
- Amos. v. Id salt em liceat: multis mihi viuere lustris:
 Eccs. ii. Orbis & extremū cernere posse diem.
- i. Ioh. ii. At non laudato/rectę virtutis/amore
 Tam longas æui poscit habere vices:
 Sed magis exoptat: queat vt conuiuere laute:
 Cum sociis paribus: delitiisq; frui:
- Luce. vi. Nec timet inferni fumantia tartara ditis:
 Non acherontęos post sua fata lacus.
- puer. xiiii. O fatue insignis: nil vani gaudia mundi
 — Mellis habent: illis copia fellis inest.
- Tullius de Quid rogo delitias: tanti quid gaudia vana
 Sene. Aute Stulte facis: pereunt quę cito: more niuis!
- Iob. xviii. Gaudia (crede mihi) terrarę: felle replentur
 Nec manet in cunctis perpetuata quies.
- puer. xix. Quo fit/vt infamis/lasciua & spurca voluptas
 Qu em trahit: & fastus orbis & illecebra:
 Hic fatuus: mundi curas gustabit acerbas:
- Iob. vi. Et mortis rapidum sentiet esse diem.
 Transibit mundus: transibunt gaudia mundi:
- Eccs. iiii. Transibit pariter quicquid in orbe viret.
 Sapie. ii. & v Cernimus & tales hominū sine fine ruinas:
 Iacobi. i. Cernimus occasus: cernimus exitia:
 Luce. xii.
- Apoca. xiiii. Rectorem cœli tandem spectabimus omnes:
 & xx. Hic ad lætitiis: alter ad interitum:
 Se cupit a summo qui segregare tonante:
 Lætitię & longos optat habere dies:
- Math. xxv. Cimмериis tenebris est obcęcator ille
 Pro vano linquens cœlica regna luto.

Tumultus & confabulatio in ecclesia.

Accipitrem gestans per religiosa deorum

Templa: & quem sequitur sedula turba canum:

Deutos homines/ & debita vota moratur.

Et cuculum manibus palpat ubiq; suis.

Dehonestat ecclesias.

In sacro sanctis ecclesiis/ cum pace & quiete vota competite celebrari. decet ei domum domini sanctitudo cessent illi consilia: contiones parlameta: cessent vana & multo fortius se da & pphana colloquia. Et postremo quicumque diuinum presertim turbare officium/ aut oculos diuine maiestatis offendere &c.

Sunt quos latratu/ strepitu/ clamore/ susurris

Non pudeat sacras contaminare domos

Dum canit officium: dum debita sacra sacerdos:

Tractat: & extendit vota precesq; deo.

De imit. eccle

c. decet li. vi.

l. de nunciis.

C. de his qui ad ecc. conu.

Dum fluit ad populū diuinę contio legis:

Ecclesięq; piū pangitur offitium:

Proter. v.
Treno. i.

Ingreditur fatuus quē rostris calceus vrget:

Stat simul in manibus nusus/ & accipiter:

Siue velis cuculus. magno clangore vagatur

Per sanctas ædes/ sacrifico sçq; focos.

Latrantescq; canes/ vlulatu & cuncta replentes

Ductitat: in strepitu turba benigna silet.

Iam clangunt nolę: resonat latratus ad auras:

Nunc pedibus pulsan: nūc manibusq; strepēt.

Nulla quies penes hos/ fastu pompaq; furentes:

Ioh. xii.

Non ppter christū. Lazarus artat eos.

Tractantur causę: reę cōmertia: quęstus:

Contractus omnes. offitiumq; fori.

Conspicit hic oculis matronas: ille puellas:

in autē. vt. lic.
ma. & auie in
fi. col. viii.

Hic aliud tractat quod probitare caret.

Quidam etiā strepitus sua per calopodia stulti

Concrepitant turpes: impediuntq; bonū.

Stultitiā quid enī querimur? solito sçq; furores!

Quos semel insipiens condere nemo cupit:

Ioh. ii.

Cum ramē exemplū christus deus ipseq; reliquit.

Nullus vt in templū turpia facta ferat:

Eccle. xxi.
Iohelis. ii.
Ps. i.

Sed precibus suplex/ deuoro & pectore: patrē

Aeternū oraret: cœlicolumq; choros.

Marci. xi.
Luce. xix.

Expulit & ferulis tractantes fœnera mercis:

Cum locus in templo sit faceret vsq; deo.

Bernhardus.

Qui si de templis homines pulsare pphanos

Nunc volet: atq; ædes euacuare malis:

Pauci quando quidē sacrata in gente manerēt:

Thura decent superos: verba pphana nihil.

De proteruo ac spontaneo periculo
 Qui cadit in flāmas & dira pericula querit
 Sponte sua/in puteum profilit atq; libens:
 Exitium merito paritur: si mergitur vndis:
 Vritur aut flammis: dignus enim interiru.

De pter- uo ac spō- taneo pe- riculo

Qui amat piculū
 in illo peribit. Sit
 phas liceatq; pīre
 malignis si inuitū
 qui seruat idē fa-
 cit occidenti Qui
 scis an prudens
 huc se deiecerit?
 an ne seruari no-
 lit?

Est fatuus qui sepe deum supero s̄q; precatur
 Et supplex manibus cum pedibusq; rogat:
 Se purat & proferre preces ex corde benignas:
 Clamando assidue: me deus alme iuua:

Eccle. iiii.

Math. vii.

Luce. vi.

Vt mea stultitiā solitam modo pectora linquant:
Et sapere incipiant: Iupiter alme iuua.

Iuuenalis

Attramen hic capiam stultorum semper anhelans

Persius

Induit: ingratas nam putat esse preces:

Quod non mox voti compos: deus insuper illum
Audierit: quia non cuncta petita dedit.

Math. xx.

Marci. x.

Ad Ro. viii.

Horatius

At fatuus plerumque rogat / superosque precatur.

Et nescit stulto quid sibi corde roget:

In puteum qui sponte cadit: tentatque periculum:

Seque in fonte tandem mergit usque timet:

Si clamat / vocesque graues emittit in undis.

Clamat io diues iam date presidium!

Nullus erit: restes / aut apportare rudentes

Qui velit: hic merita morte / lueque cadit.

Empedocles

Stultitia Empedocles simili cecatus: & excors:

Corporis exitium sponte / necemque tulit.

Aetneos quoniam preceps collapsus in ignes:

Stulticie ut faceret morte sua inditium.

Quisquis eum ardenti fatuum extraxisset ab aetna:

Hic vitam inuito / stultior ipse daret.

Nempe adeo cecatus erat: rationis & expertus:

Tentasset rursus impia fata quidem.

pner. xxviii.

Ecc. iii. & 35

Sic facit ille: deum rogans noctesque diesque

Debeat in caelum ut se trahere usque deus:

Esaie. i.

Detque sibi semper viuatiam munera: detque

Fortunam validam: det bona magna sibi.

Luce. xx.

Qui rogat & nescit supremum rite precari

Rectorem: ventos sufflat in ore leues.

Quem tenet in tutus status: & damnosa voluptas

Si ruat: ex merito iusta pericla ferat.

De via fœlicitatis & futura pctōꝝ pœna
 Multi stultitię currum / rhedamq; / bigasq;
 Viuentes vitiis criminibusq; trahunt.
 Cumq; sua reputant tales nece labores:
 Quadriugas retrahent post sua fata rotas.

De via fe licitatis

Sapiētia callidi ē
 intelligere viā suā
 & prudētia stulto
 rū errans. Est viā
 q̄ videt hōi iusta
 nouissima aut ei⁹
 deducūt ad mor-
 tem. vir insipiens
 nō cognosceret. &
 stultus nō intelli-
 get hęc. Nescie-
 runt neq; intelle-
 xerūt in tenebris
 ambulat

Non sinit ipse deus fatuū quemcunq; prophanū
 Scire sup̄ terram quę nam miracula fecit:
 Quotidieq; facit: quapropter pars perit ingens
 Stultoꝝ: morit̄ terreno in corpore semper.

puer. xiiii.
 Ps. 81. & 91.
 Sapien. xiii.

- prouer.v.
 Eccs. ii.
 Eccle. ii. Qui moritur vitiis hac in tellute malignis:
 Cogitur extremos alibi tolera te dolores.
 Nosse deum qui non vult hic / & discere leges
 Quas pater omnipotens tribuit mortalibus egris :
 Ecclesi. xii. & Qualq; super cunctos statuit: iussitq; teneri
 xl. In terra: cunctisq; dedit/bene viuere/normam:
 Treno. iiii. In mundo quemcunq; trahit malefana voluptas:
 Iniusteq; suę consumit tempora vitę:
 Is trahit hic currus/molem/cutascq; molestas:
 Sapient. xix. Cogitur æternas post mortem soluere pœnas:
 Perpetuo & tractu cogetur plaustra mouerę.
 Vi gi. vi. en. Ne modo stulte viam quęras quę ducit ad orcum
 Seneca Et phlegetontęos fluctus/ cęcasq; tenebras:
 Hęc via plana qđem est/ pedib; calcata frequēter:
 Math. vii. Est adirū facilis: multum penetrabilis: atq;
 Innumeros fatuis calles hęc semita monstrat:
 puer. ii. & 4. Plana quidem & trita est (fatuos quia facta p oēs)
 Hęc habet assiduos motus/gressusq; frequentes.
 Virgilius
 Ecclesi. xxxii
 Lucc. xiii. Noctes atq; dię patet hec nullūq; resutat
 Qui cupit ad fatuos cursim properare furentes.
 Fœlicitatis iter quod cœlum tendit in altum:
 Et quod prudentes recipit: solosq; beatos:
 Est nimis angustum: patulo nec calle parefcit:
 Nec tritū a multis: quoniā (q̄ maxima turba est)
 Sapien. v. Gens mala vitat iter: iustis sanctisq; paratum
 Pē. vi. Mentibus: iniustus non has calcabit harenas.
 Virtutem posuit deus vt sudore paretur:
 Prouer. xiiii:
 & xv. Ast pauci tentant fœlices sigere gressus:
 Ezech. vii. Ad bona supremi regni/nitidamq; cateruam.
 Inde est qđ multos orcus capit: æthraq; paucos.

Prua maiorum exempla?

Cum pater & genitrix ollas/pariterq; matellas
 Collidunt: pueri cacabos confringere discent.
 Fiunt æquales nati genitoribus: illic
 Sunt vbi non casti signa & monumenta pudoris.

Mala ex
 emplapa
 rentum

Virga atq; corre/
 ctio tribuit sapiē-
 tiā. puer autē q; dā
 mittitur volūtati
 suę: cōfūdīt m̄reꝝ
 suā Maxia debet
 puero reuerentiā
 si qd turpe paras
 ne tu pueri cōtēp-
 seris annos. Sed
 peccaturo obli-
 stat tibi fili⁹ infās
 Si dānosa senem
 iuuat alea: ludat
 & heres Insequit̄
 leuit̄ filiam̄ris iter

Grandęui properate senes/fatuicq; parentes
 In vos nam satyrę torqueo tela meę:
 Audetis prauos coram matre atq; puellis
 Effari mores: rídículumq; nefas:

h. i.

puer. xxix.
 Iuuenalis
 Va'e. li. ii. ca.
 Sapien. iii.
 Ecclesi. xli.

- Eccle. iiii. Nunc veneris nugas: nūc vos dictatis amorem:
Et natis teneris: ad mala: signa datis.
- Eccē. x. Non pudor in verbis: non est reuerentia vitę:
Non decus aut specimē / ingenuus venitor:
Non pueri mores discunt: non fœmina seruat
Signa pudicitię: turpia cuncta sonant.
Fœmina de fatuo carpit mala signa marito:
Sectatur proles moribus ipsa patrem.
- prier. xix. & Non docuit genitor fatuus bene viuere natum:
xxix. Iure igitur natus moribus alter erit.
- Iuuenalis Si sunt lufores patres: pueri atq; nepotes
Rebus in his prauis se simulare solent.
- glo. in. l. q. si nolit. ff. de ed. edic. Tria etenim veterū dicunt prouerbia: prauo
glo. in. c. fi. de con. dif. v. Ludere phas monachi reputant sibi: qñ reponit
Abbas taxillos: alea iacta placet.
- O mores miseros: o tempora plena furoris:
Plenaq; stultitię: num deus vsq; feret?
Se similem patri natus: se filia matri
Reddit: ad exitium semina prima fluunt.
- Non lupus vllus ouem genuit: nō Tygride seua:
Aut vitula aut agnus nascier vsq; potest:
- Esop⁹ i apol. More patris cancer retro serpitq; / meatq;
Sectantur pueri sic mala signa patrum.
- Ecclesi. vii. Quin & morigeros possunt generare parentes
Filiolos: qui sunt morigeri atq; boni.
- Diogenes Cynicus vt puerum temulentū viderat: inquit:
Fili/te genuit ebrīus ecce pater.
- Eccle. xxxvii puer. xxii. Aedibus iccirco propriis: sic viuat honeste
Quisquis: ne pueris dogmata praua ferat.

De voluptate corporali.

Simplicitate rudes/ad se lasciuia voluptas

Allicit interdum: more ouiumq; necat.

Quosdam etiam firmo/thaurinos detinet/vnco.

Ast alios volucris fune/fugaq; ligat.

Voluptatis in comoda

Mulier ornata meretricio pparata ad decipiē / das aīas: irretit eū multis se^rmonib⁹: Statim eā seq̄t q̄ si bos duct⁹ ad victimā & q̄ si ignis lasciuī ēs & ignorās. ve lut si auīs festinet ad laqueuz: & ne scit q̄ de periculo aīe illius agitur.

Aequipat sese meretrici blanda voluptas:

Quę compta in platea sedet & nudata mamillas:

Et redimita comas: spurcum mercatur amorem:

Pellicit & molles ad se: blandūq; cubile

Proner. vii.
Iuuenalis
Ecc̄s. ix.

h. ii.

- Ezech. xvi. Mox referat: vilem fumens de crimine mercem:
 Michee. i. Et rogat vt quisq; secum luctetur/iniquis
 Prouer. vii. Delitiis: pariter falso oblectetur amore.
 Illius inq; sinu/nullo moderamine stulti.
- Ecclesi. xix. Profiliunt: veluti bos vincetus transit / & agnus
 Ad lanii cultrum: iugulumq; exponit ad ictus.
 Accipe stulte precor q̄ sit fugienda voluptas:
- Hierem. xli. Hec animam damnat: stygis & mergit in vndis:
 Hec sensus lacerat: confundit semina mentis:
 Contaminatq; malo precordia recta sapore.
- Prouer. v. Parua voluptatis quauis sint gaudia: longa
 Poena tamen sequit̄/misero permixta dolore:
- Eccs. ii. Desine delitias mundi sectarier vsq;
 Luce. viii. Non durant: fugiunt mox: & mutant in horas.
- puer. 8. & 13. Quisquis in hoc forsitan contemnit gaudia mundo
 Ecclesi. i. Vana voluptatis: nec sese in mergit in illas:
 Ille sapit vere: & post mortem gaudia coeli:
- Sardanapal⁹ Ambrosiamq; sacram gustabit lege perenni.
 Insti. li. i. Sardanapalus enim/spreto virtutis honore:
 Sola voluptatis celebrabat sacra / fofoq;
 Corporis illecebras: spurcum & libabat amorem:
 Censuit esse quide explendu p̄ sentibns ipsum
 Delitiis animu: quoniam post fata voluptas
 Nulla foret: stygiu est hec nam sententia ditis.
- Michee. vi. At pater omnipotens hunc fato sustulit atro:
 Tartareisq; anima tandem damnauit in vndis.
 Delitię mundi: quas promit praua voluptas
 Sunt procul a nobis pulsande: dira venena
 Ex ipsis manant: & fellis copia magna:
- puer. xxiii. Has igitur fugiat sapiens: & honesta sequatur.
 Eccs. v. Ex ecclesi. xxv.

Archana esse recondenda.

Qui non in tacito poterit secreta tenere
 Pectore: & occultum condere corde suum:
 Est fatuus: nescitq; suam compescere mentem:
 Tristitiam incurrit sepius inde grauem.

Secreta tacenda.

Quę silere me vis
 primū ipse sileas.
 Secretū mētis nū
 q̄ tu pāde maritę
 In secreto cubicu
 li tui nō maledix
 ris diuiti: quia &
 aues cęli porta /
 bñt vocē tuā. & q̄
 hñt pennas annū
 ciabūt sententiā.
 Amico & inimico
 noli narrār sensū
 tuum: & si est tibi
 delictū noli denu
 dare.

Qui secreta suę non vult abscondere mentis:
 Vxoriq; suę vel cunctis gentibus offert
 Quid velit / & statuat / vel quid conceperit / ipsa
 Mēte: merus fatu⁹ docto reputat ab omni. h. iiii.

Sene. de mori
 Iob. xviii.
 Catho.

- Indicū. xiiii. Sampson: qui quondam fuerat fortissimus heros:
c. xvi. Non oculis orbaretur: nec crine sacro:
Secretum mentis si non rescisset amica.
Amphiareus vates dum fata futura timebat
Staius i the Auguri: latuit: thebanæq; prælia fugit:
ba. Proditur at tandem proprio de coniugis ore.
Ecclī. x. Historiæ recinunt veteres / & dogmata prisca:
Qz mulier nusq; secreti sit bona custos.
Ecclēsi. xix. Matronis igitur cælemus pectora semper.
Qui sua non nouit cōmissa archana tacere:
puer. xxi. Quiq; ad cuncta suum pendit secreta labellum:
A tali caueat sapiens sibi quisq; / catuq;.
Horatius Percunctatorem hunc fugias / quia garrulus ipse ē.
in epi. De rebus magnis / est qui se iactitat vsq;
puer. xxviii. Et q; res cuncte sibi sint in amore secundæ:
Rimari si quis vellet tum verba dolosq;
Rebus in his cunctis mendacē offenderet ipsum
Ex qua stultitia sapiens intelligit omnis:
Qz scabrum foueat cuculū / manibusq; remulcet.
Seneca Condita si mentis cupias archana manere:
Fac mihi ne dicas: quod vix abscondere possim:
Occultumq; tuum secreto in pectore cæles:
Haud aliis pandas: sed sis taciturnus vbicq;
iii. Reg. xxi Si non vxori Iezabel prompsisset Achab rex
Verba suæ mentis: Naboth non morte periret.
Prouer. xxv. Qui gestant in corde suo secreta: cati sint:
Et caueant aliis temere vt non talia pandant:
Sic mage securi: semper tutiq; manebunt.
Dixit enim quondam sancta de gente ppheta:
Esaie. xxiiii. Secretū mentis mihi met seruare studebo.

Vxorem ducete ppter opes.
 Diuitias propter solas: non prolis amore:
 Vxorem ducens/coniugium ve petens:
 Hic patitur merito lites: & iurgia/rixas:
 Et pacem/ & perdit cōmoda connubiū.

Nubere ppter di- uitias.

Impat ergo viro
 Intolerabilius ni/
 hū ē q̄ femina di-
 ues. Domus & di-
 uitie dan̄ a parē-
 tibus: a dño autē
 pprie vxor pru-
 dens. Tecta iugit̄
 p stillātia litigio /
 sa mulier. Si verū
 inquiras sacc⁹ nō
 vxor amatur.

Aruinam multū querunt sub podice aselli:
 Et cumulant trullas: stercora vana petunt:
 Vxorem ducunt vetulam dum turpiter Eglen:
 Quā nūmos habeat/diuitiasq; leues. h. iiii.

Iuuenalis
 i. ad cor. vii.
 Prouer. xix.

- Iuuenalis
 puer. xix. Nulla quies illū recreat: pax nulla fouebit:
 Semper habet rixas: litigiumq; frequens:
 Nulla voluptatis spectabunt ocia talem:
 Magnarum allexit quem male saccus opum.
- pner. v. in fi. Nullaq; speratur proles: dilectio nulla:
 Vnam pacificam vix aget ille diem.
- puer. ix. Quin sibi continuo saccus transuerberet aures:
 Quem propter stultus factus/inersq; fuit.
- Ecclesi. xix. Raro hos fortunę facies comitatur amica:
 Qui nūmis nubunt: non sibi: non pueris.
 Ducitur in thalamum funesta pecunia sola:
 Propter opes trahimus grandia aratra thori.
 Iustitia & doctrina nihil curatur: honestas
 Nulla: sed ad censum pectora stulta ruunt.
- Iuuenalis
 puer. vii. Nam focer in primis: qd eni gener (inqd) in ere
 Possidet/aut nūmis: iuggera quanra tenet!
 Ecclesi. x. Nec patris aut proauī pbitas/virtus/vel honestas.
 Queritur: an vulgi semine prodierit!
 Iuuenalis Protinus ad nūmos: de moribus vltima fiet
 Questio: sic fient nunq̄ in amore pares.
- Prouer. xxi. Inde fit/vt multis deserta habitare seorsum
 Plus leue sit: talis q̄ iuga ferre thori.
- Prouer. xxv. Namq; loquax mulier/verbosa: corpus adurit:
 Ecclesi. xxv. Atq; animā & vires: membraq; cuncta terit.
 Propter opes teneram vendit quicūq; iuuentam:
 Mercatur lites & sine fine dolos:
 Huic nihil est fidei: nihil & probitatis. ad omne
 (Spes modo sit nūmī) transeat ille nephas:
 O male prudentes: qui tam cōnubia seua
 Eccē. xii. Queritis: & seruum tenditis esse pecus.

De liuore & inuidia.

Inuidiæ telum lato torquetur in orbe:

Et status in terris hæc sine nullus erit:

Odia dira volant magni per climata mundi:

Nec dum Nythardi semen abiuit atrox.

Inuidie pprium.

Qui sibi inuidet
 nihil ē illo nequi⁹
 & hæc reddicio ē
 maliciæ illius. neq̃
 est oculus liuidi.
 Inuidus alterius
 rebus marcessit o
 pimis. Ne come
 dascū hoīe iuido
 & ne desideres ci
 bos eius: quoniā
 in silitudinē ario
 li & cōlectoris esti
 mat quod igno
 rat. Comede et
 bibe dicet tibi &
 mēs ei⁹ nō ē recū

Liuor edax: fatuos multos: animosq̃ malignos
 Concitat: & stultos pungit sine fine proteruos:
 Nascitur inuidiæ telum: quod liuida corda
 Parturit: & multos nusq̃ sinit esse quietos:

Eccle. xiiii.
 Horatius.
 in episto.
 xli. di. cletic⁹

- Salustius. Duceris inuidia: q̄ ego te possideo plus.
 puer. xxviii Aut mihi sunt plures nūmi: seu maior aceruus
 Cicero Rerum: vel mihi q̄ plures reddunt honores.
 Ecclesi. xiiii. Aes petis atq̄ meum: quod nullo iure teneres.
 Vel quia fastidis nostrum & contemnis amorem.
 Onidius. Lethale est a deo vulnus liuoris acerbi:
 ii. meth. Vt nequeat penitus sanari / aut rite mederi.
 puer. xxiii. Est ea proprietas liuoris semper edacis:
 Si sibi constituit quenq̄ mordere: quietem
 Nullam agitat donec facinus perfecerit illud:
 Non somnus: non vlla quies: non vlla voluptas
 Est a deo dulcis: seu delectabilis vsq̄:
 Vt possit cordis procul extirpare dolores
 Pallentes ideo fauces: pallentiaq̄ ora
 Descriptio Inuidie ex Onidio Semper habet liuor: macies in corpore toto
 Glauca sedet: visus toruus: squallentiaq̄ ora
 Scintillat: rabidus nec plenis liuor ocellis
 Suspicit in quenq̄: furibundo pectore torpet.
 Ioseph gen 37 Cuius precipuum tibi fert exemplar Ioseph:
 Quem nunq̄ intuiti sunt recto lumine fratres:
 Raro etiam inuidia nisi meritis flumine ridet
 Nauibus: aut si fors perit ingens copia rerū.
 Ecclesi. xlviii Verum continuo rotat licet inuida corda:
 Inuidia: ex proprio sentit sua damna dolore.
 Alanus Nec quicq̄ nisi se valet ardens æthna cremare.
 Maior & inuidia est fraternis cordibus orta.
 Lucanus Fraterno primi maderunt sanguine muri.
 Genes. iiii. Hoc Abel atq̄ Chayn: hoc Atreus atq̄ Thyestes:
 Statius i the Ethiocles cum fratre suo: pluresq̄ docebunt.
 i. Petri. ii. Inuidiam iccirco fugias sapiensq̄ bonusq̄.

De impatiētia correctiōnis
 Tibia cui fatuo / tantum solatia prębet.
 Nec curat cytharam : plectra & amęna lyre:
 Hic propere ascendat stultorum (posco) carinam:
 Et remos celerę concitet ille manu.

**Nō velle
 corrigi.**

In auribus insipi/
 entiū ne loqueris
 qa despicient do
 ctrinā eloquiū tui
 Musica in luctu i
 portuna narratō
 Cū dormiente lo
 quit qui enarrat
 stulto sapiētiā.
 Non patitur stul
 tus sua verba aut
 facta reprēdi.

Stultitię in faulste certissima signa videntur
 In fatuo . qui non verbis auscultat amicis:
 Nam stolidę illius tanta est correctio mentis:
 Audire vt nequeat sapientes digna loquentes.

Prover. xxiii
 Ecclesi. xxii.

- Proverbi.i.& xviii. Cū tamen & prudens: bona quę sunt iugiter audit
 Et sapere vt possit: sapientes semper honorat:
 Suscipit: & sequitur: sua quo sapientia crescat.
 Fistula sed fatuo solatia dultia præber:
 puer.x. Nec curat citharę sonitus: nec barbitos illum
 Ecclesi.xv. Oblectat: fidibus non delectatur amenis.
 Nil magis vsq; placet fatuo: nil dulce videt:
 prouer.xxiii & .xxvi. Q̄ baculus crispus: q̄ rustica fistula stulto.
 Nec sinit vt quisq; sibi dogmata sana ministret:
 Nec patitur quenq; qui corrigít/aut monet ipsum
 In de fit vt magnū fatuorum crescat/& ingens
 Agmen ubiq; nimis: qđ sis precor improbe stulte
 Sapien.vii.x & .xv. Disce: hominē te scis mortalem: scisq; caducū:
 De cęno terrę genitum: de stercore factum:
 Ad Rom. vi. Ex cinere/& terra/limo/cęnoq; lutoq;
 Compositum: at sensus tribuir natura scientes:
 Ecclesi.xxv. Et data clara quidem ratio est: animalia bruta
 Ps.cxviii. Qua nobis cędunt: sed tu precordia stulta
 Qui geris: acceptę rationis munera rumpis.
 Quid tua te nimiū iactat funesta potestas?
 Quid te nobilitas? facies? quid culta iuuentus?
 Quid te diuitię molles? quid corporis artus
 Extollunt? tibi quę damnū & nocumēta ministrāt.
 Eccle.3. & 17 Tulli.in para Est sapiens solus/locupletior omnibus: idem
 Eccs.vii. Fortior & cunctis: hunc audi: illumq; sequaris.
 Iob.ii. Est melius: prudens si dure corripiat te:
 Iob.xxviii. Q̄ si te fatuus mulcenti arrideat ore.
 Ps.xviii. Quādoquidē hic foelix homo: qđq; corde pauorē
 puer.i.viii Semper habet: pœnas semper meditat̄ acerbas.
 Math.xi. & .xxiii. Atq; dei suffert/primis iuga dulcia ab annis.

De fatuis medicis & empericis.

Artem qui medicam tremulis molitur in agris:

Nec tamen indocta scit medicare manu.

Arte carens: vires naturę nescit / & herbas:

Ludius & fatuus / ridiculusq; manet.

Medicus indoctus

Licet medico eue
tus mortalitatis
imputari non dz
eius tñ impitã an
numerať culpę si
seruũ malo secue
rit aut pperam ei
medicamētũ de =
derit. Solis igitur
medicis impune
hominẽ occidisse
phas ẽ A medico
i docto a cibo bis
cocto : et praua
mulier: libera nos
domine.

Hic etiã nostrũ poterit conscendere currum

Et mode stultigerę carbasa ferre ratis:

Visitat empericus qsq; morbo ve grauatũ: aut

Morte laborantem quẽ videt atq; notat:

Insti. de le. ac
qui. iperitia.
ff. de re. iur. im
peritia.
xxix. dis. c. fi.

- Seneca de cle
mē. ad Nero.
Ecclesi. x. &
xl iiii.
puer. vi.
- Atq; aī: expecta donec documenta librorum
Inspiciam: quo te rite iuuare queam.
Dumq; domum medicus redit: & concepta libelli
Scrutatur: mortis hunc vera fata premunt.
Atq; animā expirat: soluiuntur corporis artus:
Sera nimis medici stulta medela fuit.
- Eccf. xxxviii
- Et quorum penitus pectora nil sapiunt:
Non voluūt libros: aut quas Podalyrius artes
Inuenit: Mesues nec documenta legunt:
Nō Auicēna docet medicos tam dogmata vana:
Nec tales medicos: docte Galene: foues:
Sed sua in herbarū discunt medicamina libro:
Multa supstitio: dogmata falsa patent.
Et vetule prauam prestant medicaminis vsum.
Quas sequitur passim sedula turba tamen.
Profitentur enī cunctos sanare dolores:
Perq; horas cunctas/per loca/perq; dies.
Et sua q; puero atq; senī collyria prosint:
Quod matrem iuuit: pro sit idēq; senī.
- Io. an. de sen.
ex. ci. li. vi.
- Sapient. xii.
- Seneca.
- Non opus est causas rerum atq; elementa tueri:
Naturę vires hęc medicina premit.
Et morbos varios vna dissoluit in herba:
Qualem forte sibi Thessala saga dedit.
- glo. in c. fi.
xxix. dif.
- Cuculus chi
turgicus
- Sapient. i.
- O cucule emplastro quiste docet/aut alabastro
Ex vno cunctis posse preesse malis!
Est medicus: veluti indoctus soler esse patronus
Consultus/qui non scit dare consilium.
Aut te non medicum dicas: aut disce mederi:
Aut si vis medicus: sis fatuusq; simul.

De secularis potentie exitu

Non fuit in terris vnq̄ tam magna potestas:

Temporeq̄ fragili non quoq̄ diffueret:

Cuncta rapit lœthum: mors vltima linea rerū est.

Res hominū nulla conditōne manent.

Potētā- tus secu- li finis.

Cūctis dieb⁹ suis
impīus supbit: &
numerus annorū
incertus est tiran-
nidis ei⁹. Multi ti-
ranni sederunt in
throno: & iſuspi-
cabīl' portauit dī
adema Multi po-
tētes oppſſi ſunt
valide: & glorioſi
traditi ſunt in ma-
nus alteroꝝ.

O tardos animo fatuos: quos magna po testas

Eleuat: & nīmīū qui munera vana ſequuntur:

Tanq̄ perpetuis vita hec ſit firma columnis:

Nec moribunda quidē capiat p̄ tēpora finem.

Iob. xv.

Eccle. 9. & 29

Iuuenalis in
ſatyra oībus ī
terris.

Eccs. xi.

- Cesar Iulius.** Magnanimus cęsar qui sub iuga romulum traxit.
 Marte sat indomito/spatiosi climita mundi:
 Et tenuit sceptrum regni/faceſq; superbos
 Solus: & incepit ciues torquere potentes:
 Tempore ſed modico tam ſęua potentia manſit
 Horrenda cecidit tandem cum morte necatus.
- Darius Rex**
Perſarum.
i. mach. i. Sceptraq; perſarum Darius tulit: optima regna &
 Sed non contentus propriis: externa cupiuit
 Imperia: hinc propriũ perdit regnũ & diadema.
- Xerxes de q̄**
Innenalis
& Herodotus
li. v. Ipſe etiam Xerxes regum ditiffimus olim:
 Dum cupit externas bello popularier oras:
 Attica regna adiens: amiſit/caſtra/virolq;
 Atq; rates pariter turrítas merſit in vndis:
Nabuchodo-
noſor. Dan. 3. Et Nabuchodonofor ſceptro Babilona gubernas
 Fortune nĩmiũ dum fidit: tentat honores
 Diuinos preſtare ſibi: ſed ſũma poteſtas
 In ſpeciem bruti regem mutauit inanem.
- Alexãder. m.**
Inuenalis Magnus Alexander cui vix ſuffecerat orbis
 Immenſus: graiis primus dominator in oris:
 Nõ ſecum ad ſtygiam ſua vexit regna paludem.
- Cyrus Hero-**
dotus & Juſti-
nus li. j. Quid Cyrum refero? lambens in morte cruorem
 Sanguinis ipſe ſui: ſic tranſit gloria mundi.
Creſus Hero-
dotus li. j. Croeſus quando quidẽ regniſq; / opibus vel opimis:
 Non contentus erat: tamen hunc fortuna ſefellit:
 Euertitq; ſuum regnũ: atq; porentia ſceptra.
- Eccleſi. x.** Omnia regna cadunt: ruit & mundana poteſtas:
 Exemplũ dat Roma potens: Carthago: Mycene:
- Eccleſi. xlix.** Et Solyme. atq; Tyros: & Grecia tota: ſubibit
Ioſ. iiii. Mox lariiũ. pereunt q̄a nam mortalia cuncta
Apoca. xviii. Quę facimus: cunctis exitus vnus erit.
Sapien. vii.

De p̄destinatione.

Qui precium poscit quod non meruisse videtur:
 Atq; super fragilem ponit sua brachia cannam:
 Illius/in dorso cancrorū/semīta stabit:
 Deuolet inq; suum rictum/satis assa columba.

P̄scien
tia dei.

Elegit nos in ipso
 añ cōstitutionem
 mūdi vt essemus
 sancti & imacula
 ti in cōspectu ei⁹
 in caritate q̄ p̄de
 stinauit nos i ad
 optionem filiorū .
 Omnes quidē p̄-
 sciti paucivero ad
 vitam p̄destinati
 Nouit deus q̄ sūt
 eius: ex his nemo
 seducitur.

Scire nefas homini quę sit diuina voluntas:
 Quid ve deus statuar: quis finis: quę sibi merces:
 Hęc fatui querunt: quibus est nimis anxia cura
 Nosse: quod a superis decernit: atq; p̄baſ. i. i.

Ad eph. i
 de pe. dif. iiii.
 c. benedictus
 ii. thimo. ii.

Ad Roma. i. Præcipue iccirco fatuos hoc carmine verso:
 prouer. xxvi. Ignauī qui sūt: qui vix elementa sacrarū
 Gustarunt legū: doctī tamen atq; periti
 Hiero. in plo. Esse volunt: librosq; reuoluunt: more sinistro.
 30 biblię. Exponūt falso/ quod sanxit diua voluntas.
 Arbitrioq; suo scripturam & dogmata sacra::
 Atq; reluctantem conantē vertere sensum:
 Audi igitur fatuos: qui seuo errore trahunt:
 Audacesq; volūt superū depromere mentem:
 Audi quę referant stulta & perulantia verba:
 Grego. i dia. Si deus æternam requiem sedemq; bonorum
 xxiii. q. iiii. Pręscripsit cuiq̃: nihil est quod vertere possit
 obtineri. Aut mutare: sibi statuit quod diua potestas.
 Iohan. vi. Sed deus ad pœnas si quem pręscripsit auerni:
 Tartereis tenebris si quem damnauit & vmbri:
 Hunc nihil eripiet. tanq̃ deus optimus auctor
 xxiiii. q. iiii. Omnipotens non sit: non iustus: non metuendus.
 Nabuchodo- Dat precium nulli nisi qui meruisse videt.
 nosor
 Sapien. x. Pro meritis reddi: debent præmia iustis:
 Hiehemie. li. Iniustos pœnas dignū est perferre minaces.
 puer. xxiiii
 Ecclesi. xii. Qui domino seruit sincero pectore: leges
 Et fidei obseruat: precium & votumq; capescet.
 Math. xvi. Desine stulte precor superū confringere fatum.
 Ad Roma. ii. Nos deus omnipotens ad gaudia magna creauit:
 Apoca. xxij. Omnibus & nobis cœlorum regna parauit.
 Non vult q̃ nigri subeamus tartara ditis:
 At propria ruimus culpa superosq; negamus
 Reddere qui iustis animis pia gaudia possunt.
 Desine stulte loqui: petulans compesce labellū:
 Esaie. xlv. An vigulo cacabus dicet: cur vrceus haud sum?
 Ad Rom. ix. Sic placet artificī. bene qui bona cuncta parauit

De obliuione sui ipsius.

Qui uolet alterius subitas extinguere flamas:

Atq; suę patitur vrere tecta domus:

Est fatuus: decet & stultorum fistula talem

Aduocet ut stolidos ad sua vota uiros.

Meglige re ppria.

Agris tuis sicienti
bus: alieni irrigā/
di non sūt. Ordī
nata charitas inci
pit a se ipsa. Qui
sapiēs sibi ipsi p=
desse nequit/ ne
quit q̄ sapit. Mīse
rere aīme tuę pla
cens deo.

Qui curas hominum tolerat: semperq; laborat

Ut res alterius peragat/ fructuinq; ministret:

Nec curare suas properat res/ cōmoda/ fructus:

Quin sua p^oponēs facta atq; negotia passim i. ij.

in. l. culpa est
ff. de rei iur.
& in. c. nō est
sine culpa. de
reg. iur. li. vi.

- Ecclesi. xxx** In rebus propriis stultus dormitat & excors
 Intentisq; oculis aliena incōmoda pensat.
Hic legat interea nostri documenta libelli:
 Qui sua cōtemnens aliena negotia versat.
- de pe. dif. ii.**
 qui vult. Cum tamen omnis amor: prima a se exordia sumit
 Incipit a seipso: proprio nil gratius vsu.
- Therentius** Hoc docuere sophi: docuitq; Therentius illud:
 Hoc docuit veteris sanctissima pagina legis
- l. preses. C. de**
ser. & aqua. Qui vult alterius res explorare frequenter:
 Se prius inspiciat: sibi consulat: atq; labores
 Inde suos prudens proprios conuertat in vsus.
- Cicero i epif.** Alterius iactum lusor qui attendit: & vsq;
 Negligit ille suum: stolidus rationis & expers.
- xxiii. q. v. si**
 placet.
Prover. xi.
 & xxxi. Qui vult flāmiuomas vndis sedare fauillas
 Alterius tecti: proprioq; in culmine flammās
 Conspicit: atq; suis latibus succurrere differt:
 Ille parum sapiens: sua non bene comoda curat.
 Alterius qui portat onus / suffertq; labores:
 Negligit & propriū: discrimina solus habebit.
- xix. q. ii. due**
xiiii. di. p ait Qui causa alterius facit id: quod parturit ipsi
 Contemptum: risus / incōmoda / damna / labores:
 Vix nostram effugiet fatuā quin scandet in arcē:
 Atq; asinum manibus ducens ludibria tollat.
- Prover. v.**
 & xxvi. Quid te stulte iuuat peregrinas voluere causas?
 Quid ve alios curas? proprii sis turor honoris.
 Disce domus proprię / causas / res / cōmoda / primū.
- Prover. xx.** Querere: & inde tibi sit cura labor quoq; amici.
 Est penitus fatuus qui curat res alienas:
 Prouideas domui proprię / dispone / ministra:
- iiii. Regū. xx** Hoc decet: inde tibi sit proxima cura sodalis.

De vicio ingratitudinis.

Qui sibi vult fieri offitium bonitatis amicū

Atq; operas promptas appetit alterius:

Est tamen ingratus: nec munera prompta vicissim

Offitii præstat: nil probitatis habet:

De ingra-
tis

Quicumq; tibi ali-
quid opatus fue-
rit: statim ei merce-
dem restitue. Et
merces mercena-
rii tui apud te om-
nino non remane-
at. Fecūdos decet
imitari agros qui
multo pl⁹ reddūt
q̄ acceperūt. Oēs
sapientes odere ī-
gratos. Ingratitu-
do exsiccat fontē
bonitatis.

Est fatuus qui multa petit: semperq; reposcit

Offitium alterius; & negat ipse vices:

Qui sibi vult fieri quicq̄: debet honores

Reddere/ & æquivalens munus amicitie. i. iii.

C. de liber. &
eo. li. l. i. & ii.
xii. q. ii. octa.
Tullius in of

- Ad collo. iiii. Qui capiti alterius curas magnosq; labores
 Leuiti. xix. Imponit: precium conferat ille simul.
 Tobie. iiii.
 Eccle. xxxiii. Dedecus est ingens: si quis benefacta laboris
 Accipit: equales denegat atq; vices.
- Plantus i. asi. Qui cupit ex aliqua lucrum nanciscier atte:
 Hoc sibi proponat menteq; constituat:
 Eroget impensas: nec rebus parcat avaris:
 Si saltem laudem poscat habere bonam.
- Proner. xxii. Et si precipuos acquirere tentat honores:
 Munificus / blandus / sit pius: atq; bonus.
- Sapient. xvi. Qui bene contentus: factio nequit esse labore:
 Ecclesi. xxix. Quem modico precio soluere / habere potest:
 Non indignetur: sibi sit querimonia nulla:
 Si labor / & meritum forte negetur ei
- Eccle. vii. Qui petit alterius opas / benefacta / labores:
 Malach. iiii. Ingenioq; frui: munera rursus agat.
 Verum a priuatis liceat descendere rebus:
 Ingratas vrbes comemorare simul.
- Camillus. de Roma quid ingrata quondam impietate Camillum
 q Titus liuius. Tractasti: pro te qui fera bella tulit:
 Tu procul emetitum pepulisti ex vrbe Camillum
 Quo duce fregisti gallica castra tamen.
- Solon de quo Attica terra ferox / pepulisti ingrata Solonem:
 Herodotus Qui statuit leges & bona iura tibi:
 Pro merito ingenti: pro sudore atq; labore:
 Exilium dederas: Attica terra viro.
- Lycurgus de Nectaceo ingratos ausus / q; Sparta lycurgum:
 quo Iustinus Latorem legum pellis ab arce tua.
- Scipio affri Scipio qui fuetat patrie seruator honestus:
 Titus liuius. Ingratam patriam sensit & ille suam.

Sui ipsius complacentia.

Pulmentum fatuis presens mea decoquit olla:

Adsit stultoꝝ sordida turba precor:

Adsit qui speculo vultum / faciemq; frequenter

Inspicit: & semper cui sua facta placent.

Sapie p prie conti dere

Ne innitaris pru-
dentię tuę Astut⁹
oĩa agit cū cōsilio
qui aut fatuus est
aperit stulticiam.
Cū sua cuiq; pla-
cent facta atq; ne-
gotia solī. Hinc
stultis tota est ter-
ra repleta viris.

Hic bene pulmentū posita cōtundit in olla:

Atq; coquit fatuis sua pulmentaria crassis:

Qui se prudentem fors estimat/atq; decorum:

Cui sua sola placent: & quē vesania ductat: i.iiii.

puer.iii.
c.ne imitaris
de consti.

Ad Ro. viii.

Vt speculo semper se contemplet inani.

Prouer. xiiii.
& xiiii.

Cū tamen: in vitio fatuū quoq; cernat inertem:

Quamuis non videat/capitis quas porrigit aures.

Hic si deberet dygitis iurare leuatis:

Ecclesi. xx.
Iob v. et. xviii

Cū de formosis/sapientibus/atq; peritis

Sermo foret: sese cunctis prestare putaret.

Et sibi non similem in spatio crederet orbe:

pner. xxxi
Ezech. xvi
Esaie. iiii.

Iuraretq; simul q; detestatio rerum

In se nulla foret: se pulchrū/seq; beatū

Estimat/atq; homines audet iurare deo seq;

Consult hoc speculū semperq; & fungit omni

Tempore: seu somno iaceat lectoq; supinus:

Sive stet erectus: vitro suspensus inheret.

O: ho Impa/
tor speculū sp
secū habuit
Iuuenalis

Quid speculū memorē Pathici gestamē Othonis:

Quod secū in castris cesar gestare solebat.

Quo tidie barbam qui rasit/glaber vt esset:

Vngebatq; cutem cū succo lactis a fellis.

Salustius.

Offitiū muliebri quidem est: h os femina querit

Ornatus: speculū & pendet de fronte puellę:

Retio!ū: & mundū: contexta monilia: vestem:

Ordinat: idq; mares hodie comitant/agūtq;

Vt sibi met placeant: sese mulierib⁹ equant.

Ennius
Tullius i. off.

Nostri etenim iuuenes habit⁹ gestant muliebres

Illaq; virgo viri: nulla est discretio rerū.

Pygmalion
de quo Ouidi
us. x. metha.

Pygmalio effigiem fertur de marmore quondā

Fecisset: & ppriū sibi tam coluisse laborem:

Perditus vt fuerit vecors in marmora versus.

Narcissus de
quo Ouidius
iii. metha.
Prouer. xiiii.

Fonte super vitreo periit Narcissus amore:

Dum sua forma placet fatuo quam vidit in vndis:

Stultorum numerus sic creuit: & impia turba.

De choreis & saltationibus

Qui choreis gaudet aut saltibus imoderatis:

Vt cuculam ducat stultior ipse manu:

Ille deū offendit: perdit quoq; tempora frustra:

Contrahit inde etiam plurima damna sibi:

Choree facultas.

Nil placet in tota
sapiētib; usq;
chorea Quod iu-
uet / aut p̄sit: con-
deceat ve bonos.
In circuitu impiū
ambulant.

Hos quoq; non sanos fore dicimus: imo furētes:

Qui choreā querūt: quos labor ille iuuat:

Vt currant passim: veluti furiosa vagatur

Thyas: vbi erectus Thyrsus in arua vocat.

Exodi. xxxii
P̄s. xi.

Orgia bacchi

- Drnyde de quibus Iul⁹ cesar in comē salii de qbus Vieg.ii. geor
- Vt druyde saltant pulsantes tympana galli:
Vertice in ideo: cū furor vrget eos.
Ceū quondam salii fetidos saliere per vtres:
Turba/Cybeleios sic agit illa choros.
Quid rogo quid fatui plantas in puluere lassas
Efficitis? quę merx digna labore tamen?
Ast ego dū meditor fatui primordia ludī:
Principii causas cōmemoro esse malas:
Exodi. xxxii In statua vitulū demon cū poneret aureum:
Contemptum faceret impius/atq; deo:
i. corin. x. Cum bene potasset populus: persuasit ad illam:
Luderet inq; chorum turba proterua: iubet.
vide nota glo in cle. i. de cel in ill. inde. attendētes de sta. rel. de vi. & cho. cl. cū decorem
- Illecebre tales pariūt incōmoda multa:
Ad vitium prębent semina multa frequens.
Concurrunt illic pomposa superbīa: luxus:
Et petulans saltus: & furiosa venus:
Nam venus imprimis/choreis sola ē in illis:
Hanc sequit̄ pedibus turba peculca citis.
Prouer. ii. Ludus in orbe quidem est nullus damnosior isto:
Contaminat stimulis pectora casta suis:
Ludus & iste quidem: non pax/sed pugna videt̄
Clamando currunt/vociferantq; nimis.
Quis locus immunis: quē non vesania talis
Contaminat? templi vix loca tuta manent.
Clerus: & in cappa monachus: puer atq; puella:
Et iuuenes blandi: decrepitiq; senes:
In girum saltant pedibus: ductantq; choreas:
Virg. ii. geor Iudith. ii. Atq; in compositis motibus vsq; ruunt.
Rusticus in circo teneram cū flectit amicam:
Non sitis hunc tota nocte/die ve premit.

De nocturnis ioculatoribus.

Qui cythara / aut aliis ludis de nocte vagat:
 Ante domum stulte cantando pulsat amicę
 Adulciq; mouet luctantia membra sopore:
 Hunc fatuū oblectat / moriatur frigore noctis.

Nocte lu
 dere i pla
 teis.

Quos sunt in te
 nebris opa: & di
 cūt q̄s videt nos?
 & quis nouit nos
 Insanię plenas vi
 giliās habētes ne
 q̄ vitaz neq; nup
 cras mūdā iā cu
 stodiūt. Stulus p
 platēas nocturno
 tpe currit Carmē
 & exclusus flebile
 cantat amans.

Iam satyrę finem posuissē pene: ratēq;
 Mouissē ad portū: cęlsaq; vela simul:
 Sed mihi propositū rapiunt nunc turba / cohorsq;
 Stultorum: vigili qui modo nocte volant.

Esaie. xxix.

Sapien. xiiii

- Iob. xxxiii. **D**ū mollem capiūt animantia cūcta soporem:
 Dū requies animis corporibusq; datur:
 puer. vii. **E**bria turba vias/vicos/strata/atq; plateas
 Occupat: & clamat: stultaq; verba canit.
Nocturni lemures stigiis de fontibus orti:
Hos homines turbant: eumenidūq; cohors.
Hy cytharas feriūt: hi dulcia barbita tangūt:
Hi fidibus ludunt: I smariaq; lyra.
 Omidius. **A**n te domū cantus charę modulant amiceq;
 in arte. **E**t stantes vlulant: cantica stulta canūt:
 Lucę. v. **N**on abeunt: donec fundat vrina matellis:
In caput aut donec saxa/vel olla volat.
Quin etiam hęc peragūt hyberno tpe stulti:
Cū glacie & niuibus candida tecta rigent.
 Sapien. xvii. **O** male prudentes: quid vana hęc gaudia noctis
 Iohan. xi. **D**electant: quid vos currere nocte iuuat?
Nec solū iuuenes: humili de plebe creati:
Cantando tacite ludrica noctis agūt.
Hoc pceres faciūt: clerus/monachi/atq; sacerdos:
Ad ludū hos omnes fistula stulta vocat.
Hic latrat: ille boat: balatum ructitat alter:
Toruius exclamans: plus sibi laudis habet.
Hac etiam in turba reperitur sepe maritus:
Qui solet in fatuo ducere fune chorum.
Vxoremq; suā viduo in lodice cubantem
Deserit: & causam dat sibi sepe mali.
 Iuuenalis **D**ū cuculam pascit vit: scemina sepe nouellam
Currucam admittens: oua aliena cubat.
 Ad ephē. iiii. **V**os igitur moneo facitis qui talia: vestras
 i. thessa. iiii. **O**bseruate fores: seu remanete domi.

Demendicis & eorū vanitatibus.
 En metu ne me stultę defectio sectę
 Afficeret: numerus nec satis vsq; foret:
 Sed mendicorum turbas scrutatus vbiq;
 Inueni paucos (credite) vbiq; bonos.

Inter mendicos fatuorum est magna caterua:
 De quorum ritu nostra camęna refert.
 Se plures nutrire volunt: natoſq; tenellos:
 Hoc studium multis: hec quoq; vita placet:

Medicantes i pbi.

Tot medicosq; cer-
 nis fraudesq; do-
 losq;. Vt merito
 hos fatuis grandę
 bus accumulęm .
 Vtili⁹ esurięti pa-
 nis tollit si de ci-
 bo secur⁹ iusticiā
 negligat q̄ esurię-
 ti panis frangat.
 vt iniusticię sedu-
 ctus acquiescat.

C. de mendic.
 vali. li. xi.
 v. q. v. nō oīs.
 86. di. c. pasce
 glo. sup math

c. a. n. a. n. i. c. i. e. d. e. C. l. e. r. i. c. u. s. : & m. o. n. a. c. h. u. s. r. e. r. u. m. q. u. i. s. e. r. u. a. t. a. c. e. r. u. u. :
 p. r. e. b. e. n. M. e. n. d. i. c. i. e. x. e. r. c. e. t. a. t. t. a. m. e. n. o. f. f. i. t. i. u. m. :

p. u. e. r. x. i. i. i. , P. a. u. p. e. r. t. a. t. i. s. o. n. u. s. t. a. l. e. s. p. l. e. r. u. m. q. u. e. q. u. e. r. u. n. t. u. r. :
 A. s. t. o. p. i. b. u. s. p. l. e. n. i. / d. i. u. i. t. i. i. s. q. u. e. : r. o. g. e. n. t. .

L. u. c. e. x. i. V. i. s. u. o. p. o. r. t. u. n. o. e. s. t. e. l. e. m. o. s. y. n. a. s. a. c. r. a. s. t. a. t. u. t. a. :
 T. o. b. i. e. i. i. i. i. & . x. i. i. V. t. q. u. e. i. n. o. p. i. s. o. l. u. / p. a. u. p. e. r. i. b. u. s. q. u. e. d. e. t. u. r. .

E. c. c. l. e. s. i. i. i. i. H. a. n. c. d. e. d. i. t. o. i. p. o. t. e. n. s. h. o. m. i. n. i. v. t. r. e. l. e. u. a. m. e. n. e. g. e. n. o. :
 P. s. x. l. E. s. s. e. t. : s. e. d. t. a. m. e. n. h. a. n. c. p. l. e. b. s. v. i. t. i. o. s. a. r. a. p. i. t. .

D. a. n. i. e. l. i. s. i. i. i. i. N. o. n. p. r. i. o. r. i. n. c. l. a. u. s. t. r. o. : n. o. n. a. b. b. a. s. : p. r. e. s. b. i. t. e. r. a. t. q. u. e. :
 C. e. n. s. i. b. u. s. i. n. p. r. o. p. r. i. i. s. c. o. r. f. a. t. i. a. r. e. q. u. e. u. n. t. .

P. l. u. s. c. u. p. i. u. n. t. : s. a. c. c. o. s. / c. a. p. s. a. s. q. u. e. i. n. f. e. r. r. e. p. e. r. v. r. b. e. s. :
 M. a. n. d. a. n. t. : h. i. s. q. u. e. d. o. m. u. s. / l. i. m. i. n. a. c. u. n. c. t. a. p. r. e. m. u. n. t. .

E. c. c. l. e. s. i. v. i. i. P. e. r. p. l. a. t. e. a. s. c. u. r. r. u. n. t. m. e. n. d. i. c. i. : p. e. r. q. u. e. t. a. b. e. r. n. a. s. :
 N. u. l. l. u. s. a. b. h. i. s. v. a. c. u. u. s. n. u. n. c. l. o. c. u. s. e. s. s. e. p. o. t. e. s. t. .

d. e. p. e. & r. e. c. c. S. u. n. t. q. u. i. r. e. l. i. q. u. i. s. s. a. n. c. t. o. r. u. m. m. u. n. e. r. a. p. o. s. c. u. n. t. :
 c. u. m. e. x. e. o. E. t. q. u. e. s. t. u. f. a. c. i. u. n. t. p. e. r. l. o. c. a. c. u. n. c. t. a. s. u. u. .

S. p. i. r. i. t. u. u. v. e. n. d. u. n. t. p. e. n. n. a. s. s. e. p. e. a. e. t. h. e. r. e. o. r. u. .
 V. a. n. a. q. u. e. n. o. n. u. n. q. u. e. c. o. r. p. o. r. a. / & o. s. s. a. f. e. r. u. n. t. .

E. c. c. l. e. s. i. x. i. x. S. u. n. t. a. l. i. i. q. u. i. c. u. v. a. l. i. d. i. s. i. n. t. c. o. r. p. o. r. e. & a. n. n. i. s. :
 l. v. i. a. C. d. e. M. e. n. d. i. c. a. n. t. t. a. m. e. n. : & c. r. i. m. i. n. a. g. r. a. n. d. i. a. a. g. u. n. t. .
 m. e. d. i. v. a. l. i. .

F. r. a. u. d. e. s. u. a. p. u. e. r. i. s. e. f. f. r. i. n. g. u. n. t. m. e. m. b. r. a. p. a. r. e. n. t. e. s. :
 V. t. m. o. r. b. o. s. v. l. u. l. e. n. t. : v. u. l. n. e. r. a. g. r. a. t. a. f. i. e. a. n. t. :

E. t. s. t. i. p. e. m. p. r. e. c. i. b. u. s. p. o. s. c. a. n. t. : m. a. n. i. b. u. s. q. u. e. q. u. a. d. r. a. n. t. e. :
 Q. u. a. s. f. r. a. u. d. e. s. m. e. l. i. u. s. t. h. e. u. t. o. n. a. s. c. r. i. p. t. a. n. o. t. a. n. t. .

V. i. d. e. l. i. b. r. a. m. i. M. e. n. d. i. c. a. n. t. m. u. l. t. i. i. u. u. e. n. e. s. v. a. l. i. d. i. a. t. q. u. e. p. o. t. e. n. t. e. s. :
 f. u. l. t. o. r. u. m. i. n. l. i. n. g. u. a. t. h. e. n. t. o. n. i. C. a. u. s. a. e. s. t. : q. u. e. l. a. b. o. r. h. i. s. a. t. q. u. e. o. p. u. s. o. m. n. e. g. r. a. u. e. e. s. t. :
 c. a. l. a. t. i. u. s. .

H. i. s. q. u. a. p. l. u. s. p. l. a. c. u. i. t. a. l. i. e. n. i. s. v. i. u. e. r. e. r. e. b. u. s. :
 P. a. u. p. e. r. t. a. t. i. s. & h. i. n. c. p. o. n. d. e. r. a. g. r. a. t. a. g. e. r. u. n. t. .

x. l. i. i. d. i. q. u. e. s. t. S. i. m. e. n. d. i. c. o. r. u. m. p. e. r. g. a. m. n. e. m. o. r. a. r. e. p. r. o. f. a. n. o. s. :
 c. a. m. i. n. g. l. o. R. i. t. u. s. : & m. o. r. e. s. : p. a. g. i. n. a. d. e. f. i. c. i. e. t. .

De iracundis mulieribus.

Sunt pleriq; mares/asinos equitare frequenter

Qui cuperent: si non foemina prima foret:

Sed q; precipitem mulier contorquet a sellum:

Foemineo hinc generi pareat vsq; pecus.

Ira mulieris.

Mulierē bonā q̄s
inueniet: p̄cul de
vltimis finibus p̄-
ciū eius. Meli⁹ est
habitare in terrā
deserta q̄ cū muli-
ere rixosa & iracū-
da Cōmorari leo-
ni & draconī pla-
cebit pl⁹ q̄ habita-
re cū muliere neq̄
Breuis oīs malici-
a sup maliciā mu-
lieris Et non ē ira
sup irā mulieris.

Foemineū lau dare genus mea carmina vellent

Nunc potius: sed me causa maligna mouet;

Sī natura negat: facit indignatio versum:

Foemina me patitur praua silere nihil:

puer. xxi.
Ecclesi. xxv.

- puer. xxi. Cōmendare bonas mulieres semper amabo
 Sed prauas versu dilacerare decet.
 Ad quod securū facit/ & dictare paratū:
 Nulla q̄ hanc satyram fœmina docta leget:
- Cornelia Gracchorum mater leget hos Cornelia nunq̄
 Versiculos: mulier nulla diserta leget:
 Propterea audaci depromam carmina vultu
 Laudabo iustas: dilaniabo malas.
- Ecclesi. xix. Fœmina quę sophię iucūdo lacte foue ẽ:
 Et quam delectat cū probitate decor:
 Non facile ad crimen putidū: moresq̄ pudendos.
 Corruit: aut tentat de decus atq̄ nefas:
- Ecclesi. xxvi. Fœmina iusta quidem mulcet plerūq̄ maritū
 Iratum: placat seuitiamq̄ viri.
- Hester. v. Rex quondā Assuerus: mandauerat ense necādos
 Hebręos cunctos/ & iugulare viros:
 Hester sed verbis placabat pectora regis:
 Iratū blanda molliit atq̄ prece:
- Abigail
 i. Reg. xxv
 Ecclesi. xl.
 Prouer. vi.
 Salomon
 iii. Reg. xi.
 Eccle. xlvii.
 Prouer. ix.
 & xxv.
 Ecclesi. xxv.
 Ecclesi. xlii.
 Ouidius. v.
 metha.
- Rex pius a Nabal spretus: leniẽ ab vna
 Abigayl: gladiū / continuĩtq̄ manū.
 Consiliū dat casta bonū . dat fœmina mores
 Ingenuos. mala sed non pia vota parit.
 Consilio Salomon mulierum infectus iniquo:
 Vt coleret falsos / in sua damna / deos.
 Linguulaca est mulier: semper profundero voces:
 Verba dira cupit: & sine fine loqui.
 Pieris innumeros pullos eduxerat olim:
 Longius emisit semina pica loquax:
 Erue diue pater/ rex cœli & conditor orbis:
 A nequam & praua nos muliere precor.
- Prouer. ii.
 Eccs. vii.

Est picis similis mulierum garrula turba	Ecclesi. xiii.
Que garrit: querit/eiulat atq; furit.	proverbi. vii.
Fœmina que semper nocturnis litigat horis:	Iuue. vi. saty.
Et pacem in strato non sinit esse thoro	Eccle. 26.
Murmurat: & tacitos blactit malesana susurros:	puer. ii. & v.
Atq; molesta viro litigat illa nimis	Eccles. xix. &
Fœmina sepe etenim versuta est atq; maligna	xxv.
Vt sibimet prudens/imperet vsq; viro:	
Nec poterit tolerare boni documenta mariti:	
Nec vult pacifici vota tenere viri.	
Sepe cadit iustus metuenda in damna maritus:	Eccs. vii.
Vxoris temere que sibi lingua parit.	
Amphion testis: Thebanę conditor arcis:	Amphion
Vxoris Niobes crimina morte luit.	Oui. vi. meth
Si fas vsq; loqui foret his: Calphurnia nudum	Calphurnia.
Monstraret clunem: & posteriora viris.	i. l. ff. de postu
Nulla adeo in terris animantia/siue creata:	
Quantum fœmineum concitat ira genus.	Ecclesi. xxv.
Fœmina dum insanit malefido agitata furore	
Sequitiam superat: dira leena: tuam;	
Seuior hyrcana est hæc fœmina tygride: raptos	
Dum catulos sequitur: fœmina seua magis.	
Exemplū præbet nobis irata Medea:	Medea de q.
Natos truncauit que furibunda suos.	Seneca i me-
Exemplūq; dabit nobis simul impia Progne:	dca.
Que teneri nati membra necata coquit.	Progne de q.
Q; nisi perdoctus Iuuenalis cuncta referret	Ouidius. vi.
Crimina: que mulier fingere sepe solet:	meth.
Vellem quandoquidem ritus memorare vetustos	
Fœminę generis: & recitare dolos.	

- Ecc̄s. vii. Cor mulieris enim: cū ctis spinosius herbis:
 Felle tu met semper: pectora bile dolent:
 Nil manet intactū putido mulieris ab ore:
 Eccle. 25. Perturbant mores: fœdera / iura / fidem:
 Prover. ix. Et fœdant thalamū sacrū: nec pronuba Iuno
 Eccle. xlii. Has vetat in vetite crimina legis agunt.
 Fida comes nulli mulier vult esse marito:
 Grande supercilium fœmina praua gerit.
 Iuuenalis Euacuat oculus nūmis: & conterit omnes
 Census: atq; domus pensitat acta nihil.
 Prover. xxx Sunt tria sollicitant quę tertam / quę mare: quartū
 Quod nec terra potest: nec maria vllapati:
 Seruus qui factus dominus / magnusq; patronus:
 Tum fatuus totiens ebrius atq; satur:
 De infuriosa quidem mulier: p̄cordia cuius
 Liuor edax semper: ira q; s̄ua rapit.
 Quartū quod superat cū cta hęc / ancilla supba:
 H̄eres quę domine sit cito facta suę.
 Iuuenalis At modo de tali cupio muliere silere:
 Prębet quę poclis dira venena viro.
 Agrippina Pontia. Qualis Agrippina: aut vesanę Pontia mentis:
 Quales & satyri pagina docta notat.
 Danaides Belides occurſu rerrent modo corda vitorum.
 Clytimnestra S̄ua Clitimnestra: & fœmina quęq; mala.
 Lucretia Iungit̄ in thalamis Lucretia rara maritis:
 Thais Thais habet partes perfida in orbe suas:
 Portia Cath. Portia rara hodie contingit iuncta Cathoni:
 Sabina. Nec multis nubit casta Sabina viris.
 puer. xii. Fœlix qui poterit mulierem ad vota tenere
 Ecclesi. xxv Vsq; sua: & castum continuare thorum.
 & xxvi.

De potentia fatuitatis.

Stultitia extendit castra & tentoria passim:

Et secum totus militat orbis iners:

Precipue stulti, quos magna potentia vectat:

Et qui diuitis / presidisq; valent.

Potentia fatuitatis

Oibus in terris te
net insipientia scap
tra. Illi & sequit
regia turba pedes
Rapinas meditat
mens eor: & frau
des labia eor lo
quunt: Iccirco la
psi i die angustie
minuet fortitudo
eorum. & lucerna
impioru exting
uetur.

Cum tibi nemo ausit prauos ostendere mores:

Esse scitus qui contendis stultissime diues:

Hinc ceco incedens in tramite: turpius erras.

Vis sapiens cunctis reputari & ditier/horis: k.ii.

Sapient. v.

puer. xvii.

& xxiii.

Eccle. xxxiii

- Pſ. ix. Tu licet inſcitię plenos effuderis orfus.
 O quotiens cum nemo velit præponere ſtultum
 puer. xxvii. Selaudat: fatuusq; refert mauortia geſta
 Eccleſi. xv. Plurima: cū maleſana tamen/que prodiit ab ore ē:
 xxii. q. ii. pri/ Laus p̄prio: aſcribit ſolus ſibi fortia ſtultus.
 Iob. xxxvii. Fortunara nimis tellus: que p̄ncipe diuo
 puer. xx. Ornat: quem vix ſupet vel magnus Vlyſſes:
 Eccſ. x. Tempora partiū prudens: cum tempore verſat
 Sapient. vi. Singula non illum nūmus: nō munera captant.
 Virtutis cultor ſed enim: & ſua proſpera regna.
 Eccſ. v. & x. Ve terrę cuius rex eſt puer: illius atq;
 Proner. xxx. Conſulibus tuceta placent. nocturnaꝝ vīna.
 Hic etenim imperiū regnū quoꝝ diſſipat omne.
 Sapient. xi. Stultus in arce ſedens palpatus munere ſpurco
 Eccleſi. x. Inuertit leges: conſeſſus/roſtra/virosq;
 Alter amicitiam præfert: inſontia damnat:
 Sancta hinc ſimpliciras teritq; caditq; nefande:
 Sap. vi. & xii. Aequo deberent libramine iura foueri:
 Danic. xiii. Sed vereor ſint pseudo ſenes quos caſta Suſunna
 ii. macha. iiii. Allicit: Andronici p̄ quo perimat Onyas.
 iii. Re. xx. Vota etiam Benedab fregit dum munera vidit.
 i. Mach. xii. Et Ionatham Triphon per munera miſſa feſellit:
 Iugurta. de q̄ Sic Romam quondā tetigit clamando Iugurtha
 Sa' uſtius' Urbem venalem cū diceret: & perituram
 Munere: ſi diues emere illam temptet iniquus.
 Oni. de atte. Munera crede mihi placant homineſq; deoſq;
 Horari. i. epil. Omne genus nūmū venerat: pectore vincit
 Eccſ. x. Fortia: in acceſſum linquit nihil: omnia vaſtat.
 Eccleſi. x. Quo ſibi concumulet numerū ingentemq; catetuā
 Stultitia: & regnet cūcto & domineſ in orbe.

De cura astrologię.

Est fatuus siquidem / vanusq; incredulus atq;

Ex astris cupiens nosse futura. poli:

Rusticus & quiuis indoctus: certat haberi

Astrologus: fatuas fingit ephimeridas.

Astrolo- gię vanitas

Futura p̄scire so-
lius dei ē: q̄ in sui
cōtēplatōne etiā
angelis illa p̄scire
facit. Non liceat
iḡit xp̄ianis tene-
re traditōnes gēti-
liū & obseruare &
colere elemētum
aut lunę: aut stel-
laꝝ cursus: aut in
anē signoz̄ falla-
ciā p̄ domo faciē
da vel p̄pter sege-
tes v̄l arbores plā-
tandas vel coniu-
giā socianda.

Astrologus etiam decet huc arcessere vanos:

Atq; mathematicos / ariolosq; simul:

Huc ades astronōe / atq; plāetista / augur / aru spex

Sortilege / & quisquis sydera sola colis. k. iiii.

26. q. 5. non li-
ceat christia.
et p̄ totum et
26. q. 7. nō ob-
fucis et. c. se

- Ad Gall. iiii. Singula facta hominū parua atq; minuta recenses
 26. q. 7. quis existimaret Exponis vano sydera iuditio.
 Stultoꝝ in numero plures nūc scire futura
 Conant: rebus peruigilantq; malis:
 26. q. 2. ipsos. Astroꝝ cura est illis: & sydera spectant:
 Omne quod ostendunt astra referre volunt.
 Exo. xii. Archanas rerum causas: elementa / planetas:
 Spectant: & quicquid lucidus orbis habet.
 Planetiste Errorem hic lunę variū: solisq; labores:
 Astrorū motus: inspicit atq; vices.
 Saturnus. Hic docet immitis quid sydus triste minetur
 Mars Saturni: quid Mars significare velit.
 Venus Hic aperit quo læta Venus se proferat astro:
 Mercurius Atlantisq; nepos: Iupiter atq; pius.
 Iuppiter Saturno genitos ad furta & probra recensent:
 Quos tamen atq; bonos reddere fata queūt.
 Et natos Martis referunt ad tristia bella:
 Quos pace interdum cernimus vsq; frui.
 Ad Titū. ii. Iuste age: nec dubita / sapiens dominabit astris
 Ptolomcus} In manibus summi stant elementa dei
 Ad Rom. xi. Iuditium siquidem & mentem vis scire tonantis
 Ecclesi. i. Stulte mathematicę o: te furor vnde rapit?
 Ps. xxxv. Tu facis: omnipotens tanq̃ sua fata reuelet
 Mortali cuius: iuditiumq; poli.
 de pe. dis. iiii. Omnia linquamus supero: qui cuncta creauit
 in domo Qui nutu / cœlum / & sydera clara regit.
 Ad Ephe. i. Astra quid aduersi possunt portendere? si nos
 Ad Ro. viii Defendit: cuius gloria summa / deus.
 26. q. 5. non l3 Quicquid ephimerides referunt: p̃ inane laborāt:
 26. q. 3. admo ceant. Nil genesis: sortes / nil quoq; fata valent.

De geographica regionū inquisitione.
 Quī cœlum & terram: latū metit̃ & orbem:
 Clīmata describit: & memorat populos:
 Hic fatuū instantem crassa a ceruice repellat.
 Nil bonitatis habent hęc monumenta quīdem

Mathe-
 maticę supstitio.

Stultior ille q̄ de
 q̄ mēsurā vndiq̄
 terre. Metit̃: nec
 se nec sua scire vā-
 let. Furor est: p̄fe-
 cto furor egredi
 mūdū: & tanq̄ in
 terna eius cuncta
 iam sint nota: ita
 scrutari extera.
 Quasi vero men-
 surā illi rei possit
 agere / q̄ sui nesci-
 at: aut hoies pos-
 sint videre q̄ mū:
 dus ip̄e nō capiat

Non fatis est sapiens: non est ratione politus:

Sed nostra in naui carbasa plena trahat:

Qui latera immensi mundi metit̃ / & orbis

Clīmita: stat fatua circinus inq̄ manu:

Plinius li. ii.
 circa prin.

k. liii.

26. q. 4. c. igitur Nolle cupit cunctas regions/ & loca cuncta:
 Humano siquidem/ cognita non generi;
- Esa. xl. et. 48. Nunc orbis lati metas: longo scq; reflexus:
 Eccs. iiii. Pensantur: fatuos sedula cura mouet:
 ii. Corin. x. Noscere conant̄ gentes quas spectet Eous:
 Quas calor australis: occiduusq; tepor.
- Abacuc. iiii. Stultus hyperboreum mensuram flectit ad axem:
 Et querit populos hac regione seros.
 Mensuratq; vrsam dygitis quandoq; minorem:
 Quo populos tali sub regione notet.
 Europe atq; Asię sparium collustrat vtrū q;
 Gręcos/ Aeolios/ Cappadocas/ Cylices:
 Et Libyę gentes rutilo sub sole iacentes:
 Arlanrem/ & Calpen: Herculis atq; fretum:
 Semotam Thylen: querit vel in orbe Brytannos
 Extremo: & radio Theutona claustra notat
 Nosseq; vult tumido positas in gurgite gentes.
 Et causas refluī succiduiq; maris.
- Strabo Pręstita cosmographi lustrat documenta Strabōis
 Intactum toto nil finit orbe quidem;
- Eccs. vii. Quid geometer enim tantas in pectore curas
 Concipis: incassum circulus ista terit.
- Plinius Plinius errauit: quamuis spectabilis auctor:
 Errores varios & Ptolomeus habet.
- Ptolomeus Inuanū siquidē multoꝝ corda laborant:
 Sapien. iiii. Rebus in incertis quos ita sudor agit.
 Hierc. ii. Antea quę fuerat priscis incognita tellus:
 Ezech. xlii. Exposita est oculis & manifesta patet.
 Ecclesi. 34.
- Ferdinandus Hesperię occidue rex Ferdinandus: in alto
 hispaniarum Aequore nunc gentes repperit innumeras.
 rex.

De eo qui non vult esse fatuus:
 Marsia cū docto certauit Apolline: victus
 Amisit palmam: perdidit atq; cutem:
 Attamen in manibus pendeat fistula stulti:
 Et fatuus mansit Marsia vt ante fuit.

Mō velle stultitiaz

ppriam recogno-
 scere.

Sī contuderis stul-
 tū in pila q̄ si ptifa-
 nas feriēte desup
 pilo: non auferet̄
 ab eo stultiria ei⁹
 Plus p̄ficit corre-
 ctio apud prudē-
 tez q̄ centū plage
 apud stultū. Ex-
 pedīt magis vrsē
 occurrē raptis se
 tibus q̄ fatuo cōfi-
 denti sibi in stulti-
 tia sua.

Quilibet hanc fatuus naturam continet in se
 In solita vitę proprietate manens:
 Rīderi q̄ non sentit se: illudier atq;
 Marsia propterea decoriatus eras.

pner. 27. & 17
 Qui. 6. meth.
 Qui. 6. fal.
 Iuuenalis

Nam phœbum cytharâ doctum irritauerat ille
Ad pugnam: propter quam sine pelle iacet.

Eccs. ii.

Prouer. xxvi

Huius ad exemplū: tantis obducta tenebris
Stultoꝝ mens est & ratione carens:

Vt fatuus quisquis se tempore credat in omni
Prudentem: sapiat cū tamen ipsa nihil:

Ecclesi. xx.

Sapien. iiii.

Nec tamen aduertit risus: hominū ꝓ cachinnos
De se sic fieri: nec videt auriculas:

Seria cuncta putat/ cū risu illuditur ipse:

Ecclesi. xix

Quęꝓ audire cupit: credit & illa libens.

Tibia dependet solitis innexa lacertis:

Stulticię signū præbet ubiq; suę.

Qui. i. tristitū

Prouer. xix

Si quis opēs multas locupletī possidet arca:
Thesauros magnos & tenet in cumulo:

Hunc plures vigili cursu sectantē amici:

Semina qui cumulent ad scelus atq; nefas:

Luce. xv.

Et spoliant stultū iuuenem: vacuūꝓ relinquūt.
Prodigus his focis heu bona cuncta terit.

Tulliꝝ de ami
citiā.

Amplius & vacua dū nil seruauit in arca
Nec res occulto sensit abire dolo:

Factus inops tandem: cunctis priuaē amicis:

Et refugit fatuū perfida turba procul:

Acclamat supos: & tristia verba profundit:

Penituit tandem: at sera querela nimis.

I. ius alimēto
rū. ff. vbi pup
edu. deb.

Qui res tam multas vno consumit in anno
Ad cursum vitę quod satis vsq; foret:

Est fatuus: vafris/res compartit: at illi

prouer. xxviii

Plus nūmum querunt q̄ vel amicitiam.

Ex quo paupertas: cōtemptus/risus/egestas:
Proueniunt: stultus & sine honore sedet.

De non intelligentibus ludos.
 Quí vult cū pueris / & stultis ludere: debet
 Illorum lusus & tolerare iocos:
 Ad clauum ne sit nauis reuocandus: & alta
 Vela trahens: malū frangat. & inde ratem.

Jocus nō intelligere

Ludere cū fatuis
 quí vult pueris ve
 benigne. Illorum
 toleret verbera /
 verba / iocos: A fa
 cie verbi parturit
 fatuus tanq̄ gemi
 tus part⁹ infantis
 Sagitta infixā fe
 mori canis sic ver
 bū in corde stulti
 Ludus aut̄ noxi⁹
 in culpa est.

Ludere cū fatuo quí vult: tolerare nec ipsum
 Cogitat: ad fatuos cōnumerandus erit.

Cum puero siquidem quí vult contendere: stultus
 Si non ipsius ludicra ferre potest.

Math. vii.
 i. dis. in priā.

- puer. xxvi Stultus & hic pariter mouet ad conuítia risum:
 Ebríus: obtusus/ dicitur atq; puer:
 Ecclesi. i. Quí vult cū pueris & stultis sepe iocari:
 Alternis vicibus ludícra verba ferat.
 Venari quí vult: opus est vt retia ponat:
 Sectet canibus: cūq; labore feras.
 Quisquis forte globo cupiat subuertere stantes:
 Erígat ille simul mox quoq; pyramides.
 Ecclesi. xix Pro verbo verbū: pro lusu ludicra danť:
 Stultus quí poterit non ita ferre vices.
 Intolerabilius tamen est / & semper iniquū:
 Pro pietate bona reddere forte malum.
 Ps. 37. Ad Roma. ii. Hęc fatuos natura manet / quod rariús vsq;
 i. ad Theff. v. i. Petri. iii. Condignas referunt pro bonitate vices.
 puer. 13. Versari sapiens vír cū prudentibus optat:
 Ecclesi. xiiii. & xxviii. Cum fatuo stolidus querit habere locū,
 puer. xxvii. Qz fatuus tolerat nullū: sua sola putanda est
 Ambítio: cunctos nam regere ipse cupit.
 c. quia p. abí. Est dolor in stolido vehemens: si p̄sudet illi
 de elec. l. vi Prudens. se meritum nam putat esse vírum.
 In summa nostram poteris sic carpere mentem:
 Insipiens solus scepra tenere petit.
 Lucan^o i prio Non vult ferre parem: maiorem ferre recusat.
 Cuncta sibi in terris inferiora putat.
 Hester. iii. Gaudia non Aman male sanus tanta putabat
 Qz cuncti colerent omnia iussa víri:
 Quantus erat dolor huic / q; Mardocheus apella:
 Non caput atq; genu flectere vellet ei.
 Eccle. viii. & Qui sapiens igitur dici cupit atq; probatus:
 20. et. 22. Insanos fugiat / insipidosq; viros.

Malefacere & non expectare.

Ille quidem celerem contorquet in æthera pilā:

Nec spectat lapsam quo cita pila cadit:

Qui facit infestos multos sibi: redit & hostes:

Nec lapsus spectat consimilesq; vices.

Multos ledere

Heus oīm rerum vicissitudo Quod tibi vis fieri: mihi fac: quod nō tibi noli: Sic potes in terris viuere iute poli. Ab alio expectes. alti quod feceris. A quo pcedit fraus / sepe reuerbetet ipm

Inulsos etiam fatuos reueram qui ledere multos

Percipiunt: ledi non tamen vsq; putant.

Insanum penitus fateor: qui crimina iactat

In faciem alterius: conspuat atq; caput:

Math. vii.
In probe. de/
cre. i. c. dilecti
dema. & obe.
ii. q. vi. qui se
scit

Nec tamen hæc rursus fieri pateretur ab illo:

Sapient. xviii

Nec vice consimili: pertolerare iocum.

Eccle. xxxiii.
&. xxxv.

Quid sis factururus bene præmeditariet ante
Conuenit: haud facias: quod tolerare neges.

In faccū qui vult alios detrudere: sumat:

Maxilli pariter plagam aliquando sui.

Perillus de q̄
Ouidius. i. de
arte.

Fecerat ut raurum in foelix ex gre perillus:

In quo mugitus exderet ore nocens:

Imbuit at primus vaccam quam fecerat ipse:

Criminis atq; sui præmia iusta tulit:

Math. vii.

Quod tibi non fieri cupias o stulte prophane.

Ne facias aliis. ne malefacta feras:

P̄s. vii.

Sæpe facit foueam fatuus / no cuñq; foramen

In damnū alterius: quo tamen ipse perit:

Prouer. xxvi

Ecclesi. xxvii

Hester. vii.

Nempe crucem quondā fecit maledictior Aman:

Qua Mardochei frangeret ille gulam:

In caput illa suū sed crux descendit: & in qua

Suspensus / laqueo deperit ille suo

Prouer. xvii.

Eccle. vii.

Conueniet cunctis bene te confidere: sed tu

Prouideas fraudes: præcaueasq; dolos:

Qui bene confidunt sæpe experiunt amarū

Virus: nam quis scit in cute quanta fides?

Ecclesi. ix.

puer. xxiii.

Non cōiua hominī nequā / cui lūida corda

Sunt: & secretū pectoris exirium:

Ede ai tunc hospes: nunc fercula sumito nostra:

Iam bibe: de cæna ut possis abire satur:

Attamen aduersus te virus / corde sinistro

Portat: liuentes au fuge docte viros.

Ecclesi. xiiii

Sæpius arridet te risu forte iocoso:

Qui cuperet mentem dilaniare tuam.

De improuidentia futuri.

Quisquis in æstatis foecūdo tempore: messem
Negligit: & fructus: nec bona grana legit:
Cogitur hyberno / sub sole carere cupitis:
Vrforum & dygitos suggere more suos.

Pigricie fatuitas.

Vade ad formicā
o piger / & cōside
ra vias eius: & di-
ce sapientiā: que
parat in æstate ci-
bū sibi: & congre-
gat ī messe quod
cōmedat. Formi-
cæ ppl's infirmus
q̄ p̄paret ī messe
cibū suū. Oīs aut̄
piger sp̄ in egesta-
te est.

Stultum præterea reputo qui deside vita
Viuit: & in pigro pectore torpor inest.
Quis non castiget fatuū hūc: qui tempore nullo
Dispensat vitę cōmoda recta suę?

lxxxiii. dis
nihil
Seneca
Prouer. vi.

- Deutr. xxxi Non aptare potest animū ad quęcunq; futura:
 Inceptor stolidus: nec sua facta notat.
 Hic nihil acquirit rerum pro corporis vsu:
 Omnia dilapidat: nil retinere solet.
- Ecclesi. xxvi. Est adeo demens: proprios nil cernit ad vsus:
 Rebus oportunitis inuigilatq; nihil:
- Prouer. xix Prouidet atq; nihil stultus: nisi cogat egestas:
 Atq; fames stimulet: torqueat atq; sitis:
 Temporis haud fatuus meditatatur fata futuri:
 Pręsentes tantū respicit ille dies.
- prouer. xiii De naso ad fauces: hominis meditatio stulti
 Vergitur: vltius mens sua vana tepet:
 Hunc puto prudentem: versat quem cura futuri
- Ecclesi. iii. & Vnde habeant pueri forte alimenta sui:
 xxxviii. Querit & æstatis calidę sub tempore: fructus
 prouer. xx. Ad vitam vt possit cōmoda habere suis.
- Sapient. xv. Ast illum penitus fateor ratione carentem:
 Ad res qui nunq̄ prouida corda gerit.
- Prouer. vi. & Dormitat fatuus stratus sub sole calenti.
 xxiiii. Qui nihil acquirit sed bona parta vorat:
 prouer. xxi. Tristis hyems istum ieiuno gutture torquet:
 Non habet vt stomachum quit, satiare suū:
- Prouer. xxvi Et vitam miseram brumali tempore ducit.
 Math. xxv Qui tempestiuas non cumulauit opes.
- Ecclesi. xxii Qui non colligit fœnum: cū Iulius ardet:
 Nec sibi quęsiuit emolumenta domus:
- Prouer. xxii. Frigeat in bruma gelida: quęratq; per urbem:
 Fasciculos fœni: stramina nuda terat.
 Exemplū magni prębet formica laboris:
 Colligit & seruat / tempore quęq; suo.
- Iuuenalis
 prouer. vi

De litigantibus in iudicio.
 Litibus & rixis qui delectat: & omni
 Tempore contendit: iudiciumque petit:
 Est fatuus vehemens: nempe excęcare laborat:
 Iustitiam: & legum contaminare fidem.

De rixosis

Sicut coruus sequitur cadauera: ita rixosus lites. Nō contrēdas aduersus hoīem frustra cum ipse tibi nihil malī fecerit. Non iudices cōtra iudicē quoniā secūdū quod iustū ē iudicat.

Acrior ad reliquos fatuos consurgere dignū est: i. Corin. vi.
Prouer. iiii.
Ecclesi. viii.
 Quos agitant mestī iurgia vana fori:
 Turba quidem est ingens stultoꝝ: copia p̄gnās: Ad. Titū. iiii.
 Horū / qui litis iudiciumque petunt. l. i.

FOLIO

- ii. thimo. ii. **Pro causa exigua: minima pro re vel inani:**
 Math. v. **Contendunt stulti: concipiuntque dolos:**
- puer. xvi. **Iudicium am fractus fatuo querunt ab omni**
 Esaię. lvi. **Et gaudent lites que sine fine gerant.**
- Iacobi. iiii **Tardo etiam strepitu/plures ambagibus vti**
 Conantur/longis iudiciumque rrahunt.
- puer. xvii. **Scilicet, vt nocui fugiant decreta /sacrate**
 Iustitie: leges aufugiantque bonas.
- Ecclesi. vi. **Est qui se patitur banniri/in iusque vocari:**
 Hiere. ii. **Excludique sacra stultus ab ecclesia:**
- puer. xxvi **Nil tamen hec curat: ius fraude laceffere tentat**
 Iusticiam fugiens impietate sua:
- Eccle. xxviii. **Nec saltem id fatui meditantur: qui fora querunt.**
 Et lites varias: iurgia vana mouent:
- Esaię. lviii **Inuidiam que tunc incurrunt: quodque dolosos**
 Ecclesi. viii. **Causidicos ditant: qui sibi dona petunt.**
- Postquam te scribere calamus conpinxit auarus:**
 Ponit & in crasso codice verba tua:
- Eccle. viii. **Tu tamen insipiens tua cuncta impendere liti,**
 puer. xviii. **Et cause intendis que loculum euacuet.**
- puer. iiii. **Corrumpis numis: alio vel munere/iuris**
 Custodes: melius vt tua causa sonet.
- Eccle. vi. **Pinguis & melius siquidem declamat/agiturque**
 Causidicus: palpet quem tua larga manus:
- Sepe oratores spatioso ex orbe vocamus.**
 Quo prolongari iurgia nostra queant:
 Vtque phaleratis verbis diffundere causam
 Possint/ & legum garrula verba loqui.
- Eccle. xl. **Causidico a tali iudex cito fallitur/ is qui:**
 prouer. xxiii. **Iudicium sceptrum simplicitate regit.**

De obscenis fatuis.

Colloquium prauum: & lingue lasciuia pudende

Verba: bonos mores contaminare solent:

Inducuntq; malos ritus: vitamq; prophanis

Gestibus: inuertunt ingenium: q; pium.

Festa noui patris celebrant plures Grobiani:

Magna cohors vigili hunc sedulitate colit:

Illius obscenis lustrantur ritibus arę!

Nō nisi pestiferos hic Grobianus amat. l.ii.

De turpi

loquio stultoꝝ.

Coínquināt mores bonos: sermo malus. De altitudine vētris inferi: & a lingua coínquinata: a verbo mēdaci: & a rege iniquo. libera nos dñe Ve mundo a scandalo.

Ecclesi. li.

i. esdre. vi.

Math. v.

i. corin. xv.

28. q. i. sepe.

- Ezech. ix. Ad templū mixtīm currunt iuuenesq; / senesq;
 Ecclesi. xxix. Et pariter mulier: virgo / puella / puer:
 Iob. xxvii. Thura ferunt manibus: grobiani festa colentes
 Sordidulis verbis: rancidulisq; litant.
- Oni. i. meth
 P̄s. xi. Iam pudor ex terris abiit: petulanq; remansit
 Spurcicies: hominū qua perit vsq; genus:
 En fatuus porcū cenosum continet aure:
 Campanam manibus concutit atq; suis.
- Ecclesi. xx.
 puer. xi. A porco rrahīz fatuq; (mihī credite) nauis
 Prora: per æquoreum quē comitat iter:
 Pondera ne puppis tumidis mergant in vndis
 Turbaq; stultoꝝ: quam super esse fat est.
- c. Ecc̄s. v. Nam si non biberet vinum stultissima festa:
 Munera iam bacchi merce minuta forent.
- ii. Petri. ii. Sus tamen innumeros porcellos parturit: inde
 Magna cohors hominū festa suina colit.
- Adephe. v.
 P̄s. xl. Obsceni mores: & turpia verba: colendos
 Effitiunt homines: nil pudor ipse valet.
 Turpibus ecce viris primi nūc dant honores:
 Gloria prima datur scediloquisq; viris:
- Hierc. ii.
 Esaię. xli. Iam porcus viridem gestans in fronte coronam
 Admittit fatuos ad sua iura viros.
- Ad Collo. iiii.
 Ad Titū. i. Quidam sunt adeo obsceni / turpesq; relatu:
 In quorū saliant verba pudenda genis:
- Horestes
 Prouer. xii. Infanus quales si nunc spectaret Horestes:
 Eheu clamaret: q̄ furiosa cohors.
- Eccle. xxxi. Illos delectant crapule: tucetaq; crassa:
 Atq; cadus vini: verbaq; mixta iocis.
- Ecclesi. xxxii
 Esaię. lxxvi. O grobiane tuas fatuus quicumq; per aras
 Sacrificat: fatua hunc morte perire decet.

De status spiritalis abusu.
 En statū multi/modo spiritalē
 Appetunt: primis iuuenes ab annis
 Penitet tandem fatuos: relicto
 Viuere mundo.

Dēs mo
do capiūt
 clericari.

Quid Romę faci
 am: mētiri nescis.
 mulos. Qui vel
 equos strigilant:
 pinguia queq; fe-
 runt. Clerice qui
 nescis quid ius &
 quid sit honestū:
 Aptius est aratrū
 q̄ facer ordo tibi.

Restat adhuc aliquid: quod nro carnie dignū est: viii. q. i. i. scrip
 turis. & c.
 Quodq; locū in fatua puppe tenere solet.
 moyses.
 Omnis homo pueros sacris mō deuouet aris:
 Visq; sacerdotem rustice habere tuum: l. iiii.

- xviii. dif. nos
aut. glo. i.
xxi. di. ceros
- Non hoc pposito: supremi vt sacra tonantis
Rite colat: placeat aut sua vita deo:
Verum vt seposito vitam sudore quietam
Ductitet: illecebris inuigiletq; malis:
- xxiii. dif. his
igitur.
- Nil anime curat fatuus/mentisq; salutem:
Sola placent retum fordida lucra sibi.
- xii. q. i. quia:
- Nil doctrina iuuat: funesta pecunia princeps
Sacra dei inuertit/sacrifico sq; lares.
Ordo sacerdotu fatuo turbañ ab omni:
Labitur & passim relligionis honos.
- Numa pom:
- Non Numa presbyteros tales in templa factauit
Prisca: sed in cunctis integra vita fuit.
- xxxvi. dif.
oportet.
- Pontificis culpa est: diuinos vendere honores
Iam stultis solitu est/ pestiferisq; viris:
- xcv. dif. ecce.
xcvi. dif. quis
dubitet.
- Quis futor o miseri ad vos mistica sacra pphanos
Compellit? ptocol hinc tollite queso manus.
- xl.iii. di. p to.
- Non status in terris nuc est damnosior illo:
O quali superos telligione colunt?
- Monachi
- Quid fratres memoro subductis colla cucullis
Gestantes? misete o nuc sacer ordo vales:
- Augustinus.
vii. q. i. no aut
- Augustinus enim dederat confratribus olim
Viuenti salubres cum pietate modos:
Hos monachi obseruant lasciuui/more sinistro:
Augustine parum iam tua scripta valent.
- Moyse
dentro: xviii.
xxi. q. iiii. hi
qui & c. sacer
dotum
proier. xxi.
ii. petri. iiii.
glo. ii. q. vii.
non omnis.
xl. dif. c. fi.
- Non quales statuuit primo tempore Moyses
Presbyteros: tales secula nostra vouent.
Indocti (fateor) nuc pingua vota sequuntur:
Ecclesiaq; sacram fordida turba regit.
Post sua fata tamen. quid sit rexisse videbunt
Ecclesias: motes nec coluisse bonos.

De inani fastu & iactatione.

Mendaces fatuos: de quoꝝ pectore nugas
 Bullatas capimus: nostra hos vehet illa carina:
 Gestarū rerū / falso præconia fingunt:
 Militiā hīc iactat: doctrinam iuris & alter

Se iacta re

Multi nunc sunt
 heu doctores Mi-
 litesq; puerfores
 legis & iustitię.
 Qui se iactat & di-
 latat iurgia conci-
 tat. qui vero spe-
 rat in dño salua-
 bitur. Qui genus
 suū laudat aliēna
 laudat. Propria
 laus sor det. sꝫ no-
 bilis est aliēna

Feruida iam dygito compescere labra volebam:

Et finem numeris ponere forte meis:

Turba tamen stolidis frontem redimita corymbis

Percita stultigero gesta furore refert.

xii. q. ii. glo-
 ria episcopi
 xxi. q. i. ois.
 pner. xxviii.

l. iiii

Alter enim miles gestat calcaria athena:

Alter & in manibus romula iura gerit:

Milites Miles & ab antiqua se nobilitate superbum

Tulli⁹ hosti⁹.

Iactat: & a Tullo tempora rege notat:

pres cōscripti

Aurgenus a claris patribus quos Romulus olim

Legerat: atq; alios enumerare solet.

P̄s. lxi.

Forte ramen patres habuit / qui fœnore iniquo:

puer. xxviii.

Fraudib⁹ aut aliis stemmata parra gerunt

Iuuenalis

Plures se faciunt ex nobilitate supbos

Seneca

Quam virtute sua non meruere ramen.

i. Corin. iiii.

Nobilitas virtute bona: meritisq; beatis

de pben. vene

Constat: diuiti⁹ stemmata nulla parant.

rabilis.

Bar. in. l. i. C.

Candorem tituli: qua nam virtute mereris?

de icolis li. x.

Aut quid gessisti: quod tibi stemma dedit?

En ais: externis martem diduximus oris:

Cognita sunt variis gentibus acta mea:

Me Solymę videre sacre / Memphitica tellus:

Gallia belliporens: marticoleq; Getę:

Atq; alias bello regiones fortis in armis

Lustrauit: merita nobilitate feror.

Doctores.

Doctoris quidam titulum nomenq; tenere

xlx. dif. facer

Gliscunt: se iactant: & didicere nihil.

dotes. & glo. i

De rebus fatuis vanissima verba loquuntur:

l. i. C. de athl.

Esseq; prudentes / doctiloquicq; volunt.

li. x.

Nil sapiunt penitus: tantum de cortice libri

Sumpserunt tituli nomina vana sui.

Cum manibus ductant fatuum: preconia iactant

Que nunquam meritis sed peperere suis.

Prover. xxvi

Sed quod multa loquar: fatuis innata superbis

Hęc mala: quod non sunt: protinus esse volunt.

De lusoribus.

Multos ludorum fatuos damnosa voluptas
 Sollicitat: tantūq; iuuat
 Nil aliud curant: nec delectatio maior:
 Iacturam neq; penſiculant.

Ludo in-
tenti

Pone merū & ta-
 los pereant q̄ cra-
 stina curāt Mors
 aurē vellens: viui
 te aīt/venio. Se-
 dit populus cōme-
 dere & bibere &
 surrexerūt ludere

En iterū nostris offert se turba camœnis
 Sordida: ludorū concominata iocos.
 Initio / furis ego sum tribus addita quarta
 Ludus aīt: fatuos hīc numerabo meos.

in autē. de sac
 epi. in reddi-
 mus.
 Vir. de ludo
 Exodi. xxxii
 i. corin. x.

l. si. ff. de alea. **Quidam sunt adeo incensi certamine ludí:**
Et ludos tanta sedulitate colunt:
glo. in c. pe. de vi. & ho. cle. xxxv. dis. c. i. glo. i. **Voluere taxillos reputant sibi gaudia summa:**
Tres bene currentes/gaudia sola parant:
Noctes atq; dies ludi certamina versant.
Alea discurrit. sordida lucra petit.
Hunc senio ditat: damnosa canicula mordet
Illum: sed Venus hunc radit iniqua cito.
Inrenalis **Ludus agit bilem: mentis secreta relaxat:**
Inficit ingenium: sensibus atq; nocet:
de ex. pla. iter dilectos vbi glo. & doc. do. Car. in cle. ii. dg vi. & ho. cl **Efficit iratos homines: precordia frangit:**
Alea sollicitos efficit vsq; viros.
Nil curant aliud lutores: tota voluptas
Sortibus infixata est: irrequieta quidem:
Per noctem vigilant: latrant/iurantq; frequenter:
Nulla fames illos: nec sitis vlla mouet.
Leuiti. xxxiiii **Sæpe furore graui diffamant vulnera christi:**
Torquent ad superos verba nefanda deos:
Ad Ro. ii. de cle. male. c. i. & ii. **Tanq; pestiferos lutores/conditor orbis**
Curer: & ad stulti turpia verba fleat.
de indi. c. ii. li. vi. **Spurcidius tamen hoc. q; foemina ludit/iniquis**
Intermixta viris: & tabule vsq; vacat.
Nobilis: & clerus/ciuis/iuuenisq; senexq;
Cum tenui vulgo ludere sæpe solent.
no. in. c. cleri. de vi. & ho. cl. **Quem decet vt modicum ludar. sibi congrua sumat**
Tempora/personas eligat atq; pares.
Omnipotens cum ctos lutores odit iniquos:
Et ludos vetuit regula sacra patrum.
host in sum. de ex. prela. qualiter **Nam mala proueniunt ex ludo crimina multa:**
Ludus opes minuit: & bona cum cta terit.

De suppressis fatuis.

Est (scio) turba meo fatuoz & picta libello
 Magna: sub insculptis atq; locata notis:
 Intergum illoz & capitosus saltat asellus
 Depressos monstrās/stultigero sꝑ viros.

**Multe fa-
 tuoz pres-
 sure.**

Multimodos fa-
 tuos presens con-
 torquet asellus.
 Et stultos plures
 calcitratur ille nimis
 Qui se sponte sua
 p aperta pericula
 mittunt. Auritigz
 pecoris sub pede
 crebro iacent.

Transra per & remos collecta est tanta caterua:
 Et numerum tantū nostra carina vehit:
 Vt prope stultoz sine me discederet ingens
 Copia: sed monuit noster asellus herum:

puer. i.
 Eccle. xxxiii.

Nauiculam merito stultis conscendo paratam:
Sum quia quem torquent omnia facta nimis.

Exiguus pro me locus in rate: & angulus arctis
Sufficit inq; foris: me mora nulla tenet:

Ne me continuo calcat ve/premat vel asellus:
Quem piger in tergo cogor habere meo:

Sapient. ii. Si saltē patiens ad mandata illius essem:

Ad Hebr. xii. Libera sperarem membra abitura cito.

ii. q. i. multi. At beat hoc vnum: socios comitesq; tenemus
Plures: qui viuunt conditione pari:

puer. i. Hi sunt: prudentum nunq̄ consulta sequunt̄
Qui bona: nec capiunt consiliūq; ferax:

prover. xxvii. Hi sunt: quos irē stimulus per crimina iactat:
Ob causam nullam: sed ratione carent.

Prouer. xvi. Hi sunt qui lites mercant̄: quiq; dolore

Ecclesi. xlviii. Inuidiē marcent: causa doloris abest.

puerbi. xiii. Hi sunt: audaces / qui natos quosq; proteruos
Dum virgīs parcunt verberibusq; parent.

prover. xxvii. Hi sunt: vicinīs qui se quos: quiq; molestos
Ecclesi. xxxi. Se prebent: vel quos pocula magna iuuant.

Ecclesi. viii. Preterea in pedibus quos torquet calceus arctus:
Quem tolerant: hi sunt quis bona nulla placēt

Eccs. ii. Sunt & lurcones / sua qui patrimonīa perdunt:
Qui plus consumunt: q̄ sua aratra ferunt.

ff. de adul. ma. Hi sunt: lenones proprias q̄ ad crimina mechis
riti. & l. ii. Vxores stolidi: sacrilegiq; locant.

Pe pe. dif. hii. Sultus & hic pariter sua qui peccata recenset:
quia dimissa. Et pœnas: vitam sed gerit vsq; malam

& c. nihil. & c. in salicibus Hi satis a duro fatui calcant̄ asello:
Sed tamen hac iuncti naue: p̄ equor eunt.

De militibus & scribis.

Dum captant equites hominem: scribæq; maligni
 Villanum: & qui sit simplicitate rudis:
 Si saltem nūmos habeat: spoliat ab illis:
 Cogitur vt soluat rusticus ille minis.

De scribis et equitibus

Rapinæ impiorū
 detrahēt eos: q̄a
 noluerūt facere iu-
 diciū. Ve vobis
 scribæ: qui cōme-
 ditis domos vidu-
 aꝝ. ve vobis viri
 impii. Neminem
 cōcuciatis neq; ca-
 lumniā faciatis &
 cōtenti estote sti-
 pendiiis vestris

Ad naues nostras / equites / scribasq; citamus:
 Ad fatuam sectam dant monumenta mihi:
 Auriculas asini gestant: titulosq; merentur
 Quos dabimus: dignis pro meritisq; suis.

puer. xxi.
 Math. xxiii.
 Eccle. xli.
 Lucæ. iiii.

Accelerate precor: quoniam mea nauis abibit:
 Quę vos ad remos/ transtraq; longa vocat.
 Est labor æqualis: studium simile: atq; facultas
 Par: q̄ scriba gerit. q̄ malefidus eques.
Hic rapit insidiis: spoliat clam p̄do per agros:
 Publicitus scribę decipiunt homines.
 Sub madidis pluuiis eques/ & sub frigore duro:
 Corporis exponit fortia membra sui.
Hic animam calamo infuscat: perditq; salutem
 Auri & nūmorū est his quia magna fames.
Accendit p̄do villas: flāmisq; perurit
 Culmina: quęrit opes: exuuiaq; petit:
 Rusticus a scriba simplex seducit: atq;
 Cogitur in pennas soluere cuncta suas.
Quęrit opes quiuis: precium quoq; captat iniquū:
 Est spoliatorum turba maligna nimis
 Offitium si quisq; suū moderamine iusto
 Rite ministraret: laus sibi magna foret.
Hic eques/ vt gladiis inopes defenderet: atq;
 Cum viduis pueros: meritoq; senes:
 Quo duce tuta foret semper respublica: quo ve
 Latrones fugerent per fera lustra procul.
Hic calamo iustas leges conscriberet: atq;
 Iustitię normam panderet arte sua.
 Sed modo pupillos inopes/ viduasq; relictas
 Ille armis: calamo hic: expoliare solent.
Non dolus in terris maior: fraus turpior vsq;
 Ex scribis q̄ q; tot mala proueniunt.
Ast equites faciunt: q; semita nulla viarum
 Tuta est: impune crimina tanta volant.

Ezech. xxii.
 Esaie. x.
 Iob. xxx.

Math. v.
 Iob. xxvii.

Prouer. xi.
 Mich. ii.

P̄s. ix.

Luce. xxi.
 Amos. iii.

Ecclesi. x.

Iacobi. iiii.
 ii. thimo. ii.

Esaie. iiii.
 Math. xiiii

Math. xxiii.
 Zach. vii.
 Malach. iiii.

Luce. iiii.

De stulta nuntioꝝ legatione
 Cursor ego velox longis de partibus orbis
 Aduenio: nec vas potui euacuare bibendo
 Donec has fatuis sulcantibus equora passim:
 Preberem chartas: nauita siste ratem.

Nunciū inuicilis

Sicut frigus niuis
 ī die messis: ita le-
 gatus fidelis ei q̄
 miserit eū : aīam
 ip̄ius req̄escere fa-
 cit. Claudus pedi-
 bus & iniquitateꝝ
 bibēs q̄ mittit viā
 p̄ nunciū stultū
 Nuncie sis verax
 tacit⁹ / celer atq̄
 fidelis.

Proposui fateor nullos vehere in rate nostra
 Cursores: agitur res quia nostra mari.
 Nauis in vndosa rapitur volat atq̄ carybdī:
 Nec reuocare potest nunciū vllus eam:

Qualis debe
 at esse nūcies
 pōit spe. in ti.
 de execu.
 Prouer. xxv

- Ezech. xxx. At tamen ex istis: quidam sibi tradete partem
 In rate: pro fatuis nuncius esse cupit.
- pner. xiii Qui chartas scriptas/ceta impressasq; sigillo
 Portet in ore suo: gestet & in manibus:
 Ne fiant madide: capiant ne ve altera damna:
 Ambulet & tutam nuncius vsq; viam.
 Quidam cursores: plusq; committitur ipsis:
 Expediunt: nugas concipiuntq; meras.
- Prouer. xxvi Sæpius ex magna tamen ebrietate morantur:
 Offitium tardant: expediuntq; nihil:
 Atq; vias calcant infidi tempore multo:
 Otia longa terunt confitiumq; moras.
- pner. xxiii. Caupones omnes lustrant: omnesq; tabernas:
 Ut capiant dulci vasculo plena mero
 Ter legit atq; quater chartas: manibusq; reuoluit
 Nosse volens: quid nam littera missa canat.
- Prouer. xxv. Non alia tatione tamen sic scire laborat
 in fi. Scripta: nisi ut valeat dicere multa noua.
 Negligit interdum: nec scit commissa referre:
 Et sine responso perfidus inde redit.
- Prouer. xxvi Tempore ceu messis recreat nix corpora nostra:
 Sapien. v. Et sicut requies queq; cupita iuuat:
 Sic recreat dominum per quem legatus abiuit
 Nuncius: & chartæ credita iussa refert.
 Hi sunt: quos volui: stulti qui nuncia verba
 Transuectant: currunt nec sine vase meri.
 Iecur habent calidum: calor hic innascitur ipsis.
 Ob cursus volucres: nugilo quasq; genas.
 pner. xx. Nuncius hic dignus pretio / titulisq; decoris:
 Hier. ii. Expediit impositæ qui cito iussa rei.
 Eccle. xxxiii.

De blasphemii in christum.

Proh quicumq; deo maledicis: conuictumq;
 Indignum iactas. lingue & petulantia dicta:
 Dignus es vt primū moriaris corpore: honore/
 Atq; anima: Iudex qui finit ista: luet.

Contra
 blasphematores.

Nō sumes nomē
 deī tuī in vanum.
 Si q; blasphemā
 uerit ī spiritū nō
 remittit̄ ei nec in
 hoc sēculo/nec in
 futuro Lōge gra
 uius ē eternam q̄
 t̄palez ledere ma
 iestatez. de here.
 c. vergentis.

Funde pias lachrymas: fletus / mcestāq; querelā:
 Et gemitus tristes / docta thalia precor:
 Non sine luctifica possum deflere camœna
 Crimīna / q̄ temere p̄fidus orbis habet. n. i.

Math. xii.
 xxv. dif. glis
 de pe. dif. i.
 pena
 bea. tho. ii. ii.
 q. xiii. ar. i.

- Leui. xxiii. Nam frustra fatuos culpauimus haecenus omnes
 Siminus hos stultos concumulemus eis.
 Contenti quidam non sunt q̄ crimina mundi
 Omnia pertractent: deteriora petunt:
- Luce. xii
 Proh pudor: in christū linguę temeraria dirę
 Tela vibrant. summo nil nocitura deo.
- Marci. iiii.
 Elaię. lii.
 Inuidię contra cęlestem verba parentem:
 Mussant: & laceri pectoris arma petunt.
- xxii. q. i. si q̄s
 p̄ capillū
 Hic capiti christi blasphemat: murmura iactat
 Alter in ætherei membra sacrata dei:
 Per iecur/atq; genas/iurat rigidamq; coronam:
 Per cor: perq; pedes hic maledicta vomit
- in aut. vt non
 lux. cō. nā. cir
 ca me. col. vi.
 Alter testatur transfixi vulnera christi:
 Ille crucem sacram: polluit ille manus:
 Hic ex spurcideo supplantat verba palato
 Improba: supremum torquet vbiq; patrem.
- ii. mach. xii
 de pe. dil. iiii
 auctoritas. in
 tex. & glo.
 Inmoderata nimis talis vesania: sepe
 Qua superos temere ledimus atq; deum.
 Hoc facit inmodicus ludus: certamina vini
 Hoc faciunt: quibus est ebrietatis honor:
- Ad Roma. ii
 Gloria prima datur: qui scit maledicere christo.
 Qui iurat diuum/per caput atq; pedes.
- Leui. xlx.
 Math. v.
 Propterea mortes subite: discrimina seua:
 In nos: & coeli fulmina iusta cadunt.
 Nos patimur tremulis horrenda pericula mēbris:
 Impunita deus non sinit esse mala.
- xxiii. q. v.
 quid ergo
 ii. para. xxxii
 ii. mach. xv.
 ii. mach. v.
 O pater omnipotens: veniam dato/nec tua iusta
 Vindictet ira malos qui maledicta serunt.
 Sennacherib nam sic periit: seuusq; Nicanor:
 Anthiochusq; ferus: multi aliq; simul.

De cellariis & cocis.

En venit aucta cohors promorū iamq; coquoꝝ.

Cōmissęq; domus cetera turba venit:

Ad nauem pperant. & forti robore sulcant:

Adiuta his citius carbasa nostra volant.

Coqui et cellarii.

In cella atq; penu
gens hęc furit. in-
q; culina. Et meli
ora bibēs/piguia
queq; vorat. Con
sumentur carnes
& coquat vniuer
sa cōpositio & of-
sa tabescent.

Est damnosa nimis domínis hęc turba penatū

Ezech. xxiiii

Cuius iam crapulas: luxuriamq; vides.

Est natura coquis/ & promís semper iniqua:

Quos domíní nulla sollicitudo manet. m. i.

- Prouer. xxi. Inq̄ vicem iactant: quoniã nos sola voluptas
 &. xxiii. Potus iucundi confouet atq̄ cibi:
 Esaię. lxxv. Edendum est igiſ nobis/semperq̄ bibendũ:
 Prouer. xix. Nos cibus/ & pascunt vina aliena quidem.
 Math. xxiiii. Inuenies raros custodes esse fideles/
 Aut seruos dominis. perfida turba laris.
 Sopito domino referat cellarius urnas:
 Atq̄ aperit sapidi vasa vetusta meri.
 Eccle. xxxi. Oenophorum vino complet: vacuatq̄ lagenas
 Bacchi: quas seruat ad sua gaudia herus.
 Prouer. xii. Contenti non sunt: proprio consumere luxu.
 Credita quę manibus sunt bona cuncta penus.
 Adducunt alios ganeones atq̄ bibones:
 Quoꝝ opera possint euacuare cados.
 Lucę. xvi. Nulla fides illis: iacturę damna futurę
 Hi nihil auertunt: decipiunt sed herum.
 Treuo. v. Hi nihil auertunt: decipiunt sed herum.
 prouer. xxix. In lecto recubans/ censu pereunte/ patronus
 Nil sentit: seruos credit habere bonos.
 Sed cũ forte iubet sibi dulcem afferre lygum:
 Bombo vasa sonant euacuata graui.
 Eccle. xxxii. Est dolus in promis: est & versutia fallax:
 Lucę. xii. Infidi dominũ decipiuntq̄ suum.
 Quid coquus imundus facit: & q̄ fraude patronũ
 Decipit: en audi: sordida gesta cano:
 Adephe. vi. Ista caterua quidem nulla pietate mouetur:
 Edunt: consumunt/ & bona cuncta vorant.
 Emptaq̄ fumosam veniunt quęcunq̄ culinam:
 Imundus gustat fercula prima coquus.
 Inde fame si quis coquus aut cellarius vnq̄
 Deperit: at crapula dicitur vsq̄ mori.

De rusticorum arrogantia.

Villanę siquidem superest dementia sectę

Quę cupit infatua ducere vela rate:

Ergo mihi parcat villana superbia: quam nunc

Pungimus in teneris versibus / atq; notis.

Rustico- rū ābitio

Nihil ipudētius
arrogantia rusti-
corū. Non oderis
laboriosa opa. &
rusticationē crea-
tam ab altissimo.
Putrescere faciāz
supbiā & populū
istū pessimū q no
lunt audire verba
mea. & ambulāt
in prauitate cor-
dis sui.

Simplicitate rudis quondam natura colonum

Exiit: atq; humilis conditioe fuit:

Si numerū ætatis poscas: non secula longa

Fluxerunt: in quis simplicitas nituit: m. ii.

xlvi. dis. i. pri.
l. iij. C. de
mā. & col. pa.
glo. in. l. suis.
vr. ff. de le. iij.

- Oui. i. fast.
& i. meth. Iustitię solū turritas liquerat vrbes:
Virtus: rusticitas/cū probitate fides:
- Inuenalis Migrare simul quondam ad triuialia tecta:
Adq; casas humiles: stramineosq; lares:
Non dolus in villis: non fraus in rure fuerunt:
Hos penes astreę sacra cathedra fuit.
- Ecclesi. vii. Ardor auaritię nullus: non fœnore lucrum
Mutaber mentis rustica turba rudis:
Auri nulla fames: non fastus corporis: at nec
Ornatus: quales ciuica turba gerit.
- Hiere. xiii. Sed modo cœperunt habitus gestare superbos
Villani: quoniam pristina vita ruit.
Crines in nodum rortos/crisposq; capillos:
Et calamistratos rustica turba gerit.
Vestes partiras scutulis/varioq; colore
Gestant: quas cingit fimbria picta quidem
In manicis sculptas externo more figuras
Et tunicas portant cū breuitate bonas.
- Sapien. xvii. Discit ab agricolis gens vrbica/fraudibus vti
Atq; dolos multos: & noua cuncta mala.
- Iob. xxiiii
Esaie. v. Sola tenet nūmos gens rustica: solaq; saccū
Ingenti ere replet: diuitiisq; studet.
Proh pudor vnde venit: tam morbida vita colōis?
Vnde sitis rudibus/improbisq; viris?
- Hiere. li. Villanus diues: mox fit mercator auarus:
Mercatorq; studet nobilitate frui:
- Iuuenalis Tempore sic nostro villani: nomina clara
Nobilitatis habent: simplicitate carent.
- Ecclesi. iiii. Querere proh pudor est nimis alta & inania sp
Stare nec in pprio/nec remanere statu.

De paupertatis contemptu.
 Paupertas fugitur / totoq; arcessitur orbe:
 Vndiq; nūme places: pauper vbiq; iacet.
 Ridetur solus pauper: solusq; fugatur:
 Cedit inops cunctis: nū mus in arce sedet.

Nummosos plures fatuos vehit illa carina:
 Sola quibus rerū copia vana placet:
 Quos magis oblectat cupidī possessio nummi:
 Quā morū pbitas / egregiū ve decus.

m.iii.

Paupertatis contē

ptus.

Paupertas nō ē de
 genere malorū .
 Et munera nō dū
 intellecta deum .
 Mens auarī seml
 vinculis cupidita
 tis astricta: semp
 aurū sp argentū
 videt: sp reddit⁹
 cōputat: graciū
 intueſ aurum q̄
 solem.

xlviij. di. sicut
 pūilegia pau.
 vi. in. l. si quis
 ad. C. de epif.
 & cle. arch. xi
 q. iii. paup.

- Sapient.v.
Virg.iii.en. Paupertatis onus omnes iam ferre recusant:
Auri sacra fames,pectora cuncta quatit.
- Iuuenalis Haud facile emergūt quoꝝ virtutibus obstat
Res angusta domi:pauperiesqꝫ grauis.
- Sapient.ii.
Ecclesi.ix. Amplius haud titulos:clarosue merentꝫ honores
Qui sphię cultus & monumenta colunt.
- puer.xxiii.
Ecclesi.x. Iamqꝫ viri iusti postrema sede locantꝫ:
Diuitibus solis munera prima patent.
- Onidi.i.fast. Nam quia collectus tribuit modo cęsus honores:
Census amicitias:paupꝫ vbiquꝫ iacet:
- Imrenalis
Eccs.v. At qui diuitias ingentes tentat habere:
Curat opes grauidas & cumulare sibi:
- Mich.vi. Hoc modo constituat vitam:sit spretor honoris:
Et fidei seruet pignora nulla sacre:
- Ecclesi.xxv
37.di.nomne Per superos iuret:fallatia vota per aras
Iactitet:emineat nullus in ore pudor:
- Eccs.iiii.
xlvii.di.sicut Nil scelus atqꝫ nefas:nihil & peccata peracta
Estimet:& cęcus ad mala cuncta ruat:
- Ecclesi.xiii.
Amos.v. Exercet rapidam vsuram:d ygitoqꝫ tenaci
A miseris capiat scęnora dira viris:
- Esaie.x. Delatoris agat fraudes:voceqꝫ dolosas:
Auribus instillet seua venena bonis.
- Iob.v. Infectus vitiis istis nunc voluitꝫ orbis
Totus/& ad nũmos sedula turba ruat.
- puerbi.xi. Venditꝫ omne nephasnũc p quadrante minuto
Venditꝫ & virtus/iustitięqꝫ rigor.
- xi.q.iii.pamp
xxiii.q.iii.
ne amisso Plures ex merito mortemqꝫ & fata subirent
Ob scelera.& vitę crimina magna suę:
Apo.xviii. Ob furtũ plures furcasqꝫ crucemqꝫ subirent:
Ni facer hos nũmus a laqueo eriperet.

Impunita manent nūc crimina multa viros;

Nūmus ab exitio liberat atq; nece.

Furibus ignoscit magnis censura: columbas

Vexat: & ad laqueū guttura parua ligat.

Contentus regno quondam nō perfidus Achab

Cogitat atq; inopes exspoliare viros.

Ortus erat Naboth/patria quem lege colebat

Vir bonus & frugis: gratus & ipse deo:

Ortum hunc rex diues/a paupere habere petebat

Hunc sibi: sed Naboth cū ratione negat.

Propterea misere saxis trucidatus: & ense

Corruit: at tandem rex fera fata tulit.

Solus inops premitur: saccos gestare necesse est:

Truditur in saccum pauper vbiq; grauem.

At paupertatis (quando etas aurea mundum

Lustrabat) laudis gloria magna fuit

Parcus erat victus: frugalis vita: laborq;

Cōmunis: feruor/nullus auaritię:

Omnia maiores: cōmuni iure tenebāt:

Non ita diuitias legerat vllus auus.

Paupertatis amor peperit preconia priscis

Quorum perpetuo gloria parta viret.

Paupera Roma fuit quondam: pauperq; senatus:

Atq; inopes habuit bellica Roma duces.

Curius insignis dux paupertate decorus:

Subiuga Samnites/traxit & Aufonios.

Publicolam extollunt: qui paupertate benigna:

Emeruit laudes / æthereumq; decus.

Fabricium colimus: qui Pyrrhi munera spreuit

Cui satis exiguus census & arca fuit:

Eccē. x.

Iuuenalis

Achab
iii. Reg. xxi
Eccē. v.

vi. q. iii. paup

Iuuenalis
Lucanus

xv. q. ii. illa
no. de rescrip.
statutu. li. vi
bea. tho. ii. ii.
q. cxxxviii.
at. iii.
Prouer. xix
xii. q. ii. crates

Roma

Q. Curius
dendatus

Publicola

Fabricius

- M. regulus
de q̄ tullii⁹i of Regulus & meruít p̄conia magna: decusq̄.
Iugera cui exiguo parua fuere loco:
- Apuleius. Paupertas tribuít nostris primordia sc̄clis:
Hęc vrbes statuít. sc̄ptraq̄ digna dedit.
Ista magistratus stabiliuít: regnaq̄ m̄di:
Inuenít meritis dogmata cuncta suis.
- Gręcia Gręcia clara quidē cū paupertate decora
Promeruit laudem perpetuūq̄ decus.
- Aristides.
Epamynūdas Iustus Aristides pauper: fuit Epamynūdas
Dux equidem paup: fortis & indomitus:
- Homerus Et fuit insignis vates quoq̄ paup̄ Homerus
Dū tonat hero troica fata pede:
- Socrates Socrates ætherea sophia succinctus / & arte:
Diuitiis vacuus / non sine laude fuit.
- Ecclesi. xi. In mūdo nihil est tam celsum: tanq̄ superbum:
Ex riuo quod non fluxerit exiguo:
- Roma
Augustinus. Paupertatis honor: Tarpeias extulit arces:
Atq̄ vrbi titulū principiuq̄ dedit:
Pauperibus Roma est quondam pastoribus orta.
Rusticus exilis nomina tanta dedit.
- Ouidius
Eccle. xviii.
Carthago. Diuitię molles fregerūt regna superba:
Propter opes cecidit Roma: cadetq̄: potens.
Propter opes: miseras passa est Carthago ruinas
Paupertatis honor sed sine fine micat.
- Prouer. xxii.
Iuuenalis
Cręsus. de q̄
herodo. li. i. Quid tantū cupimus? funesta pecunia multos
Mortales damnū iussit inire graue:
Diuitię Cręso regi nocuere superbe:
Propter opes / mortis tristia fata tulit.
- Prouer. xii.
Eccs. vi.
Marc. x. Sit venerandus apud mortales pauperis vsus:
Nam cœlū diues nullus inire potest.

Non perseverare in bono:

Hoc manibus multi cupidis contingere atattū
 Accelerant: ceptum sed continuare laborem
 Postponunt: quoniam nondum ratione politū:
 Assidue cuculū pascūt: nidoq; reponunt.

Non per severare

in bono.

Nemo mittens
 manū suā ad ara-
 trum & aspiciēs
 retro: aptus ē re-
 gno dei. Qui te-
 net aratrū, & qui
 gloriaē in iaculo
 corsuū dabit ad
 versandos sulcos
 & vigilia ei⁹ in sa-
 ginavaccaꝝ. Mul-
 ti bñ incipiūtq; in
 malo vitā finiūt.

Feruet opus primū dum rusticus vrget aratrū:

Fit labor ardenti primus vbiq; manu.

Quid velit ergo mei sententia carminis: audi.

Vt capias alacri nunc documenta manu:

Lucq. ix.
 Eccl. xxx. viii.
 de pe. dist. ii.
 mat. i.

- Abacuc. i. Hos vocat ex merito fatuos stultissima nauis
 ii. Corin. vi. Iure suo remos: velaq; celsa trahunt:
- Ad hebre. iiii. Qui satis incipiunt bene viuere tempore primo:
 Et vitam ostendunt ducere velle bonam:
- Ad hebre. xii. Ad sophie studium proni: documenta sequuntur
 Et bona: que sternunt felicitatis iter:
- Eccles. ii. Non tamen ad diuim: montisq; cacumina scandunt
 In quo supremum cernit usq; bonum.
- Pythagoras Virtutem posuit sapiens in vertice collis:
 Qui nitidis animis monstrat ad astra viam.
- Iesue. vii. Sed facie auersa plures/oculisq; retorsis
 prouer. xxvi. Ascendunt: quibus hec inferiora placent:
- Exodi. xvi. Et placet Aegyptus: in qua tenebrosa patrarant
 Nume. xiiii. Multa: retrocedunt: facta priora petunt.
- Math. xv. Qui prius insigni coluit pietate tonantem:
 Lucę. xi. Mutatus/recidit ad scelus atq; nefas.
- Apoca. iiii. Est status illoꝝ damnosus: nec bene tutus
 Hiere. iiii. Qui bona postponunt: & malefacta colunt.
 Nam veluti egrotus tremulo qui pectore languet
- i. q. i. ventum Viribus effœtus: semianimisq; iacet:
 de pe. dif. i. Corporis optatam poterit sperare salutem
 que penitet Non: nisi doctrinam viuat ad impositam:
- xcii. dif. pluri Deserat aduersum vulnus: quod corpus egenum
 mos. xvi. q. i. Inscit: interdum deteriusq; facit.
 in canonibus Nil est q̄ iactas: nihil est q̄ murmure clamas:
 Ecclesi. xviii. Te fecisse bonum: te coluisse deum.
- Eccles. vii. Non satis est patrasse semel benefacta. sed usq;
 Sapien. v. Ad finem vite continuare iuuat.
 Math. x. Discite queſo bonum: facite & bona: continuate
 Dent. xxxii. Optima queq;: deo sic bene cepta placent.
 Eccles. ix.

De neglectu mortis.

Nō generi/aut opib⁹/virtuti/aut morib⁹ o mors
 Parcīs vbiq; bonis:cuncta creata rapis.
 Quo magis hos stultos reor insanire profecto
 Qui tua prouideant non bene tela cito.

Mortis
neglect⁹.

In hoc oēs falli-
 mur q̄ mortē nō
 puidemus ; cum
 nihil cert⁹ mor-
 te:nihil incertius
 hora mortis. Iste
 morit⁹ robust⁹ &
 sanus diues & fe-
 lix.viscera ei⁹ ple-
 na sunt adipe. &
 medullis ossa illi
 us irrigant⁹ Alius
 veromorit⁹ i ama-
 ritudie aīme suę
 absq; vllis opib⁹.
 & tñ simul in pul-
 uere dormiēt : &
 vermes opiēteos

Fallimur o fratres:error quoq; singula torquet
 Viuida: quippe nimis incauti pergimus omnes
 Terrorem mortis:& inexorable fatum
 Negligimus:nihil attentiq; terminus instat:

Seneca.
 Iob.xxi.
 Iuuenalis

Et si certus: at incerto versatilis auso.

- Iob. xviii. Quo medio: ignoras / & qualiter / aut ubi / quando
 Tu moriere tamen: fato concedere certū est.
- ii. Reg. xiiii. Omnes transimus pariter: fluuialis vt vnda:
 Oui. x. meth. Sed quia tam varie morimur: tu cras / hodie ve:
 Serius aut citius sequitur vicinus: eo fit:
- puer. x. Credula decipiat vt spes / mortalia cuncta:
 Eccē. ix. Hora incerta simul rapiat iuuenesq; senesq;.
 Sapien. ix. Arra subest: contractus habet sua iura: rescindi
 Genes. ii. Non poterit: peccata necem fecere nephandam.
 Ad Roma. v. Seneca Nemo satis tardus: mors oīa tempore quo vult
 Ecclesi. xi. Absumit: tibi forma licet sit pulchra: venusta aut:
 Ad Roma. vi. Sīs validus: fortis / nil refert / morte peribis:
 Iob. xxi. Iuuenalis Nec mora: ferali monstro correptus: abactis
 Viribus: exhalas. corpus sudore rigescit
 Frigidulo: mox forma nitens pallore putrescit:
- Ecclesi. xvii. Corda tremunt: stridor dubius: titubantia verba:
 Vita cadit: mors instat atrox: sic sternimur omnes
- puer. xi. Ofatum crudele nimis: funesta profecto
 Eccle. xli. Hora illis loethi quos vana pecunia vinxit:
- Virg. vi. en. Et qui diuitiis soli incubuere repertis:
 Delectat mūdi quos gaudia: mox sed eundū est
- Horatius Pallida mors: equo pulsat pede regia cuncta
 Iob. xv. Vestibula (vt flaccus resonat (misera sq; tenebras
 Ecclesi. xlviii. Fastus non curat: pomposaq; pectora spernit:
 Muneribus nullis placatur: florida cessant
 Verbaq;: rhetorico quę sunt prolata boati.
- Iob. iiii. Papa sacer: villanus iners: discrimine migrans
 Eccē. ii. & iiii. Consimili: effugiet nec enim qui euadere tentat.
 Ecclesi. xiiii. Nec quisquis securus erit: mors omnia tollit. —

Cuncta rapit. si Nestoreū quis vixerit eum:	Nestor
Siue Sybillinum: vita aut breuiore fruatur:	Sybilla
Nil refert: pereunt moribundo tramite cuncti.	
Mille hyemes viuas: moriere tamen: tibi finis	
Morte datur: rarus centū qui viuit in annos:	I. si. C. de sac.
At tandem inuitus morietur: sepe volensq;	san. ecclē.
Post patrem/modico viuit quoq; tempore natus:	Iob. iii.
Morte patrem interdum præcurrit filius: vnus	
Post alium vadit: donec pater atq; iuuentus	
Deficient: tandem flammæq; elementa repurgent.	Apo. xxi.
Cur ergo ploras: malefane. & funera planctu	
Defles horrifono. fatuum est turbare quietem	
Sopito: vixit sua tempora: moxq; sequemur:	I autē de nup
Mortis & inferias gustabimus: ibimus omnes.	deiceps col. 4
Adde q; ante diem multis fuit vtile quondam	Iuuenalis
Posse mori: & vite miserq; finire labores.	
Consciure sibi plures medicamine mortem:	
Ast alii laqueo/aut ferro: vitamq; perosi	Virg. vi. en.
Proiecere animas: multis res comoda mors est.	Sapient. iii.
O quot captiuos e carcere liberat acri:	Iuuenalis
Soluunt fato funes: tormenta: cata stę.	
Et qui torquendi fuerat sine fine flagello.	
Libera fortunę mors est. quę pauperis e des	Horatius
Et regum turres equo modo deramine versat.	
Et si partit male opes fortuna nefanda:	Virg. de for.
Inq; bonos sequit: tollit vel in astra malignos:	
Id tandem equali/ mors horrida/lance rependit	
Quam sibi peridum/metam/seriemq; diemq;	Martialis
Mors statuit: seruat: firmo hac adamante ligatq;	
Hęc precibus cessura nihil: sola illa refutat	Eccle. xxxix.

- i. corin. xv. Quicquid in orbe placet: præceptaq; nulla veres.
In girum versat vestigia dira: choream
Saltat & horridulā: cui nemo obsistere possit:
- Ecclesi. xviii Non papa: aut cæsar/rex/præsul/ciuis/egenus:)
Eccē. ii. &. iii Sepe prius lassare pedes mors perfida cogit)
Q; credas: canrūq; tubę obseruare ferocem.)
Sarcophagum facias quid pdest marmore & auro
- Horatius Qui bonus est: cælo tegitur/si non habet urnam.
Arthemisia Acta errore quidem/vano Arthemisia st ruxit
de qua, Hiero Mausæolum. septenā inter spectacula mundi
vii. a. g. li. x. Quod pri scī annumerant: auro gemmisq; relucēs.
Chemnis. de Extulit hinc Chemnis stupidam per sæcula cūcta
q; diodo. li. ii. Pyramidem: qualem nec sol/neq; tellus obiuit.
Millia tercentena hominum: per lustra quaterna:
(Ut diodorus ait) molem hāc vix cōdere possunt.
Quid. q; opes pene exhausit Memphitica tellus
Quo plebem artificū solis radicibus: atq;
Exiguīs herbis aleret? quis cetera narret
Fercula? vix aliquis sit vel ditissimus ipse
Princeps ex nostris (nisi fallar) solueret illa.
- Rhodopis de Pyramidē Rhodopis struxit: diues quoq; Amasis:
q; herodo. li. ii. Quid tamen hoc? frustra est orbē diducere totū.
Amasis hero do. li. ii. Est res vana quidem/quam vix hæc nostra carina
Eccē. viii. Concipit: impensas tot frustra inferre sepulchris:
Math. xxiii. Et cineri atq; luto tantam edificare speluncam.
Lucę. xi. Interea vna salus animę: contemnitur: atq;
Esaię. xxii. Negligit: quis viuat per sæcula mille.
Eccē. vii. Terra deo benedicta omnis: decorata sepulchra
cunq;. Iustus habet: vel sub diuo/aut alicunde quiescat.
Seneca Tempestiue igitur venruram dirige mortem:
pner. xi. Conciliare deo: scelerati pessima mors est.)
P̄s. xxxiii

Contemptus in deum.

Quod deus ad poenas non pronus sequit amaras.
 Crimina quae hominum sepe impunita relinquit:
 Non ideo stolidam praebet tibi vellere barbam:
 Nec deus ignoscit sceleri: quin puniat olim.

Contene-
 re deum.

Quid tunc contra deum spiritus tuus
 ut proferas de ore tuo hominum sermones?
 Non est in hominibus potestate
 prohibere spiritum. Nec habet potestatem
 in die mortis. Nec sinit quiescere in
 gruente bello. Neque saluabit impietas
 impium.

Quis tolerare queat fatuos? qui sepe tonantem
 Contemnunt verbis: & certant murmure contra:
 Noctes atque dies patris mandata superni
 Confundunt: lingue petulantia verbaque promunt.

Iob. xv.
 Ps. cviii.
 Ecc. viii.
 Exodi. xvi
 Dan. iii.

- Sapient. xi. Tanq̄ de nostri generis sit semine natus:
 Aequalis nobis: nec sit metuenda potestas
 Iudicii super: nec presens p̄na nocentū.
- Petrus De Ioue quid sentis? cuius sic vellere barbam
 Audes: & teneras aures impellere tentas?
- Ecc̄s. viii. Mox deus ad p̄nas cū te nō trudit amaras.
 Ignouisse putas? quia cū tonat: ocius Ilex
 Fulmine discutitur rapido: q̄ tuq; domusq;?
 O male fidentes: vitam sic ferre nocentem
- Ad Roma. ii. Quid iuuat vsq; a deo? deus est sup omnia iustus:
 Cuncta videt: cōtundit enī sua lumina nullus.
 Nōne putas vitę meram durare perennem:
 Ut sint ad veniā tibi tempora longa precanda?
- Præter. xx. ii. O fatue enormis noli confidere rebus
 Eccle. xvi. Fluctiuagis: omnes horrenda morte peribunt.
 Hiere. xlii. Te peccare sinit siquidem diuina potestas:
 Esaię. xlvii. Temporis ad spaciū/parcit quandoq; nocenti:
- Valeri. li. i. Sed grauius tandem tormentū rector olympi
 Iniungit: torquetq; magis delicta nocentū.
- Eccle. xxxvii. O male prudentes: quoꝝ sic corda tenebris
 Ad Roma. ii. Obfuscata iacent: nequeant vt credere recte.
 Et curare deū: quo sunt elementa creata:
- P̄. vii & xli. A quo p̄cessit nitidus sol: lucida phoebe:
 Qui statuit lucem/ & noctes/ & tempora cuncta:
- Ecc̄s. v. In cuius manibus spaciū dependet vtrūq;
 Et vitę mortisq; gradus: deus omnia nouit.
- Ecclesi. ii. Quem peccasse pudet: cui tēdia vita probrosa
 Hiere. xviii. Efficit: & curat cursum emendare priorem
 Ezech. xviii. Hic speret veniam facti pacemq; benignam:
 Math. iii. Nam deus omnipotens lugentem exaudiet ipsam

.De plaga & indignatione dei.

Miratur fatuus: putat & portenta subesse

Magna: q̄ interdū nos ferit ipse tonans.

Qz deus omnipotens punit mortalia facta

Rite fit: heu nullus extat in orbe pudor.

Flagella dei.

Pro mēsurā peccatierit & plagarū modus. Si steterint Moyses & Samuel corā me nō ē aīa mea ad populū malum. Peccatores psequitur malū. & iustis retribuent bona. psequeris eos in furore & cōteres sub cœlis dñe.

Quid prodest stultis christi monumēta tenere?

Christicolum nomen prauus habere potest.

Aduersus summi facimus p̄cepta tonantis:

Nil modo curamus q̄ statuere patres. n. ii

Prover. xiiij
Treno. iij. i si
Deutro. xxv
Hicre. xv.

- Eccle. xxxvii Nos christi titulū rapimus: documēta negamus:
 Esaie. lii. Et sequimur temere dedecus atq; nefas:
 Lucę. xxi. Nomen habere iuuat christi / fideiq; sacratę:
 Iacobi. vi. Verū opera horremus / negligimusq; bona.
 Iohan. viii. Iustitiām fugimus: virtutis sacra fugamus
 Dogmata: sic mūdus transit / & alma fides:
 Libertate vaga facimus peccata maligna:
 Vix maiorā quidem crimina / Thurcus agit.
 Iob. xv. Heu genū hamanū violatū crimine multo:
 Eccē. vii. Et vitiiis: contra nititur esse deum.
 Exodi. xv. Cū tamen omnipotens: mea si p̄cepta tenetis
 Deutro. xi. Ducam (ait) ad superi vos pia regna poli:
 Math. vii. Sin leges positas & dogmata spernitis: atta
 Iohan. xv. Vos p̄cna afficiam: p̄ste / lueq; graui.
 Leuiti. xxvr. Quo fit vt ad prauas / horrenda piacula / gentes
 Numeri. xiiii. Mittat: & ardenti tela trifulca manu.
 Ezech. 38. Plagas in tetras varias: seuosq; dolores
 Esaie. lix. Inmittit iusti dextra seuera dei.
 Deutr. xxviii. Iam modo mauortis trepidantia bella videmus:
 ii. Reg. vii. Mortibus innumeris p̄stiferumq; malum:
 Lucę. xii. Interdū patimur rabidos sub sole calores:
 Apoca. xviii. Nōnū q̄ rigidi frigora dura poli:
 Fulmina dira: niues / bolides / tristesq; cometas:
 Cernimus: & summo fulgura missa loue:
 Et varios mundi casus: plagasq; timendas.
 Quę venit ex merito: p̄cna ferenda quidē est:
 Onidius i ep. Sępe palestinos deus a regione paterna
 Ps. v. & xliii. Expulit: & sedes iussit a dire nouas.
 Esaie. xxii. Iobel. ii. Propter peccatū: plagas sufferre coacti.
 puer. xiiii. Treuo. v. Crimen persequitur: sic deus omne malum.
 Hierē. xxix.

De fatua permutatione.

Qui pro stultifona non bene tibia:
 Comutat vel equū: nolitger hic/nihil
 Lucri consequitur: sic sibi & accidit
 Qui pro re fragili: perpetuū fugit.

Fatua p
mutatio

Qui videt vtilius
 & sumit deterio-
 ra: absit ei radius
 lucis sine mora:
 Stultis nō succur-
 ritur/ sed erranti-
 bus. Via impioꝝ
 tenebrosa nesci-
 unt vbi corruunt

Sepe solet fatuus plures tolerare labores:
 Atq; humeris grauius sollicitare iugū:
 Quomodo tartareis animam submergat in vndis.
 Et videat stygii guttura passa canis.

n.iii

glo. Anst. q. cū
 eo q. in ver. s3
 erit
 & in antē. qui
 mo. va. eff. iui
 coll. vii.
 l. pe. ff. de iur.
 & fact. ig.

- Ad hebre. xi. **Q**ui forte heremū colit/inter lustra ferarū
 Continuo effundit vota precesq; deo.
- pner. 2. & 4. Nos scelera impellunt plures subisse labores
Qui virtus: facilis ad mala cuncta via est.
- Sapient. xii. **C**ernimus en quales pomposa superbia/fastus
 Eccle. 2. & 32. Exigat: atq; operis sit polienda quibus.
- Esaie. lvii. **O**rnamenta petit capitis: frontisq; coronas:
 Terentius. Vnguentum: vestes/atq; monile graue.
- Horati. i. epist. **A**rdor auaritię per seua pericula multos/
 Per casus varios: exitiumq; trahit:
- Sapient. xiiii. **N**auigat h adriacū pelagus fluctusq; trementes
 Quem studium nūmi/curaq; vana trahit.
- Claudia⁹ de **N**on metuit fluctus: tempestatesq; sonoras:
 raptu pserpic. **A**uri sacra fames: pectora tuta facit.
- Ecclesi. v. **N**ec dulces somnos capiunt/mollemq; quietem:
 In epist. Sap. **F**unibus immittis quos Cytherea trahit
 plus **S**emper habent curas lusores: sepe dolores
Noctes atq; dies pertolerare solent.
- Treno. iiii. **Q**uid ganeos memorare velim: q ventre refarto
 Iuuenalis **I**n crapulis semper delitiisq; iacent!
- Q**uid referam fatuū: quem vexat cura laborq;
Coniuigis: in thalamo mutua supra timens?
- Sapient. v. **N**emo tamen propter christū sufferre labores
 Promptus: ad interitum corpora nostra ruunt:
- Iuuenalis **O**ptima raro placent: probitas laudat: & alget.
 Eccs. x. **N**empe homines cūctos/iā malefacta iuuāt.
- V**irtutem studeat sapiens amplectier vsq;
Crimina proueniunt pessima sponte sua.
- Math. vii. **Q**ui pro cœlorum regno mercatur iniquas
 Ezech. vii. **I**llecebras mundi: stultus inersq; manet.

Honorare parentes.

Hos reror insulos fatuos: pietate parentes
 Quinon p̄cipua venerantur: quicq̄ iuuamen
 His placidū p̄stare negant. qui verbera dira
 Iurgiaq̄ his referunt: tales ratis illa recenset.

Honora
re p̄ntes.

Qui honorat pa
 trē suū iocū dabi
 tur ī filiis: & ī die
 ōronis suę exau
 dieſ. Qui hono
 rat p̄rem suū vita
 viuet longiore.
 Qui timet dñm
 honorat p̄ntes &
 quasi dñis seruiet
 his q̄ se genuerūt
 in ope / & sermōe
 & omī pacientia
 Qui maledicit
 p̄ri suo & mat̄ri
 extingueſ lumen
 ei⁹ ī mediis tene
 bris.

Hunc etiā esse puto fatuū / stolidūq̄ parentem:

Largitur natis qui bona cuncta suis.

Cum quibus ipse suam posset sufferre senectam:

Morte grauescentes & recreare dies.

Ecclesi. iiii.
 3 q. v. oēs qui.
 i. Th. v.
 puer. xx.
 et. 28

- Beatus tho. 2
 2. q. c. 22.
 ar. v
 Prouer. 28
 Ori. i. meth
 Ecclesi. ii. &
 vii.
 Leuiti. xx
 Deutro. v.
 Deut. xxxiii
 Exodi. xx.
 Malach
 i. i. ath. xv.
 Mar. vii.
 Ad ephe. vi.
 Deutro. 27.
 Prouer. xx.
 Absolon
 ii. Reg. xv. &
 xviii.
 Cham
 Gene. ix.
 Leuiti. xviii.
 Sennacherib
 ii. para. 32.
 Danielis. v.
 Thobias. iiii
 iii. Reg. ii.
 Corylan
 Plutarchus
 Hiere. xxxv.
 Ecclesi. xxiii.
- Improbus inde senem natus caruisse parentem
 Sustinet: & modicum fert sibi presidium.
 Si nimium uia pater est: sibi tristitia fata
 Exoptat natus: mortis & exitium.
 Non probitate quidem: nulla pietate mouetur
 Pro uita effoeta: pro senioque patris:
 Stulte parens: cur tu nato bona tora dedisti?
 Qui te nunc pascit impietate truci.
 Attamen iste diu non uiuet: tempora uite
 Multa nec implebit: morte repente perit:
 Qui patri & matri dignos non prestat honores:
 Nec colit hos quorum sanguine uita data est.
 Morte mala dignus: reuerenter ferre parentes
 Qui negat: est stygium dignus adire lacum.
 Absolon insignis iuuenis / formaque de corus
 Contempsit patrem: morte quoque interit.
 Quod cham nudasset stultus pudibunda parentis
 A patre celesti mox maledictus erat.
 Sennacherib manibus natoque morte pemptus:
 At regnum potuit nullus habere tamen.
 Balthazar ex merito ducebat tempus & annos
 Luctiferos: secuit hic quia membra patris:
 Nato sacra dabat senior documenta Thobias:
 Ut matrem ingenti ferret honore suam.
 Propterea Salomon rex se de sede leuabat
 Regali: matrem condecorare uolens.
 Roma Coryla o luere / pena se dedisses:
 Si ueritus matrem non foret ille suam.
 Unde etiam Rechab natos / deus ipse probauit:
 In patre quod fuerat: in quoque matre pii.

De cauillatione sacerdotū in choro:
 In choris sacris fatuos videmus
 Prauitas oris quibus impudici est:
 Eliquant nugas .recoluntq; totum
 Gesta per orbem.

Barruli tas chori

Cessent ī ecclesi-
 is vana & multo
 fortius foeda & p
 phan a colloquia
 cessent confabu-
 latōes q̄libet &c.
 Secularia nego-
 tia in ecclesia nō
 debent tractari.

In templis fatuos plures nunc esse videmus:
 Stultorum in sacris stat quoq; turba choris.
 Qui nugas spargunt varias / & murmura lingue:
 Atq; cauillantur vocibus assiduīs:

c. decet de lit-
 tu. eccl. li. vi.
 c. cū decorem
 de vi. & ho.
 cle.
 Hieronī ad
 ḡmasum

- P̄s. xxxviii.** **Confiliūm capiunt:** quo narragonia fluctus
&. lxxii Peruolet Ionias: plaustraq̄ lata parant.
- Ad ephes. iiii.** **O** quales ritus seruat nunc sanctio quondam
Ecclesie: o leue q̄ continet illa decus?
Nil agitur totū rigido Mauorte per orbem
Accidit externis nil quoq̄ grande locis:
Quod non in sacris recitetur sedibus: ad q̄
Peruolet extremos vltima fama choros.
Prelia gesta quidem fors in regione Britanna:
Preliaq̄ a Thurco pontica gesta truci
Illic narrantur: quoniam reuerentia nulla
Diuini cultus: nec pudor vllus adest.
- puer. v.** **D**iscurret baculo quoq̄ dormentarius albo:
Et noua multa refert/per loca cuncta chori.
Sepe matutinas/ rerum nouitate relata/
Incipiunt: nugas comemorantq̄ nouas:
Hoc rumore solent totum consumere tempus
Soluere quo decuit cantica sancta deo.
- glo. c. si de cle. uo ref. li. vi.** **F**eruo auaritiae multos ad limina templi
Conuocat: ob nūmos carmina rauca canunt.
- P̄s. xv** **T**utius vsq̄ foret sacros vitare penates:
Q̄ sic sacrilego polluere ore choros.
- Neemię. xiiii.** **E**xtra stare velis potius sacra limina reple
Eccle. xxi. **S**i placare deū garrulitate putas.
xvi. q. vii. & hoc diximus. **S**implicibus prauos mores/exemplaq̄ praua
Presbiteri monstrant: scandala plura mouent.
An ne putas tali ritu te posse mereri
Presbyter ecclesie/ & dona sacrata deo?
Aēt. xii. **N**am precibus votisq̄ piis laudare tonantem
24. q. i. oibus & c. quare ex sola. **C**onuenit: hinc nugas pellite ab e de sacra.

Superbię ostentatio.

Sordida laus semper proprio que prodit ab ore:

Hanc sapiens refugit.

Efficit & fatuos pomposa superbia plures

Tartara quos rapiunt:

Supbia

Auerte faciē tuā
a muliere corru-
pta: & ne circum-
spicias spēm aliē
nam: ppter spēs
mulieris multī pe-
rierūt: & ex hoc
cōcupiscentia q̄ si
ignīs exardescit.
Gladio proprio
eiꝰ supbia ampu-
teē. capiat laq̄o
oculorū suorū in
me & pcutiā eum
ex labiis charita-
tis meę.

Efficit & fatuos insana superbia multos

Quos vehit in nostro carmine cymba leuis.

Est vitium sceleris plenū / & cunctis fugiendum:

Sordibus excedit crimina queqꝰ suis:

Eccle. ix. & xi.

Iudith. ix.

P̄s. xc. et. 123.

Prouer. vii.

Eccs. vii.

Oui. meth.

De vsurariis & fœneratoribus.

Quos vsura vorax rapit/ & malus ardor habendi:
 Ad naues fatuas properent/ stricto sç rudentes.
 Hi sunt qui spoliant inopes: hi fœnora iactant:
 Vendūt: rursus emūt/ rapiunt/ sed merce dolosa.

vsurariū.

Exigua dabit &
 multa imprope-
 rabit. hodie fœno-
 ra q̄s & cras re-
 petit: & odibilis ē
 hōhmōi Mutuū
 dātes nihil inde
 sperantes. Si q̄s
 vsuraz accipit: ra-
 pinam facit: vita
 non viuūt.

Proner. xx

Luce. vi.

Inno. in c. i.
 de vsu. Bal. in
 aut. ad hec C
 e. ti. xiiii. q.
 iiii. per totū

Peior' adhuc superest: fatuorū & turba pbrofa.

Quam cupiūt fatyri dilaniare canes.

Est nīmīū mendax: est sordīda/ turpīs/ auara:

Fit nullis opibus hec satura innumeris.

Pestiferam hanc turbam iuris torquere potestas Debet: & ad meritum perdere supplicium.	c.i. decemp. & ven.
Digna quidem flagris: rapidissima turba peculi Nudate exutos impietate studet.	Ecclesi. xlii. Esaie. xxxiii.
Atque avidis numeris cumulat frumenta: merumque Frugibus aggestis: horrea plena facit.	Ezech. xlii. Abacuc. ii.
In cella atque penu spumantia vasa phalerni Continet: & ceterem / & grana vetusta nimis:	xliii. q. iiii. ca nonu & c. se. & c. pe.
Sola tenet frugum / vini quoque pessima turba: Cuius innumeris quod satis usque foret.	
Nil metuit superos: nil fulmina dira tonantis: Per scelus atque nefas sordida lucra parat.	
Parturit illa famem foedissima turba sitimque: Et plures inopes impietate necat.	Math. xxiii. Leui. xxv.
Iustior & melior nunc est recutita caterua: (Usuram quis exigit illa grauem:)	Dentr. xxiii. Exodi. xxii Hiere. v.
At magis est foenus tale inrolerabile: quod nunc Nostros rapiunt: chisticolumque genus.	
Pellitur a nostris iudeus finibus exul: Sunt quia christigenis foenora vota viris.	Luce. xix. Ps. lxxi.
O quam dura nimis nudos exactio vexat Nunc homines: inopis perforat hasta latus.	
Quos trahit usure questus: lucrumque dolosum: Ardor avaritiae quos trahit / atque sitis.	Ecclesi. xxvii
Non fecunda petunt telluris semina: vites Exoptant steriles: ut fluat inde fames.	
His quia frumenti: rerum est & copia cornu: Mox rider: si fors culmina grando ferit.	xliii. q. iiii nec hoc & c. se. & c. quii cunq
Sunt spurci penitus: qui turpia lucra requirunt Alterius damno: diuitiasque legunt.	

De vsurariis & fceneratoribus.

Quos vsura vorax rapit/ & malus ardor habendi:
 Ad naues fatuas properent/ strictosq; rudentes.
 Hi sunt qui spoliant inopes: hi fcenora iactant:
 Vendūt: rursus emūt/ rapiunt/ sed merce dolosa.

vsurariū.

Exigua dabit &
 multa imprope-
 rabit. ho die feno-
 ra q; & cras re-
 petit: & odibilis ē
 hō h mōi Mutuū
 dātes nihil inde
 sperantes. Si q;
 vsuraz accipit: ra-
 pinam facit: vita
 non viuit.

Prouer. xx

Luce. vi.

Inno. in. c. i.
 de vsu. Bal. in
 aut. ad hec C
 e. ti. xiiii. q.
 iiii. per totū

Peior' adhuc superest: fatuorū & turba pbrofa.

Quam cupiūt fatyri dilaniare canes.

Est nimīū mendax: est fordida/ turpis/ auara:

Fit nullis opibus hec satura innumeris.

Pestiferam hanc turbam iuris torquere potestas Debet: & ad meritū perdere supplicium.	c.i. de emp. & ven.
Digna quidem flagris: rapidissima turba peculī Nudare exutos impietate studet.	Ecclesi. xlii. Esaie. xxxiii.
Atq; avidis nūmis cumulat frumenta: metūq; Frugibus aggestis: horrea plena facit.	Ezech. xlii. Abacuc. ii.
In cella atq; penu spumantia vasa phalerni Continet: & cererem / & grana vetusta nūmis:	xliii. q. iiii. ca nonū & c. se. & c. pe.
Sola tenet frugum / vini quoq; pessima turba: Cuius innumeris quod satis vsq; foret.	
Nil metuit superos: nil fulmina dira tonantis: Per scelus atq; nefas sordida lucra parat.	
Parturit illa famem foedissima turba sitimq; Et plures inopes impietate necat.	Math. xxiii. Leni. xxv.
Iustior & melior nunc est recutita caterua: (Vsuram quā quis exigit illa grauem:)	Deutr. xxiii. Exodi. xxii Hier. v.
At magis est scenus tale intolerabile: quod nūc Nostrates rapiunt: christicolūq; genus.	
Pellit a nostris iudeus finibus exul: Sunt quia christigenis scēnora vota viris.	Luce. xix. Ps. lxxi.
O quā dura nimis nudos exactio vexat Nunc homines: inopis perforat hasta latus.	
Quos trahit vsurę questus: lucrumq; dolum: — Ardor avaritię quos trahit / atq; sitis.	Ecclesi. xxvii
Non fecunda petunt telluris semina: vites Exoptant steriles: vt fluat inde fames.	
His quia frumenti: rerū est & copia cornu: Mox ridet: si fors culmina grando ferit.	xliii. q. iiii nec hoc & c. se. & c. qui cunq;
Sunt spurci penitus: q; turpia lucra requirunt Alterius damno: diuitiasq; legunt.	

De vana spe futurę successionis.

—Rebus in externis est qui successor haberi
Sperat: & alterius de funere gaudet acerbo.
At sepe ante illū mortem pręgustat. & is quem
Ad tumulum deferre putat: se pelitur ab illo.

**Optare
aliornm**

mortem.

In mortē alterius
spē tu tibi ponere
noli. Hereditas
ad q̄ festinatur in
principio: in no-
uissimo bñdictō-
ne carebit. Expe-
ctatio iustorū leti-
cia: spes autē impi-
orum peribit.

de cōces. p̄bē.

c. ii. & c. ne ca

ptande eo. ti.

li. vi.

l. stipulatio

ff. de ver. ob.

l. quidā. ff. de
dona.

Quis fatuos tolerare queat / quos ardor habendī

Prorinus insanos: insipidosq̄ facit!

Qui cupit alterius rerum successor haberi

Et bona nancisci / qui cupit alterius:

- Expectet fatum: quod dissolutio vite est: Ecclesi. xxxi.
 Successor fieri qui cupit alterius.
- Sed quia mors hominum manibus non ponitur ullis Treno. v.
 Gernimus hos fatuos sepius ante mori. Esaie. xxx
i. thimo. vi
Prouer. xx
- Alterius mortem sperantibus: accidit inquam Ecclesi. xliiii.
 Sepe prius mortem ut precipitanter agant.
- Nonne furor stolidus: mortem sperare propinquum Ecclesi. xliiii.
 Vilibus in rebus heres ut esse queas?
- Spes tua vana nimis: quoniam omnia tua funeta nescis: Hiere. xii.
 Te sequitur pedibus mors properata citis. Sapien. iii.
- Narragonum in patriam te preceps ducet asellus: Ecclesi. vi.
 Quem trahis: ut fatuos possis ubique sequi.
- Spes est que nutrit: spes est que pascit iniquos:
 Spes reficit dominum fallit & ipsa suum.
- Quamuis possideas robuste membra iuuentem Ecclesi. 38.
 Viuida: sis fortis/sit tibi sana cutis:
Prouer. x.
Osee. ix
- Attamen expectat te formidabile letum:
 Morte cadunt iuuenes/decrepitiq; senes. puer. xii.
- Sepe pater nati mestissima funera luget:
 Ergo spem fatuam crassaq; vota capis.
- Rex Priamus natos fortes occumbere vidit:
 Quos tamen optabat tunc super esse sibi:
 Absolon/egregium dum sperat sceptrum parentis:
 Non dum maturus funera mesta dabat.
- Heredem quandoq; facit: mors pallida: que non
 Sperabas: fatuos fata futura latent.
- Non super humanis rebus/spem ponite vestram:
 Sperandum est soli viuere posse deo.
- Spes ea stulta nimis/semper sperare caduca:
 Et non quo tandem sistete sine velis.

Non obseruare dies festos.
 Qui diem festum meritis decoris.
 Non colit: tractans auídos labores:
 Simeꝛ currum/fatuamq; rhedam:
 Scandere debet.

Non ob-
seruare
 dies festos.

Memento vt diē
 sabbati sãctifices
 septimo enī diē ē
 sabbatū dñi dei.
 Sex diebus opa-
 beris & facies oīa
 opa tua. Septia
 diēs sabbati ē: id
 ē requies dñi dei
 tui. Nō facies in
 eo quitꝛ opīs &c

Exodi.xx. & Proh pudor in cecis nūc gens humana tenebris
 xxxi. Ambulat: & sani nil modo cordis habet.
 Leniti./xxvi. Est data christicolis supremi gratia regis:
 Ioban.xvii Vt noscant fidei per documenta deum.
 Deutro.v.

Electiq; deo sint: ad sua regna vocati:

Qui tamen illius dogmata nulla colunt.

Sancta fides cultu nunc flaccida facta pudendo

Vix specimen priscum continet atq; decus:

Pontifices sanctiferas statuere solennes:

Festaq; sanctorum/sacrificosq; dies:

In quibus æterni resonarent cantica patris:

In quibus angelicus concineretq; chorus.

← Sed quia curamus plus vani ludicra mundi:

Et plus sordiduli corporis illecebras:

Negligimus fidei specimen: ritusq; decoros:

Curamus legum mistica sacra nihil.

In sacris agimus conuiuia crassa diebus:

Continuis crapulis cœlica festa madent.

Ocia cum dantur: serie & mortalibus/illi

Non prece/nec templo: at ebrietate litant.

Antea q̄ festis reseratur porta diebus

Ecclesie: populis vncta taberna sonat

Ille bibit stomacho ieiuno. deuorat alter:

Anteq̄ templi limina sacra videt.

Que non concessis volumus tractare diebus:

In celebri cupimus continuare die.

Dum ferit in templo fidei precepta sacerdos:

Affum atq; elixum/vinaq; larga gluris.

Non nisi thuriferas concedis potus ad aras:

Orando ructas: euomis atq; preces:

Stulte labor manuum sacris cessare diebus

Conuenit impositis disce vacare bonis.

Sabbata sanctifices: cecinit tibi pagina christi:

Sepositis rebus: hæc sacra sola cole:

Hiere. xvii
de fer. c. i. &
vi. Ce. ti. l.
oës de con. di.
iii. c. i.

xxxiiii. q. i.
odi. de cõ. dif.
i. in die.

xxiiii. dif. cū
liceat.
xxiii. dif. his
igitur
xliiii. dif. non
oportet
Seneca ad lu
cil in epistola
xviii. c. placi/
ta. xliiii. q. iiii

De cõ. dif. iiii.
i. religiosa.

i. Thessa. v.
Act. ii.

Esaie. xxviii.

Hiere. xvii
Leuiti. xxv.
Marci. ii.
Io. ix.

Largiri & penitere.

Qui dolet & meret propter/quod vertere nequit:

Est fatuus: quoniam cura torqueſ inani.

Præterea est stultus: qui dum largitur amico

Penitet: hic donū perdit: meritū q̄ pphanat.

**Cuz tristi
vultu do
nare.**

Da facie læta: si
ne læticia faciei.

Quod dederis p̄
dis rem meritūq̄
rei Hylarē dato=
rem diligit deus.
Beati⁹ est sp̄ da
re q̄ accipere.

glo. in. c. i. de Quid sit largiri: quid sit donare docebo.

clona. 23. q. 6.
ex his oibus.

Virtus magna quidem est: si pietate facis.

2. Corinth. 9. Mentibus humanis gignit solatia læta

Hęc virtus: si quid dexteritatis habet:

Munera qui placidis manibus largitur amico:

Donat & emerito premia digna viro:

Laudibus egregius / fama est canrandus & acris:

Is virtutis item nomen habere potest:

Ille tamen fatuus: qui cum largitur amico:

Poenitet hunc missi muneris atq; dati.

Sæpe etiam donat hilari non mente bonaq;

Pollor at in facie / tristitiesq; sedet:

Atq; datū ppter / fatuos euellere crines.

Audet: & improperat quæ dedit ante / cito:

Munera perdit iners: nam grates soluere nemo

Huic cupit: ingrata qui bona mente facit.

Ille tamen peior: pro christi qui dat amore:

Poenitet atq; operis / muneris atq; cito:

Quippe deus fatuo non semper premia / mox ve

Transmittit: sapiunt libera dona deo:

Nam deus omnipotens hominis nil munera curat

Ast animi donum pensitat ipse pii.

Læticia vultus / inopi qui donat amico:

Largiturq; bonis ex pietate viris:

Consequitur laudes: & grates semper habebit

Optima de grato munera corde fluunt.

Pungimus interea fatuum quoq;: munera semper

Qui capit: ingratus attamen vsq; manet:

Spurcidius nihil est ingrato: nil quoq; peius:

Hoc vitio rapitur maxima turba nimis

Vir bonus & sapiens grato cito donat amico:

At studeat gratas ille referre vices.

Si donare velis: fluat hoc ex corde benigno:

Sic dabitur meritis gratia prompta tuis.

Ecclesi. xii
Iob. vi.

Ad coll. iiii.
Ad hebre. iiii

Ecclesi. xviii

Eccle. xx.

Ecclesi. xxv.

Cantico. vii.

Ecclesi. xiii.

Proner. iiii.
Ecclesi. 4

puer. 28.

Seneca de in
gratitudi.
tullius in off.
Sapient. xv
Ecclesi. xxix.

ii. thimo. ii.
Luca. vi

De accidię vitió .

Desidię vitium toto dominatur in orbe:

Segnitiefq; hoim nunc genus omne premit.

Corpora seruorum torpent / fugiuntq; labores:

Somnia agunt vetulę: sed precium accipiunt.

Accidia.

Somniferu semē
spgo atq; papa
uer: vt inde Dor
miat & deses dor
miat vsq; piger.

Vult & non vult
piger: aia autem
opantiu impigua
bit Sicut acetum
dentibus & fum^o
oculis: sic piger
his qui miserunt
eu vsq; quo piger
dormis qn cōsur
ges e somno tuo?
paululu dormies
paululu dormita
bis. & veniet tibi
q̄siuator egestas

bea. tho. pte. i Torpor sit quis mentis destructio: cunctis

q. lxiii. ar. ii. Pernicies: tñ hunc sedula turba petit.

de. 2. 2. q. 35. Vnde etiã accidiã vitiũ pregrande putamus

ar. ii. & in. q. Ex cuius gremio proh mala magna fluunt.

de malo. q. ii.

Quem premit vsq̄ adeo torpentī ī corpore langor Accidie. aut cuius marcida membra iacent:	Proner. vi. Sapien. xv.
Desidiam propter neq̄at q̄ voluere crura: Sed patitur lassos ligne perire pedes:	pner. xv. & xxvi.
Est fatuus vecors / & nigro stigmatē dignus Prestet vt exemplar desidię vsq̄ suę.	Prouer. xviii
Desidiosus homo cunctis incōmodus horis Luminibus fumus ceu malus esse solet.	Proner. x Eccs. x
Assidue solitus flāmas seruare camini: Obstat enim sibi met solus vbiq̄ piger.	
Fœlix qui iusto exercet sua membra labore: Et manibus panem queritat vsq̄ suis.	Proner. xx
Sed deus hunc punit tormento sepe cruento Quem premit assidue torpor & accidia.	Proner. xxi. & xxii.
Premia largitur deus optimus ampla labori Non is manducet quiq̄ labore caret.	Iob. v.
Accidie vitium metuenda pericula mundo Intulit: ad facinus principiumq̄ dedit.	Eccs. ii. Ecclesi. li.
Rex Dauid torpore graui / & cum deside vita Factus adulter erat / atq̄ homicida simul	ii. thessa. iiii. ii. Reg. xi.
Roma labore vigil / fregit Chartaginis arces: Desidia interiit Roma subinde cito:	Aug ^o de Ro- ma.
Postq̄ militia & belli sudore vacabant Romani: & nufq̄ bella vel hostis erat:	Appiauns
Accidia & luxu / robur Romana iuuentus Perdidit: hoc cecidit inelyta Roma modo	
Nam prius externis pugnisq̄ & marte feroci Pascebat fortes bellica Roma viros.	Ouidi. in fas.
Sed postq̄ luxu fracta est: veneriq̄ parentans Illecebris / vires perdidit illa suas.	

De externis & infidelibus fatuis.

Hic posui externos fatuos / qui nomina gestant
Stultitię; nostrisq; fidem insipientibus addunt
Quamuis non digni nobiscum soluere nauem.
Sunt tamen ad sortem puppis numerũq; vocati

De extra neis fatu

is.

Generatio hæc p
uerfa est & infide
les filii. Incrassa
tus est: dilatatus
& recalcitauit in
crassat⁹ in pigua
tus dilatatus. de
reliq; deũ facto
rẽ suũ & recessit a
deo salutarĩ suo.
puocauerunt eũ
in diis alienis & i
abominatiõib⁹
ad iracundiã cõci
tauerũt.

Ecclesi. x.
ii. corin. 4.
& .vi.

Ecce sed externi fatui subsellia ponunt
Vt possint pietę nauis habere locum.

Sapient. xiiii. Insuper occurrit fatuorũ maxima turba:
Quę pene & terras & freta cuncta tenet.

Quos ideo externos reputo / quia sunt p̄cul extra i. Coninh. 7.
 Septa dei: & veram catholicamq; fidem. ii. q. 1. multi de dinor. gan
 Negligere hos potui: tenebrisq; relinquere: qd̄ nā demus
 Ad nos de fatuis quos foris error habet:
 Sunt a deo cęci: nullo medicamine possunt
 Sanari: vt linquant quos coluere deos. xcii. dif. pluni mos.
 Liberius fuerat gentes transire silendo xvi. q. i. in ca nonibus
 Sordifluas: quarum pectora dęmon agit.
 Tantus itę numerus: tanta est fera turba / cohorsq;
 Stultorum fidei quę sacra iura negant:
 Vt nequeat cunctos parui membrana libelli
 Complecti: sectas est meminisse satis.
 Thurcorum gens prima locum stultos tenet inter thurci
 Atq; Saraceni: Tartareiq; canes. Saraceni tartari
 Quos Mahumęrangę legis tenet impius error:
 Africa quo tota est capta: Asia atq; potens:
 Magna quoq; Europę iuncta est mō portio: nauis
 Quā mō nostra vehit: Sarmaticosq; Scythas Scythę Bohemi Morau
 Secta Bohemorū fidei ludibria tractar:
 Et Morauis nolas stultitię illa dedit.
 Qui merito in prima fatuorum puppe locantur:
 Stulti etenim ignaui dogmata falsa colunt. Praga
 Pragensis schola p̄cipue / quę fulguris instar
 Decidit a summo / sponte sciensq; gradu.
 Cōmemorasse velim cunctos qui dogmata falsa: Heretici
 Ararumq; colunt vana ministeria:
 Nostra quibus sacra telligio / veneranda fidesq;
 Censetur mendax / falsa / prophana / leuis.
 Inter eos fatuos memorem quoq; mortę cruenta
 Aut laqueo frangunt: qui sibi sponte gulam: C. de his qui sibi mor. cōsci l. vna. xxiii. q. v. placuit.

De fidei catholice / & imperii inclinacione
 Vos o christicolę proceres / ex corde precamur
 Qui manibus vestris fidei monumenta tenetis:
 Consilio magno / rerum perpendite casus.
 Et mihi stultigerā: quam mōstro: relinqte mītrā.

**De rei pu
 blice chri
 stiane interitū.**

Omēs vobis dīes
 ac noctes contin
 gat cū oī lucubra
 tiōe & cogitatiōe
 degere sp / volēri
 b⁹ vt aliqd vtile &
 placēs deo subdi
 tis p̄beat: & no
 ctib⁹ sub eq̄litate
 dieꝝ vti: quo vo
 bis subiecti sub oī
 quiete cōsistant /
 solīcitudine libe
 rati: nec cessare ī
 quere si qd sit &c

in aut. vt iud.
 sine quo suff.
 in prin. col. ii
 in aut. vt diui
 iust. in prin.
 col. viii.

Dum meditor lapsus: quales res publica christi
 Perfert: & fidei damna verenda sacre:
 Innumeris cogor lachrym is propere ora rigare
 Et gemitu sortem plangere sepe grauem:

Luſtiferis deceat contundere peſtora palmis:

Feraliq; tuba grande fugare nefas:

Nemo adeo durus: nemo tam ſaxeus vſq̄:

Qui non hos caſus lugeat atq; flet.

Eccleſiæ videat cum ſic decreſcere ſedem:

Quandoquidem in lapſu ſacra cathedra iacet:

Roma caput mūdi nurat / tremit / atq; labalcit:

Roma de qua
Lactantius

Debilibus vehitur ſors modo noſtra rotis:

In miſeroq; gradu chriſti reſpublica paſſim

Fluctuat: & ſubita mobilitate fremit:

Dogmata non ſolum fidei: legesq; ſacrate

Decreſcunt: ſed enim ſanctio quæq; ruit:

In culpa proceres ſunt: & torpentia corda

Regum: qui manibus bellica tela gerunt:

Caſa deſtru
ctionis fidei:

Hi fidei quis clypeum: ſceptra: armaq; portant

Lumine ſed patulo / triſtia fata vident:

Nemo rapit galeam: nemo iam claffica pulſat:

Magnanimo nullus peſtore ſigna gerit.

Vt modo romanam defendat marte parentem:

Math. viii

Nauiculam Petri ventus & vnda quatit.

Vna fides chriſti toto venerabilis quo

Quæ potis eſt cunctos ſanctificare viros:

Nunc titubat: lapſumq; timet: ſubitamq; ruina:

Et caſus metuit præcipitanda truces.

Arma parant contra / peruerſe Martia gentes

Eccleſiam: tumido quæ tremit acta freto.

Vix tenet illæſam chriſti reſpublica ſedem:

Cladibus at tandem: mox quoq; laſſa ruet.

Impugnat Thureus / Scythicis primū ortus ab oris

Thureus

Eccleſiam Petri / dilaceratq; fidem:

FOLIO

Mahumetus Impia iura dedit Mahumetus pseudo ppheta
 Gentibus immodicis legifer ille fuit:
 Pestiferas totum sectas diffudit in orbem:
 Arabia Atq; Arabis primum dogmata falsa dedit:
 Asia. Inde Asiam inuertit maiorem: Afriq; sequuti
 Africa In sua iurarunt impia verba viri.
 Soldanū Aegypti/Maurosq; & Thartara regna
 Thurco ex ca Et cladem fidei/Thurcum habet ille/sacrę:
 spis motib; Quı Geticis niuib; quondam cōtentus: & aruis
 Sarmaticis. pontum nunc habet Ionium.
 Bosphorus. Bosphor⁹ at Thracię: septē quoq; regna Trionis:
 Thracię Nec fuerant Thurco regna paterna satis:
 Lybia Perdidimus Lybię gentes: Asiamq; minorem.
 Asia minor Quę quondam coluit dogmata sancta patrum
 Europe multos populos amissimus eheu.
 Hungaria Hungarus atroces sensit adesse manus.
 Dalmatia Dalmata mortiferos insultus sepe/cruento
 Marte tulit: Thurcos dispulit atq; truces:
 Raro sed auxilium christi de milite sensit:
 Deserimus fidei culmina sponte sacrę.
 Heu nihil accrescit nobis: sed cuncta labascunt.
 Decrescit virtus: marcet vbiq; fides.
 Hier. ix. Tristibus in lachrymis q; non hoc flebile fatum
 Treno. ii. Plangat: cesariem dilanietq; suam?
 Grecia Perdidimus Graios: fidei quos dogmata nostrę
 thracia Continuere diu: perdidimusq; Thraces:
 Macedonia Sub iuga Thurcorum Macedon trāsiuit: Achius.
 Achaia Ceruicem pariter ad iuga dira dedit:
 thessalia Perdidimus Spartā: Thebasq; & Thessala tempe
 Mysia Nos Mysias nuper perdidimusq; duas.

Gallata nunc seruit: noua Romaq; cęfare dıgna Imperiũ amisit/cum Trapezonte/suum.	Constantino polis. Trapezos
Quid iuuat innumeras chartis memorate ruinas? Christicolis pudor est sic cecidisse fidem.	
Oĩa Thurcus habet: nec enĩ est cõtentus in illis Quę male possedit: nos quoq; habere cupit.	Istria Pannonia
Non satis Istricolas/Styriosq; & Pannonia rura Tutati a Thurco gens modo nostra valet.	Ilyria. Apulia. Italia
Illyrici trepidant: insultus appula rura Thurcorũ metuunt: Itala terra tremıt.	
Vix se defendet fumantibus ætna cauernis: Enceladi ceruix sentiet illud onus.	Sicilia.
Ister & indõmita Suęuoꝝ ab origine natus: Thurcorũ metuit nunc tolerare iugũ.	Danubius
Sancta Rhodos defende fidē: mahumetica sacra Dirrue: saluificam contueare crucem:	Rhodos.
Bagiazit princeps: sua gens quem nomine dıto Ildrimi vocitant: arma seuera parat:	Bagiazit Ildrimi.
Horriferis bellis nostras contendit in oras: Et properat sanctam vertere vbiq; fidem.	
Percitus est furıis: facies præincta colubris Eumenidum: cordi bacchicus ardor inest:	
Sanguine christıcolas laceratq; & morte cruenta Afficit/abducit: carcerat/intetimit.	
Ista sitis Thurci satiatur sanguine nullo: Martefores pulsat christıcolumq; lares:	Esaie. lvi. Ecclesi. xii
Roma decus fidei: Petri sanctıssima sedes Nı caueas: lacera fronte capıstra getes:	Roma
Euomit en rabiem toruam hęc Acherontia secta: Et furit: vt laniet teq; /sacramq; fidem.	

xliii. dist. sitre Heu lupus innocuum passim consumit ouile.
 cor & c. ephē.
 fis.

Et vorat infantes dissipat atq; viros:

Diripit infantes. matres castasq; parentes

Enecat: imberbes cū senibusq; rapit.

Torpor habet mentes nostras: p̄cordia matcēt

Perpetuusq; prem̄it pectora nostra sopor.

Nos apud indomiti lex est & copia Martis:

Sunt & magnanimi / signiferiq; duces:

Sunt vires animi: sunt & conamina belli:

Consiliūm prudens: ingeniumq; ferax:

At tamen inmanes patimur procedere Thurco s:

Perdimus & nostro timine sponte fidem.

c. quis de reg.
 in auri.

Dormitant reges / proceres: palinurus in vndis

Mortiferis recubat / qui caput orbis habet:

P̄s. lxxv.

Dormitat nunc Petre tuę ditissima sedis

Turba: patet Thurco dilanianda fides.

Naū. iiii.

Nemo vetat sequire trucem / p̄ regna / per vrbes /

Esaie. li.

Hostem: sponte sua quisq; perire cupit.

Europę magnam partem perfregit / habetq;

Extenuat nostram victor vbiq; fidem.

Thurcorum rabiem iam crimina nostra metent:

Ob scelus atq; nefas p̄na luenda venit.

Diuitias colimus: nūmis cōponimus aras:

Exulat & virtus: exulat alma fides:

Auri sacra fames: rerum quoq; vana libido:

In p̄nas meritas pectora nostra ttahunt.

Oui. & in pro
 he. grego.

Ecclesi. xiiii

Io. xix. c. iter

q̄ttuor de ma.

& ob. c. nimis

de priusle.

Cœlica pulsa quidem terras astręa reliquit:

Et partem imperii nunc sibi quisq; rapit.

Olim Roma potens: pates / fideiq; sotores

Quattuor elegit: cum quibus esset honor:

Sactatās solymas: vrbem a nomine dīctam

Fortis Alexandri: sedem etiam Antiochi:

Quarta soror Cōstantis erat noua Roma: sed oēs

Has premit imperio tutba nefanda suo:

Gentiles iterum secte: pseudoq; prophetę

Exutgunt nostram contaminare fidem:

Nemo vetat: rigidis sunt pectora nostra tenebris

Subruta: christicole lumina cęca gerunt.

Hos metito lapsus ob crimina nostra seueros

Nunc patimur: christus denegat auxilium.

Maior in immani nunc est reuerentia thurco:

Maiori cultu dogmata falsa colit:

Quam nos christicolę legemq; fidemq; beatam:

Fœdera rupta cadunt: pax quoq; nulla malis.

Impietas: vsura placet: spoliū q; bonorū:

In ciuem ciuis: filius inq; patrem:

Quilibet alterius gliscit contingere terras:

Eiicit atq; alium / sede locoq; suo.

Christicolas proceres vexat concordia discors.

Priuata vtilitas vertit vbiq; fidem.

Mirandū iccirco non est si perdimus vrbes

Innumeras: terras/regna vetusta simul.

Nil restat: thurcus martem mox ducet in oras

Nostras: nil thurcum classica nostra vetant.

Porta patet: via facta palam: Roma inclita Roma

Vix tandem euades: sęua procella venit.

Condidit inītio te rex: te consul adauxit:

Mox tetigit sūmos vertice Roma deos:

Cęsareis tandem sceptris subiecta: sed inde

Libera facta nimis: mox quoq; scepra ferēs:

Iherosolyma.
Alexandria
Antiochia
Constantino
polis

Cause desola
tionis fidei.

Leni. xxvi

Prouer. 28

pner. xvii.
Hier. xv

Romanę vr/
bis principia

Hiere. xxxi
Ad hebre. 8.

Nemo vetat: minuitq; fidem iam noxia culpa
Nostrorum scelerum: conscia pena subest:

Exhortatio

O proceres latii: tuq; o Germania fortis:
Vos rigidi Galli: Pannoniusq; ferox:

Concordia p-
ne res crescūt
discordia ma-
xime dilabūt
Salustius.

Et tu papa sacer: Christi defendite nomen:
Bellica victrici stringere tela manu.

Inter vos pietas: sit pax/constantia/firma
Sacra fides: nexu perpetuatus amor:

Vnus & assensus: concordia fida: manusq;
Iuncta sit: arripiat quilibet arma cito:

Possumus e nostris procul hinc expellere Thureū
Finibus: & christi sic stabilire fidem.

Spes quoq; adest nostris firmissima gentibus vna
Qz sceptrū imperii Maxmilianus habet:

Maximilia-
nus impator
sanctissimi ro-
mani imperii

Afflictis poterit solus succurrere rebus:

Et solymas propria nunc reparare manu:

Viribus Alcidem superat: precellit Achillem:

Cæsaris/hoc vno est principe: fama minor

Nil mihi Pompeius magnus: nil Silla: Camillus

Laudandi: mea laus Maxmilianus erit:

Cæsareo dignus princeps diademate: sedem

Ecclesie firmet: imperiiq; sacri.

Victrices aquilas: victritia signa per orbem

Construet: Thurei dissipet atq; minas:

Mox solymas: signumq; crucis: rumulūq; sacratū.

Restituet: regi cælica turba fauet.

Apostropha
ad germanos

Sed vos Germanos proceres/gentesq; potentes

Admoneo: precibus inuigilate meis:

Quandoquidem latii dominos dormire videmus:

Ausonidum torpent membraq; lassā ducum:

Dormitant Sículi reges: gallusq; superbus:
 Ecclesię dormit negligit atq; coh ors.
 Cuncta videmus enī / scimus quoq; / possum⁹ atq;
 Nec volumus: cunctos sponte perire iuuat.
 Ergo per immanes ducatis classica gentes:
 Addite Tarpeio corpora victa iugo:
 En aderit vobis presentī numīne christus:
 Cœlesti franget impia castra manu:
 Maxmilianus adest: quo maior tempore nullo
 Rex fuit: a digno stemmate sceptrā gerens:
 Inuideat quicunq; velit: non iustior illo
 Principe: non heros clarior vlluseo:
 Cęsareum profert vultum: in ceruice nitescit
 Maiestas: mores nobilitatis habet:
 Fraudibus attentat nihil hic: nihil ille dolosum
 Concipit: at plano tramite vīta meat:
 Hunc non insani fastus: sed candida virtus
 Eleuat: hic solus fœdera pacis amat.
 Hoc duce crescet honos terris: hoc principe sãcto
 Possumus in tuta pace manere diu.
 Liuida corda cadent: quę nutu sępe superbo
 Impediunt regem / consiliūmq; bonum.
 Exitus hos tandem tristes. tormenta manebunt
 Et sua: qui cupiunt per scelus arma sequi.
 Nullus in orbe viget princeps qui cęsare nostro
 Sit melior. iussis seruiat ergo suis
 Quilibet: & capitis mādāta fidelia sacri
 Perferat: & domino seruiat vsq; suo.
 Hoc duce Sarmaticas gentes superabimus: atq;
 Euximum pelagus: bistonioq; lares

Apo. xvii.

Maximilia-
nus rex Ro-
manorum.

De assentatoribus & parasytis:

Subdolū equū quisquīs manibus palpare putabit
 Lambere vel discos: blanditq; potentibus. ille
 Assentator vt est: sequitur sic atria regum: &
 Nobiliū mensas: agit & fatuū parasytum.

De assen- tatorib⁹.

Princeps qui libē-
 ter audit verba
 mēdaciū: oēs mi-
 stros habet impi-
 os. Sunt q; se pri-
 mos oīm rerū eē
 volunt: nec sunt:
 hos confector sis
 quicq; dicunt lau-
 do id rursus si ne-
 gant: laudo po-
 stremo imperavi
 egomet mihi oīa
 assētari. is quest⁹
 nūc ē multo vbe-
 rius. hoc nomē ē
 aucupiū.

puer. xxix
 bea. tho. 2. 2.
 q. 115. glo. xxv
 dist. c. viii. m.
 Terē in enu.

Melior his etiam fatuis adiūgere classē

Per mare qua vehitur aulica turba procul:

Hęc etenim propriā cupiens cōscendere puppim

Rostratę dedimus vela cupita ratis.

Nobílium seruí cupiunt sulcare seorsum:	xlvi. dist. eccc quare
In turba nequeunt continuare dolos.	
Doctus adulator solus cupit esse/potentí	Horaz. in epist
Cum domino: & solus noscere cuncta cupit.	
His igitur fatuis lembū hunc cōstruximus amplū:	Leni. xix.
Ne fraudis caperent impedimenta suę.	
Affentatores pascit nunc curia regum:	Eccs. vii
Primus apud dominū quilibet esse cupit:	
Alter enim tacitum vírus/fallosq; susurros	xlvi. dist. c. vi.
Auribus infundit: illecebrasq; serit:	pner. xxvi
Alter ab excultis/sparfas/scit vellere plumas	
Vestibus: & domino cōplacuisse suo:	
Est alius mulcens sermonem mente dolosa	i. thessa. ii.
Prolatum: & fraudem miscet vbiq; suam.	Ecclesi. xxviii
Dulcibus eloquiis/& vano murmure/stultus.	
Palpat herum: vt citius vera relata putet.	
Delectat multos aliena viuere quadra:	
Diuitis vncta quibus nempe culina sapit.	Inuenalis ff. de her. isti. l. captatorias.
Efficiunt plures mendatia sordida dices:	83. dist. nihil xi. q. iii. ne/ mo perit
Quisquis adulator primus in arce sedet:	
Doctus & ad flatus ventorum obducere pallam:	
Scit quoq; se cunctis assimilare dolis.	Eccle. xxi. glo. in l. i. C. si q aliquē tel. p
Iam datur insignis locus his: qui voce bilingui	
Per patulas aures spargere verba sciunt.	
Multi assentando preconiā clara merentur:	Ad Roma. i. F. s. xl
Nam domini ingentes fallier vsq; volunt.	Ecclesi. xii. xvi. dist. sunt nonnulli de his que si. a. ma. p. c. que si nit & in glo.
Nemo iam gratus: nisi qui proferre susurros.	
Occultos didicit: & noua multa loqui.	
Sed quia peccatum comitatur noxia pœna:	
Calcitrat hos tandem fraus sua/& vngula equi.	

De delatoribus & obloquutoribus
 Hic animū leuitatis habet/qui credere verbis
 Omnibus vsq; solet: patulasq; accomodat aures.
 Nā nebulo mendax: balatro quoq;/ pfida fundūt
 Verba: parant hominū lites plerūq; molestas:

Facile credere

Nimia facilitas
 credēdi vituperā-
 tur. Nō solū ille
 reus est q̄ falsū de
 alio pfert. s; etiā
 is q̄ aurē cito cri-
 minibus prebet.
 Nullū añ veram
 iustāq; p̄bationē
 iudicār aut dāna
 re debem⁹ Mala
 itaq; audita nul-
 lū moueant: aut
 passi dicta absq;
 certa p̄batō eq; s; q̄
 vnq; credat: s; añ
 audita diligēter i-
 quirat.

xi. q. iii. non
 solū. xxx. q. v
 nullū. glo. pe.
 xvi. q. ii. c. i.
 lx. xvi. dis. si
 quid

Vix ego p̄sentes fatuos ad transtra vocassem
 Si vicina ratis non petiisset eos:
 Hoc genus indignum primā nūc occupat arcem
 In mundo: quoniam credula verba canunt

Sed tamen est fatuus: facili qui concipit aure	Ecclesi. xix
Quicquid multiloqui prodit ab ore viri.	
Stultitię signum crasso de pectore profert:	
Auriculę cuius ad mala verba patent.	
Stultus eni patulas verbis accommodat aures:	Hester. xvi
At sapiens stulti subdola verba fugit.	Prouer. xiiii.
Magnanimus non est alium qui verbete duro	Iosue. vi.
Percutit a tergo: nec monitum ante: ferit:	
Hic etenim incautus/nescit sibi ferre salubrem	Prouer. xxiii
Pręsidium: in dorso nam quia vulnus habet	
Dulce magisterium est verbis nunc prodere falsis	
Et iustum insidiis deprimere ore vitum.	
Hoc vitium quicumque cupit tractare: prophanus	
Proditor: iniustus & malefanus erit.	
Delatoris enim fugiat mendacia/quisquis	Eccle. 28. i fi.
Viuere perpetua cum probitate volet.	ii. Thessa. ii.
Lingua nocens tacitis precordia casta venenis	puer. xviii
Inficit: & tremuli conterit ossa viri.	
Hoc vitio absentis/parti turbantur honores:	
Hoc vitio siquidem crimina multa fluunt.	Ecclesi. xiii.
Heu super alterius causam sententia fertur	
Sępius iniuste: lex quoque falsa nocet.	Sapien. ii.
Accusatus enim falso: non ante citatus	Ecclesi. xviii.
Tutari causam quomodo rite potest?	Prouer. xxix
Hoc Mardocheum vitio/olim perfidus Aman	
Detulit: at tandem premia digna tulit.	Hester. iii.
Credulitas natum Saulis pulsauerat olim:	
Nam delatoris crediderat vitio.	miphiboseth.
Magnus Alexander faciles non prebuit aures	Reg. xvi.
Verbis: credulitas nam celerata nocet.	

De falsariis & fraudulentia.

Alchimia docet fallax: corruptio vini &
 Quas fraudes hominū perfidus orbis agat.
 Omnibus in rebus fraudis falsiq; / doliq;
 Cuncta scatent vitio: tuta nec vlla fides.

De falsa

riis rerum oim.

Valeant alchimi
 stę quoniam spē
 rerū transmutari
 non pnt. Quisq;
 ergo credit posse
 fieri aliq̄ creatu-
 rā: aut in melius:
 aut in deteri⁹ im
 mutari / aut trās-
 formari in aliam
 speciē vel in aliā
 similitudinē nisi ab
 ipso creatore per
 oīa fecit & p̄ quē
 oīa facta sunt: p̄
 cul dubio infidel⁹
 est & pagano de-
 terior.

Cōtra Alchi Iam nisi centenas tribuant in carmine voces
 mystas. vide Castalię: totidem linguas: viresq; potentes
 tex. in. c. epi Dictandi: nequeam falsos componere stultos.
 circa ff. xxvi. Copia magna quidem est illorū: magna caterua
 q. v.

Inde opus est ratibus/plures superaddere classes:
 Vt p̄ longinquas sulcent me remige terras:
 Et spargant passim merces/fraudesq; dolosas.
 Sed genus est variū quod fraudibus inficit orbē:
 Falsus amor fallit multorum credula corda:
 Nempe latens gestat/sub lingua sepe venenum.
 Falsi etiam & ficti nunc inueniuntur amici:
 Fraudibus inmixtis qui dulcia queq; loquunt:
 Que longe a vero & sincero pectore distant.
 Consilium falsum largitur premia multis:
 Decipiunt multos simulata & credula verba.
 Nemo cōmunes res curat: publica facta
 Marcent: in propria & mētīmur cōmoda passim.
 Germanus fratrem: fallit natuq; parentem:
 Aut fraudare cupit: nullum est iam pignus amoris
 Relligio falsos cultores sustinet: atq;
 Clericus & monachi hipocrisi/falsisq; laborant.
 Mentibus: exterius redolēt: sed sub cute quid nō?
 Atq; lupi plures/ouium nunc vellera portant.
 Simplicitas extra fulget: sub pectore vulpis.
 Contaminat totum & nūc falsa pecunia mundū:
 Argentū minuunt: miscent quodcūq; metallū:
 Auri confundunt speciem: gemmasq; dolosas
 Pro veris vendunt: nūmus sua pondera nescit.
 Est fraus in numero: mensura/ & pondere rerum:
 In vino fraus est: merx est nūc omnis iniqua.
 Nulla fides hominū: fraudes sibi quisq; latentes
 Tractat: & in rebus fallatia nomina querit.
 Fœlix ille quidem est: qui fraudes effugit omnes:
 Pauci inq; fidi nunc sunt: minimiq; fideles:

Prouer. xi. &
 xxxix.
 Ecclesi. vi.

Ecclesi. 57.

Prouer. xii
 Ecclesi. viii
 & 37.

Onidius.

Math. vii.

Ezech. xiii

Luce. xii.

Prouer. xviii

Hieremie. v
 & vii.

Ecclesi. 27.

Virgilius
 iii. enu.

Prouer. xx

De Antichristo.

Iam nauem celeri cursu præmissimus alta m:

Qua vehitur tacitis fraudibus acta cohors.

Nauis adhuc plures circum subsellia cutrunt

Stulti: qui cupiunt soluere vela manu:

Qui sint: & quales/ quæ plures forte requiris:

Quos coner meritum dilacerate notis?

Pace loquat: ne fors verborum turba maloꝝ

In teneram pergat tendere relatarem:

Christicolas falsos refero: pseudoque prophetas

Qui christi/ falso pectore/ sacra colunt.

Quique aliter sacras leges & dogmata versant

Quæ textus planus edocet atque sonat.

Clauigeri petri nauem/ lacerosque rudentes

Frangunt: remigium dilanantque sacrum.

Fluctuat ergo ratis rumidas agitata per vndas:

Inuastoque frero nauifraga vela iacent.

Interpres falsus: leges/ & pseudo propheta

Diuinas violant: contaminantque fidem.

Nec sese tantum falsis erroribus impleant:

Nec propriam in facie dogmata spurca vomunt:

Decipiunt alios: & legum semina spargunt

Passim: sed tales noxia poena manet.

Sunt nobis fidei lepido monumenta nitore

Præstita: que mentes saluificare queunt:

Planaque sunt: verbis non interfusa dolosis:

Non fraudes: legum pagina sacra: tenet.

Multorum mentes trahit at nunc ambitiosi

Consuetudo mali: nominis atque labor:

Dentro. xiii
xxvi. q. v. ifi.

Math. xxiiii
Marci. xiii.

ix. dif. ego
c. si ad sacros
xxiiii. q. iii.
heresis
Actu. xxvii
Prouer. xxx
Marci. iiii
Math. viii
Hiero. in plo-
go biblię
37. dif. relatu.

Apoca. xx

ii. thimo. iiii
ix. dif. quis
nesciat

ii. Petri. iiii
Hiere. xxiii
Mich. iiii.

- xlvi. dif. h hz Quos & doctrine premit arrogantia parte
 Obscurant hominū pectra nuda malis.
 Scripturas sacras aliter q̄ spiritus illas
 Depromit/recitant: gloria vexat eos
- xxiiii. q. iii.
 heref. 37. c di
 relatu & c.
 vino. Nonne satis fuerat te intellexisse sacratas
 Leges: atq; alios sic superasse viros:
 Concupis at cultus diuinus/more sinistro
 Voluere: mutatur (te duce) nostra fides.
 Spiritus ætherea quondam dimissus ab arce
 Protulit ad nostros hæc documenta patres.
- xxiiii. q. i. nō.
 afferamus. Hi falsam trutinam manibus gestare videntur:
 Dogmata qui falso sacra docere solent.
 Hoc leue nunc faciunt: nūc illud pondere magno
 Pensant: sic sacram voluimus vsq; fidem.
- Ezech. ii. Qui sic defraudant fidei pia dogmata nostre:
 Nunc Antichristo preuia castra locant.
 Thesaurosq; parant: quibus insatiabilis error
 Ad se prauorum pectora victa trahat.
- i. Ioh. i. Conuolitant multi/Antichristi signa ferentes:
 Qui tentent sacram contaminare fidem.
 Qui falsas etiam secum dispergere leges
 Per mundū properent: falsidico sq; deos:
 Hi neq; verberibus tracti/seuis ve flagellis:
 Sponte sua illius quisq; satelles erit.
- Ecclesi. x. Abducet fatuos funesta pecunia multos:
 Quos antichristi libera dona trahent.
 Adq; ministeriū plures mercabitur ille:
 Tam foedum nūmis: fraudibus atq; malis.
 Apoca. xiii. Sed non durabit longeuo tempore classis
 Illa: sed in tumidis fluctibus acta ruet.

Corruet: & cantus rhedarum/ & plaustra quæ scēt:
 Et verū remanet lex/ & honesta fides.
 Nauiculam petrī tempestas turbida iactat:
 Et quatit extructam dīra procella ratem:
 Iam titubat malus: titubant quoq; carbasa celsa:
 Ne ruat/ exitio puppis operta graui:
 Scripturas sacras interq; pretamur iniquo
 Dogmate: veridicam mergimus vsq; fidem:
 Ipse Antichristus spaciosum misit in orbem
 Cursores celeres: qui sibi castra locent.
 Et falsos fidei cultus: & semina spargant
 Præuia: per gentes/ cristicola sçq; viros.
 Id quod præsentī volumus sermone notare:
 Nam tria sunt: fulta est in quibus alma fides:
 Gratia pōtificis quæ sacro funditur ore:
 Que tamen ad nihilum/ spreta/ redacta iacet.
 Copia librorum: qui falso interprete marcent:
 Atq; bono legis expositore carent.
 Sunt & doctriņę: quibus & nūc gloria nulla
 Prestatur: tenebras discimus vsq; meras.
 Copia librorum totum est iam sparsa per orbem:
 Pauperis & libros byhliotheca tenet.
 Nemo tamen veri sinceræ diligit artes:
 Dogmata nemo colit nūc/ nisi solus inops.
 Nobilibus pudor est doctos versare libellos.
 Heu laceris Pallas mēret/ vbiq; comis.
 Gloria nulla datur studiosis: præmia nulla:
 Incassum studiū perditur vsq; labor.
 Tempus adest: venit tps quo pseudo pphete
 Omnia subuertent: tpa praua patent.

Marci. iiii.

i. Iohan. i.
Ecclesi. ii.

ii. Iohan. i.

Inno. in. c. p
aut. de pe. &
re. & in de. si.
e. ti.

Eccs. xvi.

Prouer. xvi

xciii. di. legi⁹Prouer. 24.
Eccs. ii.

Hiere. xiiii.

Eccs. vii.
Ez. ch. vii.

Vetitatem obticere.

Quisq̄s amore/metu/pretio: atq̄ fauore/minis ve
Non loquitur verum: sed bene facta silet:

Qui populo vt placeat: supplanrat vera palato:

Hic Antichristi/cursor/amicus erit.

Tacere veritatē.

Doctrina sua no
scitur vir: q̄ autez
vanus & excors ē
patebit corēptui
labiū veritatis fir
mū erit in perpe
ruū. Qui p̄ timō
rē occultat verita
tē puocat ī se irā
dei. Melius ē enī
p̄ veritate suppli
ciū pati q̄ bñficiū
habere p̄ falsita
te. Qui cōfitebit̄
me corā hoibus:
cōfitebor & ego
eū corā p̄re meo.

xxxviii. dist.
sedulo
Ps. xxxv.
Prover. xii.
Ecc̄s. xii.
Math. x.

Est animus multis sincerus: mensq̄ parata
Vt possint leges christi verumq̄ fateri:
Blanditiis tamen hi: verboq̄ aliquando minaci
Terrentur: linquntq̄ sacri conamina veri.

Non recte sapiunt qui veri dogmata: amore
 Abscōdūt: trepidātq; minas. terrena potestas
 Est minor æthereis rebus/ iussuq; deorum.
 Ingeniū dotes tribuit cui rector olympi/
 Infuditq; animū: cur docta mente vacillat?
 Et trepidus veri metuit prædicere leges?
 Sed quia blanditię multorum pectora soluunt:
 Donaq; missa vetant verum quandoq; fateri:
 Propterea fatuus cōpresso sepe labello
 In populū cessat transfundere dogmata veri:
 Sed sapiens (qualem depinxit musa Maronis)
 Impavidus fortisq; bonum/ & prædicere verum
 Audet: & humani generis trutinare furores.
 Quamuis in Siculo crucientur corpora tauro:
 Cervicemq; super præceps dependeat ensis.
 Nam vere sapiens non vana pericula mortis
 Horret: at in fixo stabiliuit limite vitam.
 Non istum dominus: nō verba minantia terrēt.
 Sed christi leges infracto pectore promit.
 Vitabat populū cursus/ & vana Iohānes
 Murmura: secessus animi querebat honestos:
 Hinc deus ad baptisma suū descendit in vndas
 Blandidulis verbis alium qui corrigit: vnde
 Exemplū capiat vitę/ normāq; salubrem:
 Si te non audit: si vultu forte minaci
 Aspicit: at tempus veniet quo soluere grates
 Dignetur: laudsq; tibi & benefacta rependet.
 Mundanas ppter qui res/ abscondere verum
 Tentat: & æternis præponit cōmoda rebus
 Corporea: hic tenebris morietur stultus in atris.

xi. q. iii. quif
 metu. xl. dif.
 si papa.
 xliii. dif. si re
 ctor.
 A. anū. x.
 24. q. i. i.
 traufferunt.
 Eccles. iiii. &
 xix.
 xi. q. iii. ner o
 xxii. q. ii. ne
 quis arbitue.
 Virgilius de
 viro bono

Iunialis de
 thauro phala
 Dionisius

Thobie. iiii
 Prouer. xii.

Iohannes

xxv. q. ix. c. si.

puer. ix.

Eccs. vii.
 Ecclesi. 37.

Ecclesi. xxi
 Hiere. li.

Retractio a bono.

Qui vult esse veritatis
Cultor & beatitatis
Semper hic aduersitatis
Sentiet obstacula.

Retrahē a bono

Cauete la fermen-
to phariseorū . q̄
veniunt ad vos ī
pellibus ouinis :
& intrinsecus sūt
lupi rapaces. Ne
emuleris viros ma-
los: nec desideres
esse cū eis: q̄ ra-
pīas meditatur
mens eorū & frau-
des labia eorū lo-
quunt̄. Noli emu-
lari vt maligneris
Quoniā q̄ malig-
nant̄ extermina-
buntur.

Math. xvi.

Marci. viii.

Prover. xxiii

Ad Roma. i.

Ps. xxxvi.

Est merus hic fatuus/stolido quoq̄ sanguine plen⁹

Impediens iustos a bonitate viros:

Est aliquis tentans mores cōponere rectos

Et vitam sacris fortificare bonis:

Tu tamen hūc retrahis manibus petulantib⁹: atq̃	
Propositū tentans cōtaminare bonū:	
Inpromptu ratio est: similes sibi poscit habere	p̃uer. xiiii.
Et numero plures / stultus & improbulus.	Ecclesi. xiiii.
Persequitur fatuus / dignos / iustos q̃q̃ bonos q̃q̃:	
Odit & egregios: deteriora placent.	Ecclesi. xx.
Est studiū fatui: multos vt contrahat ad se:	
Ne solus fatui nomen inane gerat.	
Consiliū prębet falsum: manibus pedibusq̃	
Allicit: & sanos impedit vsq̃ viros:	
Inde / bonus si vult / positis bene viueremūdi	
Illecebris: tacita & cui loca sola placent:	
Cōtinuo exclamat stultus: damnat quoq̃ iniquo	Sapien. v
Iuditio iustum: cōmaculatq̃ bonum:	Luce. xii
Esse (ait) ille putat sapiens sibi solus: amatq̃	i. thimo. iiii.
Viure secessu: singula sola placent:	
In christo & sanctis desperat: gaudia mundi	
Temnit: & hypocrisis hunc male sana rapit.	
Nos socios inter viuemus: & insuper alti	
Speramus tandem premia habere poli.	
Qui bonus esse cupit / christiq̃ ad regna venire:	Math. v.
Audiet a stultis talia multa viris.	ii. thimo. ii.
Vir bonus & sapiens mūdi vitare laborat	
Illecebras: anime & noxia damna fugit.	Eccs. vi & vi.
Eheu vana nocet modo conuersatio mundi.	
Quę ducit cunctos ad scelus atq̃ nefas:	xxviii. q. i.
Ergo si probitas: si virtus: si bona vita:	sepc.
Non possunt in te forsan habere locum:	Luce. xxi.
At saltem iustos homines seducere noli:	Prouer. xiiii
Parce bono: verum qui / sine / transit iter.	Ecclesi. 37.
	Hiere xxix
	Ad collo. iii

Omissio bonorum operum
 Lampades accendunt oleo quicumque flagranti:
 Quique tenent rutilo flagrantibus igne lucernas.
 Dulcia perpetui capient solatia regni:
 Ianua pandetur simul his pulsata repente.

Bonorū operum

negligentia:

Quinque fatuę acceptis lampadibus non superserunt oleum secum. Prudentes vero acceperunt oleum in vasis suis cum lampadibus. Nouissime vero veniunt & relique dicentes / dñe dñe apertis nobis & clausa est ianua. Amē dico vobis nescio vos. discedite a me omnes qui operamini iniquitatem. Ite maledicti in ignem &c.

Boecius
 Math. xxv.
 Lucę. xiii.
 Ps. vi.

Eheu precepti mortalia corda profunda
 Mersa: salutarem querite posco viam.
 In tenebris densis mens est humana sepulta
 Nullus enim superum tela trifurca timet.

Vita malis hominū fordescit confita rebus:

Mergimus & tumido sautia corda mari.

xii. q. i. ois. &

Quid prodesse tibi poterit / q̄ feceris olim

Sinceras operas / & bene facta quidem!

Ad hebre. xii

Quid tibi thuricremas prodest q̄ struxeris aras:

Frugum primitias obtulerisq̄ deo!

de cle. nō resi.
relautm

Quid prodest iuuenem primos micuisse p̄ annos

In virtute sacra: & degenerasse senem!

Lucę. xii
de renū. c. i.
de eta. & qua.
intelleximus
Math. x.
i. q. vii. fugge/
siū. i. Reg. xii

Quid iuuat & fidei sacre documenta sequutū:

Qui non continuat nec benefacta colit!

Cum deus omnipotens extrema iudicet hora

Mortales: cunctos & tuba magna vocet:

Quilibet exacte cogetur red dere vite

Facta: quibus capiet premia digna quidem.

Math. xxiiii
i. corin. xiiii.

Qui cupit extinctas oleo accendisse lucernas:

Mens sua dum nutat: spiritus atq̄ fugit:

Stultus erit speratq̄ nimis: nec tristia verba

Iudicii extremi cogitat atq̄ timet.

xxvi. q. vi. si
psbiter i glo.

Si subito moritur sapiens / subitoq̄ labascit:

Mors tamen illius non miseranda venit:

Math. xxv.
Sapient. iii

Hic operas quonia iustas premisit: ad illum

Quem penes aeterno lumine vita manet.

Sed fatuus vecors. cui sunt precordia ceca:

Iudicii horrendam spectat ad usq̄ diem:

Ecclesi. xi.

Illius aeterno tumulente membra sepulchro

In cineres densos mens quoq̄ praua ruet.

Dentro. viii.
Ad hebre. ii.
Seneca
Ecclesi. vii.
Math. xi.

Proh res mortales sequimur: fatumq̄ futurum

Negligimus: fatuos impia cura rapit.

Non deus extrema venientes spernit in hora:

Intutum / incertum / sed fatuum atq̄ nimis

de. pe. dif. vii.
nemo
Ezech. xxxiiii

q. i.

De præmio sapientiæ.

Possumus ad dextram palmæ spectare coronam:
 Ad leuam mitræ cernimus aurículas.
 Ecce sinistrorsum fatuorū maxima turba
 Pergit: & exitiū præmia iusta capit.

De uia felicitatis.

Est uia quæ uidetur
 hoī recta: & no-
 uissima ei⁹ ducūt
 ad mortē. Spatō
 fa ē uia quæ ducit
 ad p̄ditōez. An-
 gustauero & arta
 quæ ducit ad uitam
 & pauci inueniūt
 eā. Initium bonæ
 uis facere iusticiā
 cū placuerit dño
 uis hoīs inimicos
 quoq; ei⁹ conuer-
 tet ad pacē. Me-
 li⁹ ē parū cū iusti-
 cia quæ multi fruct⁹
 cum iniquitate.

Proner. xvi.
 Math. vii.
 Iob. xxvii.
 Tobie. iiii.

O stulti (ueniam petimusq; damusq; uicissim)
 Parcite si vos nunc nostra thalia ferit:
 Iam cano iustitię quę præmia: quanta sophię
 Munera largiri constituiq; decet.

Plures sunt: auído studio qui nomina querunt

xl. dist. c. li.

Et titulos vanos: famigerumq; decus:

Hic etenim titulum doctoris gestit habere:

Ille magisterii nomen habere cupit:

Non ut christigenas doceat: nec dogmata sacre

vide glo. xliii.

Spargat scripture: fortificet ve fidem:

dist. in sum.

Laudibus at trahitur / vanaq; cupidine fame:

xlvi. dist. b. 3 li

Ambulat exese sic quoq; rupis iter:

de ma. & obe.

Cogitat haud rectas / animos / quibus imbuat / artes

humilis

Que nectar tribuant Ambrosieq; cibos.

viii. q. i. quat

Est apud æternum patrem / sapientia mundi

Abdie. i.

Nulla: sed hanc stolidam stultitiamq; vocat.

Corinth. i.

Plures se credunt ad dextrum pergere cliuum:

Adq; salutarem posse venire viam:

Que per continuos traducit corda labores

Ad sedem ætheream pacificumq; locum:

Iudith. viii

Sed tamen ob mentis cæcas fatuasq; tenebras

Actu. xiiii

Ad dextram nequeunt tendere rite manum.

Est via stricta nimis: ducens ad regna polorum:

Luce. xiiii.

Ad stygios ducit latum iter interitus.

Amphytrioniadem magnis imitare cœptis

Sisugis illecebras: visq; videre bonum.

Dio de regno

Stultitiam quicumq; etenim comitat: habebit

Et vitii & sceleris premia iusta sui:

Eccs. vii.

Et meritis sapiens non indotatus abibit.

Et capiet lausto premia clara sinu.

Sic Plato posthabitis fatuis / documenta sophie

Plato de quo

Lustravit: samam & posteritatis habet.

Hiero. i. plogo

Sed modo felicem nullum prudentia mundi

biblio

Efficat: ætheream ni colat ille viam.

Neglectus infortunii.

Hic fatuus certe est / qui fortunam male faustam
Sentit: & in manibus fata sinistra suis:
Attamen in casu multum est improuidus isto:
Negligit & nūq̄ quod reparare potest.

Pericu
lū non ui

tare.

Qui amat piculū
in illo pibit. Iusti
cia simplicis diri-
get viā ei⁹: & i im-
pietate sua corru-
et impius: ppter
peccata labioruz
ruina pximat ma-
lo: effugiet autez
iust⁹ de angustia
via stulti recta in
oculis ei⁹. Iter at
impioꝝ decipiet
eos in femita iu-
stitię vita. Iter at
deuium ducit ad
mortem.

in aut. de non
alie. aut p. ec.
col. ii.
pner. xi
Sapient. iiii.

Rebus in humanis q̄ sit constantia nulla:
Nec sit certa fides: perstabilis ve gradus:
Hoc monstrant hominū casus & fata caduca.
Hoc te fortunę mobilitasq; docet.

Nam res externę foelicem reddere nullū
 Possunt: cum fragili conditione ruant.
 Nulla manus tantis cū viribus: atq; labore
 Format opus: quod non tempore & intereat.
 Sed quia nunc cupio fatū componere: cui fors
 Displicet instabilis: atq; ruina grauis:
 Attamen inuigilat sitibūdo pectore rebus
 Fortunę: caurus nec fera fata cauer:
 Hic non mirari debet si fluctibus altis
 Et laceris remis mergit vncta raris.
 Si tibi principiis forte infortunia paruis
 Conringunt: ramen hec sunt comitata malis.
 Prudentū nobis veterum prouerbia dicūt:
 Et sunt hec dygito rite notanda meo:
 Quia mala fors crescat: crinis quoq; nocte dieq;
 Est fati incertus exitus: estq; grauis:
 Ad sit in exemplū rerum mutatio: que fit
 Lapsibus assiduīs: fors peritura fluit.
 Prouideat tamen hanc qui tutus viuere gliscit:
 Irrepat tacito fors meruenda pede.
 Aequora qui tumidi sulcat spumantia ponti:
 Auder & in fragili rangere naue fretum:
 Est opus vt ventos habeat flatuq; secundos:
 Ne puppis vastis fluctibus acta ruat.
 Nam faruus/remis rapidas sulcare per vndas
 Qui nescit: facile hic tristitia damna capit:
 Sed sapiens/qui non semper confidit iniquis
 Sortibus: atq; animo fata futura cauet:
 Is poterit foelix rabiem vitare furentis
 Aequoris: & portum prendere naue bonum.

Tullius

Seneca

Horatius in
arte.ff. de dona ca.
mor. l. senatus
C. de neg. ges.
l. iiii.

Hier. li.

Ezech. xxvi.

ff. como. l. si vt

Prouer. vii.

Ecclesi. lxiii

Prouer. xxiii
&. xxx.

Luce. viii.

Ecclesi. iiii.
Esaię. xxiii
Soph. ii.
Iob. iii.
Sapien. xiiii.

Detrahtio bonorum.

Detrahit insipiens iustis plerūq; maligno

Ore: ligans nolam gutture murilegi.

Facta sua inde latere cupit: nec nomen habere

Hinc putat: at tactus cřamat ab osse canis.

Obloq

bñ opān

tibus.

Nō opus ē cattī
pendere in guttu
re nola: Bella ge-
rent mures proti-
nus absq; metu.

Tange mōtes &
fumigabūt. ver-
bū sapiens quod
cūq; audierit scī⁹
landabit: & ad se
adiciat: audiuit
luxuriosus & dis-
plicuit illi: & pi-
ciet illud p⁹ dor-
sum suum

Gaudia concipiunt: plausus linguaq; manuq;

Prudentes edunt: constrepitantq; pede:

¶ modo tot fatuos libro collegimus vno:

¶ q; quadreremem struximus arte nouam.

Proner. i.

Eccs. vii.

Ecclesi. xxi.

Non ad diffames culpas: conuitia: crimen:

Carbasa nostra volant: per mare/perq̄ solum:

Nec cupimus calamo vitę proscindere famam:

Gaudeat at iustus: sed malus intereat.

Inde salutaris dedimus medicamina vitę:

Et dedimus morum dogmata culta quidem:

Qui leget hęc nostri purus documenta libelli:

Stultitię nebulam & retia stricta fugit:

Econtra plures fatuos mea pagina lædit:

Pingendo nostrę quos tetigere manus:

Nec tamen audacter mea scripta reuellere possunt

Nec temere hęc contra/verba proterua loqui.

Nec tamen addubito/quin sint qui verbere duro

Intendant nostros contaminare iocos:

Si sunt edocti: iuueni mihi parcere debent:

Cui præceptoris vertere scripta placet.

Hos si liuor edax trahit: & turbatio mentis:

Saltem operi parcant quod bona multa docet.

Lædere si quosdam nunc pagina nostra videtur:

Discedant taciti. murmura nulla iuuant.

Sentio quorundnm criticorum sibila: sed me

Solantur gracili carmina facta pede.

Scribimus indocti doctiq̄ poemara passim:

Vtilis hęc saltem sit mea musa precor:

Nil fatuos curo: resonant nil cymbala a fello

Dulcia: tum stolido non sapit illa seges.

Lectores igitur moneo: deponite frontis

Grande supercilium: perlegite illud opus:

Cessent & vocis larratus: rancida verba

Cessent: & placeat quod modo finit opus.

q. iiii.

Præceptorum
appellat
S. Brant

Horatius.

De immoderata mensę turpitudine
 Obscenos mensę ritus depingere fas est
 Illius & fatuos cõnumerare modos:
 Non pudor in verbis: non est reuerentiã mensę:
 Porcorum ritu gens modo viuít ibi:

Facetia mense

Nonne melius ē
 cõmedere & bibe
 re & ostēdere aię
 suę bona de labo
 rib⁹ suis. Fiat mē
 sa eorū corã ípsis
 in laqueū & í re
 tributõnem & in
 scandalū. Come
 dunt panē impie
 tatis & vinū iníq
 uitatis bibūt. Iust⁹
 cõmedít & replet
 aĩam suã: ventę
 aut̃ impioꝝ ínsa
 turabilis.

puer. iiii. xiii Sperabam faruis satis hunc suppleſſe libellum
 P̄s. lxxvii Et finem ſatyris impoſuiſſe meis:
 Eccl̄ſi. 29. Altera turba ſed hunc fatuoꝝ ſcandere nauem
 i. Corinth. x Aduolat: & necum poſſit inire fretum.
 Eccl̄s. ii.

Non sunt fallaces fatui: quos ardor habendi
 Aut aliquis questus ad mea vela trahat:
 Sunt tamen obsceni fatui quos impius usus
 In tabula pascit absq; pudore bono:
 Irreuerenter agunt/panesq; & fercula mensę:
 More suū bibunt: pocula lata vorant.
 Castigo in primis solitos contingere mensam
 Illo tis manibus: mentibus atq; malis:
 Reddere nec grates solitos pro munere christo:
 Votaq; pro tantis sacrificare bonis:
 Sordida labra tenent fatui manente salua:
 In manibus crassis stercora spurca gerunt.
 Ex naso stillant pluuie: nymbiq; madentes:
 Ex oculis lypis sordida gutta fluit.
 Maxillę squallent: nigra rubigine dentes
 Sordent: mundities corporis omnis abest
 Hic fabuli rex est: porcorum more solutus
 Qui vorat & grūnit: qui bibit atq; vomit.
 Et vocat ad sortem Cereris/donumq; lyei
 Confortios: quorum pocula plena madent.
 Ructant: exhaustum donec spumare falernum
 Possint: & vino sordida mensa fluit.
 Inq; vicem bacchi madido certamine sese
 Sollicitant: haustus continuantq; meri.
 Polluit hic animam ritus: corpusq; laceffit:
 Assidua est peius ebrietate nihil:
 Inducit morbos varios: & corpora soluit:
 Et frangit nervos: contaminatq; caput.
 Omnes turpes: quorsum reuerentia mensę
 Peruenit: vbi nunc heu moderatus honor?

4. dif. deniq;

Esaie. xxviii.

xliiii. dif. c. i.

ff. de ori. in. l. i
Math. xv.A. auū. vi.
xliiii. dif. p re
uerentia
de con. dif. v
in omnibus
Plinius. li.
xliiii. circa fi.c. a crapula
de vi. & ho. c.
Hora. in epif.
Persiusde reli. & ve.
fan. c. i.
xxxv. dif. lux
uriosa.
Ecclesi. xxxi.
Osee. iiii.
Lucę. xxi.
Prouer. xii. ;
& xxii.

- Curius.** Quo Curius frugis? quo parsimonia prisca?
 Migravit victus quo decus atq; nitor?
 Quorum mundities mensę / cultusq; decorus?
 Heu ritus tabule nunc moderatus abest.
- Luce. xiiii.** Est aliud vitium: tabulam quod mote sinistro
Prouer. 25. Turpat: sinceros contaminatq; gradus
 Sedibus in primis fatui subsellia ponunt:
 Sordidulus iuuenis vult prior esse sene.
- Leni. xix.** Amplius haud primas sedes conscendit honestas:
Insti. de iur. na. glo. fi. & Turpibus vsq; viris pocula prima damus;
Insti. de bo. poss. Est personarū neq; enim discretio: nullus
de off. cul. c. i. Est pudor: & tabulas itreuenter habent:
 Cum manibus peccant: cū gutture: cūq; labellis
 Hic offam glutit: atq; ebrius ille vomit.
 Hic dygito primus sordenti fercula mensę
 Attingit: naso conspuat atq; dapes:
 Hic calicem siccatur labris: vacuatq; lagenę
 Oenophorum: rursus quod bibit ipse vomit:
 Cantant: & latrant/magno clamore fatigant
 Aera: thyrsiferi & sacra nefanda dei:
 Hos furor vsq; rapit: confundit pectora bacchus
 In tabulis partes improbus omnis habet.
 Nunc calices frangūt: nūc rumpitur vrcus albus:
 Nunc vitrum e mensa/cantharus atq; cadūt:
 Sępe manu rapimus: quod gestat tertia mensa:
 Gustamus sapidum: dulcia fercla simul.
- Sardanapal⁹** Sardanapalus. hęc comites: quos fœda voluptas
Insti. h. i. Assidue reficit: immoderata placent.
 Sed quia non opis est nostre: depingere cunctas
 Illecebras mensę: stultitiasq; graues:

Viuendí ritus non est sapientibus vnus

Omnibus: equalis mos neq; cuncta regit:

Nempe aliter Graii viuunt: aliterq; latini:

Q; viuat ritu theutona terra suo:

Sauromateq; alio celebrant cōuiuia more:

Atq; alio Thurcus: Aethiopusq; modo:

Sunt hominū mores varii: disparq; voluntas:

Sunt varii victus: vita nec vna viget:

Quilibet in mensa deuitet turpia verba:

Porcorum mores pellat ab ore procul.

Atq; agat æterno grates ex pectore patri:

Exoptetq; sacrum prosperitatis iter.

Nec diuinus enim nos conditor ipse creauit

Ad potum atq; cibum: corporeas ve gulas:

Nec sumus iccirco natí comedamus vt vsq;

Affiduo aut fument corpora nostra cibo.

Sed potum atq; cibū pro víta sumimus: atq;

Corporis ad podium/sanguineo sç; lares.

Spiritus est anima nostra: inde habitare neq; bit

In sicco: sedem sanguinis illa tener.

Sed modus est rebus: est & mensura decorq;

Quem citra atq; vltra/vita/anima atq; fugit.

Iccirco crapula atq; gula/plures moriuntur:

Q; gladio/aut telis/ingenita/ve nece.

Curia magnatū/mores quandoq; probatos/

Vrbanos/dignos/tradidit atq; bonos:

Curia nobilium nunc est corrupta/maligna

Ebria/multibíba/garrula/seq; diloqua:

Perdidit atq; vetus nomen/famamq; fidemq;

Amplius in toto nec viget orbe decus.

de sepul. certi
ficari

c. quia diversi
tatē de cō. pb.

Terentius

Persius
Quintilianus.
l. ii. ff. ad treb.
quia poterat
puer. xxx.
Ad collo. iii

Thob. ii.

Isaie. li.
i. thess. ii. & v

arist. ii. de aia
Eccs. v.

xxxii. q. ii.
moyses

Horatius
glo. Infr. p. q̄s
p. no. ac. i. pri.
E cclesi. 37.

Curialitas
antiqua

De laruatis fatuís.

Rísit Democrítus stultos / & inania mundi
 Gaudia: q̄ laruís pergeret omnis homo.
 Cynicus econtra casus defleuít in omnes:
 Et quía tot fatuís terra repleta foret.

**De gau-
dio larue**

Rísus dolore mí-
 scebit̄ & extrema
 gaudíi luctus oc-
 cupat. Stultítia
 gaudiũ stulto. &
 vír prudens díri-
 git gressus suos.
 Perpetuo rísu pul-
 monē agítare so-
 lebat Democrít⁹
 sapiens fleuít cō-
 trariús alter. Faci-
 es q̄ ad sílitudínē
 pulthritudínis ce-
 lestis est figurata
 mínime maculeť

Prouer. xiiii. Víueret in nostro sí iam Democrítus quo
 Iuuenalis Rideret toto trímína noſtra díe:
 Iſtós C. de pe Et cráſſus paríter rideret ludícra mundi:
 Plínus li. vii Quem ríſſe ſemel carmína príſca canunt.
 Solínus
 Cráſſus

Præcipue nostra si tempestate / videret
 Laruatos fatuos: stultiloquosq; viros:
 His fatuis nullū vitiū nūc turpe putat
 Ad scelus hos etenim vita petulca trahit,
 Concita gallorum tanto vix membra furore
 Vexantur: cybeles dum fera sacra colunt:
 Cum furia tractant vix Menades orgia tanta:
 Cum recolit lemures stulta caterua malos.
 Induit hic laruam: turpes hic sumit amictus:
 Ille linīt faciem: contraminatq; fuco:
 Hic gerit in fatua conductos fronte capillos:
 Hic dentes emptos: hūc tegit alba toga:
 Parthorū ad morem cupit alter sumere vestem:
 Hic habitus Geticos / Sarmaticosq; petit.
 Hic faciem turpat: quo sic deformior ille est
 Tartara qui terret murmure cerbereo.
 Musica cōportant fatui instrumenta: canuntq;
 Audiāt vt fatuos queq; puella suos.
 Ante domū notę domine vestigia figunt:
 Consumūt totos / sicq; boando dies:
 Fausta puella quidem / fatuis tutatur ab illis
 Quę se: laruatī turpia queq; petunt.
 Seducit castos animos laruara caterua:
 In facie demon quem gerit ore / patet.
 Corda puellarū manibus discerpit aduncis:
 Vnguis horrendis: dilaceratq; thorum.
 Quicquid enim sceleris totus non perficit annus
 Hoc laruatorū tempore conficiit:
 Sepe tuas: larua contacta subintrat in eides:
 Quę tibi gallinas vulpis iniqua voret.

Devi. & ho.
de. cū decorē.

Drayde. de
quib⁹ lucan⁹.

Menades
Persi⁹ fati. i.
Lemures de
quibus Ovi.

Eccle. xxv

C. de epi. & cl
l. mime
in aūt. de fan.
epi. col. ix.

Tu quia nil curas laruatę crimina gentis:
 Contaminas thalami fœdera sæpe tui.
 Quid refero mores: quid turpia verba iocosq;
 In quibus assidue stulta caterua furit?
 Larua representat nunc saturnalia festa:
 Aut salios nudos: māmuriūq; fabrum:
 Quodq; magis credo: tali sub tempore /ditis
 Emissoſ lemures: terrificaſq; deas:
 Loetiferi quoniam pendent de frontibus hydri:
 Abscondunt faciem: quam deus ipse dedit.
 Naturam turpant: tenebroſo pectora cultu
 Vera tegūt: vultus cōmaculantq; fūco.
 Se facit hic claudum: se cęcum claudit ille:
 Larua tegit proceres: magnificoſq; viros:
 Id tamen est peius: trahimus ludibria laruę
 Paſchatis ad feſtos ſacrificoſq; dies:
 Ducimus & choreas: Veneris certamina mollis
 Peſſima verſamus: nil ſacra feſta vetant.
 Paſſio quo chriſti meditataur tempore: laruam
 Accipimus: ſcleris pabula queq; placent.
 Surgimus heu tarde cum chriſto: crimina mundi
 Vana: iubent ſolitam continuare viam.
 Fraterno lemures hoſ nunc ſermone precamur
 Vt tandem ſapiant deſtituantq; nefas:
 Eſſe nefas quis nam dubitat? q; vertimus ora
 Naturamq; ſimul? turbidus error abi.
 Fama volat quendam occiſum quę larua tegebat
 Quem mox cū larua demon ad ima tulit:
 Iure quidem: nā cuius erat nūmiſma & imago:
 Effigiem & pignus abſtulit ille ſuum.

Saturnalia
Com. pitalitia

Māmurius
Faber

C. de pe. l. ſi
quis de cri.
fal. ad audi-
entiam.

de con. diſt. v.
fucare

de con. diſt. v.
quadrageſiā

Viri prudentis descriptio.

Vir bonus & sapiens reprehendit turpia facta:

Dictaque castigans impia: iusta docet.

Conscijs ipse sibi: mala cuncta & inania vitat:

Et vitam querit diligit atque bonam.

sapiētia.

In sūmis excelsis
 quæ verticibus supra
 viā in medijs semit
 tis / stās iuxta por
 tas ciuitatis in ipis
 foribus loquitur sapia
 dicens: O viri ad
 vos clamito . &
 vox mea ad filios
 hoīm. Intelligite
 puuli astuciā: & in
 sapiētes animaduē
 rite. Audite quo
 niā de rebus ma
 gnis locutura sū.
 Veritatē medita
 bit guttur meū &
 labia mea dete
 stabunt impium

Prudentem cecinere virum documenta Maronis

Qualem vix hominem secula nostra tenent.

Socratis egregii maiestas / iudice phæbo

Dicitur emeritos promeruisse gradus.

Prover. viii.

& xxvii.

Sapient. vi.

Ecclesi. x.

- Socrates** Talis erat sphię diuinę Socrates alter:
 Qualem Virgiliĩ carmina docta canunt:
 Ex se pendebat totus: perfectus ad vnguem
 Constans: & dexter/prouidus atq; bonus.
- Sene.epif.cv.** Vir bonus & sapiens dotes in pectore multas
 Continet: & clara nobilitate micat.
- Tull.in pa.** Iudex ipse sui: nec vani murmura vulgi
 Curat: securus tempora grata terit.
- Ecclesi.iii.** Rebus ab externis neq; mercem aut crimina sumit
 Est frugi semper: & moderata petit.
- Sapien.vi
Eccs.vi.** Pectus habet solidum: propellit inania vota.
 Continet & stabili pectora recta gradu.
- Prouer. x.
Ecclesi.xviii** Non prius a molli rapiuntur membra sopore
 Omnia q̄ vitę sint reputata suę.
 Vtile cū sancto sapiens coniungit honesto
 Omni aliquid laudis & gerit ipse die.
- Eccs.xii.
Ecclesi.37.** O vtinam nostro tam consona turba sphię
 Tempore fulgeret: tam nitidęq; scolę:
 In quibus illustris virtutis semina/prudens
 Funderet: æthereum concineretq; decus.
- Eccs.i.** Mirandum non est: q̄ tam nūmerosa caterua
 Stultoꝝ: totidem seruat in orbe vices:
- prouer.iiii.** Est ratio in promptu: quoniam sapientia pulsa
 Exulat: & mundū saucia facta fugit.
- Eccs.x.
Esaie.v.** Qui bonus & sapiens nostro nunc esse laborat
 Tempore: vesanus dicitur atq; rudis:
- puer.xxix** Callidus & vaser qui nunc est atq; dolosus:
 Hic titulum sphię: & nobilitatis habet.
- Aristides
Curius
Fabritius.** Iustus Aristides quid tempestate valeret
 Nostra? quid Curius/Fabritiusq; bonus?

Quid Cato diuinus: celebris quid tuba Platonis? *Prouer. ix.*
 Prudentes ridet secula nostra viros. *Sapient. v.*

His tituli candor datur & nunc gloria presens:
 In quibus est fraudum stultitiaeque vigor.

Ascendit celebres stultorum tuba cathedras:
 Stultitia mentes quae violare solet.

Si modo prudentes aleret Germania pugnam
 Et daret ingenuis premia digna viris:

*Germanie
 defectus*

Non sic deserta fluerent praemia fama.

Parta quidem: quae nunc Theutona terra premit.

Si gradus insignis sophiae cultoribus esset:

Non veheret fatuos tot modo nostra tatis:

Sed censor nunc nemo sui se explorat ad vnguem:

Nemo animum musis imbuunt ingenuis:

Prouer. xiii.

Stultigeras igitur tunicas / fatuosque cucullos

Imposui multis: quos mea scripta notant:

Ergo prudenter stultus qui viuit: agitque

Virgilium ut diuina pagina sacra canit:

Virgilius

Protinus aethereas hic celsior usque sub auras

Transuolet: & nitidi lactea signa poli:

*Ecclesi. iiii.
 Sapient. vi.*

Carneque mortali posita / captare quietem

Coelestem poterit: Ambrosiaque frui.

Ad sophiam teneros igitur succingite lumbos:

Et date conspicue thura benigna deae:

Qua propter doctis optat Philomusus honores

Et pacem musis poscit adesse suis.

In primisque suo Ticioni / magna precatur

Gaudia: constructa est quo duce nostra ratis.

Sit tibi / mi prestans animi pteceptor / amice

Theda / salus ingens: Brant venerande vale.

*Titio &
 theda. qui
 & Brant*

In cōmendationē philosophiē.
 In precio non est hodie doctrina bonorum:
 Sed spuit ad doctas stultus ubiq; togas:
 Doctiloquos tentat vulgus detru dere sacco:
 Sub pede stultorum philosophia iacet.

Bonorū hoīm pfe cutio.

Nepaueas repē-
 tino terrore & ir-
 ruētes tibi potēci
 as impiorū : dñs
 enī erit in latere
 tuo : & custodiet
 pedē tuū ne capi
 aris Quoniā nō ī
 finez obliuio erit
 paupis : patiētia
 pauperū nō peri
 bit . Conscidisti
 sacco meū & cir-
 cūdedisti me leti
 tia.

Psalmo. xxix Quisquis ad æthereas sacratę pallados arces
 Iohel. i. Tendit: in hac requiem vel cupit esse suam:
 Apocā. vi. Hic manibus purus veniat linguaq; pudicus:
 Sapien. i. Ut sophię focolis fumida thura ferat:

- Philosophía sacris ánimos collustrat ocellis: Tullius p ar-
 Ingenií dotes: præbet & eloquium: chia poeta.
- Luctificas huius solamur dogmate mentes:
 Hęc animi motus pellit & illecebras. Ecclesi. iiii. 9
- Hęc bene viuendi præstat documenta viasq;.
 Hęc iter ætherei pandit ad astra poli.
- Possumus ac mentis tristes auerrere casus:
 Possumus hac lapsus exuperare graues.
- Hanc deus omnipotens coelesti milit ab arce profer. ii.
 Ut nobis cœli semina clara daret. Ecclesi. i.
- Illius in collo pendent redimicula sacra:
 Per genus humanũ quę modo sparsa micant.
- Membra tegit peplo: pallaq; induta Minerua:
 Sub pede purpureas spargit vbiq; rosas:
- Seruiat huic sapiens quisq;: nam nectare diuo Sapient. vi.
 Corda hominis potat: Ambrosiaq; cib at: & ix.
- Et libertatis veros concedit honores: Ecclesi. xxvii.
- Hac duce perpetuo libera corda manent:
 Hęc scelus atq; nefas pellit: moresq; profanos: Prouer. viii.
 Explodit vitium: præmia laudis habet. & xvi.
- Hanc propter sapiens nitidum conscēdit olympũ:
 Hęc aperit iustis regna serena poli.
- Possumus hac seuos facile extirpare tyrannos:
 Fida comes vitę est / & benedicta quies:
- Hac sine nõ præceps: nõ rex: sua sceptrâ gubernât Sapient. viii
- Est fidei mater: iustitięq; parens:
 Palladis ad munus iuuenes properate senesq; Prouer. vii.
- Ex gremio cuius fons scätet irriguus:
 Curríte vos docti: vestram obseruate Mineruam: Prouer. iiii.
- In saccum tradit dogmata vulgus iners.

Concertatio Virtutis cū Voluptate.

Aspice conflictum virtutis: atq; petulcę
 Deinde voluptatis/gaudia vana vide:
 Legimus Alciden somno cum forte iaceret
 Vidisse ambiguas/difficilesq; vias:
 Ambarumq; statum/sinem/vitamq;/modũq;
 Scrutans: virtutis cepit inire viam.

S.Brant.
 Argumentũ.

Epigrāma ad lectorem.

Virtutis quicumq; colis sacra dogmata lector:

Aspice quos fecimus pollice & ere in odos.

Tu tamen in primis frontem depone seueram:

Aut fuge: si nasum rhion cerotis habes.

Nos veniam scriptis dabimus petimusq; vicissim

Si peccat numeris pagina nostra suis.

Frangitur hic puro dictamine blanda voluptas:

Et spurcæ Veneris marcida castra iacent.

Sed virtus niueo victritia tela triumpho

Suspendit: celo seq; suosq; beat.

Hanc amat imberbis iuuenis: vitæq; magistram

Ducat: & eterno munere formet opus.

Illecebras fugiat: quas spondet vana libido:

Hæc animos frangit: pectora casta terit:

Fœdat & ingenii cultus: sensusq; pudicos

Destruit: & semper blanda venena vomit.

O iuuenes spectate probi: quid candida Virtus

Possit: quid noceat luxuriosa Venus:

Horati⁹ i atte

Tullius i off.

De duplici vitæ humane via.

Auerte pedem tuū a malo: Vias enī que a dextris
sunt nouit dñs/peruerse vero sunt q̄ sunt a sinistris. puer. iiii.

r. iiii.

Voluptatis uia

Nec phibui cor
meū qui oī volup
tate fruerē & ob
lectaret se in his
que p̄parauerāt
Quis ita deuora
bit & deliciis af
fluet vt ego? Ve
nite ergo & frua
mur bonis q̄ sunt
& vtamur creatu
ra tanq̄ in iuuen
tute celeriter.

Obiectio voluptatis

criminantis virtutem.

Ecc̄s. ii.
Sapien. ii.

En ego sincerę virtuti inimica voluptas
Adsum victrici lauro redimita: per orbem
Signa mei fulgent castris suffulta triumphis:
Semper Achemenios spirant mea tēpora flores:
Et redolet violas collecti fascia crinis.
In niueis soleo manicas gestare lacertis:
Et vestes tyrię fulgentia brachia velant.
Est facies lasciuia nimis: stant lumina multo

Inuidiosa ioco: petulantes frontis ocellos
 Ostendo: mallem frangunt qui sepe iuuent am:
 Delicias effundo meas: & mella per orbem:
 Vt capiant iuuenum teneras mea retia mentes:
 In manibus Cytharam teneo: plectrumq; sonorū
 Turba sedet iuxta mollis: blandiq; choraules:
 Ante meam statuā dulcissima carmina pangunt.
 Pectine sacundo mulier stat psalteria iuxta:
 Nam soror ipsa dei: cui sacra solennia reddunt
 Menades insang frontem crinemq; rotantes:
 Qui mea prosequitur miles vexilla: labores
 Nullos: & liber discrimina nulla subibit:
 Cogitur haud seuis caput obiectare procellis:
 Non strepitus pugne: nō tristia classica Martis
 Audiet: armifonus lituus nec pectora franget
 Sed qui me comitem sequit: non tramite duro
 Ambulat: at dulces hic experietur amores.
 Qui mea spreuerunt quondā monumenta: periclis
 Immerfi grauibus: vitam clausere dolore.
 En dea sum tuius spatio so nō scitur orbe
 Imperium: & nostro manant de pectore molles
 Delitię: risus: & cantica plena iocorum:
 Et sub me sang longissima sata senectę
 Vsq; vident: albique dies: horęq; secundę:
 Quondam Priamides quo Troia cessit achiuis: Paris
 Signa tulit nostri manibus florentia regni.
 Indulsiq; bonis: quorę est mea magna potestas
 Et mihi seruiuit cultu Cleopatra superbo: Cleopatra.
 Blanditiãsq; meas canopea ad moenia duxi.
 Africa me noscit: me noscit corniger Hammon:

Numide Me numide infrenes: colit & Maurisus atlas.
 Mauritania. India delicias nostras veneratur: & omnes
 Educunt rutilo qui candida membra sub ortu:
 India Me duce sobrietas toto pulsatur ab orbe.
 Ecclesi. xxxi. Sarmate
 Parthi Sarmata non tutus: non parth⁹/non geta pugna x:
 Gethe Non Hister: non trax: semper crispusq; sycamber
 Hister. Nostraq; per varias mittuntur spicula gentes.
 Sycamber Nostra sopheri veteres coluerunt numina: quorum
 Epicurei. Scripta manent positę me defendentia sectę.
 Nam sine corpoteo profunt bona nostra labore:
 Et gula nobiscum/feruens quoq; gloria mensę:
 Non mea sub galeis vita est: non stramine duro
 Corpora nostra cubant: sed p̄bet pluma quietem:
 Iuuenalis in Me nisi delitię molles sequerentur / & omnis
 satyra oibus Luxurię: tanti non reges blanda subissent
 in terris Castra: quibus toto victrix dominabor in orbe.
 Sardanapal⁹ Sardanapalus enim regalia facta relinquens:
 de q; diodorus Corporis illecebras coluit. florentibus annis
 & Iustinus Bellica Roma quidem nostro sudauit amore.
 Roma Mollibus in plumis dantur sua gaudia multis:
 Hiere. vii. Non frigus/diramq; famem iuuenilia captant
 Pectora: sed requies semper blandissima nobis.
 Otia quando quidem non perturbata fouemus:
 Ergo vos iuuenes quorum sunt mollia corda:
 Atq; senes paritet quorum est an nosior aetas:
 Portigite huc aures: currit mortalibus euum:
 Verba Sar Et currunt sine fine dies: libate vel efcis
 danapali Mellifluis gento: post mortem nulla voluptas.
 Sapien. ii.

De via virtutis.

Deus creauit de
terra hominez &
secudū imaginez
suafecit illu m. &
iterū cōuertit illū
in ipaz. & secudū
se vestiuit illū vir
tute: numez die
rū & tps dedit illi
& dedit illi ptātē
oēm q̄ sunt super
terram.

Responsio virtutis

carmine Elegiaco.

Carmine nugoso quid me malefana voluptas

Lēdis: & imbelli pectore bella paras?

Quid fallax miserose/age perfida/decipis arte?

Illecebris mundus cur ruit vsq; tuis?

Quid sordes:luxusq; tuos:lancesq; voraces

Laudas?blanditiis gloria nulla tuis.

Aebrietas tibi fida comes:infamia pennis

Circū te volitat:& tua castra premit.

Es(fatear)pulchro semper laqueata capistro:

Sunt oculi molles:fronsq;petulca nimis:

Ecc̄s. xvii.
Sapiē. vi. & i.
Barth. iii.

In capite insignis fulgor: redimicula: vitæ
 Sertaq; dependent: purpureusq; color:
 Te chlamydes tyrię velant: te balteus ornat:
 Et te Sidonio purpura tincta fuco.
 Non galeas armata geris: sed corpore nudo.
 Allicis imbelles in tua vota viros.
 Te iuxta Veneris stant atq; Cupidinis arcus:
 Et pueri cęci dira sagitta iacet.
 Dextra tenet speculū quo splēdet turba malorę:
 Lęua tenet luxus: & genus omne malı;
 Fronri nullus inest candor: sed spurca libido:
 Non pudor in verbis/ingenuusq; iocus:
 Te duce per mundum gemini tractantur amores:
 Te duce languescunt fortia membra ducum.
 Te duce nobilitas perit: & veneranda iuuentus
 Marcescit votis dedita adusq; tuis.
 Te duce morborum patimur discrimina: mortes
 Ad stygiosq; cadunt corpora nostra lacus:
 Tu facis ingenium torpens: tu pectora casta
 Inficis: & sensus non sinis esse bonos:
 In te decrescunt animi: soluuntur & artus:
 Corporis & semper esca doloris eris:
 Ex telæthales morbi: genus omne malorum
 Ergula manauit: delitiūq; malum:
 Tu facis imbelles iuuenes: petulansq; senecta
 Te duce concrescit: bestia spurca nimis:
 Pellicis in fraudes multos/vitęq; tenebras:
 Nil castum impura conspicuumq; doces.
 In te non ratio: non purę semina mentis:
 Ingenium nullum, sed mala lingua quidem.

Multorum claros egisset dextra triumphos:	
Et multos caneret fama superba duces:	
Si non blanditias: si non tua vota subissent:	
Et simul impositis nigra venena cadis	
Moenia dardanidum: vertisti & pergama Troie:	Troia
Per te Parthorum regna superba iacent.	Parthi.
Regna iacent Asię luxu consumpta voraci:	Asia
Luxibus & squalent Attica regna tuis.	Gręcia
Obruta sunt Danaū fortissima moenia per te:	
Atq; vrbes Sodomę morte rigante iacent.	Sodoma
Excidium per te dirum est experta Corinthos:	Corinthus
Atq; Tarentinę sic periere domus.	tarentum
Lapsa etiam per te sordent Nilotica regna:	Egyptus
Affirii per te sic cecidere duce:	
Te Sybaris colles: te Rhodos: atq; Miletos	Assyria
Et varias gentes contaminasse palam est	Sybaris
Tu Sordos: thracesq; truces: tu blanda Getaq;	Rhodus
Corrumpis: diris inficis atq; malis.	Miletus
Sors mea nunc melior: quoniā me vita pennis	thracia
Spectat: & æterno gloria patta gradu.	Getę
Degeneres animos patienti exrollo labore.	
Cœli porta patet (me duce) apta viris:	
Amphitroniades metuenda pericula vicit	Hercules
Me duce: cęlestis incolit astra dei.	
Me duce barbaricas gentes prostravit in armis	Iulius cęsar
Iulius: & fœlix sydera clara premit:	
Magnus Alexander nostros comitatus honores:	Alexander
Ingenii pugnas / & fera bella iulit:	magnus
Sic Paulus consul regem qui Persea vicit	
Me duce Romanis clara trophęa dedit.	Paul ^o emili ^o .

- Cicero. Me duce facundi fulgent Ciceronis honores:
 Virgilius Et Maro Romanę gloria magna togę:
- Aristoteles Doctus Aristoteles nra hęc monumęta sequutus:
 Plato Et Plato: quo nusq̃ maior in orbe fuit.
 Candida me coluit doctozę turba sophorum:
 Ingenium per nos eloquiumq; valet.
 Ad laudes genitos & dulcia munera diuum:
 Fama trahit nostrı nominis atq; decus:
 Aspice (quid multos repetam) stat nra p orbem
 Gloria/fama/salus/laus/honor/atq; decus.
 In te luxuries/fastus/cōmertia fœda:
 Et putidum semper stillat ab ore malum.
- Prouer. viii In me diuitię: iustum/rectumq; piumq;
 In me consilium: gloria sola mea est.
- Sapient. iiii. Casta mihi domus est: stant celso colle penates:
 puer. ix. Hos tamen ingenuus scandit vbiquę labor.
 In virtute labor: sed & in sudore voluptas:
 Atq; quies: magnis semper amanda viris.
 Siue velis famam ingenio sectarier almam:
 Armis onę veiuat voluere signa deę:
 Seu res ciuiles merito tractare fauore:
 Hęc animo infracto (me duce) cuncta facis.
 Quem labor & sudor torquet/ virtutis amore:
 Aetherei tandem scandet ad astra poli.
- Prouer. viii. Virtus sola regit terras: dominatur in alto.
 Diuidit & nutu dona beata suo.
- Plau. i amphii
 Prouer. vii. O iuuenes dum fata sinunt: expellite vanas
 Corporis illecebras: lætiferumq; nefas:
 Imbuite ast animos virtutis dogmate vestros:
 Ut sapiant rectam pectora vestra fidem:

Latina nauis seu barca socialis.
 Innumeros classes/fatuos sine fine furentes
 Haectenus in nostra ducere classe iuuat:
 Si quis forte locū potuit minus accommodatum
 Nancisci: huc veniat cū sociisq; vehat.

Societas fatuorū.

Gaudiū ē miseris
 solios habere pe
 nae. Sed nō mi
 nus ardebūt: qui
 cū multis ardent
 Qui iter huiusce
 modi letāē: & eē
 sub senti^o delici
 as cōputant: filii
 sunt stultoꝝ & ig
 nobiliū oppressi
 quasi fluctibus se
 mitis suis: fratres
 sūt draconū & so
 cii strutionū. Sic
 fuit/ē & erit. filis
 silem sibi querit.

Currite sulcamus festinis æquora remis:
 Et premit immensum carbasa nostra fretum.
 En socialis adest classis: properate sodales:
 Et fatui pariter nunc properate meri:

ii. q. i. multi
 Eccle. 15. & 7.
 Job. xxx.
 i. Esdr. v.
 Sapient. iiii

Ecc̃s̃. i.

Nam noſtęe numerus ſectęe eſt immenſus: & aures

Ad varias gentes tendit: & ad populos.

Noſtra cohors equidem totū cōplecti orbem

Pauci ſunt quos non fædera noſtra premūt.

In omnē ter-
rā exiit ſon⁹
corum.

Ex Aſia veniūt rutilo ſub ſole creati

Stulti: nobiſcū qui cita vela trahunt.

Finibus e Lybię veniūt terraꝝ calenti

Mauſirii imbelles/æthiopesꝝ nigri:

Migrant Hesperii: migrat quoꝝ Gallia tota:

Prorſus & a Baſtris/ſedula turba ruit.

Ad nauem veniunt gentes quas vltima Thyle

Finibus extremis quaſꝝ Britannus habet.

Et veniunt Cymbrī torui: flauiqꝝ Sycambri:

Et venit ex latio turba procera quidem.

Atctophylax gentes rigido ſub ſydere natus

Transmittit: præbet ſubſidium tati:

Sauromatę veniunt: pugnaꝝ quoꝝ turba Getatū

Atꝝ Thraces veniunt: Argolicꝝ viri:

Et veniunt omnes gentes/quas conſpicit orbis

Quaſꝝ fouent nitidi ſydere clara poli:

Cum ſenibus iuuenes: fatua cū matre puella:

Intactus nullus hic gradus eſſe poteſt.

Ad claſſem celetem fatui properate ſodales.

Currite: nauiculę/nam mora cuncta nocet.

Tempus a deſt ſulcare fretum: & nūc pandere velū

Cutrite: iam pergit fluctibus a cta ratiſ.

Maxima nunc regio ſuper eſt pen etrandā: ſodales

O fatui: pedibus cutrite queſo citiſ.

Narragonum ad patriam & pmiſſas tendim⁹ oras

Cogimur & ſtolidum ſponte ſubire ſolum.

Nos tamen in tumido iactant discrimina ponto

Plurima: sollicitas & quatit vnda trabes:

Veliferiq; maris seuo clamore ciemus

Fortunam: nil nos impia vota iuuant.

Per varios casus: per seua pericula ponti

Currimus: & vitę non modus vllus adest:

Et patimur lapsus / tempestateq; sonoras:

Et patimur medio naufraga fata mari:

Scyllęam rabięm siculis spectamus in vndis:

Atq; charybdeę gurgire transtra volant.

Per syrtes lybicas remo fulcamus inertı:

Spectamus tumidi tristia monstra maris:

Delphinos: phocas / syrenes / atq; videmus

Tritonas: inuisum prodigię genus:

Torpemus cantu: quo nostras inficit aures

Syren: languęti nosq; sopore premit:

Et Cyclopem grandem siculo spectamus in antro

Dulichius princeps quem timuisse porest.

Quis locus est tutus: quo nunc considerare stulti

Possunt: & certos ędificare lares?

Vsq; adeo tumidis prostrati mergimur vndis

Et porrus tutus carbasa nostra fugit:

Ha merito: quoniam nullo sapięnria cultu

Nos fouer: & stolidę figimus arma manu.

Heu dea stultitię nobis nunc pocula Circe

Prebuit: & cantu pectora lassa ferit.

Eheu quid miseri prodest errare sodales:

Querite sed stabili littora ruta pede:

Ne rapiant fragiles Neptunia monstra carinas:

Sorbeat & nostras ęquoris vnda rates.

De hac mate-
ria. Virgili?
in. i. & iii. eñ.

Scylla
Charibdis
Syrtes.

Syrenes
Triton

Cyclops
Ulysses

Circe

Neptunia

Excusatio Jacobi locher. Philomusi.

Derisio boni opis

Ambulans recto
itinere & timens
deū: despiciť ab
eo qui infamí gra
ditur via Querit
derisor sapientiā
& nō inuenit: do
ctrina prudentiū
facilis. Qui deri-
detur :inuocabit
deū & exaudiet
eū: deridetur enī
iusti simplicitas.

Prouer.xiiii. Vertimus naues fatuas latinis
&.xix. Versibus: plectro siquidem strepentí:
Iob.xii. Cudinus normas modo perbenignas
Ps.xxxvi. Plaudite musę.

Gratias docto dabitís magístro.

Atq; doctóri títulos merenti

Candidos: nostros legítis modos quí:

Plaudíte musæ.

Ad salutare quocq; disciplínas:

Atq; sincere documenta vitæ

Vertimus stultos numeris íocosos:

Plaudíte musæ.

Non decus mundi: títulusq; clari

Nominis traxít/ voluctisq; fama

Ad salutare philomusa cantus:

Plaudíte musæ.

Non honos: laudes: precíum ve molle:

Nec fames auri philomusa traxít

Ad sacri fontes nemoris beatos:

Plaudíte musæ.

Nil superborum cupimus vírorum

Stemina: nec claros capítis corymbos:

Nec sacre lauri cupimus corollam:

Plaudíte musæ.

Qui leget nostrí títulum libellí:

Gratias nullas referat libello:

Eleuet sed Brant rogo per dísertum:

Plaudíte musæ.

Præbuit nostrís alimenta nymphís

Brant: & heroos tribuít beatos:

Estq; scriptorum venerandus auctor:

Plaudíte musæ.

Gratiæ dulces: lepídeq; voces:

Et lepos blándus: lyricusq; neruus

Sebastiano
Brant gra
tes agit

FOLIO

Ex sinu illius fluitant scatentq̃:

Plaudite musę.

Sermo facundus: locuplexq̃ vena:

Structilis candor: calamus latinus:

Nil sonat quod sit latio indecorum:

Plaudite musę.

Sed modo diuos superos precamur

Prębeant nobis veniam benignam:

Pinximus q̃ sic fatuos inertes:

Plaudite musę.

Me locus nauis: fateor: requirit:

Calceos nondum fatuos remouit:

Stultus & nondum posui cucullum:

Plaudite musę.

Sunt quibus nostrę placuere curę.

Sunt quibus nostrę satyrę grauedo

Displicet: dextram veniam precamur:

Plaudite musę.

Nostra sic fari didicit iuuentus:

Peruigil sudor neq̃ me disertum

Fecit: haud magnos capio labores:

Plaudite musę.

Scriberem formas potius pedestres:

Sponte sed manant numeri canori:

Barbarum qui me faciunt poetam:

Plaudite musę.

Gratulor nostrę siquidem iuuentę:

Gratulor docto pariter magistro:

Qui mihi suaues tribuit camęnas:

Plaudite musę.

Seculo nostro siquidem deserto
 Gratulor: doctę fileant Athenę:
 Et chorus vatum fileat latinus:

Plaudite musę.

Iam fouet passim celebres poetas
 Theutonum sydus/gelidusq; Rhenus.
 Laudibus quorum monumenta fulgent:

Plaudite musę.

Quid magis fingit latialis orbis
 Ritibus cultis? colimus platona.
 Atq; sublimem colimus Maronem:

Plaudite musę.

Ergo certatim teneris camœnis:
 Nauis & pictę rudibus figuris:
 Et iuuentuti foueas precamur:

Lector amice.

s.ii.

*parce qz grates tanto pro munere istas
 Vixero sum vitam soluere quibus tibi*

Socialis nauis me

chanicorum.

Stultorum trahitur collecta caterua virorum

Qui manibus querunt sepe alimenta suis:

Artificis quisquis lignū pretendit: & effert

Quid sciat: & foueat qua ratione domum:

Ad sunt mœchanici: quorum vela ampla leuata:

Cū celerī remo per freta vasta volant,

Cur tamen hi fatui sint ad mea laxa vocati

Carbasa' iam causas cū ratione canam.

Cunctoꝝ veluti status imutatur/in omni

Tempore: nec stabili condicione manet:

Artificum pariter sic fit mutatio semper.

Pronei. xi.

Hos fatuos merito nostra carina vehit.

Hoc vitium primū est: q̄ seruus quisq̄/magister

Esse cupit: callet & tamen ip̄e nihil:

Artifices multi faruicq̄ sine arte vagant̄:

Stultitia merces diminuuntq̄ sua.

Alter in alterius damnū sudore laborat:

Se tamen in primis decipit expolians:

Ezech. vii.

Vendit opus magna forsan mercede paratum:

Incitat & vexat hūc q̄ aliuor edax:

Attamen artificū deformis abusio secte

Paupertate graui corpora multa premit

Hi res mox vendunt positas pre merce minuta

Hi precio vendūt pro liuioꝝe suas:

Leuiti. xxv.

Alter in alterius damnū contemnere lucrum

Assolet: & vendit tunc male facta palam.

Ecclesi. xxvii.

Qui modico vendunt precio: res non bene factas

Vendunt. artifices hec mala culpa notat.

Omnes qui cupiunt emptores fallere blandis
 Fraudibus: hi certe se quoque decipiunt.
 Mechanici culpas & stigmata nigra merentur
 Turpantes operas/artificesque manus:
 Decrescunt omnes mercatus: nemo fidelis
 Mercator: qui uis ditior esse cupit.
 Rebus in humanis mutatio tanta laceffit
 Multos: atque inopes reddit ubique vitos.
 Non opus est multis facinus componere verbis
 Artificum: liuor pectora cuncta trahit.
 Temporibus nostris qui constans esse laborat:
 Hunc stultum vulgus insipidumque vocat.

De Nicolao Renner:

acuphago Argen. Sebastianus Brant:
 Finis adest operis/nec te Nicolae videre
 In nostra potui Renner amice rate.
 Qui tamen innumeros fatuos facis: & tua multi
 Ora vident/acubus que tibi plena scatent.
 Quas comedis/rursusque voras/vomis/imbibis atque:
 Prestigio hoc stultos fallis ubique tuos.
 Tu deus interdum scandis super ethera: rursum
 Decidis: & bibula cum grege pascha tenes.
 Simeia mater adest buccas dedit illa/genasque
 Et linguas multas: ingeniumque citum.
 Addubiro iccirco si te Gallos: vel Iberos:
 Inter Germanos/Italico sue locem.
 Hic posui artifices inter/variosque negoci
 Te turbam: nunquam solus enim esse potes.
 Narragonum in patriam tecum proficiscat: in vna
 Naue: dabit socios vrbs tua stultiuagos.

Comedit mult
 tal acus simul

Saluator lu-
 doru pascha-
 lium.

Argen. plures
 inueniet socios

Epistola Jacobi locher.

Philomusi ad humanissimum fautorem suum. D.
Iohannem Bergmannum de Olpe. Archidiaconū
Grandisuallis: huius operis promotorem.

Brant.

Et si non dubito amice iucundissime: plures na-
futos Criticos: nebulonesq; pphanatos/nrīs lucu-
brariunculis/iamiam de extincta fauilla suscitatos
esse: tamē iuuentus nostra/quā suauioribus ac po-
litiōis doctrinē musulis semper adhēsimus: facile
importunos occurfus latrantium superabit: Si no-
bis p̄ceptoris nostri facundissima manus affuerit
nullus barbarici gregis cōtumelias formidabimus.
Quis enim mediocriter doctus: adolescentis/& na-
ti & contendētis ad virtutem: litterariā istanc au-
datiam improbabit? Aetas iuuenilis Tibullū suū il-
laudatum non reliquit: cuius ipse quidem iucundis-
sima elegiacę scriptionis monimenta posteritati sa-
crauit. quid enim maius? quid p̄stātius? quid ve-
laudabilius/iuuenis sub rigido sydere natus? glādi-
bus nutritus: in pagis Suęuie ablactatus/attētare
potuit: q̄ sacras castalis vndas lambere: cortinam
phœbados tripodasq;/ore parum diserto cōtinge-
re? Sed me phœbus amat: sunt huic mea carmīa cu-
re. Barbāricasq; meo pellit de pectore voces: Dat
citharā: lyricosq; sacro cū pectine neruos. Et pha-
retas: q̄ me tutum fors vndiq; reddunt. Sed quia
nemo vnq̄ ad vmbilicum tam perfecte suas dedu-
xit paginas: aut a deo demorsos sapuit vngues: qui

nō suorum operum titulis hiantes fauces: linguāq; Timonianā prouocaret. Asinii pollionis notam / M. Ciceronis laudabilis ac incredibilis eloquentia effugere nō potuit Maronis argutissima musa: stigmatias ac sibila sensit. Sed qui in cineres mortuorū impios latratus vomunt: cū laruis luctari censent. Carere debet etiā vitiis omnibus: qui in aliū paratus est dicere: inquit Cícero. Parcāt itaq; per deos imortales oro / tenellę audatię litterarii greges: & mediocritatem ingenioli mei equa lance pensitent rhinocerotisq; nares: latratus efflantes / ferreo pefulo obstringant: Et si barbaricę telluris sterilitas me ad litterarum studia vix concitarit: tamen quia mortales omnes / natura quadam ad sciendi cognitionē accendimur: propterea explosis ab ingenio teterrimis ignorantię tenebris: animum Heliconis rore perunctum / ad scribendum appuli. Vtinā dii imortales primitiis nostris auras salubres: vĕtos q; tranquillum spirantes: benigne tribuerent. Ut semina mentis nostrę / splendidissimo virtutum globo fulcita: doctrina (quā profitemur) coalescerent. & editis litterarum monumentis spetiosissime efflorescerent: Tu tamen in primis: Iohannes Bergmanne: dignus mihi videris: qui humanitate (quę potissimum mortales oblectat) & singulari munificētia: qua in omnes tibi pares vteris: litterarum studia adeo extollis: vt ab inferis litteras squalore lurido oblitas: in Germaniam reuocare videaris. qđ enim magis in te mirari solemus: qđ alacritatem istā tuam: qua studiosos homines ad scribendū prouo-

cas. Tuis enim fecundissimis sumptibus egregios libros emuncto caractere/ac graphice exaratos in lucem profers. Quod enim laudis & glorie/ceteri scribendo consequuntur:hoc tu bonas promovendo litteras assequeris. Igitur has litterulas nostras/in testimonium indelebilis amicitiae:in fine libri inprimis iussimus:ut optimus quisque tua in me humanitatem/manluetudinem/familiaritatem/liquido cognosceret: Vale ex Castello Eranco Germaniae: Anno Millesimo quadringentesimo nonagesimo septimo.

Ad eundem Iohannem. B. de Olpe.

Me rogo comendes nostro iucunde Iohannes
 Thedigenes:hunc saluum me rogitante iube.
 Si quid forte agitem querat meus ille magister?
 Dicit me saluum viuere/& esse suum.
 Proinde sibi incolumem vitam/famaque precabor
 Perpetuam.valeat Brant meus ille diu.

Nihil sine causa.

Olpe.

Ad numeros suos ut

Iohannem Bergmanum festine adeant.

Ite rudes numeri: millenas ferte salutes

Bergmano: ad nitidos & properate lares:

Vos etenim fido trepidantes corde tuetur:

Accipietq; pio munera nostra sinu.

Exarmatus enim pharetris comitatur Apollo

Vos modo: cum fidibus auricomaq; lyra:

Ludit & arguta modulos testudine dulces:

Blandidulos saltat concinit atq; choros:

Hoc duce foelices numeri procedite: vulgus

Indoctum vobis nec nocumenta dabit.

Impia nil rabies fatuorum: nulla nocebunt

Murmura: fortunam dexter Apollo feret.

Seu vos fumificas aetne penetrare cauernas

Contingat: sylvas lestrygonumq; truces:

Seu vos per lybicas fors inuida voluat harenas:

Siue per angusti saxa sonora freti.

Siue molorchem nemus: aut per caspia regna

Ire detur: scythicas aut penetrare niues:

Siue charybdeos scopulos contingat adire:

Immanes Thurcos: siue videre Getas:

Carmina vos sacro vibratus lumine phoebus:

Iam pharetra cinctus concomitatur iter.

Mirantes oculos radiis illuminet: atq;

In vobis tenebras non finit esse truces

Hoc duce: magnatum celsas conscenditis arces.

Principis & vobis ianua magna patet.

Quantavis
carminis

Abiciet clypeum miles dum carmina voluit:

Atque minas ponent martia tela truces.

Gorgonis aspectus numeris mulcetur amoenis

Aegidis atque angues suauia dicta stupent.

Indocti doctique simul dictata reuoluent:

Atque genis lepidis oscula blanda dabunt.

Ite procul: nec vos pudeat sic esse tenellos:

Scribuntur teneri simplicitate ioci.

Qui canit Aëaciden fortem: que ve hec tora sequum:

Qui ve canit lybicos argolicosque duces:

Scipiadas geminos vel qui: duo fulmina belli:

Et Curios sanctos: Fabritioque canit:

In cute festiua numeros deducat: & apte

Nectat ad heroes verba soluta pedes:

In vobis fulgent tyriis non illita succis

Munera: sed splendet simplicitatis honos:

Ite rudes numeri millenas ferte salutes

Bergmano: ad nitidos & properate lares.

Dicite: vos primum Titioni ostendat amico:

Vosque idem videat peruideatque velim.

Illius in laribus doctoque sub hospite: noctem

Linguite: & in lucem pergite liberius.

Vos hilari excipiet fronte ille: dabitque benignam

Et solitam musis perplacidamque domum.

Ille patrocínio iuris defendere multos

Vt solet: accipiet vos ita praesidio.

Vestram aget ille libens causam: & tutabit omnem:

Quin propriam dicet remque agere inde suam.

NIHIL SINE CAUSA.

OLPE.

Finis stultise
re nauis.

Singularitas

Singularis fer⁹ de
 passus ē eā. Quis
 quis reb⁹ p̄tereū
 tib⁹ restricti⁹ vtiē
 q̄ sese h̄nt mores
 eorū cū quibus vi
 uit: aut intempe
 rans aut sup̄stitō
 sus ē Quisquis ve
 ro sic eis vtiē: vt
 metas cōsuetudī
 nis bonorū inter
 quos versat̄ exce
 dat aut aliqd sig
 nificat: aut flagi
 tōsus ē In oib⁹ eī
 talib⁹: n̄ vsus reorū
 s̄ libido ī culpa ē

De singularitate quorūdā

nouorū fatuorū additio Sebastiani Brant.

Te nostram accepī vertisse Iacobe caninam:

Atq̄ illam latium nunc sapere eloquium:

Gaudeo. Lolhardos quos p̄termisimus olim:

Beguinasq̄ iuuat his nec abesse suas.

P̄s. lxxix
 xl. dis. quisq̄s

Caenendū ē a
beguinis. de
frig. fraterni/
taris. p^o prin.
glo. in cle. i. de
reli. do.

in cle. ad um̄
de here.

cle. i. dere. do.

dic. cle. ad no
strum.

Est operę precīū non ignorare Beguttas

Bęgardosq; suos: hippocritūq; genus.

Quos nimis arta prius cōplexa est cymba: liburnū

Nūc propriū: & laxis transtra parabo foris.

Currite lolhardi/beguine/siue begutte/

Currite bęgardí: spiritus ire iubet.

Vos hominē ex toto p̄senti in carne putatis

Perfectū: & summū tangere posse gradū

Vsq; adeo / vt nūq̄ deinceps mortale patrare

Crimen: & vt nequeat proficere vterius.

Perfectus igit̄ tantos quoq; / classis abacta

Expectat comites: stultiuagosq; viros.

Currite naus eat: fatuosq; sequamur eūtes:

Ne sine beguinis tanta caterua ruat.

Cernitis vt stulti totū mare & æquora complent:

Nec modus aut numerus nauibus atq; viris.

Sępe oculos hominū morientū clauditis: ante

Q̄ mortis tempus vel necis hora venit.

Claudite p̄sentis periturę lumina turbę:

Atq; operi nōstro ponite quęso modū.

Sit satis hūc fecisse prius vobis vel honorem

Q̄ non vulgari vobis rate cōposui.

Ne populus si vestra notet mala crimina: forsan

Non prauos modo / sed pellat ab orbe bonos:

Nec vos de populo vultis / neq; plebe videri:

Nec clerici in sortem vos deus ipse vocat.

Iccirco: dignam vobis sedem ipse nequiu:

Theutonica in nostra ponere naue prius.

Cū tū in patria Germana / & theutonico orbe

Pullulet / & vigeat vestra ea sęcta nimis.

Collige attempto turbam dumtaxat iniquam:
 Este procul fratres/quos bona vita tenet.
 Qui normam viteq; modū/sanccitaq; patrum
 Seruatis: non vos ledere pergo bonos:
 Sed turbā indoctam: quę cū nil discere possit:
 Nec voluit: longam querit habere togam.
 Ne si vulgus erit: cogatur ferre laborem
 Artificum: & manibus querere forte cibū.
 Inde est q̄ querunt tranquillam habuisse quietē:
 Atq; vacare graui posse labore tamen.
 Non is est animus/non mens/sint vt Madalengę
 Verum vr bufonem lena suum inueniat:
 Ocia seētantur/torporem & desidiamq;
 Hinc hosti antiquo nequitię arma parant.
 Proinde sibi reputant/credūt quoq; cuncta licete
 Humano neq; sub viuere & esse iugo.
 Libertas (ajunt) vbi spiritus esse probatur:
 Spiritus at spirat/liberiora licent.
 Inde putant nulli capiti se subdere posse:
 Acephali cupiunt viuere & esse palam.
 In grege conueniunt: viuunt sine rege locustę:
 Puniat vt nemo corrigat atq; nephas.
 Qui etiam interdum laico sua crimina fratres
 Confitentur: agunt alterutrūq; vices.
 Oscula mortali dicunt damnanda reatu:
 Offitium carnis sed veniale ferunt.
 Hinc passim fratres per cōpita cūcta: sorotes
 Querunt/solantur/concrepitantq; fores.
 Signaq; dant dygitis pulsantibus: atq; recepto
 Respōso: admittit ianua quęq; suū.

Protestatio
 nihil dicere
 volen̄ p̄ bonos
 aut appbatos

ii. thessa. iii.

vt dicere pos-
 sint id Eccl. 5°
 de cele. miss.
 cū marthe

c. nificū pridē
 de renuu.

dic. de. ad no-
 strum

ii. corinth. iii.

xciii. di. nulla

Prouer. xxx

glo. xxv. dif.
 vniū. glo. de of
 ordi. pastoral.
 glo. de fur. c. ii
 dic. de. ad no
 strum

glo. in cle. i.
 de reli. do.
 p̄. c. diffiniō?
 xviii. q. ii. &
 c. p̄uicifam

Tum procul abiectis mātellis/atq; cucullis
Lolhardi in turpi veste/breuiq; patent.

Grandibus exuris sotularibus atq; cothurnis:
Beguinq; incēdunt:calceolo s; mouent.

A. Am̄. x.
P̄s. cxxxix.

Tunc opera incipiunt cōmunia. tunc laborum
Hos operit labor: & facta sororia agunt.

Si qua casta soror velit/atq; pudica videri:
Et quę fraternos abnuat accubitus:

Carpitur: & normę violatrix dicitur: extra
Sit numerū: & careat funditus alloquio:

Illi cōmunes neq; enim venię ve/precēs ve
Subueniunt: vrnam hęc fregit/& vrceolum.

Quin etiam arguitur maiori crimine: p̄nam
Quo ferat/& subeat fratris ad arbitrium.

de. i. de vi. &
ho. de.

Hunc ego peruersum Lolhardum seu goliardum
Dicam: qui ventri viuat & vmbilico.

Protestatio
p̄uct. xi.

Nequitiam illorū carpunt mea carmina: sanctos
Atq; bonos fratres carpere nemo vult.

Quos vel apostolicę sedis mā data probarunt:
Vel quos cōmendat vita laborq; bonus.

Ast quidam bullas producunt sepe/quibus sint
Absq; opere: humanis delitiisq; vacent:

Et quibus impune possint quęcunq; patrare
Non bona: & a nullo vindice habere metum:

C. de epif. &
de. deo ama/
biles.

Seq; pares faciunt monachis: Vesteq; sacratīs
Virginibus: quibus est regula grata deo:

Canonicos habitus/nomen/vestemq; pudicam
Vsurpant: sed enim sub cute vulpis inest.

Ezech. xiii

Sic habitus simulant multi sanctosq; bonosq;
Intus qui rapida tygre/lupoq; scatent.

Mat. h. vii.

Nomine diuorum subiere cubilia multi Casta: sed incesto mox rediere gradu.	Ouidius
Quis rogo summe pater/valet explicare: nefanda Crimina: quę fiunt sub specie vsq; bona?	Iuuenalis in satyra vltra Sauromatas.
Liberius poterit nemoq; licentius: vsq; Fallere credentes quam genus hippocritum.	Esaie. ix
In troitu Curios simulāt: sed Clodius exit. Sub christi spetie/dęmon inique lates.	
Ve tibi ve maledicta cohors: quę nomen inane Relligionis habes: quod tua facta negant.	Math. xxiii i. thimo. iiii.
Nempe opera effingis sathanę: qbus esse pbaris Progenitus sathanę: luciferiq; puer.	Proner. xx. Iohan. viii
Quisq; enī est genitus summo a genitore/deoq; Hic mandata dei seruat / & efficiet:	Iohan. ii. iiii. & v.
Qui vero e terra genitus: terraq; sepultus Semper erit: quęuis terrea sola placent.	Ad collo. iiii Luce. vi.
Quem semel arripuit fatuorum claua: cucullus: Mitraq;: vix veterem deicit ille togam:	Iohan. iiii. ii. Petri. iiii.
Hinc p̄cor/exhortor/moneo/rogo/flagito cūctos Preuideant: linqunt qua statione ratem.	Apostropha ad Philoran/ sum.
Nostri etenim portum quęrunt lynthresq; faseli: Cędolibens: meritum docte Iacobe feres.	
Qui mea vertisti vulgaria plaustra/reuidi Illa ego: perlegi: sat placet atq; labor.	
Nota magis fuerat nobis inuentio nostra: Quo quęq; excerpfi dicta decora loco:	Quare Seba. Eraut. cōcor. dantias huius operi apposu/ erit.
Iccirco ascripsi loca concordantia: lector Noscere quo valeat: singula quęq; cito.	
Qui tamen & veniam dabit impressoribus oro: His quia festinum nil satis esse potest.	Parcendum impressorib;

Nempe manu ppria semel atq; iteꝛ illa reuidi.

Signaui: inuersa multa subinde manu:

Sed tamen illoꝛ pꝛeꝛcept labor: atra reliquit

Plurima/que nollem: que mihi displiceant.

Que si forte videt lector bonus atq; peritus:

Dat veniam: erratum nec putet esse tuum.

Criticus at si quis (cui sueta calumniã cordi(

Perleget: in sannas incidet ille: scio.

Suffitiet sed enim doctis fecisse laborem

Ecclesi. viii

Complacitum: stultis nil satis esse potest.

Nec mihi principio mens subfuit/atq; voluntas

Scribere: vel stultis cõplacuisse viris.

Ecclesi. 37.

Nec tibi propositum fuit: vt satis esse putarem

Prudenti: & fatuo tam bona scripta viro.

Iccirco stultis linguam linquamus inanem:

Prouer. xviii

In cuius manibus vitaq; morsq; sedet.

Eccs. x.

Singula qui carpunt/cupiunt doctiq; videri:

Nec quicq̃ norunt/sed sua sola placent:

P̃s. lxxix

Ille ferus/multos agros depastus amēnos.

Huncq; Ioseph patri surripuisse ferunt

Ecclesi. xx.

Hos operis nostri statui mihi sistere finem

Sapien. ix.

Omnia qui carpunt: cum nihil efficiant.

Iohan. xv.

Nil satis egregium/dignum/pꝛestansq; bonumq;

Ad gala. i.

Quod cunctis possit (crede) placere viris.

xlvii. di. q̃ ad

Vicisti precibus (fateor) suauissime frater

Conclusio

Me: tua quo videam/carmina peruideam:

operis

Quod potui effeci: gaudet tuus ille magister

Discipuli ingenium tam valuisse sui.

Olpe.

Perge bonis ceptis: rogat id tuus atq; Ioannes

Olpigena: fausto sine/diuq; Vale.

De Corrupto ordine viuendi

pereūtibus. Inuentio noua. Sebastiani Brant.

Quo inordinatio cā fuerit de structionis omniū rerum

Stultoꝝ ingentes culpauim⁹ hætenus ausus

Et studia/ & mores/ interitusq; graues:

Qui cymbas/ lintres/ parcas/ stlataſq; / liburna

Merſere/ & gaulos/ proſumiaſq; / mari.

Corbita non illos/ horia/ aut myaparo/ phafelus

Tutari/ aut celox: nec potuere rates.

Causa vltis pe
riculi.

Q; si ſedulius cauſas fortaffe pericli

Scrutemur: laqueos interitusq; ſui:

Perſpicimus cunctos ſine lege atq; ordine/ tem os

Traxiſſe: & velis non poſuiſſe modum

Atq; ideo in Scyllā/ Syrtis/ breuia/ atq; charybdim

Vortice detrufos: naufragiūq; pati.

Equibus/ in ſumma/ repetendo ab origine ſultos

Inuenio cunctos hoc petiſſe modo:

Oſec. vi. & 8.

Q; prætergreſſi legemq; modumq; / viamq;

Quam deus & rerum dictitat ordo decens.

Hiere. xxxi.

Oia que in celo/ aut terris/ vel in æquore viuunt:

Iob. xxxviii.

Ordine ſeruant: ſtantq; videntq; ſuo

Quem ſi deſtituant: ſi viuere in ordine ceſſent:

Continuo intereūt/ in nihilumq; ruunt.

Iudiciū. v.

ordinatōe tua

perſeuerat dies

Pſ. 118.

Eccſ. iii.

i. ad corin. 14

& xv.

Ordine ni firmo ſtarent elementa/ perirent:

Ordinem habent certū/ tempus/ & hora/ ſuū

Ordo eſt naſcendi: & vitę certiffimus ordo:

Eſtq; ſuū mortis tempus/ & ordo placenſ.

Ordinis hæc virtus: vt certa lege modoq;

Cuncta gubernentur: ſubpeditata deo.

Atq; vt quisq; minor/maiozem obseruet: & illi
Pareat: atq; libens iussa petita ferat.

Ad Roma. x.
de cef. ois aia

Ordo angelice Hierarchie

Hunc primū instituit rerū pater atq; creator
Ordine dum posuit queq; creata bono.

Principio per eū dū condere cuncta parabat
Spiritibus supis ordo modosq; datur.

Ipsi etiam inter se certa statione/chorisq;
Celicole starent: maior is: ille minor.

Mox sed in angelica sensit deus ipse ruinā
Natura: equalis dum cupit esse deo.

Sic bonus ille prius demon: mox ordine rupto
Dum caput abiecit: trusus ad ima ruit.

Ad hebre. ii.
de pe. dist. ii. c.
principiū

Iob. iiii. & xv
de pe. dist. ii.
hinc etiam
de sū. tri. c. i.
Math. xxv.
ii. Petri. ii.

Ordo humani generis

At reparare volens lapsum deus optimus illū
Condedit humanū/cōstituitq; genus.

Inq; voluptatis paradysum deputat illud:
Ordine dum certo viueret/atq; modo:

Vt caput agnoscens summū: p̄cepta sequendo
Illius: ipse feris rex foret atq; caput

Omnia subiiciens hois quoq; sub pede: saltem
Se quoq; subiectū nosceret esse deo.

Indoluit: sed enim desertor transfuga dmon:
Inq; suū inuidit posse hoīem ire locum:

Prorinus vt caderet p̄thoplastus ab ordine iusso
Suadet: vt excuteret frena iugūq; docet.

Sic heu prime parens: vix sex tua regna p̄ horas
Integra seruabas: pulsus ab inde cito.

Eccle. xvii.
Gen. ii.

de pe. dist. ii.
primus hō

ii. mach. ix
i. corin. xv.

P̄s. viii.
Ad hebre. ii.

gene. iiii.
de pe. dist. ii.
princeps.
dā ii. corin. xi.
de pe. dist. 7^a
xl. di. qu. elibz
& c. adam

I. dif. in capite Quoq; die primū factus: rebusq; creatis
 Prefectus: regis nomen habere sinis.

Gen. iii.
 i. corin. xiiii Vtq; tuo panem queras sudore: labori
 Subderis assiduo: perpetuoq; iugo.

Causa fuit: recto quia cedis ab ordine: nec vis
 Subditus esse deo: spernis habere caput.

de pe. dif. ii.
 r. ius. Sic factum: vt Sathanan celum retinere nequiuit:
 Luc. x. Nec paradysus Adan: mox sed vterq; ruit.
 Ezech. xviii

Ordo regni uniuersalis

Inno. i. c. licet Cuncq; deus vidit celū/terraſq;/relictō
 ex suscepto de Ordine pollutas: deseruisse modum:
 fo. 9. do. alexā Ierarcham celi: terrę & cecidisse monarcham:
 in. c. i. x. dif. Seruasse & neutrū /tradita in arce/locum:
 & xcvi. dif. Regna sibi soli deliberat orbis habenda:
 cū ad verx. Regaliq; sua velle tenere manu:

Nec deinde Adamo: nec cuiq; postea /mūdi
 Regia cōmisit sceptrā/vel imperium.

Ceu belli dux: signa videns sub milite forti
 Perdita: mox reparat: seruat & illa manu.

Vsurpatione regnorum

Gen. iii. At noua regna Cayn/cū posteritate maligna
 Enoch ciuitas Vsurpare sibi cogitat /atq; suis.

cōdita & eius De quibus ipse deus testatus: penitet inquit
 regnū vsurpa Me fecisse hoīem: perdere eūq; placet.
 tū de hoc Au

gustin^o li. xv. Dum violant capitū legem: & seruare recusant
 de ciui. dei Ordinem eū/statuūt quem deus /atq; modū:
 Gen. vi.

Ioseph^o li. i. Continuo cunctos hoīes /Neptunus in vndis
 c. v. Merfit: & absorbens corpora cuncta rapit.
 Gen. vii.

Gentibus innumeratis de milibus: vnus in archa

Octo animas Noe seruat ab interitu.

Hunc deus vt vidit seruantem ex ordine iussa:

Tutatur: natos incolumesq; facit.

Sed mox infelix Chamus/pudibunda reuelat

Dum patris: infregit iura paterna nimis:

Ordinem & egressus/meruit maledicier: isq;

A patre in exilium migrat ab inde pcul.

Quo duce celipetes turrim struxere gigantes:

Seq; putant fluuiis subtrahere atq; deo

Quos dein linguarum confusio facta: pbabat:

Ordine corrupto non placuisse deo.

Assyriorum monarchia

Hinc & in Assyriis/Belo duce/ prima tyranni

Atq; monarchie sunt data principia:

Vsurpata tamen: neq; enim sumpsit sua Belus

Sceptra sibi/aut Ninus: constituente deo.

Quo moriente: suit terre corruptus inique

Ordo: modum & legem liquit homo/atq; deum.

Idola sculpebat: varia quoq; imagine mundus

Errabat: placuit nec modus ille deo.

Sic quoq; mille/tricentenos: ter quicq; per annos

Hoc regnum/excreuit: sceptraq; lata tulit.

Subq; iugum illius misit deus omnia regna

Que sine lege/datum de seruire modum

Sed luxum sequitur: dumq; ordine Sardanapalus

Neglecto viuit: desit imperium.

Id quoq; ceu fuerat primus: sic solis ab ortu

Proximus: finem regna leonis habent.

i. Petri. iiii.

Ad hebre. xi.

Gen. viii.

Gen. ix.

Gen. x. & xi.

Ioseph. li. i.
c. v.

Institue. li. i.
Aug. li. xviii
c. ii.

Vsurpare dic
cif g. apponit
manu rei non
subiecte sue
ptati glo. pe. ii
q. i. multi.

Aug. li. iiii.
c. vi. lz ibi no
a belo s; nino
inchoet.

Tull. v. tuscul
Aug. li. ii. c.
xx.

Danie. vii.

Huius enī euulſę sunt aq̄. q̄n reliquit
Et domini abiecit iuſſa/iugumq̄ dei:

Iuſti. li. i.

Oroſius li. i.

Danie. v.

Traſtulit arbaces occiſo Sardanapalo
Imperium in Mędos/atq̄ orientis opes:

Medorum monarchia.

Sic vřſi incepit regnũ / ſceptrum / atq̄ poteſtas

Quę bis centũ annis: ſex deciesq̄ ſtetit.

Circins. li. ii

Regnũ vero

varuerſale

Dentro. xvi

Ioſeph^o. li. iii

c. iii.

Iudicũ. ii.

Pſ. 98.

xvii. di. c. por

ro

Terrarũ interea / verum regnũ / & ditio oīs

In manibus ſteterat ſolius vřq̄ dei

Qui patribus / moyſiq̄ ſuo: ſanctiſq̄ pp hetis:

Iudicibusq̄ / ſuas iuſſit habere vices.

Non reges: ſed tutores. iuriſq̄ miniſtros:

Atq̄ ſacerdotes hos iubet eſſe ſuos.

Judeorum regnum

i. Reg. viii.

Ioſeph^o. li. vi.

c. iii.

Qui licet iſraheli regē populo vnixerit: & Saul

Legerit: at modici rex fuit ille ſoli.

Vniuerſalem neq̄ enī hunc iubet eſſe monarchã:

Sola paleſtineę hiſ prædia parua dedit.

i. Paralip. ix.

Ioſeph^o. li. 8

c. iii.

Ioſeph^o. li. xi.

c. v.

O quotiens reges illos quoq̄ mutat: acerbis

Dum leges ſpernũt / afficit atq̄ plagis.

Prętereo biſquinq̄ tribus: quę caſpia nũc gens

Clauiſtra colens: fregit nup̄ & illa fores.

Ordo hiſ viuendi bene dũ peruertiẽ: atq̄

Dum mandata ſui deſeruere dei:

Regali primũ ſe ſubduxere coronę:

Durius & grauius mox ſubiẽre iugũ.

Qui tracti in mędos / vbi ſeruitute moleſta: &

Perpetua: pecoris more modoq̄ iacent.

3. Reg. 12

Eſaię. xiii.

Ioſeph^o. li. x

c. xi.

Vixq; quadringentis/octoginta simul annis:
Hoc regnū Iudę/quattuor atq; stetit.

Ioseph^o. li. x.
c. x. de nonin
gēis. xiiii. di
cit annis.

Regnum persarum

Sicq; sub hoc vrsō regnū Babilonis adauctū:
Persarūq; sua lege modoq; fuit.

Babiloniōq;
Hiere. xxvii

Ordo triplex oris sic creuit: & ordine terno

Daniel. vii.

Hoc steterāt dentes carniphagę vsq; ferę.

Sed Dariū in signis vis/atq; potentia postq̄

Darius.
Ioseph^o li. xi.
c. viii.

Extulit: & fecit non sua regna sequi:

Victus/& occisus: vitamq; & persica regna:

Iusti. li. xi.

Ordinis euersor finit: & imperii.

Ante hunc & Xerxes/dū militat ordine nullo:

Fusus ab exigua/disperiitq; manu.

Xerxes^o
Herodo. li. vii
Iuuenalis in
satyra oibus
in terris
Iustinus. li. ii

Quiq; adiit graios fremebundi more leonis:

Instar mox leporis fugerat attoniti:

Et bis mille rates submersit in equore: gentes

Ordine dum caruit p̄didit innumeras.

Alexandri monarchia.

Mox sed Alexander victor/sic persica sceptrā

Transtulit in gręcos: Macedonūq; lares.

i. mach. i.
Danie. vii.
Ioseph^o. li. xi.
c. viii.

Et pardierexit/duo bis diademata/in vno

Corpore: eiq; alas/bis dedit esse duas:

Sed nimis excedens legem. dūq; ordine viuit

Contempto: mortis pocula diſa bibit.

Fertq; monarchiam dūtaxat quinq; p̄ annos:

In duodena sed hęc postea regna cadūt.

Iusti. li. xii
Ioseph^o. li. xii
c. i.

Sic tria regna q̄dem hęc/fraterna morte sacratā

Principiū & finem tūc habuere suum.

Aug^o. li. xv.
c. v.

- Cayn
Gen. ii. Nempe Cayn primū fraterno sanguine/regnū
Incepit: quod post migrat ad Assyrios.
- Sardanapal⁹.
Iusti⁹. li. i. Vltimus Assyrius per funera / Sardanapalus:
Imperio Mēdo principia atra dedit.
- Cyrus
Herodot⁹ li. i. Primus apud persas Cyrus: ppriacq; patentans
Cēde: dat horrendi principia Imperii.
- Darius
Iusti. li. x. i. fi.
Curtius li. iiii. Maximus & Darius / persarū grandia regna
Transtulit in grecos morte sua indecori:
Cognatis etenī a ppriis / notisq; / & amicis
Cēsus: Alexandro tradidit imperium.
- Alexander
magnus
curcius li. vi. Grecus Alexander ppria num morte veneni
Cognata occubuit: interitq; manu!
- Romulus de
quo Iucanus,
Iulius Cēsar
Suetonius Fraterno primi maduere sanguine muri:
Sic vrbs Roma suū / cēde habet / auspiciū.
Deinde Monarchiā qui Cēsar vendicat: an non
Cēde sua. tantī culminis auctor erat?
- Vltimus rex
romanus In fatīs (superi auertant quod longius) atq; est:
(Principio vt finis par sit vbiq; suo)
Qz Romanoz; rex vltimus / ipse suorum
Funereas tandem pluet insidias.

Romanū imperium.

- At medio / varia fortuna / tempore Roma
Extulerat sese / principiuq; capit:
Regibus in primis: dein consule: Cē sare demū
Ordine & in summo creuit ad vsq; deos.
- Oui. i. fal. Fundamenta locans tegno / sceptrisq; futuris:
Atq; monarchiē principia ampla suq;
Lii. ff. de orig. iur. Mox Romę regū diadema: decemq; vitatus
Imperium extinctum est: spretus vt ordo fuit.

Præbuerat ptimū speciēq; tīrannidis: vt se

In vetitū Cęsar iecerat imperiū.

Sic etenim ablata pardi ditione/ & achua:

Gręcorū Romam sceptrū/ & habena venit.

Hęq; monarchię cūctę licet ordine certo:

Plurima sub sceptris regna habuere suis:

Non tamen in toto dominatę ptinus orbe:

Nec sua tam late fluxit vbic; manus.

Regnum christi.

Donec verbigena rursus sub principe christo :

Iure suo / rediit machina tota deo.

Qui cunctis regnis cessantibus/ atq; monarchis:

Ad soluin christū regia scepra tulit.

Totius estq; ad eum mūdi reuoluta potestas:

In cęlo & terris sunt data cūctę sibi:

Sic quoq; cessatunt regna vsurpata tīrannis:

Cūctorū regū nam titulum ipse tulit.

Et merito: domini terra est: per eūq; gubernant

Reges: atq; ad eum ptinet oē solū.

Hinc sequitur: q; p̄scripsit sibi nullus vbic;

Cum vitio / atq; mala/iura aliena/fide.

Siue igitur prima pensēs ab origine regna:

Illa sibi dederant principiū absq; deo:

Sic titulū/ iustamq; fidem tenuisse nequibunt:

Temporis excusat nec bene cursus eos.

Siue a carnigero repetemus principe: christo

Soli debent regia scepra soli.

Rege sub hoc potuit/regis nomen / titulum ve

Nemo alius iusto: sumere ptincipio.

de hoc Paulus
Orosius &
Suetonius

xxxv. dist. ab
exordio

Esaię. 4. & 5.
Dani. 2. ad fi.
Math x.
Ad hebre. 2

Zach. ix.
P̄s. lxxi.
Math. xxii.
Lucę. 1. & 24
P̄s. 23.
Prouer. viii
c. vigilantī &
c. fi. de p̄scrip.

Danie. 3.
c. quis. 21. dist.

pb. p. l. cū he/
res. ff. de di/
uer. p̄scrip.

Ad eph. v
i. pe. iiii. in fi.
21. dist. i. nono.
24. q. i. loquit
l. cū. querebas
C. vñ vi

Nec nos cōmoueat Cēsar cū posteritate

Qui regna & terras detinuerē diu:

l. vicia. C. de
ac. poss.

Vsurpata erenī fuerāt: possessa nephande

Absq; bono titulo: legitimoq; modo.

Sive idēo Augustū repetas: omnē vel Iulī

Progeniē: aut flauios / Anthoniosve pios.

Inno. in c. bo/
ne. ii. de post.
pla. archi. in c
volunt. xvi.
q. iiii.
Esaie. xii.
i. corinth. x.

Hi Constantīni magni vsq; ad tempora: christi

Regna: vsu illicito pręripuere sibi.

Christus nempe fuit solus rex verus: eiq;

Debetur mūdi fabrica iure suo.

Ipse futuroꝝ faciens pontē: ipse sacerdos

Ordine Melchisedech. pregenitusq; deo.

Gen. ix & .14

Quo fit / vt ad christū / cęli terręq; potestas:

Pertineāt soli / regnaq; cuncta sibi.

24. q. i. quod /
cunq;
xix. dist. c. itā
dñs .c. vbi p /
culū de elec.
li. vi.

Qui petro / atq; aliis sibi successoribus: illas

Cōmisit totas / tempus in omne / vices.

Quod cūq; in terris ait optime petre ligabis:

Hoc etiā in cęlis vincula firma geret.

Ioh. xx.

Solueris & si que nexu: nodū ve relaxes:

Math. xvi
xxii. dist. omē
xl. dist. tria

Hęc eadē in cęlo (crede) soluta manent.

Constantinus magnus

xcvi. dist. psta /
tius de elec.
fundamenta
li. vi

Id Constantinus cognouerat induperator:

Atq; bonā agnouit / cōstituitq; fidem:

Dum capit a petri sibi successore coronā: &

Imperiū: regni tum redit ordo boni.

in aut. vt de /
ter. sit nu. de.
post prin.

Tum vero effectū christus regnare: caputq;

Cunctorū cepit esse hominū / atq; ducū:

xxxv. dist. ab
exordio.
l. si vnus. ff. de
pact.

Tum cū principio / finis quadrabat: & alpha

Omega coniunctū: lexq; modus redit.

Comptumq; fuit Christū caput esse: habitumq;

Atq; actu gladiū porrigere ancipitem.

Sic verū regesq; duces: quicumq; fuere

Interea: a petro scepra tulere sua.

Q; si forte aliq; petro sine/regna recepit:

Ille vsurpator/prędoq; furq; fuit.

Non etenim intrauit ad ouile per hostia vera:

Ordine sed cędo: more modoq; lupi.

Siciam mille quidē/ quingentenoq; per annos

Romana hoc steterant ordine scepra modo:

Rex sit vt inferior pape: simul & fateat

Esse hunc cuuctorū spirituale caput:

Atq; ab eo imperiū capiat: iuretq; fidelem

Tutorem Petri se fore/ & ecclesię.

Vngitur iccirco: datur & gladius sibi/ ab ipso

Pontifice: vt prauos cędat: ametq; bonos.

Hęc sunt illa/ deus quę fecit/ lumina bina

Magna: qbus mundū lustret & irradiet.

Maius quippe diem/ ceu lampas solis/ ob ambit:

Atq; aiam inflamat lumine: resq; sacras.

Quodq; minus/ noctem illustrat: terrena gubernat

Corpora: & a magno lumine lumen habet.

Hicordo rerū est: modus hic: lex sūma tonantis:

Maiori/ inferior subsit vbiq; suo.

Quiq; potestati seu contrait: siue resistit:

Displicet huic sūmus quem dedit ordo d eus.

Romana monarchia.

Vir desiderii/ Daniel sanctissimus/ olim

Cuncta hęc pręuidit: postq; futura canit:

v. ii.

in extratag. 5.
bonifa. viii.
vnā sanctar.
xxiii. q. v. no
solum
de puī. ex ore
c. nouit de in.
Iohā. x.
host. p^o Inno.
in. c. q sup.
de voto

c. solite de
ma. & obe.
x. di. suscipit.
de elec. vne/
rabilem
de. i. de iu. in.
lxiii. di. tibi
de sa. vnc. c. i.
Gene. i.
dic. c. solite

i. corin. vi.

hanc cōclūsi.
pbat tho. in
ria. de rege
& regno. c. xv
de ma & obe.
cū inferior
xcvi. di. dno
ad roma. xii.

Danic. vii.

Quādo leam primū: mox vrsū dentibus atris:
Deinde etiam pardū regna priora/notar.

Quę tamen exiguū durarunt tpe: nāq̄ his
Ordo fuit nullus: lex neq̄/cura dei.

quarta bestia. Bestia quarta igit̄ mirabilis/horrīda/fortis/

Visa est: cuncta vorans/cōminuensq̄ nimis:

Dissimilis reliquisq̄ feris: cui ferreus oris

Rictus erat: pedibus cuncta aiata terens.

Cornua magna decem capitis: cornuq̄ minutū

E medio illorū pdiit horrīdulū.

Idq̄ oculos habuit turpes: contraq̄ tonantem

Verba loquebat̄ grandia: dira nimis.

Hęc fera/Romanū regnū signabat aperte:

Atq̄ monarchiam/Cęsareūq̄ iugū:

Quod maris occidui posuit ppe littora sedem:

Angulū & Europeę continet exigū:

decē regna
Imperii

Id quoq̄ successu diuisum temporis: ex se

Regna decem fecit: p̄ticular q̄ decem.

Sic capiti abstraxit sua subdita mēbra/fidem q̄

Quilibet: & dominū spreuit habere suū.

Ille armis: hic vi: sese p̄scripsit & alter:

Hunc papa exemit prorsus ab imperio:

Anacephale/
osis Imperii

Cernimus hoc pacto nullā sub Cęsare terrā

Stare diu: paret rex quia nullus ei:

Atq̄ instar regū: populiq̄/vrbesq̄/fideles

Impio quondam: libera abire student:

Nemo magis curat regni defendere honorē:

Sed priuata magis cōmoda cuiq̄ placent.

Acephalos sine fine vides: pedibusq̄ leuatis

In cęlum: supra perplacet ire caput.

Ordine peruerso currus ꝑcēdit: equiqꝫ
 Postpositi/extremo substituere loco.

glo. in. c. nullꝫ
 p̄libus in fj.
 de reg. in. li. 6.

Proinde leuem voluit/agitatqꝫ Germania cancrū
 More meant cancri multa agitata retro.

Figura celi .M. CCCCC. III.

Credite Germani mox tꝑa plena periclis
 Ventura: & magnis cuncta replenda malis:

Heu quantū vereor ne nos fata impia tangant
 Et sceptrū a nobis imperiūqꝫ trahant.

Aspícite hanc celi q̄ cernitis (oro) figurā:
 Se cancro iungūt sydera seua nimis:

Saturnū/Martem/atqꝫ Iouem: variabile signū
 Cōiungens cancri: friget & humet aquis:

Cōiunctio trī
 um superiorum
 planetarum

Indicat atqꝫ senes/iuuenesqꝫ & Martia corda:
 Et clerū /instabili mobilitate frui.

Queqꝫ agere incipient: quicqꝫ placet: ocius illud
 Prorepet Cancrī more/modoqꝫ retro.

Inde graues clades: patrię & cōis Erynnis
 Et mala pueniēt: dii ꝑhibete minas.

Multa quidem nobis astra / & fera fata minantꝫ:
 Cogitat at nullus tam ꝑpe adesse diem:

Tempus erit: sceptrū a nobis tolletꝫ / & ibit
 Longius: ah saltem theutona terra dole.

Quis mihi / quis lachrymas dabit: vt deslere ruinā
 Communē possim: vel gemere interitum?

Cōstātinopolitanū Impiū

Posteaqꝫ Romam veterē / pius ille reliquit
 Et Constantinus Thracia regna nouat:

Cōstantino /
 polis caput
 Thracię

Pontifices medio tulit inclyta Roma beatos:
 Intereaq; horū paruit imperio.
 At Conſtātinus firmat ſua regna: duobus
 Cīrcūſepta fretis/boſphoreoſq; mari:
 Atq; arcem Europę poſuit fortemq; bonāq;
 Et vallū/lybię cōtra/Aſięq; minas:
 Nomine de pprio vocat hanc: Byzantia quondā:
 Vrbs quę dicta fuit: clara porenſq; nimis.
 Gręcorū retinens ſceptrū per tempora multa:
 Hinc quoq; ad occidū pſpicit imperiū.
 Sed cū pontifici ſūmo parere recuſat:
 Tollit a gręca gente corona vetus.
 At neq; ſic legem eccleſię/ſeruare modū ve
 Curat: & iccirco funditus interiit.
 Nam ſua dū capiti ſubducere colla putabat:
 Brachia/colla/manus/ꝑdidit atq; pedes.
 Hanc Scythica nup̄ veniens Othomānus ab arcto
 Inſidiis cepit: ſubdidit atq; dolis.
 Comperit & tandē gręcus/quid ab ordine ꝑſit
 Cędere: vel propriū nolle renere caput:
 Perdidicitq; graui fortuna/acriq; periclo:
 Quo deus acephalos puniat exitio.

Translatio imperii

Carolus mag
 nus Germa
 n⁹ ex Ingelu/
 heym natus
 nō longe a ma
 gunciaco

Translato imperio a gręcis: Germana repente
 Natio/ſuſcepit regia ſceptra/& opus.
 Germanus quia nam/nostro quoq; natus in orbe
 Karolus:& vero ſemine theuton erat.
 Nempe orientalis francus fuir:vnde recepit
 Frančia gallorū/quod modo nomen habet.

Germani sic nos annis ppe septingentis:

Steptra sacra & vittas gessimus imperii.

Quo liquido patet. in terris q̄ secula tanta

Nulla monarchiæ gens tulit imperiū.

Nam Babel/Affyrius/Chaldeus/Parthus/Ache?

Vltro citro instabili regna rulere loco.

At nos Romanū nomenq; vrbemq; sacratam

Continuo in nostro reximus imperio.

Quodq; magis dignū est. reliqui quia iure paterno

Hereditq; loco regna habuere sua.

At rex Romanus/legit̄ per vota viroꝝ

Integra p̄stantū/nobiliūq; ducum:

Eligit hunc nullus q̄ non sit cęsare dignus:

Et q̄ non sceptrū iure suo ipse ferat.

Traditus hic modus ē/ordo quoq; Cęsare Othone

Quo regnū melius constet & imperiū.

Sepe etenim ignau⁹ vel iners/vel inutilis excors

Nascitur: at legit̄/frugi homo & eximius.

Sex ita principibus legitur Rex: atq; Bohemus

Rex paribus votis sepe vocatus adest.

Karolus his quartus dedit electoribus/amplū

Rheni vectigal/grandiā dona satis.

Centū mille quidē nummos capit inde quot ānis

Quisq; horū auratos: rex habet inde parū.

Vnde etiā imperiū defendere iure tenent̄

Consilio/atq; armis/corpore/pręsidio:

Et merito: imperii penes hos substantia maior

Nam residet: ad eos cōmoda tora fluunt:

Imperiū sed eget: vix nunc Aquila illa decora

Pennigera est: rapiunt viscera cuncta ferę.

Dignitas
Germanoꝝ
Regum

Romanus
Imperator

Electores
Imperii

Quare melior
electō Regis
q̄ successio.

quorū noīa ha
ben̄ p̄ glo. in
c. ad aplice de
re. iu. li. vi.

Carolus q̄rt⁹
theolonia rhe
ni electoribus
distribuit.

- Oui.ii.meth. O miser actæon: cui non tam dura fuit mors:
 Quam lacer a canibus q̄ foret ille suis.
- De cōmitiis germanorum.
 Eneas syluini in episto. Horum consilio Rex singula facta p̄git
 Semp: & illoꝝ res stetit arbitrio:
 Cūq; illis tractat cōmītia: cuncta reuoluens:
 Quod sacro inprimis imminet imperio.
 Sed quā p̄gnantes Germania nostra dietas
 Semp habet: binas vna retensa parit.
 Quęq; fuit pridem noua: iāq; puerpera: prolem
 Parturit: hęc eadem mox quoq; mater erit/
 Dumq; diu trahimus cōuentus cōciliādo:
 Nil reliqui: ni q̄ cōparuisse sat est.
 Quicunq; huc veniunt: quę sit cōclusio/tandē
 Scire petunt: alio fertur abacta dies.
 Inde etiam insultat nobis gens quęq; dietas
 Germanas grauidas: & sine fine vocans.
 Causa patet: q̄. si verbis effarier ausim:
 Principibus nostris nā mora longa placet.
- Tantalus Queris aquas in aquis impuide Tantale: sed nos
 Consilio ex vno plurima inire iuuat.
- Salu⁹ icathel Verū ait historicus (quis quis fuit ille) priusq̄
 Incipias factū: consule: deinde age opus.
 Is non cōsiliū p̄suaserat esse phenne:
 Sed quo consiliis p̄ficiatur opus.
- Q. Fabius Hoc Fabius quintus/dictator/fecerat: is qui
 Tardus erat: sed non sic quoq; deses erat.
- Seneca. Nec nos aut p̄ceps factum laudamus: & expers
 Consiliū: iuge nec consilium vsq; placet:
 Scis quid forte velim: mediū tenuere beati:
 Qui post consiliū: facta inire tamen.

At nos/ah miserí ingenío/meritoq; gemendi
 Germani: longas quęrimus vsq; moras.
 Et nihil aut facimus: aut p̄cipitanter aguntur
 Res nostrę: nec ad est vllius ordo modi.

Thurci irruptio.

Dum nos consulimus: Thurcus sua littora gręca
 Post habet: Illyricos/Pannoniasq; rapit.

Quiq; Istrum prius obtinuit: mox littora adibit
 Rheni: & Germanis inferet exitium.

Inde alio (timor est) regni traducere sceptrā
 Cernemus: nostrū & deficere imperiū.

Tradimus interea tam fortia corpora vino:
 Et iuuat ignauę viuere luxurię:

Noxius obiectus ludus: iacta alea p̄nix.
 Senio displicuit: vnio seua cadet.

Dii melius: vates vtinā sim falsus: at illud
 Fata canūt: monstrant tēpora/& astra docent.

Nec mirū nobis si cancer forte minetur:
 Iam nup̄ Cancrī cępimus ire viam.

Germanos vero genitos de germine/quondam
 Ac vere fratres/fama fuisse canit.

Nulla sed o superi est hodie cōcordia nostris
 Germanis: nec pax: lex nec amicitię:

Sed cuncti inter se grassantur more leonū:
 Raptorisq; student viuere more lupi.

Heu quantū vereor bella horrida/bella nephāda:
 Intestina simul surgere/& ire procul.

Nam rhenū (metus est) vndandū sanguie multo:
 Neue Istri fontes/stagna cruoris agant:

Secordia chri
 stianorum &
 torpor

Germanorum
 origo glo. 24.
 di. c. i. Strabo

Intestina ger
 manorum bella.

Dii superi/talem Germano auertite pestem:

Prælia pellatis Theutonicoꝝ solo.

Longius in Thurcos/Arabesq; & Achaïca regna.

Hæc bellona ferox pulsa/& abacta ruat.

Math.xii.

Luce.ix.

Salustius.

Regna etenim diuisa cadunt: aditus datur hosti

Perfacilis. dispar vertit atatra iugum.

Conclusio wormaciensis 25

Palinodia

Cōmendatur

principū & ci

uitatū impe

rii obediētia.

Sed quid nostra queror tā p̄spera sæcula? quæ nūc:

Vnanimes regi constituere duces:

Qui stabili imperiū: & concordī pacelīgant:

Reddere iudiciū/iusticiamq; parant.

Fœlix Vāgionū locus/vrbs faustissima Rheni:

Conclusum hoc tandē q̄penes/extat opus:

Pet quod fama vetus aboletur/& incipiunt nunc:

Ordine/Germanæ res/coalere bono.

Iudiciū deinceps inopi datur/atq; pupillis:

Iusq; ministratur pauperi: & indigenæ.

Iacobi Mar

chiōis baden

Iudicis confi

storianæ came

re cōmenda

tio.

Præsertim cū tam iustus/doctusq; modestus.

Præsideat princeps: iudiciūq; regat:

Qui iunior fuerit quā quis ætate: latinus

At tamen: humanus: moribus atq; comis:

Illi/maturus/venerabilis atq; senatus

Affidet: & prudens/iusta/senūq; cohors:

Turbaq; tam celebris: q̄ totus colligere orbis:

Inq; vnū posset vix statuisse locum:

Rostra puras Romæ: seu vicū Martis Athenæ:

Seu parlamentū Gallia quale colit.

Iudicio hoc/leges & plebiscita vigeant:

Atq; malī mores frena seuera ferent:

Quin & libertas Germani nominis: ampla
 Famaq; durabit perpetuanda diu:
 Inde etiam fidei sequitur tutela sacrate:
 Christicolęq; aderit presidium ecclesię:
 Hinc propellunt Thurci: atq; iniuria quęuis:
 Sęua coercent crimina: visq; silet.
 Inde parens speret pueris coniuere letus:
 Herebit coniunx cōiugis inq; sinu:
 Agros quisq; suos/ reparareq; pędia/ sacro hoc
 Iudicio Camerę: iusticiaq; potest:
 Omnibus hinc terris pax: & tranquilla parant
 Ocia: seruant sceptraq; & imperium.
 Hęc fortuna quidem tibi enī tibi Maxmiliane
 Desuper a summo venit/ adestq; deo:
 Q; tam deuotos/ claros virtute/ benignos/
 Pęstantesq; duces nactus es imperii:
 Consensu parili qui regni/ extollere honorē:
 Iurandoq; volunt iure/ subesse tibi:
 Quis non tam sancto/ tam iusto/ tāq; beato
 Proposito faueat? pareat atq; libens?
 Certe aiam & corpus decet his impendere rebus
 Que/ pro iusticia/ sunt bene cepta/ sacra.
 Det modo foelicem finem/ optatūq; probatis
 Auspiciis: iusto principioq; deus.
 Vtq; palā vobis loquar/ illustrissima turba:
 Conscripti patres principis: atq; duces:
 Tempora vestra deus foelici sydere obumbrat:
 Irradiant vestrū fata benigna diem:
 Q; tam preclaro: iustoq; pioq; subesse
 Vos decuit Regi: magnanimoq; viro:

Ad diu Ma
 ximilianū re
 gē apostropha

Ad principes
 electores

Consilio vestro regnū tutabit ille:

Et vestro/extendet scepra sua. au xilio.

Ille gubernator: vos remi/atq; anchora nauis:

Præsidio vestro/portus & aura venit.

Ad ciuitates
Germaniq; ex
hortatio

Vos quoq; Germanę genres: populiq; potentes:

Imperii vobis sit rogo cura frequens:

Astra licet nobis contraria multa minent:

Dira simul: quis sydera seua micent:

Sydera vincemus: maneamus in ordine saltem:

Et capitū subsint/membra minora/suo.

Parua licet nobis sit copia: vincere gentes

Possumus oīgenas: assit vt ordo tamē:

Ordo omnium
rerū cōserua/
tor.

Est aliqd modico/bene viuere posse paratu:

Re quoq; de tenui posse leuare domū.

Sæpe vides modicas ex ordine pauperis edes

Splendere: & nitidis crescere vbiq; modis.

Rursus cernis item sæpe alta palatia regū

Diruta: & e sūmo prorsus abacta loco:

In cinerēq; suū versa & dissecta/regunt

Ordine dū nullo: dum sine lege meant.

Ordo est qui cunctas res crescere cogit in horas:

Ordo est q; paruos tollit in astra lares.

Iob. x.

Horror adest: errorq; frequens: vbi deficit ordo:

Ordine peruerso: nil placet vsq; deo.

Quā oportu/
na sit imperio
q̄driennis in/
stituta contri/
butio

Teutones ad vestrā iccirco: patrięq; salutem

Respicite: & regis suscipite imperium.

Sic etenī terre/res/oppida v̄ra/domusq;

Tuta sub incolumi stant satis imperio.

Nec vos pturbent/moueant ve indiēta tributa:

Quę leuia/& facili sunt soluenda modo.

Felix pars/quota sit/seu porcio quęq; seorsum:

Conseruet totū/quę retinetq; suum.

Ille obulus bonus est /faustoq; exponit vsu:

Qui librā dño seruat ab interitu.

Nec primū hoc vobis indicitur: antea multę

Soluerunt gentes/& populi armigeri.

Regibus/Assyrii semp soluere tributū:

Sub dñis Babylon maxima censa fuit.

Indis dum voluit certare Semyramis: ante

Exegit: domuit sicq; orientis opes:

Persis longimanus Artaxerxesq; tributa

Imposuit: dictus non minus ille pius:

Quin & seruator patrię/pacisq; & amari

A cuncto populo non minus emeruit.

Macedonesq; prius q̄ gręcia victa/Philippo:

Deinde & Alexandro cōtribuere suq.

Exiit edictūq; a Cęsare: mūdus vt oīs

Per capita hunc censum solueret imperio.

Quis vel apud Gallos (qui libertate fruunt

Franca) non censum pendere semp habet?

Adde vel hispanos: vel totū prorinus orbem:

Italiam/ & calabros/Sarmaticosq; lares:

Quos metus/atq; timor/regumq; potentia/adegit

Soluere cōpulsos: magna tributa nimis:

At nos liberius/nostra quoq; sponre/volentes:

Rem simul in nostrā: soluimus exiguū.

Id quod nec census dici poterit/ve tributū.

Libera sed potius munera prestidii:

Nec minor inde manet libertas prisca/decusq;

Quo semp fretus theutonius orbis erat.

Qui prima tri
buta soluerit
regibus

Herodo⁹ l. vi.

Curcius

Luce. ii.

Sed nos imperiū rebus succurrimus: vt nos
 Tutari imperiū p̄tegere atq̄ queat.
 Credatur nec enī parsū mihi. solū ego pensum:
 Perq̄ libens / dudum: nec rehabeere velim:
 Publica quo impediā tam sancta negocia regni:
 Vnde salus patrię pendet / & imperiū.

poratio

Theutona terra igitur capitū paciēter obedi:
 Mā datis pare: & fer sacra iussa libens.
 Sic tua stare diu poterūt foelitia scepra:
 Sic virtute tua vincere cuncta potes.

Lem. xxvi.

Q̄ si verba dei cōtemnis: subiiciēris
 Qui tete oderunt: hisq̄ tributa dabis.

Luce. xx.
Marci. xii.

Cęsarīs ille iuber quę sunt: dare Cęsarī: & ipsi
 Soluere deinde deo: sunt bona si qua dei:
 Ordine sic currus noster p̄cedet opimo:
 Temonēq̄ trahent ordine rursus equi:

Qui. xv. met.

Sic quoq̄ vertemus cancri tam mobile signū:
 Vt cauda obtorta scorpīo pueniat:
 Iupiter aspiciet vultu nos forte sereno:
 Firmior Alcocothē Mars quoq̄ noster erit.

Sic breuiter stultos transcurremus: ordine rupto:
 Qui fuerat regni magna ruina sui:
 Dūq̄ modū & normā bene viuēdi atq̄ beate
 Peruertūt: patriā / regna / pdiderant:
 Vale inclyte lector.

Epigrāma Thome becca

delli Cymbrī adolescentulī primariī & impube-
ris ad D. Sebastianū Brant vtriusq; iuris docto-
rē: poetam argutissimū. Argētīneñ.

Augescit merito scēlix germaniā fama:

Iam poterit laudes scribere docta suas:

Cedere iā poterit/poterit quoq; tradere palmā

Ausonia: & cēdet grēciā magna sibi:

Istic iura nitent: astrēaq; vīrgo gubernat:

Cēliuagisq; patent sydera quēq; vīris.

Pythagorē hū celebrāt: hū doctī dogma Platonis

Hic reperis vires o medicīna tuas:

Hic quoq; & Aonio reuocantur vertice musę:

Et multis capiti est deliā laurus honos.

Vnum sed volitans extollit fama poetā

Pegaseo mersit qui bene fonte caput

Quem leges nec iurā latent: sic iura nitere

Carminibus poterunt/pierisq; modis:

O patrię columen/nostre quoq; gloriā gentis.

Brante: tuę vates firma columna domus:

Italicas nunq̄ venisti miror ad oras:

Iura tamen calles: Aoniumq; melos.

Eiusdē thome ad Iohannē Bergmanū de Olpe

O cui posteritas nunq̄ debere negabit

Olpe: hominū qui nō scripta perire sinis

Imprimę conspicuę diuina poemata fame

Branti: diuina hęc condere mente solet

Thomas
Beccadellus.
Bononię
studeus

Ad Io. Olpe.

Finis Stultifere Navis.

Finis Narragonicę navis per Sebastianū Brant.
 vulgari sermōe theutonico quondā fabricatę: atq;
 Iampridem per Iacobum locher cognomento phi-
 lomusum in latinū traductę: perq; præactū Seba-
 stianum Brant denuo reuisę: aptissimisq; concor-
 dantiis & suppletōnibus exornatę: Et noua quadā
 exactaq; emendatione elimateę: Atq; supadditis q;
 busdam nouis admirandisq; fatuoꝝ generibus sup-
 pleteę: In laudatissima Germanię vrbe Basiliensi:
 nup̄ opa & p̄motione Iohānis Bergman de Olpe
 Anno salutis nr̄e. M. CCCXC VII. K̄. Augusti

Registrū Stultifere Nauis

Stultrifera nauis Folio.	I
Epigrāma Iacobí locher ad lectorem	I
Ep̄la Iacobí locher ad Sebastianū Brant	II
Carmen eiusdem ad Sebastianum Brant	III
Saphicon Iacobí locher excusantis ingenii sui paruitatem Folio	IIII
Epigrāma in narrogonicā Iacobí locher	IIII
Ad Iohānem Bergmanū de Olpe decatostichon Iacobí locher Folio	V
Ad Iacobum locher subeundę profectiois narra/ gonicę e barbariā in latiale solū exhortatio Se/ bastiani Brant.	VI
In narrogonicā p̄fectōnem celeusma. S. Brant	VI
Prologus Iacobí locher in narrogoniā	VII
Hecatostichon in prologiū auctoris & libelli nar/ ragonici.	VIII
Argumentum in narragoniam Incipiunt fatui.	X
De inutilibus libris Folio	XI
De bonis consiliis Folio	XII
De auaritia & prodigalitate	XIII
De nouis ritibus Folio	XIIII
De antiquis fatuis folio	XV
De doctrina filiorum folio	XVI
De delatoribus & litigiosis folio	XVIII
Non sequi bona consilia folio	XIX
De incompōsitis moribus folio	XX

De leſione amicitie	XXI
De cōtemptu ſcripturarum	XXII
De inprouidis fatuis	XXIII
De amore venereo folio	XXIII
De peccantibus ſup miſericordia dei	XXV
De fatuis edificandi inceſtibus	XXVI
De potatoribus & edacibus	XXVII
De inutilibus diuitiis	XXVIII
De obſequio duorū dñorum	XXIX
De nimia garrulitate	XXX
Inuenire rem alienā & nō reddere	XXXI
De eo q̄ in alios aīaduertit & met peccat	XXXII
De cōtione ſapientie	XXXIII
Iactatio & confidentia fortune:	XXXIII
De nimia curioſitate mortalium:	XXXV
Mutuū accipere	XXXVI
De inutilibus votis & petitiōibus	XXXVII
De inutili ſtudio	XXXVIII
Temere loquentes cōtra deum	XXXIX
Qui alios iudicat	XL
De pluralitate beneficiorum	XLI
De eo q̄ q̄rit exceptōes ad emēdandū ſe	XLII
De cuſtodia mulierum	XLIII
De adulterio	XLIII
Semper fatuus	XLV
De iracundia ex leui cauſa	XLVI
De fortune mobilitate	XLVII
De egrotante inobediente	XLVIII
De nimium apertis cōſultationibus	XLIX
Fatuoꝝ dāno ſapiētes nos fieri cōuenit	L

CLVIII

Nil curate detractiōnes hominum	LI
De subsannatoribus & calumniatoribus	LII
Contēptus eternorum gaudiorum	LIII
Tumultus & confabulatio in ecclesia	LIIII
De proteruo ac spontaneo periculo	LV
De via foelicitatis & futura pctōꝝ pœna	LVI
Praua maiorum exempla	LVII
De voluptate corporali	LVIII
Archana esse recondenda	LIX
Vxotem ducere propter opes	LX
De liuore & inuidia	LXI
De impatientia correctiōnis	LXII
De fatuis medicis & empericis	LXIII
De secularis potentie exitu	LXIIII
De predestinatione	LXV
De obliuione sui ipsius	LVI
De vitio ingratitudinis	LXVII
Sui ipsius complacentia	LXVIII
De choreis & saltationibus	LXIX
De nocturnis ioculatoribus	LXX
De mendicis & eorum vanitatibus	LXXI
De iracundis mulieribus	LXXII
De potentia fatuitatis	LXXIIII
De cura astrologie	LXXV
De geographica regionū inquisitione	LXXVI
De eo qui non vult esse fatuus	LXXVII
De non intelligentibus ludos	LXXVIII
Malefacere & non expectare	LXXIX
De inprovidentia futuri	LXXX
De litigantibus in iudicio	LXXXI

FOLIO

De obscenis fatuis folio	LXXXII
De status spiritalis abusu	LXXXIII
De inani fastu & iactantia	LXXXIII
De iuforibus folio	LXXXV
De fuppreffis fatuis folio	LXXXVI
De militibus & fcribis folio	LXXXVII
De ftulta nunciorum legatione	LXXXVIII
De cellariis & cocis folio	LXXXIX
De ruficorum arrogantia	XC
De paupertatis contemptu	XCI
Non perfeuerare in bono	XCIII
De neglectu mortis folio	XCIII
Contemptus in deum folio	XCVI
De blafphemis in christum	XCVII
De plaga & indignatione	XCVIII
De fatua permutatione folio	XCIX
Honorare parentes folio	C
De cauillatione facerdotū in choro	CI
Superbię ostentatio folio	CII
De vfurariis & foeneratoribus	CIII
De vana spe future fuffeffionis	CIII
Non obferuare dies feftos	CVI
Largiri & penitere. folio	CVII
De accidię vitio folio	CVIII
De externis & infidelibus fatuis	CIX
De fidei catholicę & imperii inclinatioe	CX
De affentatoribus & parafitis	CXIII
De delatoribus & obloquutoribus	CXV
De falfariis & fraudulentia	CXVI
De antichrifto. folio	CXVII

Veritatem obticere folio	CXIX
Retractio a bono folio	CXX
Omissio bonorum operum	CXX
De premio sapientie folio	CXXI
Neglectus infortunii folio	CXXII
Detractio bonorum folio	CXXIII
De imoderata mensuræ turpitudine	CXXIII
De larvatis fatuis folio	CXXVI
Viri prudentis descriptio	CXXVIII
In commendatione philosophie	CXXIX
Concertatio virtutis cum voluptate	CXXX
Epigramma ad lectorem folio	CXXXI
Obiectio voluptatis criminantis virtutem	CXXXII
Responsio virtutis carmine elegiaco	CXXXIII
Latina navis seu barca socialis	CXXXV
Excusatio Iacobi Locher philomusi	CXXXVI
Socialis navis mechanicorum	CXXXIX
De Nicolao Renner Argen.	CXXXIX
Epistola Iacobi Locher philomusi ad humanissimum fautorem suum. d. Iohannem B. de Olpe	CXL
Ad numeros suos ut Iohannem Bergman festine adeant	CXLI
De singularitate quorundam novorum fatuorum	
Additio Sebastiani Brant	CXLII

Nova inventio .S. Brant.

De corrupto ordine vivendi pereuntibus	CXLV
Quia inordinatio causa fuerit destructionis omnium rerum. folio	CXLV

Ordo angelicę Ierarchię folio	CXLVI
Ordo humani generis	CXLVI
Ordo regni vniuersalis	CXLVI
Vsurpacio regnorum	CXLVI
Affyrorum monarchia	CXLVII
Medorum monarchia	CXLVII
Iudeorum regnum	CXLVII
Regnū persarum	CXLVIII
Alexandri monarchia	CXLVIII
Romanum imperium	CXLVIII
Regnum christi	CXLIX
Constantinus magnus	CXLIX
Romana monarchia	CL
Figura cœli MCCCCCIII	CLI
Constantino politanū imperium	CLI
Translatio imperii	CLI
Thurci irruptio	CLIII
Conclusio Wormatiē.	CLIII

Epigrāma Thome beccadelli Cymbrī adolescētuli
 Primarij studen. Bononiē. ad S. Brant CLV
 Eiusdē Thome ad Ioh. Bergmanū de Olpe CLV
 Finis stultiferę Nauis folio CLV

[Faint, illegible handwriting at the top of the page, possibly a title or header.]

1. *De iure naturali*
2. *De iure gentium*
3. *De iure civili*
4. *De iure canonico*
5. *De iure politico*
6. *De iure criminis*
7. *De iure medico*
8. *De iure philosophico*
9. *De iure mathematico*
10. *De iure physico*
11. *De iure astronomico*
12. *De iure geographico*
13. *De iure historico*
14. *De iure poetico*
15. *De iure oratorio*
16. *De iure scenico*
17. *De iure ludico*
18. *De iure fabuloso*
19. *De iure satyrico*
20. *De iure comico*
21. *De iure tragico*
22. *De iure heroico*
23. *De iure epico*
24. *De iure didactico*
25. *De iure epigrammatico*
26. *De iure elegiaco*
27. *De iure iambico*
28. *De iure trochaico*
29. *De iure anapestico*
30. *De iure dactylico*
31. *De iure spondaico*
32. *De iure iambico trochaico*
33. *De iure trochaico iambico*
34. *De iure iambico dactylico*
35. *De iure dactylico iambico*
36. *De iure dactylico trochaico*
37. *De iure trochaico dactylico*
38. *De iure trochaico spondaico*
39. *De iure spondaico trochaico*
40. *De iure spondaico dactylico*
41. *De iure dactylico spondaico*
42. *De iure spondaico iambico*
43. *De iure iambico spondaico*
44. *De iure spondaico trochaico dactylico*
45. *De iure trochaico dactylico spondaico*
46. *De iure dactylico spondaico trochaico*
47. *De iure spondaico iambico trochaico*
48. *De iure iambico trochaico dactylico*
49. *De iure trochaico dactylico iambico*
50. *De iure dactylico iambico trochaico*

1. *De iure naturali*
2. *De iure gentium*
3. *De iure civili*
4. *De iure canonico*
5. *De iure politico*
6. *De iure criminis*
7. *De iure medico*
8. *De iure philosophico*
9. *De iure mathematico*
10. *De iure physico*
11. *De iure astronomico*
12. *De iure geographico*
13. *De iure historico*
14. *De iure poetico*
15. *De iure oratorio*
16. *De iure scenico*
17. *De iure ludico*
18. *De iure fabuloso*
19. *De iure satyrico*
20. *De iure comico*
21. *De iure tragico*
22. *De iure heroico*
23. *De iure epico*
24. *De iure didactico*
25. *De iure epigrammatico*
26. *De iure elegiaco*
27. *De iure iambico*
28. *De iure trochaico*
29. *De iure anapestico*
30. *De iure dactylico*
31. *De iure spondaico*
32. *De iure iambico trochaico*
33. *De iure trochaico iambico*
34. *De iure iambico dactylico*
35. *De iure dactylico iambico*
36. *De iure dactylico trochaico*
37. *De iure trochaico dactylico*
38. *De iure trochaico spondaico*
39. *De iure spondaico trochaico*
40. *De iure spondaico dactylico*
41. *De iure dactylico spondaico*
42. *De iure spondaico iambico*
43. *De iure iambico spondaico*
44. *De iure spondaico trochaico dactylico*
45. *De iure trochaico dactylico spondaico*
46. *De iure dactylico spondaico trochaico*
47. *De iure spondaico iambico trochaico*
48. *De iure iambico trochaico dactylico*
49. *De iure trochaico dactylico iambico*
50. *De iure dactylico iambico trochaico*

Ex. mutilado, faltando-lhe as folhas
1, 2, 3 e 160 (na summa).

Devia ter 160 fls.; tem apenas 156.

